

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 249 E

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

56. sējums
2013. gada 30. augusts

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs	Lappuse
I	<i>Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi</i>	
	REZOLŪCIJAS	
	Eiropas Parlaments	
	2011.–2012. GADA SESIJA	
	2012. gada 14.–16. februāra plenārsēdes	
	Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 127 E, 1.5.2012.	
	PIEŅEMTIE TEKSTI	
	Otrdiena, 2012. gada 14. februāris	
2013/C 249 E/01	Nodalītā Famagustas sektora atdošanu tā likumīgajiem iedzīvotājiem Eiropas Parlamenta 2012. gada 14. februāra deklarācija par nodalītā Famagustas sektora atdošanu tā likumīgajiem iedzīvotājiem	1
	Trešdiena, 2012. gada 15. februāris	
2013/C 249 E/02	Stabilitātes obligāciju ieviešanas iespējamība Eiropas Parlamenta 2012. gada 15. februāra rezolūcija par stabilitātes obligāciju ieviešanas iespējamību (2011/2959(RSP))	2
2013/C 249 E/03	Nodarbinātības un sociālie aspekti 2012. gada izaugsmes pētījumā Eiropas Parlamenta 2012. gada 15. februāra rezolūcija par sociālajiem un nodarbinātības aspektiem izaugsmes pētījumā par 2012. gadu (2011/2320(INI))	4
2013/C 249 E/04	Ieguldījums 2012. gada izaugsmes pētījumā Eiropas Parlamenta 2012. gada 15. februāra rezolūcija par ieguldījumu 2012. gada izaugsmes pētījumā (2011/2319(INI))	12

LV

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

2013/C 249 E/05	Pamatnostādnes attiecībā uz 2013. gada budžetu - citas iedaļas, kas neattiecas uz Komisiju Eiropas Parlamenta 2012. gada 16. februāra rezolūcija par 2013. gada budžeta procedūras pamatnostādnēm, I iedaļa — Eiropas Parlaments, II iedaļa — Padome, IV iedaļa — Tiesa, V iedaļa — Revīzijas palāta, VI iedaļa — Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja, VII iedaļa — Reģionu komiteja, VIII iedaļa — Eiropas Ombuds, IX iedaļa — Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs, X iedaļa – Eiropas Ārējās darbības dienests (2012/2001(BUD))	18
2013/C 249 E/06	Daudz gadu plāns stavridas rietumu krājumam Eiropas Parlamenta 2012. gada 16. februāra rezolūcija par situāciju attiecībā uz ierosināto daudz gadu plānu stavridas rietumu krājumam un zivsaimniecībām, kas šo krājumu izmanto (2011/2937(RSP))	20
2013/C 249 E/07	Kopējās zivsaimniecības politikas ieguldījums sabiedrisko preču radīšanā Eiropas Parlamenta 2012. gada 16. februāra rezolūcija par kopējās zivsaimniecības politikas ieguldījumu sabiedrisko preču ražošanā (2011/2899(RSP))	22
2013/C 249 E/08	Nesenā politisko notikumu attīstība Ungārijā Eiropas Parlamenta 2012. gada 16. februāra rezolūcija par neseno politisko notikumu attīstību Ungārijā (2012/2511(RSP))	27
2013/C 249 E/09	Stāvoklis Krievijā Eiropas Parlamenta 2012. gada 16. februāra rezolūcija par gaidāmajām prezidenta vēlēšanām Krievijā (2012/2505(RSP))	30
2013/C 249 E/10	ES un Marokas nolīgums par savstarpējiem liberalizācijas pasākumiem attiecībā uz lauksaimniecības un zivsaimniecības produktiem Eiropas Parlamenta 2012. gada 16. februāra rezolūcija par ES un Marokas nolīgumu par savstarpējiem liberalizācijas pasākumiem attiecībā uz lauksaimniecības produktiem un zivsaimniecības produktiem (2012/2522(RSP))	34
2013/C 249 E/11	Stāvoklis Sīrijā Eiropas Parlamenta 2012. gada 16. februāra rezolūcija par stāvokli Sīrijā (2012/2543(RSP))	37
2013/C 249 E/12	Cilvēktiesību padomes 19. sesija Ženēvā Eiropas Parlamenta 2012. gada 16. februāra rezolūcija par Parlamenta nostāju attiecībā uz ANO Cilvēktiesību padomes 19. sesiju (2012/2530(RSP))	41
2013/C 249 E/13	Neredzīgo personu piekļuve grāmatām Eiropas Parlamenta 2012. gada 16. februāra rezolūcija par Lūgumrakstu Nr. 0924/2011, ko Eiropas Neredzīgo savienības (EBU)/Karaliskā nacionālā neredzīgo cilvēku institūta (RNIB) vārdā iesniedza Apvienotās Karalistes valstspiederīgais Dan Pescod, par neredzīgu cilvēku piekļuvi grāmatām un citai drukātai produkcijai (2011/2894(RSP))	49
2013/C 249 E/14	Reģionālā konvencija par Eiropas un Vidusjūras reģiona preferenciāliem izcelsmes noteikumiem Eiropas Parlamenta 2012. gada 16. februāra rezolūcija par priekšlikumu Padomes Lēmumam par to, lai noslēgtu reģionālu konvenciju par Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu preferenciāliem izcelsmes noteikumiem (2012/2519(RSP))	50

Otrdiena, 2012. gada 14. februāris

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

REZOLŪCIJAS

EIROPAS PARLAMENTS

Nodalītā Famagustas sektora atdošanu tā likumīgajiem iedzīvotājiem

P7_TA(2012)0039

Eiropas Parlamenta 2012. gada 14. februāra deklarācija par nodalītā Famagustas sektora atdošanu tā likumīgajiem iedzīvotājiem

(2013/C 249 E/01)

Eiropas Parlaments,

- atgādinot par 1993. gada rezolūciju par Kipru,
- atgādinot par 2009. gada rezolūciju par Turcijas progresa ziņojumu,
- ņemot vērā Reglamenta 123. pantu,
- A. tā kā 1974. gadā Turcijas spēki ieņēma Famagustas pilsētu Kipras Republikā,
- B. tā kā Famagustas sektors tika nodalīts, joprojām ir neapdzīvots un atrodas tiešā Turcijas militāro spēku kontrolē,
- C. tā kā Famagustas nodalītā sektora atdošana tā likumīgajiem iedzīvotājiem sekmētu centienus visaptveroši atrisināt Kipras problēmu,
- D. atzīmējot 1979. gada augsta līmeņa nolīgumu un ANO Drošības padomes Rezolūciju Nr. 550(1984) un Rezolūciju Nr. 789(1992),
- E. ņemot vērā Lūgumrakstu komitejas 2008. gada ziņojumu par lūgumrakstu Nr. 733/2004,
 1. aicina Turcijas valdību rīkoties saskaņā ar iepriekš minētajām ANO Drošības padomes rezolūcijām un ziņojumā ietvertajiem ieteikumiem un atdot nodalīto Famagustas sektoru tā likumīgajiem iedzīvotājiem, kuriem jāpārceļas uz dzīvi šajā teritorijā drošības un miera apstākļos;
 2. mudina ES iestādes koordinēt centienus ar Parlamentu, lai veicinātu Turcijas vēlmi sadarboties;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo deklarāciju kopā ar parakstītāju vārdiem ⁽¹⁾ Komisijai, Padomei, dalībvalstu valdībām, ANO ģenerālsekretāram un Turcijas valdībai.

⁽¹⁾ Parakstītāju saraksts publicēts 2012. gada 14. februāra protokola I pielikumā (P7_PV(2012)02-14(ANN1)).

Trešdiena, 2012. gada 15. februāris

Stabilitātes obligāciju ieviešanas iespējamība

P7_TA(2012)0046

Eiropas Parlamenta 2012. gada 15. februāra rezolūcija par stabilitātes obligāciju ieviešanas iespējamību (2011/2959(RSP))

(2013/C 249 E/02)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. novembra Regulu (ES) Nr. 1173/2011 par efektīvu budžeta uzraudzības īstenošanu ⁽¹⁾ (daļa no sešu tiesību aktu kopuma),
 - ņemot vērā Komisijas 2011. gada 23. novembra Zaļo grāmatu par stabilitātes obligāciju ieviešanas iespējamību,
 - ņemot vērā priekšsēdētāja vietnieka O. Rehn uzstāšanos Ekonomikas un monetārajā komitejā 2011. gada 23. novembrī un 2011. gada 29. novembrī notikušo viedokļu apmaiņu ar Vācijas Ekonomikas ekspertu padomi par Eiropas glābšanas fondu,
 - ņemot vērā priekšsēdētāja H. Van Rompuy 2011. gada 6. decembrī sniegto starpposma ziņojumu "Ekonomikas savienības stiprināšana",
 - ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu un 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā Parlaments ir pieprasījis Komisijai sniegt ziņojumu par iespēju ieviest eiro zonas vērtspapīrus, kas ir būtiska sastāvdaļa Parlamenta un Padomes nolīgumā par ekonomiskās pārvaldības tiesību aktu kopumu (sešu tiesību aktu pakete);
- B. tā kā eiro zona ir unikālā situācijā, jo eiro zonas dalībvalstīm ir kopēja valūta, bet nav vienotas nodokļu politikas un vienota obligāciju tirgus;
- C. tā kā, lai varētu emitēt obligācijas, paredzot vienotu un solidāru atbildību par tām, būtu nepieciešama pilnīgāka integrācija,
1. pauž nopietnas bažas par pastāvīgo spriedzi eiro zonas valdību obligāciju tirgos, par ko liecina divu iepriekšējo gadu laikā novērotā peļņas likmju starpības palielināšanās, augstā nepastāvība un jutīgums pret spekulatīviem uzbrukumiem;
 2. uzskata, ka eiro zona kā pasaules otras nozīmīgākās valūtas emitents ir līdzatbildīga par starptautiskā monetārā sistēmas stabilitāti;
 3. uzsver, ka eiro zonas un dalībvalstu stratēģiskajās ilgtermiņa interesēs ir gūt visus iespējamus labumus no eiro ieviešanas, jo eiro ir potenciāls kļūt par pasaules rezerves valūtu;
 4. jo īpaši norāda, ka ASV Valsts kases parādzīmju tirgus un eiro zonas valsts obligāciju tirgus ir salīdzināmi pēc apjoma, bet ne likviditātes, daudzveidības un cenu noteikšanas ziņā; norāda, ka eiro zonas interesēs būtu izveidot vienotu likvidu un diversificētu obligāciju tirgu, un stabilitātes obligāciju tirgus piedāvātu ekonomiski dzīvotspējīgu alternatīvu ASV dolāram un izveidotu eiro par vispārēju drošu valūtu uzkrājumiem un ieguldījumiem;

⁽¹⁾ OV L 306, 23.11.2011., 1. lpp.

Trešdiena, 2012. gada 15. februāris

5. vēl uzskata, ka eiro zona un tās dalībvalstis ir atbildīgas par to, lai ilgtermiņā nodrošinātu stabilitāti valūtai, ko lieto vairāk nekā 330 miljoni cilvēku, kā arī daudzi uzņēmumi un investori un kas netieši ietekmē visu pasauli;
6. norāda, ka stabilitātes obligācijas atšķirtos no obligācijām, ko izdevušas tādas federālas valstis kā ASV un Vācija, un tādēļ tās nevar tieši salīdzināt ar ASV Valsts kases un Vācijas Centrālās bankas obligācijām;
7. atzinīgi vērtē uzstāšanos par Zaļo grāmatu, kas atbilst Eiropas Parlamenta sen izvirzītajai prasībai, un uzskata to par lietderīgu sākumpunktu turpmākām pārdomām; ir gatavs un apņēmības pilns apspriest visus jautājumus — gan priekšrocības, gan trūkumus — attiecībā uz iespējamību ieviest stabilitātes obligācijas atbilstoši dažādiem variantiem; mudina Komisiju pēc šā jautājuma plašas sabiedriskas apspriešanas veikt vēl dziļāku analīzi, kurā būtu jāiesaistās arī Eiropas Parlamentam un dalībvalstu parlamentiem, kā arī ECB, ja tā uzskatīs to par vajadzīgu; uzskata, ka neviens no Komisijas piedāvātajiem variantiem pats par sevi nav atbilde uz pašreizējo valsts parādu krīzi;
8. ņem vērā Komisijas vērtējumu, kas ir daļa no Komisijas Zaļās grāmatas par stabilitātes obligāciju ieviešanas iespējamību, ka stabilitātes obligācijas ļautu vieglāk īstenot eiro zonas monetāro politiku un veicinātu efektīvu darbību gan obligāciju tirgū, gan plašākā eiro zonas finanšu sistēmā;
9. atkārtot uzsver savu nostāju, ka ir jābūt izveidotai ilgtspējīgai nodokļu sistēmai, kas eiro zonā uzlabos ekonomisko pārvaldību un ekonomisko izaugsmi, un tikai pēc tam var kopīgi izlaist obligācijas, un ka ļoti svarīgs jautājums ir secība, izstrādājot saistošu ceļvedi, kas būtu līdzīgs Māstrihtas kritērijiem vienotas valūtas ieviešanai, un ņemot vērā visu iepriekš gūto pieredzi;
10. uzskata, ka mērķi, uz kuriem ir balstīti Eiropadomes 2011. gada 8. un 9. decembrī pieņemtie lēmumi par valsts finanšu ilgtspējības palielināšanu, palīdz arī radīt nepieciešamos nosacījumus iespējai ieviest stabilitātes obligācijas;
11. uzskata, ka stabilitātes obligācijas varētu būt papildu līdzeklis, kā veicināt Stabilitātes un izaugsmes pakta ieviešanu, ar nosacījumu, ka tās tiek izmantotas, lai risinātu morālā kaitējuma un līdzatbildības problēmas; norāda, ka ir jāveic turpmāki pasākumi attiecībā uz Zaļajā grāmatā minētajiem variantiem saistībā ar tādiem jautājumiem kā:
 - iedarbīgi tirgus stimuli parāda līmeņu samazināšanai;
 - iesaistīšanās un izstāšanās kritēriji, nolīgumi par nosacījumiem, maksājumu termiņi, finansējuma priekšrocību pārdale dalībvalstīm, kurām piešķirts AAA kredītreitings;
 - sistēma procentu likmju dažādošanai dalībvalstīm ar atšķirīgu kredītreitingu;
 - budžeta disciplīna un konkurētspējas palielināšana;
 - procikliskā un deflācijas ietekme;
 - pietiekama pievilcība tirgus ieguldītāju acīs, vienlaikus atturot no pārmērīgi augstām prasībām attiecībā uz aizdevuma nodrošinājumu vai novēršot tās, un risku sadale starp valstīm;
 - stabilitātes obligāciju pārākums pār valsts obligācijām gadījumā, ja dalībvalsts nepilda savas parādu saistības;
 - kritēriji aizdevumu piešķiršanai dalībvalstīm un spēja apkalpot parādu;

Trešdiena, 2012. gada 15. februāris

- izmērāmas un izpildāmas parādu samazināšanas programmas;
- saistoša ceļveža, kas būtu līdzīgs Māstrihtas kritērijiem vienotas valūtas ieviešanai, īstenošanas kārtība;
- sadarbība ar Eiropas finanšu stabilitātes instrumentu un Eiropas stabilitātes mehānismu dalībvalstīm, kurām ir likviditātes problēmas;
- atbilstīgas tiesiskās prasības, tostarp veikt izmaiņas līgumos un konstitūcijā,

12. uzskata, ka perspektīvas ieviest stabilitātes obligācijas varēt veicināt eiro zonas stabilitāti vidējā termiņā; tomēr aicina Komisiju steidzami iesniegt priekšlikumus pašreizējās valsts parādu krīzes galīgā risinājumam, piemēram, par Eiropas glābšanas paktu, ko ir ierosinājusi Vācijas Ekonomikas ekspertu padome, un/vai par ESM līguma pilnīgu izstrādi un ratificēšanu, un/vai eiro obligācijām, kā arī par valstu parādu vērtspāpīru emisijas kopīgu pārvaldīšanu;

13. norāda, ka šī rezolūcija ir sākotnēja atbilde uz Komisijas Zaļo grāmatu, un tai sekos vispusīgāka rezolūcija, kas tiks noformēta kā INI ziņojums;

14. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un Eiropas Centrālajai bankai.

Nodarbinātības un sociālie aspekti 2012. gada izaugsmes pētījumā

P7_TA(2012)0047

Eiropas Parlamenta 2012. gada 15. februāra rezolūcija par sociālajiem un nodarbinātības aspektiem izaugsmes pētījumā par 2012. gadu (2011/2320(INI))

(2013/C 249 E/03)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 3. pantu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 9. pantu,
- ņemot vērā LESD 145., 148. un 152. pantu un 153. panta 5. punktu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 28. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Dzimumu līdztiesības paktu (2011.–2020. gads), ko Padome pieņēma 2011. gada 7. martā,
- ņemot vērā 2011. gada 23. novembra Komisijas paziņojumu “Gada izaugsmes pētījums par 2012. gadu” (COM(2011)0815) un tam pievienoto Vienotā nodarbinātības ziņojuma projektu,
- ņemot vērā tā 2011. gada 1. decembra rezolūciju par Eiropas pusgadu ekonomikas politikas koordinēšanai ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0542.

Trešdiena, 2012. gada 15. februāris

- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 3. marta paziņojumu “Eiropa 2020 — stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei” (COM(2010)2020),
- ņemot vērā 2010. gada 8. septembra nostāju par priekšlikumu Padomes lēmumam par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņem — stratēģijas “Eiropa 2020” integrēto pamatnostādņu II daļu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2010. gada 21. oktobra Lēmumu 2010/707/ES par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņem ⁽²⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 23. novembra paziņojumu “Jaunu prasmju un darba vietu programma — Eiropas ieguldījums ceļā uz pilnīgu nodarbinātību” (COM(2010)0682),
- ņemot vērā tā 2011. gada 26. oktobra rezolūciju par jaunu prasmju un darba vietu programmu ⁽³⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 16. decembra paziņojumu “Eiropas platforma cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību — Eiropas pamatprogramma sociālai un teritoriālai kohēzijai” (COM(2010)0758),
- ņemot vērā tā 2011. gada 15. novembra rezolūciju par Eiropas platformu cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 3. oktobra Ieteikumu 2008/867/EK par tādu cilvēku aktīvu integrāciju, kuri ir atstūti no darba tirgus (paziņots ar dokumenta numuru K(2008)5737) ⁽⁵⁾ un tā 2009. gada 6. maija rezolūciju par šo jautājumu ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Sociālās aizsardzības komitejas (SAK) atzinumu un ziņojumu par stratēģijas “Eiropa 2020” sociālajiem aspektiem (SPC/2010/10/7 galīgā redakcija),
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 5. aprīļa paziņojumu “ES programma attiecībā uz romu integrācijas valsts stratēģijām līdz 2020. gadam” (COM(2011)0173),
- ņemot vērā tā 2011. gada 9. marta rezolūciju par ES stratēģiju romu integrācijai ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 15. septembra paziņojumu “Jaunatne kustībā — iniciatīva jauniešu potenciāla izmantošanai, lai Eiropas Savienībā panāktu gudru, ilgtspējīgu un integrējošu izaugsmi” (COM(2010)0477),
- ņemot vērā tā 2011. gada 12. maija rezolūciju par iniciatīvu “Jaunatne kustībā — pamats Eiropas izglītības un apmācības sistēmu uzlabošanai” ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā tā 2010. gada 6. jūlija rezolūciju par jauniešu piekļuves darba tirgum veicināšanu un praktikanta, stažiera un mācekļa statusa nostiprināšanu ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā tā 2010. gada 7. septembra rezolūciju par darbavietu potenciāla attīstīšanu jaunai, ilgtspējīgai ekonomikai ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ OV C 308 E, 20.10.2011., 116. lpp.

⁽²⁾ OV L 308, 24.11.2010., 46. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0466.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0495.

⁽⁵⁾ OV L 307, 18.11.2008., 11. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 212 E, 5.8.2010., 23. lpp.

⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0092.

⁽⁸⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0230.

⁽⁹⁾ OV C351 E, 2.12.2011., 29. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV C 308 E, 20.10.2011., 6. lpp.

Trešdiena, 2012. gada 15. februāris

- ņemot vērā Padomes 1999. gada 28. jūnija Direktīvu 1999/70/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatlīgumu par darbu uz noteiktu laiku ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Padomes 1997. gada 15. decembra Direktīvu 97/81/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu par nepilna darba laika darbu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvu 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojumu (A7-0021/2012),
- A. tā kā krīzes sociālās sekas ir tālejošas un tās padziļina dažu valstu taupības pasākumi, ko šī valstis veic, reaģējot uz valsts parāda krīzi, darbavietu likvidēšana gan privātajā, gan valsts sektorā, kā arī sociālo pabalstu un sabiedrisko pakalpojumu ierobežošana un līdz ar to nabadzības pastiprināšanās ES;
- B. tā kā laikā kopš 2008. gada ir būtiski pieaudzis bezdarbs, bezdarbnieku skaitam Eiropas Savienībā sasniedzot 23 miljonus, kas atbilst 10 % darbaspējas vecuma iedzīvotāju; tā kā, lai sasniegtu nodarbinātības jomā noteikto mērķi, ES līdz 2020. gadam ir jānodrošina, lai 17,6 miljoni cilvēku atrastu darbu;
- C. tā kā situācija darba tirgū ir īpaši smaga jauniešiem neatkarīgi no viņu izglītības līmeņa un tā kā viņi bieži strādā ar pagaidu darba līgumiem un iesaistās neapmaksātā praksē; tā kā jauniešu sarežģītās situācijas iemesls daļēji ir tāds, ka iegūtās iemaņas neatbilst darba tirgus pieprasījumam;
- D. tā kā krīze ir smagi skārusi arī cilvēkus, kam tuvojas pensionēšanās vecums, ilgtermiņa bezdarbniekus, trešo valstu valstspiederīgos un mazkvalificēta darba ņēmējus;
- E. tā kā dzimumu līdztiesības aspekts ir ļoti svarīgs stratēģijas “Eiropa 2020” pamatmērķu sasniegšanā, jo sievietes veido lielāko vēl neizmantotā darbaspēka rezervi un lielāko daļu nabadzīgo ļaužu ES; tā kā tādēļ visa Eiropas pusgada laikā jāpievērš īpaša uzmanība dzimumu līdztiesības aspekta integrēšanai un politikas jomām, kas veltītas sievietēm;
- F. tā kā papildus lielam skaitam bezdarbnieku un pieaugošam vidējam laikam, kas tiek pavadīts bez darba, ES pieaug strādājošo nabadzība un nedrošība; tā kā krīze ir radījusi jaunas cilvēku kategorijas, kuras apdraud nabadzība; tā kā SAK brīdina par pieaugošu to cilvēku skaitu, kurus apdraud zemu ienākumu izraisīta nabadzība, bērnu nabadzība, dziļš materiālais trūkums un sociālā atstumtība, ko rada nepareizi vērstu un regresīvu fiskālās konsolidācijas pasākumu ietekme uz sociālās aizsardzības sistēmām, un tā kā tādēļ ES un valsts sociālās politikas darba kārtībā svarīgākajam elementam jābūt integrētu un aktīvu iekļaušanas stratēģiju īstenošana;
- G. tā kā taupības pasākumi un pasākumi, kuri vērsti uz fiskālo konsolidāciju, var nesamērīgi negatīvi ietekmēt sievietes stāvokli darba tirgū un palielināt sieviešu nabadzību, piemēram, līdzekļu samazināšanas dēļ valsts sektorā, kas skar sievietes, vai nodokļu atvieglojumu ierobežošanas dēļ bērnu aprūpei;

⁽¹⁾ OV L 175, 10.7.1999., 43. lpp.

⁽²⁾ OV L 14, 20.1.1998., 9. lpp.

⁽³⁾ OV L 303, 2.12.2000., 16. lpp.

Trešdiena, 2012. gada 15. februāris

- H. tā kā, neraugoties uz situācijas steidzamību, panākumi saistībā ar stratēģijas "Eiropa 2020" mērķu sasniegšanu ir mazāki, nekā iecerēts; tā kā valstu reformu programmās noteiktās saistības ir nepietiekamas, lai sasniegtu vairumu ES līmeņa mērķu;
- I. tā kā sociālie un nodarbinātības aspekti ir sagrupēti tikai vienā no piecām gada izaugsmes pētījuma prioritātēm, lai gan tie veido trīs no pieciem stratēģijas "Eiropa 2020" pamatmērķiem,

Galvenie vēstījumi Eiropadomes pavasara sanāksmei

1. mudina Eiropadomi tās 2012. gada Eiropas pusgadam paredzētajās politikas norādēs iekļaut turpmākos vēstījumus un pilnvaro Parlamenta priekšsēdētāju aizstāvēt šo nostāju pavasara Eiropadomē, kas notiks 2012. gada 1. un 2. martā;

I. *Nodrošināt saskaņotību un pastiprināt centienus, lai sasniegtu stratēģijas "Eiropa 2020" mērķus*

2. aicina Eiropadomi nodrošināt, lai ikgadējās politikas norādes, kas sagatavotas, pamatojoties uz gada izaugsmes pētījumu, būtu pilnībā vērstas uz to, lai sasniegtu visus mērķus, kas noteikti stratēģijā "Eiropa 2020" gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei;

3. aicina Eiropadomi savās politikas norādēs nodrošināt saskaņību starp dažādām prioritātēm, lai norādes par fiskālo konsolidāciju būtu pamatotas uz sociālo tiesiskumu un nepalielinātu nabadzību vai nekavētu centienus risināt bezdarba problēmu un mazinātu krīzes sociālās sekas; noteikti uzskata, ka galvenā uzmanība jāpievērš integrētiem reformas pasākumiem, kas īstermiņā, vidējā termiņā un ilgtermiņā veicina izaugsmi; tādēļ uzsver, ka budžeta, izaugsmes un nodarbinātības pasākumi jāaplūko kopā, jo tie visi ir savstarpēji atkarīgi un kopā veido priekšnoteikumus tam, lai panāktu atveseļošanu;

4. aicina Eiropadomi savās politikas norādēs nodrošināt, ka ES līdzekļi tiek paredzēti tam, lai sasniegtu stratēģijas "Eiropa 2020" mērķus;

5. pauž lielu uztraukumu par to, ka pašreizējie valstu mērķi nav pietiekami, lai sasniegtu stratēģijas "Eiropa 2020" pamatmērķus nodarbinātības, izglītības un nabadzības samazināšanas jomā; mudina Eiropadomi nodrošināt, lai dalībvalstis paplašinātu savus valsts līmeņa mērķus, papildinātu tos ar konkrētiem un reālistiskiem īstenošanas plāniem un veiktu novērtējumu, piemērojot skaidrus un saskaņīgus rādītājus un izmantojot kopīgo izvērtējuma sistēmu, par kuru panākta vienošanās, lai tādējādi ES būtu uz skaidra un piemērota ceļa ar mērķi sasniegt visus stratēģijas "Eiropa 2020" mērķus un varētu pārredzami novērtēt panākumus;

II. *Atbalstīt ilgtspējīgu darbavietu radīšanu ar investīciju un nodokļu reformu palīdzību*

6. aicina Eiropadomi nodrošināt vajadzīgās manevra iespējas budžeta jomā un stimulus investīcijām ilgtspējīgu un pienācīgu darbavietu radīšanā daudzās nozarēs, kā arī investīcijām darba ņēmēju apmācībai, bezdarbnieku apmācībai un nabadzības samazināšanai;

7. aicina Eiropadomi apstiprināt politikas norādes, lai darbaspēku atbrīvotu no nodokļu sloga, kas ir daļa no izmaksām papildus algai, un vienlaikus mudināt uzņēmumus, kuri izmantos šos atbrīvojumus/samazinājumus, savukārt nodrošināt pienācīgu iztikas minimumu; uzskata, ka tas padarītu darbinieku nolīgšanu un paturēšanu pievilcīgāku un uzlabotu darba tirgus vispārējo stāvokli, it sevišķi neaizsargāto grupu stāvokli; aicina Eiropadomi saskaņā ar subsidiaritātes principu apstiprināt norādes par ienākumu palielināšanu ar taisnīgu, progresīvu, ienākumu pārdali nodrošinošu, lietderīgu un efektīvu nodokļu sistēmu un labāku nodokļu koordinēšanu, lai apkarotu izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nodrošinātu sistēmas taisnīgumu un turpinātu sociālo kohēziju;

Trešdiena, 2012. gada 15. februāris**III. Uzlabot nodarbinātības kvalitāti un apstākļus, lai palielinātu iesaistīšanos darba tirgū**

8. pauž nožēlu, ka politikas norādēs, kuru mērķis ir padarīt nodarbinātību pievilcīgāku, nav aplūkots jautājums par darbavietu kvalitāti un ka pārāk maza uzmanība ir veltīta visu priekšnosacījumu izpildei, lai palielinātu nodarbinātību, jo īpaši sievietēm, personu ar invaliditāti un visnelabvēlīgākajos apstākļos esošo personu, piemēram, ilgtermiņa bezdarbnieku, nodarbinātību; aicina Eiropadomi iekļaut norādes par pienācīgas kvalitātes nodarbinātību un centieniem atbalstīt profesionālās, ģimenes un privātās dzīves līdzsvarošānu, nodrošinot cenu ziņā pieejamu aprūpi un bērnu aprūpi, atvaļinājumu ģimenes apstākļu dēļ un elastīgus darba apstākļus;

9. brīdina, ka taupības pasākumiem un administratīvā sloga samazināšanai nevajadzētu apdraudēt sociālās aizsardzības, veselības un drošības standartus vai radīt vieglākus nosacījumus vai atkāpes no ES tiesību aktiem;

IV. Risināt jauniešu bezdarba problēmu

10. uzsver, ka ir svarīgi nepazaudēt jaunās paaudzes potenciālu, un aicina Eiropadomi noteikt jauniešu bezdarba problēmas risināšanu par prioritāti; aicina dalībvalstis izstrādāt visaptverošas stratēģijas jauniešiem, kuri nav nodarbināti un neapmeklē mācību iestādes, tostarp mērķētus aktīva darba tirgus politikas pasākumus, pasākumus prasmju neatbilstības novēršanai darba tirgū, uzņēmējdarbības gara veicināšanai jauniešu vidū un pasākumus, lai ieviestu sistēmas, kas nodrošina pāreju no mācībām pie darba, piemēram, "duālo profesionālo apmācību"; aicina dalībvalstis ciešā sadarbībā ar sociālajiem partneriem ieviest Eiropas Jaunatnes garantijas sistēmu, kura katram jauniešim ES pēc ilgākais 4 mēnešu bezdarba dod tiesības uz darbu, praksi, papildu apmācību vai darbu apvienojumā ar apmācību; uzsver, ka ir svarīgi samazināt nepastāvīgas jauniešu nodarbinātības veidus, piemēram, pagaidu līgumus, nevēlamu nepilnas slodzes darbu, kā arī neapmaksātu praksi;

V. Risināt nabadzības un sociālās atstumtības problēmu, jo īpaši pievērsties grupām, kuru saikne ar darba tirgu ir ierobežota vai kurām šādas saiknes nav

11. pozitīvi vērtē to, ka pirmo reizi gada izaugsmes pētījumā ir iekļautas norādes nabadzības un sociālās atstumtības jomā, un aicina Eiropadomi apstiprināt šīs norādes kā prioritāti, vienlaikus nodrošinot, ka nabadzības un sociālās atstumtības apkarošana neaprobežojas ar pasākumiem, kuru mērķis ir cilvēku integritātes darba tirgū, īpašu uzmanību pievēršot sociālajai aizsardzībai un aktīvai to neaizsargāto grupu iekļaušanai, kuru saikne ar darba tirgu ir ierobežota vai kurām šādas saiknes nav;

12. uzsver, ka LESD 9. pants ir jāintegrē visos Eiropas pusgados, tostarp konkrētām valstīm paredzētajos ieteikumos, kas būtu jāpapildina ar *ex-ante* un *ex-post* sociālās ietekmes novērtējumiem;

VI. Stiprināt demokrātisko leģitimitāti, pārskatbilstību un atbildību

13. atgādina, ka lielākai Eiropas dimensijas nozīmei dalībvalstu ekonomikas politikā vajadzētu būt cieši saistītai ar lielāku demokrātisko leģitimitāti un atbilstīgu pārskatbilstību Eiropas Parlamentam un valstu parlamentiem; uzskata — tā kā nav tiesiska pamata gada izaugsmes pētījumam piemērot parasto likumdošanas procedūru, Eiropadomei, apstiprinot politikas norādes, ir īpašs pienākums ņemt vērā Parlamenta komentārus, lai piešķirtu šīm norādēm demokrātisku leģitimitāti, un nepieciešamība steidzami īstenot taupības pasākumus un fiskālo disciplīnu nedrīkst aizēnot vajadzību nodrošināt demokrātisku lēmumu pieņemšanas procesu;

14. aicina Eiropadomi un dalībvalstis nodrošināt valstu un reģionālo parlamentu, sociālo partneru, valsts iestāžu un pilsoniskās sabiedrības aktīvu iesaistīšanos politikas norāžu īstenošanā un uzraudzībā atbilstoši stratēģijai "Eiropa 2020" un ekonomikas pārvaldības procesam, lai nodrošinātu atbildību;

Trešdiena, 2012. gada 15. februāris

15. aicina Komisiju 2013. gadā pārveidot gada izaugsmes pētījumu par gada ilgtspējīgas izaugsmes pamatnostādņēm, lai sagatavotu to tādā formātā, kas Parlamentam sniegtu iespēju ierosināt grozījumus un nodrošināt, ka pārredzams starpiestāžu lēmumu pieņemšanas process noslēdzas ar tādu politikas norāžu pieņemšanu, par kurām ir panākta kopīga vienošanās;

Papildu pasākumi, kas veicami nodarbinātības un sociālajā jomā

Paaugstināt nodarbinātības līmeni un uzlabot darba kvalitāti

16. aicina dalībvalstis atbalstīt iniciatīvas, kas veicina to nozaru attīstību, kurās pastāv visaugstākais nodarbinātības potenciāls, jo īpaši pārejā uz ilgtspējīgu ekonomiku ("zaļajām darbavietām"), veselības un sociālajiem pakalpojumiem ("baltajām darbavietām") un digitālo ekonomiku;

17. aicina dalībvalstis uzlabot uzņēmējdarbības vidi, it sevišķi MVU, un īpaši veicināt jaunu uzņēmumu izveidi un atbalstīt esošos MVU darbavietu radīšanā;

18. aicina Eiropadomi pastiprināt tās centienus uzlabot vienoto tirgu, digitālo ekonomiku un koncentrēt uzmanību uz lietpratīgu regulējumu, lai samazinātu nevajadzīgu birokrātiju;

19. aicina dalībvalstis paplašināt valsts nodarbinātības dienestu aptvērumu un efektivitāti, kā arī ciešā sadarbībā ar sociālajiem partneriem pieņemt efektīvu aktīva darba tirgus politiku, un pabalstu sistēmām, lai tādējādi saglabātu nodarbinātības iespējas, atbalstītu cilvēku atgriešanos darba tirgū un aizsargātu atbilstīgus dzīves apstākļus;

20. aicina dalībvalstis atbalstīt un attīstīt priekšnoteikumus elastīgākiem darba nosacījumiem, it sevišķi vecākiem un jaunākiem darba ņēmējiem, un veicināt darba ņēmēju mobilitāti; uzsver, ka ir svarīgi palielināt darbspēka produktivitāti un efektivitāti visā ES, lai atjaunotu Eiropas konkurētspēju;

21. aicina dalībvalstis pilnībā izmantot struktūrfondus, lai uzlabotu nodarbinātības iespējas un efektīvi apkarotu strukturālo un ilgtermiņa bezdarbu; uzskata, ka Komisijai jāsniedz dalībvalstīm papildu palīdzība un norādes saistībā ar šo mērķi, it sevišķi lejuplīdes un sociālo problēmu laikā;

22. uzskata, ka stratēģijas "Eiropa 2020" pamatmērķi attiecībā uz nodarbinātības līmeni var sasniegt tikai tad, ja ievērojami palielinās sieviešu līdzdalība darba tirgū; aicina Komisiju dalībvalstīm nodrošināt stingrākas norādes, kurām vajadzētu būt vērstām uz priekšnosacījumu nodrošināšanu nolūkā sasniegt augstāku sieviešu nodarbinātības līmeni, piemēram, garantējot pieņemamas shēmas attiecībā uz aprūpi un bērnu aprūpi, atbilstīgu bērna kopšanas atvaļinājumu mātei un tēvam, paternitātes un vecāku atvaļinājumu, kā arī elastību attiecībā uz darba laiku un vietu;

23. aicina Eiropadomi novērtēt tās politikas ieteikumu efektivitāti, atbalstot visu mājāsaimniecībā esošo pieaugušo dalību darba tirgū, nodrošinot atbilstīgu minimālo algu un veicinot karjeras iespējas cilvēkiem, kuriem ir zems atalgojums vai nepastāvīgas darbavietas, jo tie ir trīs mehānismi, kas var samazināt strādājošo nabadzību; aicina dalībvalstis apkarot strādājošo nabadzību, īstenojot darba tirgus politikas virzienus, kuru mērķis ir strādājošos nodrošināt ar iztikas minimumu;

24. aicina Komisiju progresa ziņojumos izmantot pēc dzimumiem nošķirtus datus;

25. aicina dalībvalstis arī atzīt vecāku darba ņēmēju patieso pievienoto vērtību uzņēmumos un radīt dažādiem vecumiem atbilstīgus darba apstākļus, lai vecākiem darbiniekiem, kuri to vēlas, sniegtu iespēju piedalīties un saglabāt savu vietu darba tirgū; aicina dalībvalstis to paveikt, apkarojot diskrimināciju vecuma dēļ, aizstājot vecākiem darbiniekiem paredzētus stimulus pamest darba tirgu ar stimulus iekļaujošam darba tirgum, kā arī pielāgojot darba apstākļus vecāku darbinieku vajadzībām, piemēram, ieviešot tiesības uz elastīgu pieeju darba laikam un darbavietai, tiesības uz apmācību un uz elastīgāku pensionēšanās režīmu, ikvienam paredzot atbilstīgu pensiju nodrošinājumu; uzskata, ka arodveselības profilakses veicināšanas rezultātā nodarbinātības laikā un pēc tam būtu jānodrošina aktīvas vecumdienas;

Trešdiena, 2012. gada 15. februāris

26. aicina dalībvalstis nodrošināt, lai cilvēkiem, kuri strādā uz pagaidu vai nepilna darba laika līguma pamata, būtu nodrošināta vienlīdzīga attieksme attiecībā uz atbrīvošanu no darba un atalgojumu saskaņā ar ES primārajiem un sekundārajiem tiesību aktiem un lai šiem darbiniekiem un pašnodarbinātām personām būtu pienācīga sociālā aizsardzība un piekļuve mācībām, kā arī mūžizglītībai, un lai tiktu paredzēti pamatnoteikumi ar mērķi nodrošināt karjeras iespējas; aicina dalībvalstis īstenot pamatnolīgumus par nepilna laika darbu un darbu uz noteiktu laiku un efektīvi nodrošināt to direktīvu izpildi, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju;

27. uzskata, ka darba tirgū vajadzīgās reformas, kuru mērķis ir palielināt produktivitāti un konkurētspēju, ir jāīsteno tā, lai nodrošinātu sociālo taisnīgumu un veicinātu darbavietu kvalitāti, vienlaikus ņemot vērā valstu tradīcijas attiecībā uz sociālo dialogu;

28. aicina dalībvalstis īstenot pasākumus, lai uzlabotu mobilitāti darba tirgos un starp tiem un atceltu visus esošos juridiskos un administratīvos ierobežojumus, kas kavē darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Eiropas Savienībā;

29. aicina Eiropadomi noteikt finanšu transakciju nodokli, lai uzlabotu ilgtspējīgu darbavietu radīšanu;

30. pauž nožēlu par nepietiekamajiem centieniem īstenot dzimumu līdztiesības aspekta integrēšanu gada izaugsmes pētījuma prioritātēs, neraugoties uz to, ka Eiropas Dzimumu līdztiesības paktā (2011.–2020. gads) Komisija tiek aicināta dzimumu līdztiesības perspektīvu integrēt gada izaugsmes pētījumā; aicina Eiropadomi nodrošināt, lai politikas norādēs tiek risināts jautājums par dzimumu nelīdztiesību; aicina dalībvalstis īstenot dzimumu līdztiesības aspekta integrēšanu valstu reformu programmu izstrādē; aicina Komisiju pievērsties konkrētām valstīm paredzētiem ieteikumiem, ja dalībvalstis neņem vērā dzimumu dimensiju;

Investēt izglītībā un mācībās

31. aicina dalībvalstis pielāgot un palielināt investīcijas izglītībā, apmācībā, uzņēmējdarbības iemaņu veicināšanā un mūžizglītībā visām vecuma grupām ne tikai formālās mācīšanās ietvaros, bet arī attīstot neformālo un informālo izglītību, kas nodrošina lielāku izaugsmes potenciālu, kā arī brīdina par izglītības budžeta līdzekļu samazināšanas ilgtermiņa sociālajām un ekonomiskajām izmaksām;

32. aicina ES un dalībvalstis pārvarēt iemaņu neatbilstību un to trūkumu un palielināt sinerģiju starp universitātēm, apmācību iestādēm, jauniešu organizācijām un uzņēmumiem, uzlabojot prognozes par vajadzīgajām iemaņām, pielāgojot izglītības un apmācības sistēmas darba tirgus vajadzībām un sniedzot darbspēkam jaunas prasmes, lai cīnītos pret strukturālo bezdarbu un to sagatavotu pārejai uz gudru, ilgtspējīgu un iekļaujošu ekonomiku;

33. mudina dalībvalstis nepieļaut, ka taupības pasākumi apdraud izaugsmi veicinošus politikas virzienus, un piešķirt prioritāti izaugsmi veicinošiem izdevumiem, piemēram, izglītības, mūžizglītības, pētniecības un inovāciju jomā, vienlaikus nodrošinot šo izdevumu efektivitāti;

34. atgādina, ka Komisija savā pamatiniciatīvā "Jaunatne kustībā" apsoliya ierosināt prakšu kvalitātes sistēmu, un aicina to bez kavēšanās iesniegt dokumentu par šādu sistēmu;

35. mudina aktīvi īstenot nacionālo kvalifikāciju ietvarstruktūru kā instrumentu, ar kuru var veicināt mūžizglītības attīstību;

36. mudina Komisiju, dalībvalstis un darba devējus radīt vairāk iespēju darba ņēmējam jauno tehnoloģiju jomā, lai nostiprinātu progresīvo tehnoloģiju nozari saskaņā ar stratēģijas "ES 2020" mērķiem;

Trešdiena, 2012. gada 15. februāris

Izskaut nabadzību, sekmēt sociālo iekļaušanu un sabiedrisko pakalpojumu kvalitāti

37. uzsver to, ka saskaņā ar 2011. gada novembra Eiroparometru 49 % Eiropas iedzīvotāju minēja nabadzības un sociālās atstumtības izskaušanu kā politikas prioritāti, kas, viņuprāt, būtu jāatbalsta Eiropas Parlamentam, uzskatot šos jautājumus par augstāku prioritāti nekā ekonomikas, budžeta un fiskālo politiku koordinācija;

38. aicina dalībvalstis uzlabot sociālās aizsardzības sistēmu atbilstību un efektivitāti, arī piekļuvi pensiju sistēmām, pienācīgi ņemot vērā dzimumu līdztiesību, un nodrošināt, ka tās turpina darboties kā buferi pret nabadzību un sociālo atstumtību;

39. aicina dalībvalstis īstenot aktīvas iekļaušanas stratēģijas, kā arī nodrošināt atbilstīgus, cenu ziņā pieejamus un augstas kvalitātes pakalpojumus, atbilstīgu minimālo ienākumu atbalstu un piekļuves pieejas kvalitātei nodarbinātībai, lai novērstu iedzīvotāju grupu ar zemiem ienākumiem un neaizsargāto grupu marginalizāciju;

40. aicina Komisiju un dalībvalstis ņemt vērā SAK aicinājumu izstrādāt dalību veicinošus valsts sociālos ziņojumus, lai nodrošinātu pamatu valsts reformu programmām, pamatojoties uz sociālās atklātās koordinācijas metodes kopējiem mērķiem un nodrošinot nabadzības problēmas daudzdimensionālus risinājumus, kuri veicina piekļuvi tiesībām, līdzekļiem un pakalpojumiem;

41. aicina dalībvalstis un Komisiju ieviest, īstenot un piemērot efektīvus pretdiskriminācijas pasākumus; aicina Komisiju risināt progresa trūkumu saistībā ar pretdiskriminācijas pasākumu īstenošanu un piemērošanu konkrētām valstīm paredzētās norādēs;

42. aicina dalībvalstis savās valsts reformu programmās norādīt, kā tās izmantos ES līdzekļus, lai sniegtu atbalstu valsts nabadzības un citiem sociālajiem, nodarbinātības un izglītības mērķiem, nodrošinot stratēģijas "Eiropa 2020" mērķu sasniegšanu;

43. brīdina, ka gada izaugsmes pētījumā atbalstītās pensiju reformas nedrīkst vienkārši palielināt pensioņēšanās vecumu, lai novērstu budžetu deficītus, bet tām gluži pretēji ir jāietver nostrādātie gadi un jānodrošina atbilstīgs universāls segums, samazinot vecāku cilvēku nabadzību un neapdraudot valsts pensiju sistēmas;

44. aicina ES un dalībvalstis nodrošināt, ka visās veselības aprūpes sistēmu reformās uzmanību koncentrē uz kvalitātes uzlabošanu un atbilstības, pieņemamu cenu un vispārējas piekļuves nodrošināšanu;

45. pauž bažas par krīzes sociālo ietekmi uz nabadzību sievietes vidū; aicina dalībvalstis un Komisiju nodrošināt fiskālās konsolidācijas atbilstību stratēģijas "Eiropa 2020" sociālajai dimensijai un nodarbinātības pamatnostādņem; aicina Komisiju novērtēt arī taupības pasākumu ietekmi uz dzimumu līdztiesību un sievietes nodarbinātību;

46. aicina Komisiju veikt analīzi attiecībā uz dzimumiem un pilnveidot integrēto pieeju dzimumu līdztiesībai šajā jomā, lai noteiktu, kā pensiju reformas ietekmē sievietes dzīvi ES, un lai individualizētu pensiju tiesības un sociālo nodrošinājumu, kā arī nodokļu sistēmas;

Papildu pasākumi, kas vajadzīgi, lai uzlabotu pārvaldību, atbildību un demokrātisko legimitāti

47. pauž bažas par to, ka Eiropas Parlamentam un dalībvalstu parlamentiem ar Eiropas pusgadu saistītos jautājumos vēl joprojām ir ierobežota ietekme; pauž nožēlu par to, ka saistībā ar gada izaugsmes pētījumā sniegtajām politikas norādēm, ko ierosināja Komisija un kas jāapstiprina Eiropadomei, nav nodrošināta parlamentu līdzdalība un tādējādi — demokrātiskā legimitāte;

Trešdiena, 2012. gada 15. februāris

48. norāda, ka piecas dalībvalstis, kuras ir noslēgušas saprašanās memorandu ar Komisiju, SVF un ECB, 2011. gada jūlijā nesaņēma tām adresētus ieteikumus; aicina Komisiju nodrošināt, lai saprašanās memoranda īstenošana būtu pilnīgi saskanīga ar stratēģijas "Eiropa 2020" mērķu sasniegšanu attiecībā uz nodarbinātības līmeņa paaugstināšanu un nabadzības samazināšanu; atkārtoti pauž nostāju, ka Starptautiskā Darba organizācija būtu jāiesaista Komisijas, SVF un ECB finansiālās palīdzības programmās; aicina Eiropadomi atbilstoši mudināt attiecīgās dalībvalstis investēt ilgtspējīgu darbavietu radīšanā, izglītībā un apmācībā, kā arī nabadzības samazināšanā, lai palīdzētu tām sniegt vajadzīgo ieguldījumu ES pamatmērķu sasniegšanā šajās jomās;

49. aicina dalībvalstis, ņemot vērā vissmagāko ekonomikas krīzi, kas jebkad ir skārusi Eiropas Savienību, nekavējoties īstenot vajadzīgās valsts reformu programmas;

*

* *

50. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Ieguldījums 2012. gada izaugsmes pētījumā

P7_TA(2012)0048

Eiropas Parlamenta 2012. gada 15. februāra rezolūcija par ieguldījumu 2012. gada izaugsmes pētījumā (2011/2319(INI))

(2013/C 249 E/04)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 23. novembra paziņojumu "Gada izaugsmes pētījums par 2012. gadu" (COM(2011)0815),
- ņemot vērā 2011. gada 16. novembrī pieņemto tiesību aktu kopumu par ekonomikas pārvaldību un jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. novembra Regulu (ES) Nr. 1176/2011 par to, kā novērst un koriģēt makroekonomisko nelīdzsvarotību ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2011. gada 15. decembra rezolūciju par rādītāju kopsavilkumu makroekonomiskās nelīdzsvarotības uzraudzībai — sākotnēji plānotā struktūra ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2011. gada 1. decembra rezolūciju par Eiropas pusgadu ekonomikas politikas koordinēšanai ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2011. gada 6. jūlija rezolūciju par finanšu, ekonomikas un sociālo krīzi — ieteikumi veicamajiem pasākumiem un iniciatīvām ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropadomes 2011. gada 9. decembra sanāksmes secinājumus,
- ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
- ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu (A7-0018/2012),

⁽¹⁾ OV L 306, 23.11.2011., 25. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0583.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0542.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0331.

Trešdiena, 2012. gada 15. februāris

- A. tā kā jaunākie statistikas dati liecina par augošu nevienlīdzību un bezdarbu Eiropas Savienībā;
- B. tā kā lielākā daļa dalībvalstu ir pārtraukušas virzību uz stratēģijas "Eiropa 2020" galveno mērķu sasniegšanu,

Ekonomikas problēmas un galvenās makroekonomikas politikas pamatnostādnes

1. atzinīgi vērtē Komisijas iesniegto Gada izaugsmes pētījumu (GIP) par 2012. gadu, kas veido labu pamatu šā gada Eiropas pusgadam; uzsver, ka risinājumi, kas ir īpaši paredzēti pašreizējās valsts parādu un finanšu krīzes risināšanai un pie kuriem ik dienas strādā visas iestādes, būtu cieši jāsaista ar pasākumiem, kas palielinās izaugsmi vidējā termiņā un ilgtermiņā, kā arī būtu jāpārskata vispārējā ekonomikas sistēma, lai uzlabotu Eiropas ekonomikas ilgtspējību un konkurētspēju un nodrošinātu tai ilgstošus panākumus;
2. tomēr uzskata, ka gada izaugsmes pētījums neatbilst tam, kas nepieciešams, lai atjaunotu Eiropas iedzīvotāju, uzņēmumu un finanšu tirgu uzticēšanos, jo tajā netiek ņemta vērā vajadzība steidzami rīkoties, lai atbalstītu īstermiņa darbību un nodarbinātību, kas nepieciešama stratēģijas "Eiropa 2020" mērķu sasniegšanai;
3. atgādina, ka Gada izaugsmes pētījums par 2011. gadu un vairākas citas iniciatīvas, kuras jāīsteno, pieņemot valsts un Eiropas līmeņa tiesību aktus, jau ietvēra lielāko daļu no elementiem, kas ir nepieciešami, lai atjaunotu uzticību, palielinātu konkurētspēju un veicinātu gudru un ilgtspējīgu izaugsmi un darba vietu radīšanu;
4. atgādina par prasībām, ko tas izteicis Padomei un Komisijai 2011. gada 1. decembra rezolūcijā par Eiropas pusgadu ekonomikas politikas koordinēšanai, un prasa publiski atbildēt uz šajā rezolūcijā ietvertajiem jautājumiem;
5. pauž nožēlu par trūkumiem vai nevienmērīgumu saistībā ar ES līmenī saskaņoto vadlīniju īstenošanu dalībvalstīs, ņemot vērā to, ka dalībvalstīm ir dota atbilstīga rīcības brīvība, lai realizētu savas politikas pamatnostādnes, un tas kavē pilnībā īstenot saskaņotās vadlīnijas stratēģijas "Eiropa 2020" mērķu sasniegšanai; atzinīgi vērtē to, ka šā gada izaugsmes pētījumā galvenokārt tika uzsvērtā nepieciešamība veikt īstenošanas, kā arī izaugsmi veicinošas darbības; uzsver to, ka būtiski jāpalielina valstu atbildības sajūta par pārmaiņām, par kurām ir izlemts saistībā ar turpmāko ekonomikas pārvaldību, un šo pārmaiņu demokrātiskā leģitimitāte;
6. piekrīt, ka gada izaugsmes pētījumā un oficiālajās nostāšanās, ko Eiropas Parlaments un citas Eiropas iestādes pieņēmušas šajā sakarībā, būtu jānosaka darbības prioritātes valsts un ES līmenī nākamajiem divpadsmit mēnešiem, tai skaitā prioritātes stratēģijas "Eiropa 2020" mērķu sasniegšanai, un šīs prioritātes būtu jāiestrādā valstu lēmumos par ekonomiku un budžetu, ņemot vērā ES ieteikumus konkrētām valstīm;
7. atbalsta Komisijas analīzi attiecībā uz to, ka valstu un ES līmenī būtu galvenokārt jāstrādā ar šādām piecām prioritātēm:
 - turpināt diferencētu, izaugsmi veicinošu fiskālo konsolidāciju, vienlaikus nodrošinot ekonomikas atlabšanu un darba vietu radīšanu;
 - nodrošināt reālās ekonomikas ilgtermiņa finansēšanu;
 - sekmēt ilgtspējīgu izaugsmi, nodrošinot lielāku konkurētspēju un ieguldījumus;
 - novērst bezdarbu un krīzes sociālās sekas;
 - modernizēt ES publisko administrāciju un vispārējas nozīmes pakalpojumus;

Trešdiena, 2012. gada 15. februāris

8. pauž atzinību par to, kā novērtēts stratēģijas “Eiropa 2020” pamatiniciatīvu īstenošanas progress, bet uzsver, ka cīņa pret sociālo atstumtību un nabadzību būtu jānosaka par ikvienas politikas jomas svarīgu prioritāti;

9. uzskata, ka piekļuve banku pamatpakalpojumiem ir svarīgs faktors sociālās integrācijas nodrošināšanā, un tādēļ mudina Komisiju veikt radikālākus pasākumus, lai šo piekļuvi garantētu;

Diferencētas, izaugsmi veicinošas fiskālās konsolidācijas turpināšana, vienlaikus nodrošinot ekonomikas atlabšanu un darba vietu radīšanu

10. atzīst dalībvalstu ekonomikas un fiskālās politikas savstarpējo atkarību un tās radīto domino efektu; uzsver, ka izaugsmes prognozes visās dalībvalstīs neatkarīgi no tā, vai tās ir pievienojušās eurozonai, ir ļoti atkarīgas no tā, cik izlēmīgi tiek risināta valsts parādu krīze un cik efektīvi, īstenojot saskaņotas ekonomikas politikas pamatnostādnes, uzmanība tiek vērsta uz ieguldījumiem ilgtspējīgas izaugsmes un darba vietu izveides nodrošināšanā; mudina dalībvalstis veikt attiecīgus pasākumus, lai koriģētu pārmērīgo budžeta deficītu Padomes noteiktajos termiņos un samazinātu valsts parādu līdz noturīgam līmenim;

11. ņem vērā priekšlikumus jauniem tiesību aktiem par ekonomikas pārvaldību un uzskata, ka ar šādiem priekšlikumiem būtu jārada iespēja palielināt Eiropas Parlamenta lomu attiecībā uz ekonomikas politikas uzraudzības procedūru definēšanu un īstenošanu Eiropas pusgadā atbilstīgi Līguma 121. un 136. panta noteikumiem;

12. atgādina, ka pašreizējā situācijā, kad vairākas dalībvalstis ir nonākušas stingras un sarežģītas izvēles priekšā saistībā ar valsts resursu piešķiršanu, ir steidzami jānodrošina tas, ka tiek konsekventi izmantoti dažādi ekonomikas politikas instrumenti, jo īpaši tādi, kas veicina stratēģijas “Eiropa 2020” pamatmērķu vienlīdzīgu sasniegšanu un uzdevumu vienlīdzīgu izpildi;

13. šajā sakarībā atgādina par nepieciešamību skaidri noteikt, novērtēt un risināt dalībvalstu ekonomikas politikas radītā domino efekta sekas, kā arī turpināt izvērtēt Eiropas pusgadā ietvertos ekonomikas politikas instrumentu ietekmi uz sociālo jomu;

14. uzsver to, ka dalībvalstīm būtu jāīsteno diferencētas stratēģijas, ņemot vērā katras valsts budžeta stāvokli, un uzstāj, ka dalībvalstīm jāraugās, lai valsts izdevumu pieaugums nepārsniegtu IKP izaugsmes rādītāju vidējam laika posmam, ja vien netiek radīta situācija, kad izdevumu apmēru palielina, vienlaikus īstenojot apdomīgus papildu pasākumus ieņēmumu jomā; aicina dalībvalstis budžeta izdevumu un ieņēmumu daļā par prioritāti noteikt izaugsmi veicinošas politikas jomas, piemēram, izglītību, pētniecību, inovācijas, infrastruktūru un enerģētiku, un nodrošināt šo izdevumu un ieņēmumu efektīvu izmantošanu; prasa efektīvi, sociālā ziņā taisnīgi un ilgtspējīgi reformēt:

— pensiju un sociālās drošības sistēmas;

— nodokļu politiku dalībvalstīs, lai sekmētu izaugsmi, nodokļu koordinēšanu, nodrošinot tās uzlabošanu un attiecīgā gadījumā nodokļu politikas saskaņošanu Eiropas Savienībā; mudina dalībvalstis saskaņā ar vienošanos uzlabot iekšzemes fiskālo režīmu, lai sekmētu efektīvu un ilgtspējīgu fiskālo politiku⁽¹⁾; aicina Komisiju nodrošināt tādu pasākumu koordināciju, kas vērsti pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas;

Reālās ekonomikas ilgtermiņa finansēšana

15. atzinīgi vērtē to, ka finanšu nozarē tiek nopietni pārstrādāti noteikumi un uzraudzības struktūra; uzskata, ka ES finanšu sistēmas izturības uzlabošanai ir vajadzīgi rūpīgāk izstrādāti un vērīgāki pasākumi; uzsver, ka tas uzlabotu Eiropas Savienības konkurētspēju; uzsver, ka tas jādara tā, lai nepieļautu regulējuma arbitrāžu un neveicinātu kapitāla aizplūšanu vai finanšu darbības pārceļšanu ārpus Eiropas Savienības;

⁽¹⁾ Skatīt, piemēram, Padomes 2011. gada 8. novembra Direktīvu 2011/85/ES par prasībām dalībvalstu budžeta struktūrām (OV L 306, 23.11.2011., 41. lpp).

Trešdiena, 2012. gada 15. februāris

16. uzsver to, ka investoru uzticības atjaunošanai būs vajadzīga banku kapitāla pozīciju nostiprināšana un pasākumi, lai atvieglotu banku piekļuvi līdzekļiem, cik vien iespējams ierobežojot īstermiņa atlīdzības sistēmu un neatbilstošu uzņēmējdarbības modeļu izmantošanu; uzskata, ka būs vajadzīga turpmāka finanšu nozares noteikumu un uzraudzības reforma, lai atspoguļotu paaugstināto risku valsts un privāto parādu tirgos, ietverot šajā reformā sistēmisko banku kapitāla pozīciju nostiprināšanu, lai gan tas nedrīkst apgrūtināt nesistēmisko finanšu iestāžu konkurences pozīciju; uzsver, ka bankām pēc tam, kad ir veikta pareizi kapitalizācijas pasākumi, nebūtu nevajadzīgi jāierobežo aizdevumi reālajai ekonomikai, un tādēļ ar regulatīvu darbību palīdzību būtu jāveido pamats banku kredītēšanas spēju palielināšanai; aicina Komisiju nodrošināt to, ka Eiropas finanšu uzraudzības sistēma saglabā banku aizdevumus, jo īpaši tos, kurus izsniedz iestādes, kas guva labumu no krīzes novēršanai paredzētās valsts palīdzības un ECB likviditātes kredītlīnijām; sagaida, ka Komisija līdz 2012. gada vasarai nāks klajā ar priekšlikumiem par banku pārvaldību krīzes periodā; pauž nožēlu par to, ka sabiedrībai jāuzņemas atbildība par privātā sektora zaudējumiem, kas tiek segti, piešķirot līdzekļus banku nozarei, un par kredītreitingu aģentūru un starptautisko finanšu centru spekulatīvajām darbībām;

17. atbalsta to, ka tiek izveidotas projektu obligācijas, ar kurām paredzēts finansēt svarīgus infrastruktūras projektus, lai veicinātu ilgtspējīgu izaugsmi un darba vietu radīšanu;

18. uzsver EIB grupas svarīgo nozīmi reālās ekonomikas, jo īpaši MVU, atbalstīšanā un infrastruktūras ilgtermiņa projektiem nepieciešamo ieguldījumu nodrošināšanā saskaņā ar stratēģiju "Eiropa 2020"; uzskata, ka Eiropas Savienībai būtu jāizmanto pastāvošie resursi un jārada inovatīvi finanšu instrumenti tām dalībvalstīm, kurām ir ierobežotas iespējas īstenot finansiālos stimulus;

Ilgtspējīgas izaugsmes veicināšana, nodrošinot lielāku konkurētspēju un ieguldījumus

19. pauž bažas par makroekonomisko nelīdzsvarotību Eiropas Savienībā un to, ka daudzas dalībvalstis, jo īpaši tās, kas izjūt tirgus spiedienu, atpauk produktivitātes ziņā; uzstāj uz to, ka uzlabotai ekonomikas politikas koordinācijai un strukturālajām reformām ir liela nozīme šo problēmu adekvātā risināšanā gan valstīs ar budžeta deficītu, gan valstīs ar budžeta pārpalikumu; pauž bažas par prognozi, ka turpmākajos gados globālā izaugsme pārsvarā notiks ārpus Eiropas, tādēļ būs nepieciešams uzlabot dalībvalstu eksporta jaudu, kā arī radīt stabilu sistēmu vērtību radošiem tiešajiem ārvalstu ieguldījumiem ES reālajā ekonomikā;

Bezdarba un krīzes sociālo seku novēršana (EMPL komitejas kompetence)

20. uzskata, ka strukturālā neatbilstība starp piedāvājumu un pieprasījumu darba tirgū kavēs ekonomikas atveseļošanos un ilgtermiņa izaugsmi, un tādēļ prasa veikt strukturālas reformas darba tirgū, vienlaikus ievērojot subsidiaritātes principu un nodrošinot sociālo kohēziju; vērš uzmanību uz sociālo partneru lomu un atbildību strukturālo reformu izstrādāšanā un īstenošanā;

ES publiskās administrācijas un vispārējās nozīmes pakalpojumu modernizācija

21. atgādina, ka publiskās administrācijas kvalitāte ES, valstu, reģionālajā un vietējā līmenī ir viens no noteicošajiem konkurētspējas elementiem un svarīgs produktivitātes faktors; norāda, ka valsts sektora reformas ir obligāts priekšnosacījums konkurētspējas atjaunošanai; uzskata, ka augstas kvalitātes valsts administrācijai ir vajadzīgi pietiekami budžeta resursi un reformas, kas tiek veiktas, ievērojot subsidiaritātes principu, kā noteikts LESD 26. protokolā par sabiedriskiem pakalpojumiem;

22. ņem vērā saistībā ar vispārējās nozīmes pakalpojumiem izstrādāto kvalitātes sistēmu, kas paredzēta, lai pastiprinātu skaidrību un juridisko noteiktību attiecībā uz to, kā ES noteikumi tiek piemēroti vispārējās nozīmes pakalpojumiem, nodrošinātu piekļuvi būtiskiem pakalpojumiem un veicinātu kvalitāti;

Trešdiena, 2012. gada 15. februāris

23. pauž nožēlu par to, ka dažas dalībvalstis kavējas ar ES tiesību aktu īstenošanu, un mudina tās sasniegt rezultātus statistikas datu kvalitātes jomā, par kuriem tika panākta vienošanās; pauž stingru pārliecību, ka uzticamu, precīzu un atjauninātu datu pieejamība ir viens no galvenajiem elementiem politisko lēmumu pieņemšanas procesā; atzinīgi vērtē Komisijas centienus uzlabot Komisijai (Eiropas Savienības Statistikas birojam) sniegto dalībvalstu datu ticamību; aicina dalībvalstis pēc iespējas drīzāk īstenot nesen pieņemto Padomes direktīvu par prasībām dalībvalstu budžeta struktūrām;

24. prasa uzlabot sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas efektivitāti, kā arī administrācijas un tiesu sistēmas pārredzamību un kvalitāti, un mudina vēl vairāk mazināt nevajadzīgu administratīvo un birokrātisko slogu; uzsver to, ka ir svarīgi uzraudzīt un novērtēt civildienesta darbību saskaņā ar subsidiaritātes principu;

25. ņemot vērā to, ka gada izaugsmes pētījumā ir ietverts daudz vairāk nekā tikai ekonomikas aspekti, mudina Komisiju izstrādāt programmas konkrētām politikas jomām, piemēram, aizsardzībai, kurās vairāku dalībvalstu kopīga pārvaldība vai kopīgas īpašumtiesības ļautu ietaupīt līdzekļus un tādējādi sniegtu iesaistītajām dalībvalstīm pievienoto vērtību un finansiālus ietaupījumus;

26. uzsver, ka pašreizējā ekonomiskajā situācijā aizvien lielāka nozīme ir ES finansētām programmām, un mudina Komisiju nākt klajā ar priekšlikumu par stratēģijas "Eiropa 2020" darbību finansēšanu, pārvietojot neizlietotās maksājumu apropriācijas;

Procedūras noteikumi

27. pauž nožēlu par to, ka Eiropas Parlamenta iesaistīšanās ekonomikas politikas vispārējo pamatnostādņu / GIP izstrādē nav oficiāli noteikta Līgumā, lai gan Parlaments ir devis ieguldījumu nodarbinātības jomā saskaņā ar apspriežu procedūru (LESD 148. panta 2. punkts); atgādina, ka gada izaugsmes pētījums būtu jāpieņem saskaņā ar koplēmuma procedūru, kas būtu jāievieš, nākamreiz pārskatot Līgumu; pauž vēlmi attiecīgā gadījumā pastiprināt dialogu starp ES un dalībvalstu iestādēm, it īpaši parlamentiem, ievērojot savstarpēju cieņu un piekrišanu;

28. atgādina, ka Eiropas pusgads tagad ir daļa no ES sekundārajiem tiesību aktiem (skatīt Regulas (ES) Nr. 1175/2011 2.-a pantu ⁽¹⁾);

29. atgādina, ka ekonomikas pārvaldības tiesiskajā regulējumā (sešu tiesību aktu kopumā) ir paredzēts tāds instruments kā dialogs par ekonomikas jautājumiem — "Lai sekmētu dialogu starp Savienības iestādēm, jo īpaši starp Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju, un lai nodrošinātu lielāku pārredzamību un pārskatatbildību, Eiropas Parlamenta kompetentā komiteja var uzaicināt Padomes priekšsēdētāju, Komisiju un attiecīgā gadījumā Eiropas Padomes priekšsēdētāju vai Eurogrupas priekšsēdētāju piedalīties komitejas sanāksmēs, lai apspriestu lēmumus, kas pieņemti [...]. Eiropas Parlamenta kompetentā komiteja var dot iespēju viedokļu apmaiņai piedalīties dalībvalstij, uz kuru attiecas šādi lēmumi."; prasa pēc iespējas vairāk izmantot šo instrumentu, kas nodrošina ekonomisko sadarbību un savstarpējo sapratni;

30. norāda, ka Eiropas pusgada 2012. gada izdevums ir pirmais tiesību akts no pieņemtā ekonomikas pārvaldības tiesiskā regulējuma ("sešu tiesību aktu kopums"), kas ietver stingrākus noteikumus attiecībā uz Stabilitātes un izaugsmes paktu un valstu fiskālajiem noteikumiem, kā arī jaunas procedūras makroekonomiskās nelīdzsvarotības uzraudzībai un korekcijai;

31. aicina Komisiju nākt klajā ar turpmākiem pētījumiem, nosaucot tos par "Ilgadējam ilgtspējīgas izaugsmes pamatnostādņēm";

⁽¹⁾ Skatīt Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. novembra Regulu (ES) Nr. 1175/2011, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1466/97 par budžeta stāvokļa uzraudzības un ekonomikas politikas uzraudzības un koordinācijas stiprināšanu (OV L 306, 23.11.2011., 12. lpp.).

Trešdiena, 2012. gada 15. februāris

32. aicina Komisiju sniegt izsmeļošu novērtējumu par to, kā dalībvalstis izpilda konkrēti sev adresētos ieteikumus, ko tā publiskos līdz Eiropadomes 2012. gada jūnija sanāksmei;
33. prasa Komisijai veidot ciešu sadarbību ar Padomi, lai izstrādātu patiesu un vienotu budžeta un grāmatvedības nomenklatūru;
34. atgādina, ka Padomei, veidojot dialogu ar Parlamentu par ekonomikas jautājumiem, būtu publiski jāizskaidro tās nostāja gadījumos, kad tā būtiski atšķiras no Komisijas ieteikumiem un priekšlikumiem;
35. šajā sakarībā uzsver, ka Komisijas ieteikumos un priekšlikumos jārespektē un jāsauglabā politisku lēmumu pieņemšanā īstenotā dalībvalstu rīcības brīvība, kas vajadzīga šo ieteikumu un priekšlikumu īstenošanai saskaņā ar subsidiaritātes principu un LESD 126. panta noteikumiem, jo ieteiktos mērķus var sasniegt ar dažādiem līdzekļiem;
36. mudina Komisiju izsmeļoši paskaidrot, kādēļ tā ir negatīvi novērtējusi valsts reformu programmas vai stabilitātes un konverģences programmas un citus dokumentus, ko dalībvalstis ir iesniegušas ekonomikas pārvaldības sistēmas ietvaros; sagaida, ka, sniedzot šādu novērtējumu, Komisija detalizēti informēs attiecīgās dalībvalstis par metodēm un hipotēzēm, kas izmantotas vērtēšanas procesā;
37. atgādina — jaunajā tiesiskajā regulējumā ir paredzēts, ka Eiropas Parlaments tiks pienācīgi iesaistīts Eiropas pusgadā, lai palielinātu pārredzamību un atbildību par pieņemtajiem lēmumiem, jo īpaši izmantojot ekonomisko dialogu, kā norādīts attiecīgajos sekundārajos tiesību aktos;
38. atzinīgi vērtē to, ka Komisija līdz novembra beigām publicēja gada izaugsmes pētījumu, un sagaida, ka šāds grafiks tiks ievērots pastāvīgi, lai Parlamentam būtu pietiekami daudz laika paust savu viedokli, pirms Eiropadomes pavasara sanāksmē tiek pieņemtas ikgadējās vadlīnijas;
39. uzsver to, ka saskaņā ar LESD 121. pantu Padomes un Komisijas priekšsēdētājam un attiecīgā gadījumā Eurogrupas priekšsēdētājam ik gadu jāziņo Eiropas Parlamentam un Eiropadomei par daudzpusējās uzraudzības rezultātiem;
40. mudina Komisiju, Padomi un Eiropadomi vienoties ar Parlamentu par vienkāršotu Eiropas pusgada īstenošanas grafiku, lai padarītu to cik vien iespējams efektīvu, pārredzamu un likumīgu;
41. pilnvaro priekšsēdētāju aizstāvēt Parlamenta nostāju pavasara Eiropadomes sanāksmē (2012. gada 1. un 2. martā);

*

* *

42. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un Eiropadomei.
-

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

Pamatnostādnes attiecībā uz 2013. gada budžetu - citas iedaļas, kas neattiecas uz Komisiju

P7_TA(2012)0050

Eiropas Parlamenta 2012. gada 16. februāra rezolūcija par 2013. gada budžeta procedūras pamatnostādnēm, I iedaļa — Eiropas Parlaments, II iedaļa — Padome, IV iedaļa — Tiesa, V iedaļa — Revīzijas palāta, VI iedaļa — Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja, VII iedaļa — Reģionu komiteja, VIII iedaļa — Eiropas Ombuds, IX iedaļa — Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs, X iedaļa — Eiropas Ārējās darbības dienests (2012/2001(BUD))

(2013/C 249 E/05)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 314. pantu,
- ņemot vērā Padomes 2007. gada 7. jūnija Lēmumu 2007/436/EK, Euratom par Eiropas Kopienų pašu resursu sistēmu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 13. decembra Lēmumu 2012/5/ES, ar ko groza 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību attiecībā uz daudzgadu finanšu shēmu, lai segtu ITER projekta papildu finanšu vajadzības ⁽²⁾,
- ņemot vērā Revīzijas palātas gada pārskatu par budžeta izpildi 2010. finanšu gadā ar iestāžu atbildēm ⁽³⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 23. un 79. pantu,
- ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A7-0030/2012),
- A. tā kā daudzgadu finanšu shēmas (DFS) 5. izdevumu kategorijas maksimālais apjoms attiecībā uz 2013. gada budžetu ir EUR 9 181 miljons faktiskajās cenās ⁽⁴⁾;
- B. tā kā 2013. gada budžetu ietekmēs Horvātijas pievienošanās, proti, būs nepieciešami līdzekļi jaunajiem Parlamenta deputātiem un ES iestāžu darbinieku pieņemšanai;
- C. tā kā saistībā ar valsts parāda smago slogu un izdevumu ierobežojumiem laikā, kad dalībvalstis cenšas konsolidēt budžetu, Eiropas Parlamentam un pārējām iestādēm būtu jādemonstrē atbildība budžeta jomā un jāierobežo savi izdevumi; ņemot vērā komisāra J. Lewandowski 2012. gada 23. janvāra vēstuli Eiropas iestāžu priekšsēdētājiem;
- D. tā kā šajā ikgadējās budžeta procedūras posmā Parlaments gaida pārējo iestāžu tāmes un sava Prezidija priekšlikumus attiecībā uz 2013. gada budžetu,

2013. gada budžeta vispārējais satvars un prioritātes

1. uzskata — ņemot vērā joprojām sarežģītos ekonomiskos apstākļus, iestādēm būtu jāiesaldē administratīvie izdevumi; tomēr uzsver nepieciešamību ievērot juridiski saistošos pienākumus un no tiem izrietošo izdevumu iespējamo palielināšanos;
2. aicina iestādes pastiprināt sadarbību ar citām iestādēm, lai dalītos paraugpraksē, meklētu iespējas ietaupīt līdzekļus un tādējādi modernizētu cilvēkresursu, organizācijas, tehnoloģiju un ēku politiku;

⁽¹⁾ OV L 163, 23.6.2007., 17. lpp.

⁽²⁾ OV L 4, 7.1.2012., 12. lpp.

⁽³⁾ OV C 326, 10.11.2011., 1. lpp.

⁽⁴⁾ 5. izdevumu kategorijas maksimālajā apjomā iekļautas darbinieku iemaksas pensiju shēmā.

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

3. uzsver iestāžu sadarbības nozīmi, lai Horvātijas pievienošanās notiktu pēc iespējas netraucēti;
4. uzsver nediskriminēšanas politikas pastiprināšanas nozīmi, jo tā personām ar invaliditāti atvieglo piekļuvi, kā arī atvieglo šo personu pieņemšanu darbā un integrāciju;
5. uzsver efektīvas vides politikas nepieciešamību visās iestādēs;

Parlaments

6. atgādina par būtiskajiem ietaupījumiem, kas tika panākti 2012. gada budžetā, veicot strukturālas pārmaiņas un reorganizāciju; mudina arī turpmāk veikt strukturālas un organizatoriskas reformas un atbalsta jauninājumus citās jomās; uzskata, ka patiesus līdzekļu ietaupījumus var panākt, identificējot budžeta pozīciju pārklāšanos un līdzekļu neefektīvu izmantošanu; tādēļ prasa, lai ģenerālsēkretārs iesniegtu Budžeta komitejai detalizētu ziņojumu, kas ietvertu skaidru pārskatu par tām budžeta pozīcijām, kurās budžeta izpilde 2011. gadā bija nepietiekama, un šīs nepietiekamās izpildes iemeslu objektīvu analīzi;
7. uzskata, ka reālākais un lielākais ietaupījums būtu pāreja uz vienu Eiropas Parlamenta darba vietu; tādēļ mudina nekavējoties izvērtēt šo jautājumu;
8. uzskata — lai ilgtermiņā panāktu būtiskus ietaupījumus, jāapsver iespēja veikt neatkarīgu EP budžeta novērtēšanu; uzskata, ka ir jāapsver iespēja izveidot darba grupu; aicina ģenerālsēkretāru un Prezidiju pēc iespējas ātrāk nākt klajā ar konkrētiem priekšlikumiem par šādas darba grupas izveidi un līdz 2012. gada beigām ierosināt iespējamus ietaupīšanas veidus; prasa arī nekavējoties īstenot jebkādas šīs darba grupas secinājumus;
9. atzinīgi vērtē pastiprināto sadarbību ar Budžeta komiteju un Prezidiju ikgadējās budžeta procedūras laikā; mudina vēl vairāk pastiprināt ģenerālsēkretāra, Prezidija un Budžeta komitejas sadarbību visa gada garumā, lai nodrošinātu netraucētu budžeta procedūras norisi un efektīvu budžeta izpildi; sagaida, ka Prezidijs iesniegs uz taupību orientētu un uz vajadzībām balstītu tāmi, ņemot vērā iespējamus līdzekļu palielinājumus, kas izriet no juridiski saistošiem pienākumiem; uzskata, ka jādara viss iespējamais, lai nodrošinātu to, ka jebkurš paredzētais līdzekļu palielinājums tiek līdzsvarots ar līdzekļu ietaupījumu citās jomās;
10. prasa iesaldēt budžeta pozīcijas, kas saistītas ar visiem 2013. gadā paredzētajiem braucieniem, un līdz šī sasaukuma beigām neveikt deputātu individuālo pabalstu indeksēšanu; ar interesi gaida ģenerālsēkretāra ziņojumu par komandējumiem, kas jāiesniedz Prezidijam un Budžeta komitejai līdz 2012. gada 31. martam;
11. uzskata, ka ietaupījumiem nevajadzētu apdraudēt EP likumdošanas darbību; ir pārliecināts, ka deputātu likumdošanas darbības var veicināt, pabeidzot zināšanu pārvaldības sistēmas (ZPS) ieviešanu; atzinīgi vērtē administrācijas sniegto informāciju, prasa sniegt atjauninātu informāciju par projekta stāvokli un sagaida, ka minētā sistēma pilnībā darbosies un būs pieejama ES iedzīvotājiem; prasa pastiprināt centienus, lai paātrinātu šī projekta īstenošanu; atgādina prasību sniegt informāciju par to, kā var panākt ietaupījumus, sākot izmantot ZPS;
12. atgādina Parlamenta rezolūcijas par budžetu, tai skaitā visjaunāko, proti, 2011. gada 26. oktobra rezolūciju⁽¹⁾, kurā tas prasa nodrošināt savlaicīgu informēšanu, dialogu un lēmumu pieņemšanas procesa pārredzamību budžeta politikas jomā; prasa reizi sešos mēnešos sniegt precīzu informāciju par ēku projektu īstenošanā sasniegto progresu un to finansiālo ietekmi; norāda, ka līdz pašreizējā sasaukuma beigām nevajadzētu sākt nevienu neparedzētu celtniecības projektu;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0461.

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

Pārējās iestādes

13. mudina visas iestādes meklēt iespējas panākt turpmākus ietaupījumus, lai saglabātu budžeta disciplīnu, un iesaldēt budžetu, vienlaikus paturot prātā juridiski saistošos pienākumus un jaunas vajadzības pēc finansējuma, piemēram, saistībā ar Horvātijas pievienošanos;

14. pieņem zināšanai Eiropas Savienības Tiesas (IV iedaļa) prasību grozīt tās nolikumu, kam būs tieša ietekme uz budžetu; uzskata, ka jānodrošina tam nepieciešamais finansējums, lai garantētu iestādes netraucētu darbu un līdz ar to ES iedzīvotāju pienācīgu tiesisko aizsardzību;

15. apzinās problēmas, ar ko nācās saskarties EĀDD sava pirmā, proti, 2011. gada budžeta sagatavošanā; prasa, lai šīs jaunās institūcijas budžets tiktu pareizi sagatavots un lūdz EĀDD izpētīt iespējas, kā attiecīgā gadījumā varētu radīt lielāku budžeta sinerģiju ar dalībvalstu budžetiem;

*

* *

16. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Tiesai, Revīzijas palātai, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai, Reģionu komitejai, Eiropas Ombudam, Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam un EĀDD.

Daudz gadu plāns stavridas rietumu krājumam

P7_TA(2012)0051

Eiropas Parlamenta 2012. gada 16. februāra rezolūcija par situāciju attiecībā uz ierosināto daudz gadu plānu stavridas rietumu krājumam un zivsaimniecībām, kas šo krājumu izmanto (2011/2937(RSP))

(2013/C 249 E/06)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM (2009)0189) un EK līguma 37. pantu, saskaņā ar kuru Padome ir apspriedusies ar Parlamentu (C7-0010/2009),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu Parlamentam un Padomei "Lisabonas līguma stāšanās spēkā ietekme uz pašreizējām starpiestāžu lēmumu pieņemšanas procedūrām" (COM(2009)0665),
- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 43. panta 2. punktu,
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2010. gada 17. marta atzinumu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Parlamenta nostāju, kas pieņemta pirmajā lasījumā 2010. gada 23. novembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2011, ar ko izveido daudz gadu plānu stavridas rietumu krājumam un zivsaimniecībām, kas šo krājumu izmanto ⁽²⁾,

⁽¹⁾ OV C 354, 28.12.2010., 68. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0421.

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

- ņemot vērā 2010. gada 25. februāra rezolūciju par Zaļo grāmatu “Kopējās zivsaimniecības politikas reforma”⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Komisijas 2011. gada 13. jūlija priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido Eiropas Savienības Solidaritātes fondu (COM(2011)0425),
 - ņemot vērā mutiskos jautājumus Komisijai un Padomei par situāciju attiecībā uz ierosināto daudzgadu plānu stavridas rietumu krājumam un zivsaimniecībām, kas šo krājumu izmanto (O-000308/2011 – B7-0023/2012, O-000309/2011 – B7-0024/2012),
 - ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu un 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā saskaņā ar 2002. gadā Johannesburgā Apvienoto Nāciju Organizācijas Pasaules augstākā līmeņa sanāksmē par ilgtspējīgu attīstību pieņemto īstenošanas plānu, Eiropas Savienība ir uzņēmusies saistības saglabāt vai atjaunot zivju krājumus tādā apjomā, kas nodrošinātu maksimālo ilgtspējīgas ieguves apjomu, un steidzami, ja iespējams, ne vēlāk kā 2015. gadā sasniegt šos mērķus attiecībā uz noplicinātajiem krājumiem;
- B. tā kā kopējās zivsaimniecības politikas mērķis saskaņā ar 2. pantu Padomes 2002. gada 20. decembra Regulā (EK) Nr. 2371/2002 par zivsaimniecības resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku ir nodrošināt ūdeņu dzīvo resursu tādu izmantošanu, kas nodrošina ilgtspējīgus ekonomiskos, vides un sociālos apstākļus;
- C. tā kā rietumu krājums ir ekonomiski vissvarīgākais stavridas krājums, kas dzīvo Kopienas ūdeņos;
- D. tā kā 2009. gada aprīlī Komisija ierosināja pārvaldības plānu (COM(2009)0189), kura pamatā bija Pelāģisko zivju krājumu reģionālajā konsultatīvajā padomē veiktais sagatavošanas darbs, kā arī Starptautiskās Jūras pētniecības padomes (ICES) un Zivsaimniecības zinātnes, tehnikas un ekonomikas komitejas (ZZTEK) ieteikumi;
- E. tā kā daudzgadu plāni ir KZP stūrakmeņi un krājumu saglabāšanas pamatinstrumenti, kas nosaka vispārējus noteikumus, kas nepieciešami KZP mērķu īstenošanai, un tādēļ tie ir jāpieņem saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru atbilstīgi LESD 43. panta 2. punktam;
- F. tā kā bioloģiskā informācija par rietumu krājumu nav pietiekama, lai sniegtu krājuma pilnīgu novērtējumu; tā kā tomēr ZZTEK ieteikumos norādīts, ka krājuma ilgtspējīgu pārvaldību iespējams panākt ar ieguves kontroles noteikumu, kas izstrādāts, pamatojoties uz ikrus produkcijas tendencēm; tā kā kontroles noteikumam proporcionāli jābalstās uz piesardzīgu ieteikumu, kas sniegts, vadoties pēc vidējiem krājuma papildināšanās apstākļiem, un uz jaunāko kopējo pieļaujamo nozveju, kas koriģēta ar koeficientu, kurš atspoguļo jaunākās krājuma apmēra tendences, kas noteiktas, ņemot vērā ikrus produkciju;
- G. tā kā zvejas iespēju noteikšana un iedalīšana kopējās zivsaimniecības politikas pasākumos tieši ietekmē dalībvalstu zvejas flotu sociāli ekonomisko stāvokli, jo īpaši piekrastes sīkzvejas flotu stāvokli;
- H. tā kā Padome nav tiesīga vienpusīgi pielāgot priekšlikumā minētos kopējās pieļaujamās nozvejas noteikšanas parametrus, jo tie ir ierosinātā ilgtermiņa plāna galvenie elementi;
- I. tā kā Parlaments, savā nostājā pirmajā lasījumā atļāva Padomei krājuma kopējā samazinājuma aprēķināšanā piemērot zināmu elastīgumu saskaņā ar zinātniski pamatotiem ieguves noteikumiem, lai tādējādi atbalstītu kompromisa risinājumu un veicinātu konstruktīvu un pozitīvu pieeju saistībā ar šo tiesību akta priekšlikumu;

(1) OV C 348 E, 21.12.2010., 15. lpp.

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

- J. tā kā bioloģiskajiem atskaites punktiem un parametriem, kas ir daļa no ieguves noteikumiem, jāatbilst jaunākajiem zinātniskajiem atzinumiem un Komisijai jābūt pilnvarotai saskaņā ar LESD 290. pantu pieņemt deleģētus aktus attiecībā uz atsevišķu ieguves noteikumos iekļauto bioloģisko atskaites punktu un parametru grozījumiem, lai strauji reaģētu uz pārmaiņām;
1. uzsver, ka plāna uzdevums ir saglabāt rietumu krājuma stavridu biomasu tādā apjomā, kas nodrošina ilgtspējīgu izmantošanu, un nodrošināt vislielāko ilgtermiņa ieguves apjomu;
 2. uzskata, ka ieguves kontroles noteikumam proporcionāli jābalstās uz piesardzīgu ieteikumu un uz jaunāko kopējo pieļaujamo nozveju, kas koriģēta ar koeficientu, kurš atspoguļo jaunākās krājuma apmēra tendences, kas noteiktas, ņemot vērā ikrū produkciju;
 3. uzsver, ka ieguves kontroles noteikumi ir daudzgadu plāna pamatelementi, un lēmumi par tiem jāpieņem ar parasto likumdošanas procedūru;
 4. uzsver, ka ilgtermiņa pārvaldības plāni jāpiemēro tik daudziem zivju krājumiem, cik vien iespējams, jo tie ir zivju krājumu saglabāšanas izšķirošais faktors, kā uzsvērts Komisijas priekšlikumā par kopējās zivsaimniecības politikas reformu;
 5. uzsver, ka jāpanāk risinājums pašreizējai situācijai, kad iestādes nespēj vienoties, lai nodrošinātu zivju krājumu ilgtspējību un dotu iespēju zivsaimniekiem labāk plānot savas darbības;
 6. mudina Komisiju uzņemties vairāk iniciatīvas, lai veicinātu dialogu starp trim iestādēm, precizējot katras iestādes attiecīgo lomu lēmumu pieņemšanas procesā un risinot jautājumu par daudzgadu pārvaldības plānu sistēmu nākotnē;
 7. mudina Komisiju nekavējoties rīkoties, atbilstīgi vairākkārtējām norādēm un solījumiem, lai novērstu, ka iestādes atkal nespēj panākt vienošanos saistībā ar citiem turpmākajiem ilgtermiņa apsaimniekošanas plāniem;
 8. mudina Komisiju iesniegt daudzgadu plānu stavridas rietumu krājumam, lai Parlaments varētu sākt otro lasījumu un panākt virzību šajā jautājumā;
 9. uzdod priekšsēdētājam informēšanas nolūkā nosūtīt šo lēmumu Padomei un Komisijai.

Kopējās zivsaimniecības politikas ieguldījums sabiedrisko preču radīšanā

P7_TA(2012)0052

Eiropas Parlamenta 2012. gada 16. februāra rezolūcija par kopējās zivsaimniecības politikas ieguldījumu sabiedrisko preču ražošanā (2011/2899(RSP))

(2013/C 249 E/07)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Padomes 2002. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 2371/2002 par zivsaimniecības resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku⁽¹⁾,

⁽¹⁾ OV L 358, 31.12.2002., 59. lpp.

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Mūsu dzīvības garantija, mūsu dabas kapitāls — bioloģiskās daudzveidības stratēģija līdz 2020. gadam” (COM(2011)0244),
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu ““Rio+20” konference: virzība uz “zaļo” ekonomiku un labāku pārvaldību” (COM(2011)0363),
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Eiropa 2020” (COM(2010)2020),
 - ņemot vērā Jūras stratēģijas pamatdirektīvu (Direktīva 2008/56/EC) ^(?),
 - ņemot vērā kopējās zivsaimniecības politikas reformai veltīto dokumentu kopumu, ko Komisija iesniedza 2011. gada 13. jūlijā,
 - ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas 1982. gada 10. decembra Jūras tiesību konvenciju,
 - ņemot vērā ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas (PLO) 1995. gada 31. oktobrī pieņemto Rīcības kodeksu atbildīgai zivsaimniecībai,
 - ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu un 110. panta 4. punktu,
- A. tā kā zvejniecība ir viena no visnenākajām cilvēka aktivitātēm un zivis ir svarīga un neaizstājama cilvēku uztura sastāvdaļa, kuras pieejamība ir jānodrošina un kuras nozīmība būtu pienācīgi jāatzīst un jānovērtē kopējā zivsaimniecības politikā (KZP);
- B. tā kā zivsaimniecības nozare, kas attiecas gan uz savvaļas zivju zveju, gan uz akvakultūru, ietver darbības, kuras, aptverot trīs posmus — zveju, pārstrādi un tirdzniecību, — dod ieguldījumu nepieciešamo pamatpreču ražošanā; tā kā veselīgu zivju krājumi, veselīgas jūras ekosistēmas un jūras bioloģiskās daudzveidības saglabāšana ir svarīgas pamatpreces, kas ir jāaizsargā;
- C. tā kā ilgtspējīga akvakultūra — jūrās un saldūdenī, piekrastē un šelfā — ir svarīga zivsaimniecības nozares sastāvdaļa;
- D. tā kā mazapjoma zvejai ir īpaši svarīga nozīme no tautsaimniecības, sabiedrības dzīves, vides un kultūras viedokļa, kas KZP ir pienācīgi jāatzīst un jānovērtē; tā kā piekrastes kopienas smagi cieta no zivsaimniecības nozares vispārējā panikuma, kas būtiski ietekmēja mazās zvejniecības ostas visā ES;
- E. tā kā reformētajai KZP vajadzētu nodrošināt zivsaimniecības nozares vides, sociālo un ekonomisko ilgtspējību dažādos ūdens baseinos, arī ieviešot decentralizētu pārvaldības modeli, kas lēmumu pieņemšanu pietuvina reālās darbības zonām, kā arī palielina ieinteresēto personu atbildību;
- F. tā kā zivsaimniecības nozarē notiek darbības, kas ir pilnībā atkarīgas no funkcionējošām ekosistēmām, kurās zvejas, pārstrādes un produktu tirdzniecības ilgtspējības nodrošināšanai ir svarīgi bagātīgi zivju krājumi un labs vides stāvoklis;

^(?) OV L 164, 25.6.2008., 19. lpp.

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

- G. tā kā Eiropas zivsaimniecības nozare dod ieguldījumu sociālajā attīstībā, gan tieši, gan netieši radot darbavietas, un Eiropas ekonomiskajā izaugsmē, piegādājot 6,4 miljonus tonnu zivju katru gadu;
- H. tā kā zivsaimniecības nozares daudzfunkcionalitāte izpaužas dažādās nozarēs, proti, tā ietekmē sociālekonomisko, vēstures, kultūras, zinātnes un vides jomu;
- I. tā kā zivsaimniecība ietekmē galvenokārt piekrastes zonas un salas, dodot ieguldījumu to efektīvā pārvaldībā un uzlabojot to sociālo un ekonomisko aktivitāti; tā kā tas ir īpaši nozīmīgi šo teritoriju kopienām, kuras bieži vien dzīvo nelabvēlīgos apstākļos, jo tur ir raksturīga nepietiekama nodarbinātība un vāji attīstīta vietējā ekonomika;
- J. tā kā pārskatītā KZP ir cieši jāsaista ar citām galvenajām ES iniciatīvām jūrlietu jomā, jo īpaši tām, kas minētas Komisijas paziņojumā "Integrēta Eiropas Savienības jūrniecības politika" (COM(2007)0575), kurā teikts, ka Eiropas zivsaimniecības nozare var arī rosināt un uzlabot veselu virkni zinātnisko pētījumu, kas padziļina mūsu zināšanas par okeānu vides procesiem, ekosistēmām un to ūdensdzīvnieku bioloģiju, kas tieši vai netieši ir saistīti ar zivsaimniecību;
- K. tā kā dinamiska un labi pārvaldīta zivsaimniecības nozare varētu arvien vairāk dot Eiropas sabiedrībai un Eiropas ekonomikai un līdz ar to tai varētu būt nozīmīga loma stratēģijas "Eiropa 2020" īstenošanā,
1. uzsver, ka zivsaimniecība ir svarīga ES nozare, kas nodrošina ES iedzīvotājiem augstas kvalitātes pārtiku un rada Eiropas Savienībai pievienoto ekonomisko un sociālo vērtību; tādēļ uzskata, ka pārveidotajai KZP jānodrošina zivsaimniecības resursu ilgtspējīga izmantošana un zivju krājumu saglabāšana veselīgā lielumā, lai zvejošanu ilgtermiņā varētu turpināt tradicionālajās teritorijās un kopienās;
 2. uzskata, ka vides, ekonomikas un sociālais ilgtspējīgums ir svarīgs KZP mērķis, un uzsver, ka KZP galvenajai prioritātei jābūt ilgtspējīgas zivsaimniecības nozares izveidei, lai pašreizējās un turpmākās paaudzes turpinātu gūt labumu no zvejniecības vides, sociālajiem un ekonomiskajiem ieguvumiem;
 3. uzsver, ka zivsaimniecība, ja to pareizi pārvaldīs, varētu dot vairāk Eiropas sabiedrības attīstībā attiecībā uz nodrošinātību ar pārtiku, nodarbinātību un zvejniecībā nodarbināto kopienu dinamiskuma saglabāšanu, kā arī citos veidos; uzsver, ka veselīgi zivju krājumi un jūras ekosistēmas, kā arī jūras bioloģiskās daudzveidības saglabāšana jau ir pamatpreces, kas tiek radītas tikai tad, ja zivju krājumi tiek pārvaldīti ilgtspējīgā veidā, un līdz minimumam tiek samazināta nevajadzīga negatīva ietekme uz vidi;
 4. uzskata par svarīgu atzīt jūras — kas pārklāj vairāk nekā divas trešdaļas no mūsu planētas virsmas — par resursu, kuram ir izšķirīga loma citu dabisku resursu iegūšanā (piemēram, zivsaimniecības); uzskata arī, ka ir stratēģiski svarīgi, lai KZP būtu iekļauti skaidri un precīzi pasākumi, kas nodrošinātu to, ka tā var pildīt savu stratēģisko lomu, izmantojot ekosistēmisku pieeju;
 5. uzsver, ka KZP dod ieguldījumu bioloģiskās daudzveidības stratēģijas līdz 2020. gadam mērķu sasniegšanā un ES centienos līdz 2020. gadam apturēt bioloģiskās daudzveidības samazināšanos un ekosistēmas pakalpojumu pasliktināšanos, pieņemot noteikumus, kas nodrošinātu zivsaimniecības ilgtspējību, veicot piesardzības pasākumus destruktīvas zvejas novēršanai, nodrošinot pārmērīgi izmantoto zivju krājumu atjaunošanu un veicot tādu zivju sugu aizsardzības pasākumus, kas nav zvejas mērķis;
 6. atgādina, ka saskaņā ar ekonomiskajiem aprēķiniem zivsaimniecības nozare (arī akvakultūra) gadā rada ienākumus EUR 34,2 miljardu apmērā, bet sociālajā līmenī tā rada vairāk nekā 350 000 darba vietu zvejniecības, pārstrādes un tirdzniecības, kā arī no tām atkarīgajās nozarēs, jo īpaši piekrastes un nomaļajos reģionos un salās;

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

7. uzsver, ka zivsaimniecības nozare ir daudzfunkcionāla un līdztekus trim tradicionālajiem darbības virzieniem un vairāk redzamajai ietekmei uz ekonomikas, vides un sociālo jomu, tai ir būtiska nozīme arī daudzās citās jomās, piemēram, kultūrā, izklaidē un tūrismā, zinātnē, enerģētikā un izglītībā, un šajā sakarā jo īpaši uzsver mazapjoma zvejniecības nozari;
8. aicina Komisiju pienācīgi ņemt vērā to, ka zivsaimniecības nozarei ir nozīmīga loma šādās jomās:
- i) kultūrā, sniedzot devumu gastronomijā, etnogrāfijā, vēsturē, literatūrā, muzeoloģijā utt.;
 - ii) izklaides un tūrisma jomā, piedāvājot dažādas iespējas, piemēram, izbraucienus jūrā kopā ar vietējiem zvejniekiem, vaļu un jūras putnu vērošanu, ekoloģisko niršanu utt.;
 - iii) zinātnē, palīdzot jūras zinātniekiem un citiem pētniekiem veikt izpēti;
 - iv) enerģētikā, sekmējot tādu jaunu tehnoloģiju attīstību, kuras vēlāk var dot labumu visai sabiedrībai;
 - v) vides aizsardzībā, saglabājot bioloģiski jutīgas zonas un tādas, kurās atrodas zivju mazuļu inkubatori un audzētavas, kā arī attīrot jūras;
 - vi) izglītībā, attīstot cilvēku spēju baudīt brīvu dabu un mācot cienīt jūru;
9. uzsver, ka zivsaimniecības nozare ir daudzfunkcionāla — tā nodrošina kopienas ar visdažādākajām sabiedriskajām precēm, kuras sniedz labumu Eiropas iedzīvotājiem kopumā, nevis tikai tiem cilvēkiem, kuri ir tieši vai netieši saistīti ar zivsaimniecību, un šī ietekme ir jāatzīst un jānovērtē; turklāt norāda, ka liels skaits ES iedzīvotāju, jo īpaši to, kas dzīvo piekrastes zonās, gūst labumu no zivsaimniecības daudzfunkcionalitātes; uzskata, ka zivsaimniecības nozares daudzfunkcionalitāte ir pilnībā jāņem vērā KZP finansēšanas plānā; uzsver, ka šo papildu sabiedrisko preču ražošanu nevar izmantot par attaisnojumu KZP nepieciešamo reformu atlikšanai;
10. mudina Komisiju palīdzēt mazajām zvejas ostām, kuras ir smagi cietušas no izkrauto apjomu samazinājums, ko radījusi pārzveja;
11. uzsver, ka zivsaimniecības nozare (gan ilgtspējīga savvaļas zivju zveja, gan akvakultūra) ir viens no vissvarīgākajiem Eiropas Savienības nodrošinātības ar pārtiku balstiem, un tās ilgtspējība un stabilitāte ir jānodrošina, īstenojot KZP reformu, lai nākotnē šī nozare var pietiekamā daudzumā nodrošināt atbilstīgas kvalitātes zivsaimniecības produktus un apmierināt vairāk nekā pusmiljarda ES iedzīvotāju pieprasījumu;
12. uzsver jūras un saldūdens akvakultūras potenciāla nozīmi, lai papildinātu zivsaimniecību devumu un nodrošinātu ievērojamu daļu no ES nepieciešamās pārtikas; uzsver, ka ir nepieciešama īpaša politika, lai nodrošinātu akvakultūras ekoloģisko ilgtspējību; aicina Komisiju noteikt vispārējus akvakultūras produktu kvalitātes kritērijus, kuri būtu jāievēro visā ES un kuros tiktu ņemta vērā akvakultūras ietekme uz vidi un sabiedrību; turklāt aicina Komisiju nodrošināt, ka ievestie akvakultūras produkti tiek ražoti atbilstīgi attiecīgajiem ES ilgtspējības un kvalitātes standartiem, proti, ekoloģijas vai dzīvnieku labturības standartiem;
13. norāda, ka jautājums par atpūtas zveju netika risināts Komisijas priekšlikumos, ko tā iesniedza 2011. gada 13. jūlijā; uzsver, ka tas būtu jārisina atsevišķi KZP reformas procesā;

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

14. uzsver, ka turpmāka to darbību daudzveidošana, kas ar zivsaimniecību ir saistītas tieši vai netieši, varētu palīdzēt palēnināt darbaspēka aizplūšanu no šīs nozares, saglabāt reģionālās ieražas un tradīcijas un apturēt iedzīvotāju skaita samazināšanos dažās piekrastes zonās;
15. uzsver, ka zivsaimniecības pārvaldībā arvien vairāk tiek izmantoti zinātniski dati un tas stimulē lietišķos pētījumus šajā jomā, veicinot zināšanas un tehnikas attīstību un inovācijas atbilstīgi "Eiropa 2020" stratēģijai gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei;
16. uzsver, ka zivsaimniecības nozare ir atkarīga no zivju krājumu veselības un ekosistēmas līdzsvara, tādēļ KZP reformas galvenā uzmanība jāpievērš tam, lai šī nozare atkal kļūtu par jūras resursu aizsargātāju un pārvaldītāju ar mērķi izveidot efektīvāku, zaļāku un konkurētspējīgāku ekonomiku saskaņā ar stratēģiju "Eiropa 2020" ilgtspējīgas izaugsmes veicināšanai;
17. uzsver, ka zvejas darbības, ņemot vērā visas to dimensijas, tostarp ilgtspējīgu akvakultūru, to tiešo un netiešo ietekmi, kā arī pamatproduktu ražošanu, nodrošina sociālo un teritoriālo kohēziju un veicina profesionālo apmācību un sociālo un ekonomisko aktivitāti atbilstīgi stratēģijai par integrējošas izaugsmes veicināšanu;
18. uzsver, ka zivsaimniecības nozare gan vien pati, gan caur integrēto jūrniecības politiku (IJP) dod ieguldījumu "Rio+20" atklātas ekonomikas mērķu sasniegšanā, kā arī darba vietu radīšanā un nabadzības izskaušanā;
19. apgalvo, ka zivsaimniecības darbībām ir svarīga nozīme plašākā IJP kontekstā un tās ir būtisks elements jūrniecības telpiskās plānošanas politikā un attiecībā uz Eiropas jūrniecības un zivsaimniecības fondu;
20. prasa Komisijai atzīt zivsaimniecības nozares daudzfunkcionalitāti un tās saražoto plaša klāsta pamatproduktu vērtību;
21. prasa Komisijai savos turpmākajos politikas priekšlikumos un lēmumos nodrošināt, ka KZP palīdz sasniegt politikas vispārējos mērķus, piemēram, stratēģijas "Eiropa 2020" mērķus; uzskata, ka šajā svarīgajā KZP reformas procesā jāatzīst tas, ka KZP ir attīstības avots kontekstā ar Eiropas izaugsmes projektu, un jārada nosacījumi, kas ļautu pilnībā izmantot tās potenciālu; prasa, lai Komisija, izstrādājot un īstenojot šo politiku, ņemtu vērā zivsaimniecības un piekrastes zonu īpatnības;
22. prasa Komisijai reformētajā KZP iestrādāt "nosacījumu principu", ko jau izmanto kopējā lauksaimniecības politikā, lai attiecībā uz videi draudzīgām zvejas darbībām ieviestu pozitīvu diskrimināciju, piemēram, nodrošinot labāku piekļuvi finansējumam;
23. prasa Komisijai, lai veicinātu paralēlo darbību attīstību, atrast juridisku risinājumu, kas ļautu zvejniekiem plašajā ar zvejniecību saistīto darbību klāstā atrast citus ienākumu avotus, no tā neciešot finansiālus zaudējumus;
24. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.
-

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

Nesenā politisko notikumu attīstība Ungārijā

P7_TA(2012)0053

Eiropas Parlamenta 2012. gada 16. februāra rezolūcija par neseno politisko notikumu attīstību Ungārijā (2012/2511(RSP))

(2013/C 249 E/08)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 2., 3., 4., 6 un 7. pantu, Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 49., 56., 114., 167. un 258. pantu, Eiropas Savienības Pamattiesību hartu un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju (ECHR), kas attiecas uz pamattiesību ievērošanu, veicināšanu un aizsardzību,
 - ņemot vērā Ungārijas Republikas Nacionālās asamblejas 2011. gada 18. aprīlī pieņemto Ungārijas pamatlikumu, kas stājas spēkā 2012. gada 1. janvārī (turpmāk tekstā — “jaunā konstitūcija”), un Nacionālās asamblejas 2011. gada 30. decembrī pieņemtos Ungārijas pamatlikuma pārejas noteikumus (turpmāk tekstā — “pārejas noteikumi”),
 - ņemot vērā Eiropas Komisijas par demokrātiju caur likuma spēku (Venēcijas komisijas) Atzinumu Nr. CDL(2011)016 un Nr. CDL(2011)001 par Ungārijas jauno konstitūciju un trim juridiskajiem jautājumiem, kas radušies Ungārijas jaunās konstitūcijas izstrādes procesā,
 - ņemot vērā 2011. gada 10. marta rezolūciju par plašsaziņas līdzekļu tiesību aktiem Ungārijā ⁽¹⁾ un 2011. gada 5. jūlija rezolūciju par Ungārijas konstitūcijas pārskatīšanu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu par Līguma par Eiropas Savienību 7. pantu “Savienības pamatvērtību ievērošana un veicināšana” ((COM(2003)0606),
 - ņemot vērā to, ka Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietniece Nēlī Krusa 2011. gada oktobrī izveidoja augsta līmeņa grupu jautājumos par plašsaziņas līdzekļu brīvību un plurālismu,
 - ņemot vērā Padomes un Komisijas paziņojumus Eiropas Parlamenta 2012. gada 18. janvāra plenārsēdes debatēs par jaunākajiem politiskajiem notikumiem Ungārijā, kā arī ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas 2012. gada 9. februārī rīkoto uzklauššanu,
 - ņemot vērā Eiropas Komisijas 2012. gada 17. janvāra lēmumu sākt paātrinātas pārkāpumu izmeklēšanas procedūras pret Ungāriju saistībā ar tās centrālās bankas un datu aizsardzības iestāžu neatkarību, kā arī saistībā ar pasākumiem, kas skar tiesu iestādes,
 - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā Eiropas Savienība ir dibināta, pamatojoties uz tādām vērtībām kā demokrātija un tiesiskums, kā noteikts LES 2. pantā, un cilvēktiesību un brīvību nepārprotamu ievērošanu, kā paredzēts Eiropas Savienības Pamattiesību hartā un Eiropas Cilvēktiesību konvencijā (ECHR), un minēto tiesību, brīvību un principu atzīšanu, kuru vēl uzskatāmāk apliecina ES gaidāmā pievienošanās ECHR;
- B. tā kā dalībvalstīm, kandidātvalstīm un ES ir pienākums nodrošināt, ka dalībvalstu likumdošanas saturs un procedūras atbilst ES tiesībām un vērtībām, kā to īpaši paredz Kopenhāgenas kritēriji, Pamattiesību harta un ECHR, un ka pieņemto tiesību aktu burts un gars nav pretrunā šīm vērtībām un instrumentiem;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0094.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0483.

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

- C. tā kā 2011. gada 18. aprīlī Ungārija pieņēma jaunu konstitūciju, kuras pieņemšana un atsevišķi noteikumi, kurus Eiropas Parlaments kritizēja 2011. gada 5. jūlija rezolūcijā, aicinot Ungārijas valdību risināt Venēcijas komisijas aktualizētos jautājumus un paustās bažas un prasot Eiropas Komisijai veikt pamatīgu jaunās konstitūcijas un ar to ieviesto pamata likumu pārskatīšanu un analīzi nolūkā pārbaudīt, vai tie atbilst *acquis communautaire* un jo īpaši Eiropas Savienības Pamattiesību hartas burtam un garam;
- D. tā kā šo pamata likumu pieņemšana viesa bažas vairākās jomās, tādās kā tiesu iestāžu neatkarība, centrālās bankas neatkarība, datu aizsardzības iestādes neatkarība, līdzvērtīgi politiskās konkurences un politisko pārmaiņu apstākļi, kā arī tā dēvētais stabilitātes likums, ar ko par ienākumu nodokļa sistēmu lemj divu trešdaļu vairākums, un pamata likumi, ar kuriem pašreizējam vairākumam piešķir ekskluzīvas tiesības iecelt amatpersonas uz neparasti ilgu termiņu, tādējādi skarot turpmāko valdību spēju pārvaldīt;
- E. tā kā jaunais Nacionālās tiesu iestādes vadītājs un ģenerālprokurors būs tiesīgi piešķirt lietas tiesām, tādējādi pārkāpjot tiesību principu par piekļuvi tiesai un tiesības uz taisnīgu lietas iztiesāšanu, kā arī tiesu iestāžu neatkarību;
- F. tā kā saskaņā ar jauno konstitūciju un tās pārejas nosaukumiem Augstāko tiesu pārdēvēja par *Kúria* un bijušā Augstākās tiesas priekšsēdētāja sešu gadu mandātu priekšlaicīgi apturēja, lai gan amatā bija aizvadīti tikai divi gadi;
- G. tā kā jaunajā konstitūcijā ir paredzēts tiesnešu un prokuroru obligāto pensionēšanās vecumu samazināt no 70 gadiem līdz 62 gadiem, to neattiecinot vienīgi uz *Kúria* priekšsēdētāju un ģenerālprokuroru, kas būs diskriminējoši, jo apmēram 300 tiesnešiem būs jādodas pensijā, un šāda kārtību ir nopietna iejaušanās tiesu iestāžu darbībā;
- H. tā kā saskaņā ar jaunās konstitūcijas noteikumiem iepriekšējā parlamentārā sistēmā, kurā bija četri komisāri, ir reorganizēta un tagad ir tikai viens komisārs, priekšlaicīgi pārtraucot datu aizsardzības un informācijas brīvības komisāra sešu gadu pilnvaru termiņu un viņa pilnvaras nododot jaunizveidotai iestādei, tādējādi būtiski pārkāpjot šā komisāra neatkarības principu;
- I. tā kā Ungārijas parlaments ir pieņēmis vairākus likumus ar atpakaļejošu spēku, tādējādi pārkāpjot vienu no Eiropas tiesību pamatprincipiem, proti, to, ka pieņemt likumus ar atpakaļejošu spēku ir aizliegts;
- J. tā kā nesēn pieņemtie likumi par baznīcu un reliģiju apzīmējumiem ietver neparasti ierobežojošus noteikumus par baznīcu reģistrāciju, un šādai reģistrēšanai ir nepieciešama parlamenta divu trešdaļu piekrišana;
- K. tā kā saskaņā ar konstitūcijas noteikumiem ir ievērojami mazinātas Ungārijas Konstitucionālās tiesas pilnvaras pārskatīt ar budžetu saistītus tiesību aktus;
- L. tā kā ievērojams skaits jautājumu ir pakārtoti detalizētākam pamata likumu regulējumam, prasot divas trešdaļas vairākuma balsojumu, un tas attiecas uz jautājumiem, kuriem būtu jāpiemēro parastā politiskā procedūra un kurus parasti izlemj ar vienkāršu balsu vairākumu, un šāda kārtība raisa bažas, kā tas norādīts Venēcijas komisijas ziņojumā;
- M. tā kā Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietniece Viviana Redinga uzsvēra Eiropas Komisijas nodomu pārbaudīt to, vai tiesu sistēmas jaunā struktūra Ungārijā skar tiesu iestāžu neatkarību; tā kā Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietniece Nēli Krusa un augsta līmeņa grupas jautājumos par plašsaziņas līdzekļu brīvību un plurālismu vadītāja Vaira Viķe Freiberga vairākkārt ir paužus bažas par plašsaziņas līdzekļu brīvību un plurālismu Ungārijā;
- N. tā kā Eiropas Komisijas priekšsēdētājs Žozē Manuels Barrozu 2012. gada 18. janvārī uzsvēra, ka bažas raisa ne tikai tiesiskie aspekti, bet arī demokrātijas kvalitāte Ungārijā, un aicināja Ungārijas varas iestādes ievērot demokrātijas un brīvības principus un tos īstenot ne tikai principā, bet arī praksē un Ungārijas politikajā un sociālajā dzīvē;

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

- O. tā kā 2012. gada 17. janvārī Eiropas Komisija sāka pārkāpumu izmeklēšanas procedūras pret Ungāriju saistībā ar šādiem trim jautājumiem: Ungārijas centrālās bankas neatkarība; Ungārijas pamatlikumā paredzētais tiesnešu obligātā pensionēšanās vecuma samazinājums un datu aizsardzības iestādes neatkarība, kā arī prasīja Ungārijas varas iestādēm sniegt turpmāku informāciju par tiesu iestāžu neatkarības jautājumiem;
- P. tā kā Eiropas Parlaments 2010. gada 15. decembra rezolūcijā par pamattiesību stāvokli Eiropas Savienībā 2009. gadā un to efektīvu īstenošanu pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā ⁽¹⁾ prasīja "īstenot Komisijas 2003. gada paziņojuma par Līguma par Eiropas Savienību 7. pantu izpildes pārraudzību, lai noteiktu pārredzamu un saskaņotu veidu, kā, pamatojoties uz pamattiesību jauno struktūru, risināt iespējamus cilvēktiesību pārkāpumus un atbilstīgi piemērot LES 7. pantu";
- Q. tā kā Ungārijas valdība un konkrēti Ungārijas premjerministrs savā vēstulē Komisijai un vēršoties pie Eiropas Parlamenta apliecināja gatavību risināt problēmas, kuru dēļ ierosinātas pārkāpumu izmeklēšanas procedūras, grozīt attiecīgos tiesību aktus un padziļināti sadarboties ar Eiropas iestādēm arī ārpus juridiskajām procedūrām;
- R. tā kā Eiropas Parlaments uzrauga pamattiesību, pamatbrīvību un pamatprincipu ievērošanu visās 27 dalībvalstīs, kā to paredz Eiropas *acquis*,
1. pauž nopietnas bažas par situāciju Ungārijā saistībā ar to, kā tiek īstenota demokrātija un tiesiskums, ievērotas un aizsargātas cilvēktiesības un sociālās tiesības un nodrošināta līdzsvarotu pārbaužu sistēma, līdztiesība un nediskriminācija;
 2. aicina Ungārijas pilsoņu un Eiropas Savienības kopīgās interesēs Ungārijas valdību ievērot Eiropas Komisijas, Eiropas Padomes un Venēcijas komisijas ieteikumus, mērķus un prasības attiecībā uz iepriekš minētajiem jautājumiem un attiecīgi grozīt konkrētos tiesību aktus, ievērojot Eiropas Savienības pamatvērtības un pamatstandartus;
 3. pieņem zināšanai Eiropas Komisijas, Eiropas Padomes un Venēcijas komisijas apņemšanos rūpīgi pārbaudīt Ungārijas likumdošanas atbilstību ne tikai Eiropas tiesību burtam, bet arī garam;
 4. aicina Eiropas Komisiju kā Līgumu uzraudzītāju cieši sekot līdzi iespējamajiem attiecīgo tiesību aktu grozījumiem un īstenošanai un to atbilstībai Eiropas Līgumu burtam un garam, kā arī veikt rūpīgu izpēti, lai pilnībā nodrošinātu to, ka:
 - a) tiek ievērota tiesu iestāžu pilnīga neatkarība, jo īpaši nodrošinot, ka Nacionālā tiesu iestāde, ģenerālprokurora birojs un tiesas kopumā tiek vadītas bez politiskās ietekmes un ka nedrīkst patvaļīgi saīsināt neatkarīgi ieceltu tiesnešu pilnvaru termiņu;
 - b) Ungārijas Nacionālās bankas regulējums tiek pakļauts Eiropas likumdošanai;
 - c) atbilstīgi likuma burtam tiek atjaunota datu aizsardzības un informācijas brīvības institucionālā neatkarība un īstenoti attiecīgie tiesību akti;
 - d) pilnībā tiek atjaunotas Konstitucionālās tiesas tiesības pārskatīt ikvienu tiesību aktu, ietverot tiesības pārskatīt budžeta un nodokļu tiesības;
 - e) atbilstīgi likuma burtam tiek garantēta plašsaziņas līdzekļu brīvība un plurālisms un īstenots Ungārijas plašsaziņas līdzekļu likums, jo īpaši attiecībā uz pilsoniskās sabiedrības un opozīcijas pārstāvju līdzdalību Plašsaziņas līdzekļu padomē;

(1) Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0483.

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

- f) jaunais vēlēšanu likums atbilst Eiropas demokrātiskajiem standartiem un polisko pārmaiņu principam;
- g) tiesības demokrātiskā veidā būt politiskajā opozīcijā tiek nodrošinātas gan iestādēs, gan ārpus tām;
- h) likumā par baznīcu un reliģiju apzīmējumiem tiks ievēroti apziņas brīvības pamatprincipi un baznīcu reģistrēšanai netiks piemērota prasība, ka jāsaņem divu trešdaļu balsu vairākums Ungārijas parlamentā;
5. aicina Eiropas Komisiju pieprasīt atzinumu no Venēcijas komisijas par leģislatīvo aktu paketi, kas ietver jauno konstitūciju, pārejas noteikumus un pamata likumus, un šajos jautājumos turpināt sadarboties ar Eiropas Padomi;
6. uzdod Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteju sadarbībā ar Eiropas Komisiju, Eiropas Padomi un Venēcijas komisiju sekot līdzī šai lietai un konstatēt, vai un kā tikuši īstenoti Komisijas un šīs rezolūcijas 4. punktā ietvertie Eiropas Parlamenta ieteikumi, un savus konstatējumus izklāstīt ziņojumā;
7. uzdod Priekšsēdētāju konferenci, ņemot vērā 6. punktā izklāstīto ziņojumu, apsvērt, vai ir jāpastiprina nepieciešamie pasākumi, ietverot Reglamenta 74.e pantā un LES 7. panta 1. punktā minētos pasākumus;
8. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Eiropas Padomei, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Pamattiesību aģentūrai, EDSO un ANO ģenerālsekretāram.

Stāvoklis Krievijā

P7_TA(2012)0054

Eiropas Parlamenta 2012. gada 16. februāra rezolūcija par gaidāmajām prezidenta vēlēšanām Krievijā (2012/2505(RSP))

(2013/C 249 E/09)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Savienības un Krievijas Federācijas Partnerības un sadarbības nolīgumu, kurš stājās spēkā 1997. gadā un ir pagarināts līdz brīdim, kad to aizstās jauns nolīgums,
- ņemot vērā notiekošās sarunas par jaunu nolīgumu, kurš paredzētu jaunu vispārēju sistēmu ES un Krievijas attiecībām, kā arī 2010. gadā sākto Partnerību modernizācijai,
- ņemot vērā rezolūcijas par Krieviju, jo īpaši 2011. gada 14. decembra rezolūciju par gaidāmo ES un Krievijas augstākā līmeņa sanākumi 2011. gada 15. decembrī un par 2011. gada 4. decembra Valsts domes vēlēšanu rezultātiem ⁽¹⁾ un 2011. gada 7. jūlija rezolūciju par gatavošanos 2011. gada decembrī gaidāmajām Krievijas Valsts domes vēlēšanām ⁽²⁾,
- ņemot vērā EDSO Demokrātisku iestāžu un cilvēktiesību biroja 2012. gada 12. janvārī publicēto vēlēšanu novērošanas misijas galīgo ziņojumu par Valsts domes vēlēšanām 2011. gada 4. decembrī,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0575.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0335.

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

- ņemot vērā Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas (PACE) 2012. gada 23. janvārī publicēto vēlēšanu novērošanas misijas galīgo ziņojumu par Krievijas parlamenta vēlēšanām un tās 2012. gada 21. janvāra paziņojumu par deleģācijas Krievijas apmeklējumu pēc vēlēšanām,
 - ņemot vērā ES un Krievijas apspriedes par cilvēktiesībām, jo īpaši pēdējo šādu sanākumi 2011. gada 29. novembrī,
 - ņemot vērā ES augstās pārstāves *Catherine Ashton* 2011. gada 6. decembra paziņojumu par Valsts domes vēlēšanām Krievijas Federācijā un viņas 2011. gada 14. decembra runu Strasbūrā par ES un Krievijas augstākā līmeņa sanākumi, kā arī 2012. gada 1. februāra runu par politisko situāciju Krievijā,
 - ņemot vērā Eiropadomes priekšsēdētāja *Herman Van Rompuy* 2011. gada 15. decembra paziņojumu pēc ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksmes,
 - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 4. punktu,
- A. tā kā ciešākai sadarbībai un labām kaimiņattiecībām starp ES un Krieviju ir izšķirīga nozīme stabilizācijas, drošības un labklājības nodrošināšanai Eiropā; tā kā ES un Krievijas Federācijas stratēģisko partnerību var veidot, tikai pamatojoties uz kopīgām vērtībām;
- B. tā kā joprojām bažas rada notikumu attīstība Krievijas Federācijā cilvēktiesību ievērošanas un aizsardzības jomā, kā arī vispārpieņemto demokrātisko principu, vēlēšanu normu un procedūru ievērošana; tā kā Krievijas Federācija ir pilntiesīga Eiropas Padomes un Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas (EDSO) dalībvalsts un tādējādi ir apņēmusies ievērot demokrātijas un cilvēktiesību principus;
- C. tā kā Eiropas Cilvēktiesību tiesa 2011. gada 12. aprīlī pieņēma Krievijai nelabvēlīgu spriedumu par apgrūtinotajām politisko partiju reģistrācijas procedūrām Krievijā, kuras neatbilst Eiropas Padomes un EDSO noteiktajām vēlēšanu normām; tā kā šķēršļi politisko partiju un kandidātu reģistrācijai ierobežo politisko konkurenci un plurālismu Krievijā;
- D. tā kā vispārējie noteikumi par vēlēšanām joprojām ir pārlietu sarežģīti, lai gan nesen tika veikti ierobežoti pasākumi vēlēšanu likuma uzlabošanai, un tā kā nekonsekventa noteikumu piemērošana diskriminē opozīciju;
- E. tā kā prezidents D. Medvedevs, 2011. gada 22. decembrī uzstājoties Domē, paziņoja par vairākām politiskās sistēmas izmaiņām, tostarp par jauna neatkarīga sabiedriskās televīzijas dienesta izveidi, vienkāršotām procedūrām partijām un prezidenta amata kandidātiem, reģionu gubernatoru tiešo vēlēšanu atjaunošanu un vēlēšanās notikušas krāpniecības izmeklēšanu;
- F. tā kā, pamatojoties uz EDSO Demokrātisku iestāžu un cilvēktiesību biroja vēlēšanu novērošanas misijas galīgo ziņojumu, 2011. gada 4. decembra Valsts domes vēlēšanās netika pilnībā ievērotas brīvu un godīgu vēlēšanu normas un tajās iezīmējās nepietiekams nošķirums starp valsti un valdošo partiju, kā arī vēlēšanu administrācija nebija neatkarīga, plašsaziņas līdzekļi bija neobjektīvi un notika valsts iejaukšanās dažādos līmeņos; tā kā saskaņā ar šo ziņojumu Valsts domes vēlēšanās tika pieļauti daudzi procesuāli pārkāpumi, acīmredzamas manipulācijas un vēlēšanu rezultātu falsifikācijas gadījumi;
- G. tā kā Krievijas vēlēšanu novērošanas organizācija *Golos* savā galīgajā ziņojumā ir norādījusi, ka “vēlēšanas nebija nedz brīvas, nedz godīgas, kā tās arī neatbilda Krievijas vēlēšanu likumam un starptautiskajām vēlēšanu normām” un ka “netika ievēroti vēlēšanu pamatprincipi, proti, patiesa konkurence un vienādas tiesības visām iesaistītajām pusēm, neitrāla administrācija, neatkarīgas vēlēšanu komisijas, likumam atbilstoša balsošana un pareiza balsu skaitīšana”;

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

- H. tā kā vairākās demonstrācijās pēc 2011. gada 4. decembra Valsts domes vēlēšanām Krievijas iedzīvotāji ir pauduši vēlmi pēc lielākas demokrātijas, kā arī brīvām un godīgām vēlēšanām un vēlēšanu sistēmas visaptverošas reformas, jo īpaši aktīvi bijuši tā dēvētie "baltās lentes" protestētāji;
- I. tā kā politiskais plurālisms ir viens no demokrātijas un modernas sabiedrības stūrakmeņiem un politiskās leģitimitātes avots; tā kā, gatavojoties prezidenta vēlēšanām, ir jāgarantē to brīva un godīga norise, nodrošinot vienlīdzīgas iespējas visiem kandidātiem; tā kā reģistrācijas procedūras gaitā dažiem kandidātiem atkal tika liegta dalība vēlēšanās;
- J. tā kā ES un Krievijas attiecības pēdējās desmitgadēs ir nemitīgi attīstījušās un ir izveidojusies dziļa un visaptveroša savstarpēja atkarība, kas nākotnē tikai aizvien palielināsies; tā kā stratēģiskās partnerības nolīguma noslēgšana starp ES un Krievijas Federāciju vēl aizvien ir ārkārtīgi svarīga tālākai attīstībai un sadarbības intensitātes palielināšanai starp abiem partneriem;
- K. tā kā Krievija divas reizes nav ļāvusi ANO Drošības padomei pieņemt Sīrijas krīzei velētu rezolūciju, kurā aicināts atbalstīt Arābu valstu līgas plānu, kam piekrist arī ES,
1. pieņem zināšanai EDSO Demokrātisku iestāžu un cilvēktiesību biroja un PACE ziņojumus par Valsts domes vēlēšanām, kuros norādīts, ka tajās nav ievēroti EDSO noteiktās vēlēšanu normas, un ka tajās iezīmējās nepietiekams nošķirums starp valsti un valdošo partiju, procesuāli pārkāpumi, acīmredzamas manipulācijas un vēlēšanu administrācijas neatkarības trūkums;
 2. pauž bažas, ka vēlēšanu rezultāti (jaunās Valsts domes sastāvs) neļaus uzlabot Valsts domes lomu un palielināt tās ietekmi Krievijas politiskajā sistēmā;
 3. aicina delegāciju ES un Krievijas Parlamentārās sadarbības komitejā konsekventi apspriest ar Krievijas partneriem demokrātijas, pamattiesību un tiesiskuma problēmas; turklāt prasa izvērtēt ES un Krievijas Parlamentārās sadarbības komitejas darbību un intensificēt dialogu ar ārpusparlamenta opozīciju un pilsonisko sabiedrību;
 4. pieņem zināšanai nesenos aicinājumus atcelt Valsts domes vēlēšanu rezultātus un aicina Krievijas varas iestādes turpināt vispusīgi un pārredzami izmeklēt visus ziņojumus par krāpniecību un iebiedēšanu, lai sodītu vainīgos un atkārtoti rīkotu balsošanu, ja ir pierādīti pārkāpumi; uzsver, ka Krievijas vēlēšanu tiesību akti paredz pārsūdzības un rezultātu labošanas iespēju; tomēr norāda, ka sūdzību izskatīšana Centrālajā vēlēšanu komisijā notika nepārredzami un to izskatīšana nebija efektīva un savlaicīga; pauž nožēlu, ka attiecīgās tiesas ir noraidījušas gandrīz 3 000 protestu par vēlēšanās notikušajām nelikumībām, krāpšanu un pārkāpumiem atsevišķos vēlēšanu iecirkņos un tikai dažās lietās spriedums vēl tiek gaidīts;
 5. pieņem zināšanai prezidenta D. Medvedeva paziņojumu par visaptverošām izmaiņām politiskajā sistēmā, tostarp īstenojot ļoti vajadzīgo noteikumu vienkāršošanu saistībā ar politisko partiju reģistrēšanu; aicina nopietni apņēmties risināt arī problēmas plašsaziņas līdzekļu brīvības, pulcēšanās un vārda brīvības jomā; atkārtoti apliecina ES gatavību sadarboties ar Krieviju, cita starpā piedaloties Partnerībā modernizācijai, lai uzlabotu cilvēktiesību un pamattiesību ievērošanu un neatkarīgas tiesiskuma sistēmas efektivitāti Krievijā;
 6. aicina Krievijas valdību, ievērojot EDSO ieteikumus, izstrādāt likumdošanas priekšlikumu kopumu, kura mērķis būtu attīstīt patiesi demokrātisku politisko sistēmu, cita starpā paredzot reformas reģistrācijas noteikumu vienkāršošanai gan politiskajām partijām, gan prezidenta amata kandidātiem, kā arī atsakoties no reģistrācijas noteikumu ierobežojošas piemērošanas, lai iespējami drīz nodrošinātu patiesi brīvas un godīgas vēlēšanas;

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

7. uzsver, ka miermīlīgas demonstrācijas Krievijā liecina par Krievijas iedzīvotāju vēlmi pēc brīvām un godīgām vēlēšanām; aicina Krievijas varas iestādes uzskatīt, ka nesenās demonstrācijas paver iespēju veikt vajadzīgus pasākumus, lai īstenotu reformas, tostarp vēlēšanu likumu reformu, tādējādi panākot lielāku demokrātiju, politisko līdzdalību un tiesiskumu saskaņā ar Eiropas Padomes un EDSO normām; mudina Krievijas varas iestādes ievērot šīs normas praktiskajā darbībā, lai garantētu brīvas un demokrātiskas prezidenta vēlēšanas 2012. gada martā un sniegtu vienādas iespējas visiem kandidātiem;
8. nosoda policijas bargo vēršanos pret miermīlīgajām demonstrācijām, kurās pausts protests pret vēlēšanu norises pārkāpumiem un rezultātu viltošanu, par ko ziņoja starptautiskie novērotāji un ko apliecināja vienkāršu pilsoņu videoieraksti; aicina Krievijas varas iestādes pilnībā ievērot pulcēšanās un vārda brīvību atbilstoši Krievijas Federācijas Konstitūcijai;
9. atgādina, ka politiskā plurālisma ierobežojumi laikā, kad notika gatavošanās Valsts domes vēlēšanām, bija viens no galvenajiem trūkumiem šajās vēlēšanās; pauž bažas par to, ka opozīcijas kandidātiem neļauj piedalīties 2012. gada 4. marta prezidenta vēlēšanās, kas kārtējo reizi apdraud politisko konkurenci un plurālismu;
10. mudina Krievijas varas iestādes iesaistīties dialogā ar opozīciju un pauž nožēlu par pieņemto lēmumu atteikties opozīcijas līdera Grigorija Javlinska kandidatūras reģistrāciju prezidenta vēlēšanām, līdz ar to liedzot viņa partijas pārstāvjiem darboties kā novērotājiem;
11. aicina EDSO, Eiropas Padomi un Eiropas Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos sekot līdzi pārkāpumu izmeklēšanai, kā arī cieši uzraudzīt gatavošanos prezidenta vēlēšanām un vēlēšanu noteikumu ievērošanu, par ko jau ir panākta vienošanās ar Krievijas varas iestādēm;
12. norāda — gaidāms, ka Krievijas prezidenta vēlēšanu norisi uzraudzīs ap 600 starptautisko novērotāju (tajā skaitā no EDSO Demokrātisku iestāžu un cilvēktiesību biroja, PACE, Šanhajas Sadarbības organizācijas un NVS valstīm); uzsver, ka pilnā apjomā ir jānodrošina darbs starptautiskajām un atsevišķu valstu vēlēšanu novērošanas misijām, lai garantētu vēlēšanu norises efektīvu uzraudzību saskaņā ar EDSO Demokrātisku iestāžu un cilvēktiesību biroja un Eiropas Padomes normām; aicina Krievijas varas iestādes netraucēt vēlēšanu norisi un neiejaukties tajā, par ko tika ziņots saistībā ar Valsts domes vēlēšanām;
13. atkārtoti aicina izmeklēšanas komisiju bez jebkādiem nosacījumiem veikt vispusīgu un rūpīgu Sergeja Maņņicka nāves izmeklēšanu un nekavējoties nākt klajā ar konkrētiem secinājumiem, kā arī veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai vainīgos sauktu pie atbildības; gadījumā, ja Krievijas varas iestādes arī turpmāk neko nedarīs, prasa Padomei apsvērt tādu rīcību kā, piemēram, iecelšanas aizliegumu visā ES teritorijā un finanšu līdzekļu iesaldēšanu personām, kas atzītas par vainīgām Sergeja Maņņicka spīdzināšanā un nāvē, kā arī nozieguma slēpšanā;
14. pauž dziļas bažas par ekstrēmisma novēršanai paredzēto tiesību aktu neatbilstošu izmantošanu, nelikumīgi piemērojot krimināltiesību normas pret tādām pilsoniskās sabiedrības organizācijām kā *Memoriāls* un reliģiskajām minoritātēm, piemēram, Jehovas lieciniekiem un *Falun Dafa*, un nepamatoti aizliedzot viņu materiālus, aizbildinoties ar ekstrēmisma draudiem;
15. stingri nosoda to, ka Sanktpēterburgas Likumdošanas sapulce ir pieņēmusi likumu pret citas seksuālās orientācijas propagandu; tāpat nosoda līdzīgus likumus, kas pieņemti Rjazanas, Arhangeļskas un Kostromas apgabalā; aicina Krievijas varas iestādes atteikties no vārda brīvības ierobežojumiem saistībā ar seksuālo orientāciju vai dzimumidentitāti, jo šāda rīcība neatbilst Eiropas Cilvēktiesību konvencijai un Starptautiskajam paktam par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām; aicina Komisijas priekšsēdētāja vietnieci/augsto pārstāvi paust Eiropas Savienības iebildumus pret šīm tiesību normām;
16. stingri iesaka Krievijai atbalstīt starptautiskās sabiedrības panākto vienošanos un ļaut Drošības padomei rīkoties, pamatojoties uz Arābu valstu līgas priekšlikumiem Sīrijas krīzes atrisināšanai; uzsver, ka Krievijai kā ANO Drošības padomes pastāvīgajai loceklei ir jāuzņemas pilna atbildība par starptautisko mieru un drošību; aicina Krieviju nekavējoties pārtraukt visas ieroču un militārā aprīkojuma piegādes Sīrijas valdībai;

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

17. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Krievijas Federācijas valdībai un parlamentam, Eiropas Padomei un Eiropas Drošības un sadarbības organizācijai.

ES un Marokas nolīgums par savstarpējiem liberalizācijas pasākumiem attiecībā uz lauksaimniecības un zivsaimniecības produktiem

P7_TA(2012)0055

Eiropas Parlamenta 2012. gada 16. februāra rezolūcija par ES un Marokas nolīgumu par savstarpējiem liberalizācijas pasākumiem attiecībā uz lauksaimniecības produktiem un zivsaimniecības produktiem (2012/2522(RSP))

(2013/C 249 E/10)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 1995. gada 28. novembra Barselonas deklarāciju, ar ko izveidoja partnerattiecības starp Eiropas Savienību un Vidusjūras dienvidu reģiona valstīm,
- ņemot vērā Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgumu, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Marokas Karalisti, no otras puses,
- ņemot vērā Padomes 2005. gada 14. oktobra lēmumu, ar ko pilnvaro sākt sarunas ar Maroku par savstarpēju tirdzniecības liberalizāciju attiecībā uz lauksaimniecības produktiem, pārstrādātiem lauksaimniecības produktiem, zivīm un zivsaimniecības produktiem,
- ņemot vērā Padomes 2011. gada 14. decembra lēmumu, ar ko pilnvaro sākt sarunas ar Ēģipti, Jordāniju, Maroku un Tunisiju, lai spēkā esošo Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu asociācijas nolīgumu ietvaros ar minētajām valstīm izveidotu paplašinātas un visaptverošas brīvās tirdzniecības zonas,
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 8. marta kopīgo paziņojumu Eiropadomei, Eiropas Parlamentam, Padomei, Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "Partnerattiecības demokrātijai un kopīgam uzplaukumam ar Vidusjūras dienvidu reģionu" (COM(2011)0200),
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 25. maija kopīgo paziņojumu Eiropadomei, Eiropas Parlamentam, Padomei, Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "Jauna reakcija uz pārmaiņām kaimiņvalstīs" (COM(2011)0303),
- ņemot vērā 2010. gada 25. novembra rezolūciju par uzņēmumu sociālo atbildību starptautiskos tirdzniecības nolīgumos ⁽¹⁾,
- ņemot vērā piekrišanas procedūru saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 207. panta 4. punkta pirmo daļu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunktu attiecībā uz projektu Eiropas Savienības un Marokas Karalistes nolīgumam vēstuļu apmaiņas veidā par savstarpējiem liberalizācijas pasākumiem attiecībā uz lauksaimniecības produktiem, pārstrādātiem lauksaimniecības produktiem, zivīm un zivsaimniecības produktiem, 1., 2. un 3. protokola un šo protokolu pielikumu aizstāšanu un grozījumiem Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgumā, ar kuru izveido asociāciju starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Marokas Karalisti, no otras puses (turpmāk tekstā "Nolīgums") (15974/2010),
- ņemot vērā Reglamenta 110. panta 4. punktu,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0446.

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

- A. tā kā politiskā vide, kas Vidusjūras dienvidos veidojas pēc Arābu pavasara notikumiem, ir izraisījusi nepieciešamību pēc spēcīgas, efektīvas un ātras atbildes reakcijas no ES puses;
- B. tā kā tirdzniecības attiecību stiprināšana un līdzsvarota un arvien lielāka tirdzniecības liberalizācija ar Vidusjūras dienvidu reģiona valstīm ir svarīgas šīs atbildes daļas;
- C. tā kā tirdzniecība un ieguldījumi ir izaugsmes dzinējspēks un palīdz mazināt nabadzību, vienot cilvēkus, stiprināt saikni starp nācijām un veicināt politisko stabilitāti;
- D. tā kā kopš 2000. gada 1. marta spēkā esošā ES un Marokas asociācijas nolīguma 16. pants paredz, ka Eiropas Kopiena un Maroka pakāpeniski palielinās liberalizāciju attiecībā uz savstarpējo tirdzniecību ar lauksaimniecības produktiem, pārstrādātiem lauksaimniecības produktiem, zivīm un zivsaimniecības produktiem;
- E. tā kā ES preču tirdzniecībā ar Maroku saglabā ievērojamu aktīvo saldo, kas 2010. gadā bija 5,4 miljardi euro;
- F. tā kā ES lauksaimniecības un zivsaimniecības produktu tirdzniecībā ar Vidusjūras dienvidu reģiona valstīm ir ievērojams aktīvais saldo, kas pārsniedz 4 miljardus euro, savukārt lauksaimniecības, zivsaimniecības un pārstrādāto pārtikas produktu divpusējā tirdzniecībā ar Maroku pastāv deficīts, kas 2010. gadā bija 871 miljoni euro; tā kā tirdzniecība ar lauksaimniecības un zivsaimniecības produktiem veido apmēram 18 % no Marokas eksporta;
- G. tā kā lauksaimniecība veido no 15 % līdz 20 % Marokas IKP un 12 % Marokas eksporta un tajā strādā 38 % Marokas darbaspēka, augstāko rādītāju — 75 % — sasniedzot lauku apvidos; tā kā tas liecina, ka šīs nozares stabilitāte un izvēršana ir ārkārtīgi svarīga valsts politiskajai stabilitātei;
- H. tā kā ar ierosināto nolīgumu nekavējoties liberalizē 55 % no Marokas lauksaimniecības un zivsaimniecības produktu tarifiem (iepriekš — 33 %) un 70 % no ES lauksaimniecības un zivsaimniecības produktu tarifiem 10 gadu laikā (iepriekš — 1 %);
- I. tā kā paaugstināta riska produktu uzraudzība un stingra kvotu piemērošana ir pamats tam, lai nolīgums darbotos līdzsvaroti;
- J. tā kā visām lauksaimniecības precēm, ko ES importē no jebkuras trešās valsts, ir jāatbilst Savienības sanitārajiem un fitosanitārajiem noteikumiem;
- K. tā kā Maroka ir viena no četrām Vidusjūras dienvidu reģiona valstīm, attiecībā uz kurām Padome ir apstiprinājusi sarunu norādes par paplašināta un visaptveroša brīvās tirdzniecības nolīguma (DCFTA) pamatnostādņēm; tā kā lauksaimniecības produktu tirdzniecība būs daļa no šīm sarunām,

Vispārīgi apsvērumi

1. uzskata, ka tirgu atvēršana un pakāpeniska integrācija ES iekšējā tirgū var būt spēcīgs instruments Vidusjūras dienvidu reģiona valstu attīstībai un var palīdzēt mazināt plaši izplatīto nabadzību un bezdarbu, kas ir pamatā reģiona ekonomiskajām, migrācijas un drošības problēmām; uzskata, ka, lai īstenotu šo potenciālu, ES jābūt gatavai sniegt pietiekamas tirdzniecības koncesijas;
2. atgādina, ka pēc Arābu pavasara ES ir apņēmusies Vidusjūras dienvidu reģiona valstīm palīdzēt pārejas procesā uz demokrātiju, izmantojot tirdzniecības un ekonomikas instrumentus, ar kuriem nodrošināt lielāku brīvību un ekonomiskās iespējas; uzskata, ka Maroka ir spērusi nozīmīgus soļus uz demokrātijas konsolidāciju, reformējot valsts konstitūciju un taisnīgi novadot vēlēšanas; šajā sakarā atzinīgi vērtē nolīgumu kā konstruktīvu pasākumu, ar ko atbalsta politisko stabilizāciju un savstarpējas ilgtspējīgas ekonomikas attīstību;

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

3. uzskata, ka ir būtiski, lai tirdzniecības un ieguldījumu iniciatīvu mērķis būtu labums visām sabiedrības grupām un minētās iniciatīvas konkrētāk būtu vērstas uz MVU un sīkzemniekiem; šajā sakarā norāda, ka vairāk nekā 80 % Marokas zemnieku ir mazāk nekā pieci hektāri zemes, un tādēļ atzinīgi vērtē Marokas lauksaimniecības un lauku attīstības konfederācijas (COMADER — *Confédération marocaine de l'agriculture et du développement rural*) atbalstu nolīgumam; atgādina, ka pārtikas nodrošinājumam papildus ekonomiskiem aspektiem piemīt sociāla, vides un kultūras dimensija;

Nolīgums

4. uzsver, ka, ņemot vērā lauksaimniecības nozares nozīmi un svarīgumu Marokā, jo īpaši kā nodarbinātības avotam, šim nolīgumam būs izšķirošā nozīme šīs valsts ekonomiskajā attīstībā un politikas stabilizācijā, jo tas paver jaunas iespējas eksportam uz ES, kas ir Marokas produktu lielākais tirgus; uzskata, ka tas arī radīs iespējas ES lauksaimniecības nozarei, jo īpaši pārstrādāto produktu nozarei; norāda, ka ES eksportētāji laika gaitā gūs labumu no Marokas importa tarifu atcelšanas 70 % lauksaimniecības un zivsaimniecības produktu pozīciju — pēc šā pasākuma pilnīgas ieviešanas muitas nodokļos paredzams ietaupīt 100 miljonus euro gadā;

5. atzinīgi vērtē nolīgumā iekļautos papildu ārpustarifa pasākumus, piemēram, turpmākas sarunas, lai sniegtu Eiropas ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu papildu aizsardzību, uzlabotus aizsargmehānismus un sanitāros un fitosanitāros pasākumus; turklāt atgādina, ka ES un Maroka ir vienojušās par strīdu izšķiršanas mehānismu, ar ko pusēm paredz tiesisko aizsardzību gadījumā, ja viena no pusēm neievēro nolīguma noteikumus;

6. uzsver dažu ES nozaru bažas par beznodokļu kvotu palielināšanu jutīgu augļu un dārzeņu veidu importam; tādēļ aicina Komisiju sniegt novērtējumu ietekmei uz Eiropas ražotājiem un jo īpaši uz zemnieku ienākumiem, un arī turpmāk regulāri informēt Parlamentu;

7. ir nobažījies par pastāvīgajām sūdzībām no Eiropas ražotāju grupām par iespējamu krāpšanu saistībā ar ieviešanas cenu sistēmu un prasa garantēt, lai ES pienācīgi regulētu nolīgumā paredzētās palielinātās tarifu kvotas un lai nepieļautu, ka ieviešanas cenu mehānisma īstenošanas noteikumi tiek interpretēti nepareizi; uzsver, ka Eiropas uzņēmumi ir iesnieguši sūdzības OLAF un Parlamenta Lūgumrakstu komitejai un ka minētā komiteja ir lūgusi Komisiju mainīt ieviešanas cenu sistēmu, lai apturētu krāpšanu; šajā sakarā norāda, ka ir iesniegti priekšlikumi kopējās lauksaimniecības politikas jaunākās reformas ietvaros ieviešanas cenu sistēmas īstenošanas noteikumus saskaņot ar Kopienas Muitas kodeksu; uzskata, ka papildus tam ir arī jāievieš izmaiņas īstenošanas regulā par lauksaimniecības tirgu kopīgo organizāciju, lai ieviestu efektīvus kontroles pasākumus;

8. uzskata, ka nolīgumā ir paredzēti specifiski institucionālie pasākumi un mehānismi, piemēram, sadarbība, lai novērstu tirgus traucējumus, ekspertu grupas, ko Komisija rīko kopīgi ar trešām valstīm, tostarp Maroku, lauksaimniecības produktu tirdzniecības apakškomiteja, kas izveidota asociācijas nolīguma pārvaldības ietvaros, informācijas apmaiņa par politiku un produkciju, kā arī drošības klauzula saskaņā ar protokola 7. pantu; aicina Komisiju vajadzības gadījumā izmantot mehānismus;

Plašāki tirdzniecības un ekonomikas jautājumi

9. uzsver — lai piekļūtu ES iekšējam tirgum, ir jāizpilda noteikti sanitārie, fitosanitārie un vides standarti, un atzinīgi vērtē Pārtikas un veterinārā biroja 2011. gada ziņojumu, kurā sniegts pozitīvs vērtējums; atzinīgi vērtē, ka nolīgumā ir likts uzsvars uz sanitāriem un fitosanitāriem pasākumiem, un aicina tehnisku palīdzību izvirzīt par centrālo tematu sarunās par DCFTA; aicina Komisiju veicināt līdzvērtīgus pasākumus un kontroli starp Maroku un Eiropas Savienību attiecībā uz vides, sociālajiem un pārtikas drošības standartiem, lai nodrošinātu godīgu konkurenci starp šiem diviem tirgiem;

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

10. atzinīgi vērtē Marokas lauksaimniecības nozares reformu, jo īpaši *Plan Vert* (Zaļo plānu), kas konkrēti paredzēts sīkzemnieku atbalstam, sniedzot piekļuvi modernām tehnoloģijām un investīcijām; prasa, lai ES arī turpmāk atbalstītu ražošanas metožu uzlabošanu, veicot labākās prakses apmaiņu, un atbalstīt Marokas centienus ūdens resursu saglabāšanas jomā;

11. atzīst, ka Maroka ir ratificējusi lielāko daļu būtiskāko Starptautiskās Darba organizācijas (ILO) konvenciju un nesen pieņēmusi tiesību aktus, ar kuriem aizliedz bērnu darbu; tomēr uzsver, ka vēl aizvien būtu vēlami uzlabojumi saistībā ar biedrošanās brīvību un bērnu darbu; uzskata, ka *DCFTA* nodaļā par ilgtspējīgu attīstību būtu jāiekļauj palīdzība ILO konvenciju īstenošanā, neparakstītu pamata ILO konvenciju (piemēram, Konvencijas (Nr. 87) par biedrošanās brīvību un tiesību aizsardzību, apvienojoties organizācijās) ratificēšanā un iniciatīvām par uzņēmumu sociālo atbildību;

12. aicina Komisiju nodrošināt, ka jaunais nolīgums pilnībā atbilst starptautiskajām tiesību normām un ka tas nāk par labu visām vietējām iedzīvotāju grupām, kuras skar šis nolīgums;

*

* *

13. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, EP delegācijai attiecībām ar Magribas valstīm, Savienības Vidusjūrai parlamentārās asamblejas prezidijam un Marokas valdībai un parlamentam.

Stāvoklis Sīrijā

P7_TA(2012)0057

Eiropas Parlamenta 2012. gada 16. februāra rezolūcija par stāvokli Sīrijā (2012/2543(RSP))

(2013/C 249 E/11)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Sīriju,
- ņemot vērā Ārlietu padomes 2011. gada 10. oktobra, 2011. gada 14. novembra un 1. decembra un 2012. gada 23. janvāra un Eiropadomes 2011. gada 23. oktobra un 9. decembra secinājumus par Sīriju,
- ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces un Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos 2011. gada 8. oktobra, 2011. gada 3. un 28. novembra, 2011. gada 2. decembra un 2012. gada 1. un 4. februāra paziņojumus par Sīriju,
- ņemot vērā Padomes 2011. gada 1. decembra Lēmumu 2011/782/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju un ar ko atceļ Lēmumu 2011/273/KĀDP ⁽¹⁾ un pēc Ārlietu padomes 2012. gada 23. janvāra sanāksmes pieņemto lēmumu, lai pastiprinātu ES ierobežojošos pasākumus pret Sīrijas režīmu,
- ņemot vērā Padomes 2012. gada 18. janvāra Regulu (ES) Nr. 36/2012 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Sīrijā un ar ko atceļ Regulu (ES) Nr. 442/2011 ⁽²⁾,

⁽¹⁾ OV L 319, 2.12.2011., 56. lpp.

⁽²⁾ OV L 16, 19.1.2012., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

- ņemot vērā Arābu valstu līgas 2011. gada 27. augusta, 2011. gada 16. oktobra, 12., 16. un 24. novembra un 2012. gada 22. janvāra un 12. februāra paziņojumus par stāvokli Sīrijā, 2011. gada 2. novembra rīcības plānu un Līgas 2011. gada 27. novembrī pieņemtās sankcijas pret Sīriju,
 - ņemot vērā ANO Drošības padomes priekšsēdētāja 2011. gada 3. augusta paziņojumu,
 - ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas Trešās komitejas 2011. gada 22. novembra rezolūciju par cilvēktiesību stāvokli Sīrijas Arābu Republikā,
 - ņemot vērā neatkarīgās starptautiskās izmeklēšanas komisijas par Sīrijas Arābu Republiku 2011. gada 23. novembra ziņojumu,
 - ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Cilvēktiesību padomes 2011. gada 2. decembra rezolūciju par cilvēktiesību stāvokli Sīrijas Arābu Republikā,
 - ņemot vērā 1948. gadā pieņemto Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,
 - ņemot vērā Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām, Starptautisko paktu par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām, Konvenciju pret spīdzināšanu un citādu nežēlīgu, necilvēcīgu vai cilvēka cieņu pazemojošu apiešanos vai sodīšanu, Konvenciju par bērna tiesībām un tās Fakultatīvo protokolu par bērnu iesaistīšanu bruņotā konfliktā, kā arī Konvenciju par genocīda nepieļaujamību un sodīšanu par to, kuras visas Sīrija ir parakstījusi,
 - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 4. punktu,
- A. tā kā kopš 2011. gada marta, kad Sīrijā sākās miermīlīgo protestu vardarbīga apspiešana, šajā valstī ir būtiski pieaudzis regulāru slepkavību, vardarbības un spīdzināšanas gadījumu skaits, un Sīrijas armija un drošības spēki ir turpinājuši represijas, mērķtiecīgi slepkavojot, spīdzinot un veicot masveida arestus; tā kā valdības spēki kontrolē un bombardē pilsētas un mazpilsētas visā Sīrijas teritorijā; tā kā piekļuve pārtikai un medikamentu piegāde ir ārkārtīgi sarežģīta; tā kā vardarbības un pārvietošanas rezultātā pasliktinās daudzu Sīrijas iedzīvotāju stāvoklis;
- B. tā kā saskaņā ar ANO vērtējumu 11 mēnešu ilgās sacelšanās laikā Sīrijā ir gājuši bojā vairāk nekā 5 400 cilvēki, tajā pašā laikā uzsverot, cik grūti ir aktualizēt šo skaitu, jo dažas teritorijas, piemēram, Homsas rajons, ir pilnībā slēgtas; tā kā vēl tūkstošiem cilvēku ir ievainoti, vismaz 69 000 cilvēku ir apcietināti, no kuriem 32 000 pēc tam ir atbrīvoti, un aptuveni 12 400 cilvēku ir aizbēguši uz kaimiņvalstīm; tā kā ANO Bērnu fonds ziņo, ka ir nogalināti simtiem bērnu un vēl simti bērnu ir patvaļīgi arestēti un apcietinājumā tiek spīdzināti un seksuāli izmantoti;
- C. tā kā iedzīvotāji aplenktajā Homsas pilsētā tiek pakļauti pastāvīgai un nepārtrauktai bombardēšanai un baidās, ka režīms gatavo galīgu un nāvējošu sauszemes uzbrukumu; tā kā 2012. gada 12. februārī arābu valstu plašsaziņas līdzekļi ziņoja, ka Sīrijas tanki un artilērija intensīvi bombardējuši Hamas pilsētu, tajā pašā laikā turpinot uzbrukto Homsai; tā kā tajā pašā laikā Sīrijas iestādes uzsver, ka cīnās ar „teroristu grupām” un turpinās cīņu, līdz tiks atjaunota „kārtība”;
- D. tā kā prezidenta Bašara al-Asada daudzās solītās reformas un amnestijas tā arī nav īstenotas un uzticēšanās režīmam un tā leģitimitāte ir pilnībā zudusi, kas ir izraisījis plašus starptautiskās sabiedrības aicinājumus prezidentam atkāpties no amata;
- E. tā kā ir nogalināts viens franču žurnālists un ievainots holandiešu žurnālists, viņiem īstenojot ļoti svarīgo uzdevumu sniegt neatkarīgu informāciju par notikumiem Sīrijā; tā kā Sīrijas varas iestādes neļauj valstī iebraukt starptautiskiem žurnālistiem un novērotājiem; tā kā Sīrijas bēgļu un valstī palikušo iedzīvotāju liecības un no mobilajiem tālruniem augšupielādētie attēli, izmantojot autonomus satelītsakarus, vēl joprojām ir galvenais informācijas avots, kas tiek saņemta no šīs valsts;

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

- F. tā kā Arābu valstu līga nolēma lūgt ANO Drošības padomes atbalstu politiskam risinājumam Sīrijā; tā kā 2012. gada 4. februārī Krievijas Federācija un Ķīna izmantoja veto tiesības pret ANO Drošības padomes rezolūciju, kurā tika atbalstīts Arābu valstu līgas plāns iekļaujošiem un miermīlīgiem politiskajiem procesiem Sīrijas vadībā; tā kā 2012. gada 28. janvārī Arābu valstu līgas novērošanas misija Sīrijā tika apturēta situācijas kritiskās pasliktināšanās dēļ;
- G. tā kā 2012. gada 18. janvārī stājās spēkā papildu ES ierobežojoši pasākumi pret Sīrijas režīmu, tostarp aizliegums eksportēt telekomunikāciju uzraudzības aparāturu, kuru varētu izmantot Sīrijas režīms, aizliegums piedalīties noteiktos infrastruktūras projektos un izdarīt ieguldījumus tajos, kā arī papildu ierobežojumi līdzekļu pārveidei un finanšu pakalpojumu sniegšanai;
- H. tā kā 2012. gada 23. janvārī tika papildināts saraksts ar tām personām, organizācijām un iestādēm, pret kurām noteikti ierobežojoši ES pasākumi, iekļaujot tajā vēl 22 personas, kas ir atbildīgas par cilvēktiesību pārkāpumiem, un astoņas organizācijas, kas finansiāli atbalsta režīmu;
- I. tā kā, reaģējot uz vardarbības pieaugumu un nopietnām drošības problēmām, ASV ir slēgušas vēstniecību Sīrijā; tā kā Francija, Itālija, Nīderlande, Spānija, Apvienotā Karaliste, Vācija un Beļģija ir atsaukušas savus vēstniekus; tā kā Persijas līča Sadarbības padomes valstis un Tunisija atsauca savus vēstniekus un nolēma izraidīt Sīrijas vēstniekus no savām galvaspilsētām;
- J. tā kā kopš 2011. gada marta patvērumu Turcijā ir meklējuši desmitiem tūkstoši Sīrijas bēgļu; tā kā Turcijai ir arvien nozīmīgāka starptautiskā loma, lai izradītu pretestību vardarbībai Sīrijā;
- K. tā kā traģiskais stāvoklis Sīrijā jau negatīvi ietekmē stāvokli Lībānā un pastāv bažas, ka nemieri var izplatīties pāri Sīrijas robežām, kā rezultātā tiktu skarts viss reģions un sekas būtu neparedzamas,
- L. tā kā Krievija turpina pārdot ieročus un citus militārus ražojumus Sīrijas režīmam un tai ir jūras karabāze Sīrijā; tā kā ir spēkā ES embargo kaujas tehnikas nosūtīšanai uz Sīriju un tā kā Krievijas kuģis tika pārtverts Kīprā un saskaņā ar Kīpras iestāžu sniegto informāciju virzījies uz Sīriju viltus ceļā; tā kā šā starpgadījuma apstākļus augstās pārstāves birojs nav oficiāli un atklāti noskaidrojies;
- M. tā kā ANO cilvēktiesību komisārs, ņemot vērā apgalvojumus par noziegumiem pret cilvēci un balstoties uz ANO neatkarīgās izmeklēšanas komitejas ziņojumu, pēc ANO Cilvēktiesību padomes decembra sesijas prasīja Sīrijas lietu nodot Starptautiskajai Krimināltiesai, savukārt ANO ģenerālsēkretārs 2012. gada 15. janvārī norādīja, ka represīvs ceļš novedīs strupceļā,
1. pauz nožēlu par to, ka Krievija un Ķīna īstenojušas savas veto tiesības ANO Drošības padomē, lai bloķētu rezolūcijas projektu par Sīriju, tādējādi nobalsojot pret Arābu valstu līgas iesniegto priekšlikumu par varas miermīlīgu pāreju, ko Asada režīms uztvēra kā atļauju pastiprināt valsti represijas, izmantojot smagos ieročus un nesamērīgu spēku pret neapbruņotiem civiliedzīvotājiem; atkārtoti aicina ANO Drošības padomes dalībvalstis, īpaši Krieviju un Ķīnu, ievērot savas saistības nodrošināt, ka nekavējoties tiek pārtraukta Sīrijas iedzīvotāju vardarbīgā apspiešana; turpina paust atbalstu ES un tās dalībvalstu centieniem šajā jomā;
 2. aicina Komisijas priekšsēdētāja vietnieci un Savienības augsto pārstāvi darīt visu iespējamo, lai panāktu ANO Drošības padomes rezolūcijas pieņemšanu, sadarbojoties gan ar Krieviju, gan Ķīnu;

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

3. aicina Krieviju, kas ir lielākā aizjūras ieroču piegādātāja Sīrijas valdībai, nekavējoties pārtraukt ieroču nosūtīšanu uz Sīriju un aicina ES izveidot to uzņēmumu „melno sarakstu”, kuri piegādā ieročus Sīrijai; šajā sakarībā aicina ieinteresētās puses ES pilnībā ievērot Eiropas Savienības rīcības kodeksu attiecībā uz ieroču eksportu, kura mērķis ir novērst apbruņojuma eksportu, kuru varētu izmantot iekšējām represijām vai kas varētu veicināt reģionālo nestabilitāti;
4. atkārtoti pauž asu nosodījumu par nežēlīgajām represijām, ko Sīrijas režīms vērš pret valsts iedzīvotājiem, īpaši Homsas pilsētā; pauž visdziļākās bažas par Sīrijas iestāžu izdarītajiem smagajiem cilvēktiesību pārkāpumiem, tostarp masu arestiem, nogalināšanu bez tiesas sprieduma, patvaļīgu apcietināšanu, vardarbīgu pazušanu, ieslodzīto, tostarp bērnu, spīdzināšanu un sliktu izturēšanos pret viņiem; uzsver, ka nedrīkst liegt medicīnisko palīdzību tiem, kas ievainoti šādas vardarbības rezultātā;
5. pauž bažas par to, ka saskaņā ar ANO Bērnu fonda 2012. gada 7. februāra aicinājumu un neatkarīgās starptautiskās izmeklēšanas komisijas par Sīriju 2011. gada 23. novembra ziņojumu kopš vardarbības sākšanās 2011. gada martā ir gājuši bojā gandrīz 400 bērni un gandrīz 380 bērni, no kuriem daži vēl nav sasnieguši 14 gadu vecumu, ir tikuši patvaļīgi arestēti un apcietināšanas laikā cietuši no spīdzināšanas un seksuālas vardarbības; stingri nosoda visus cilvēktiesību, tostarp bērnu tiesību, pārkāpumus, ko izdarījuši Sīrijas militārie un drošības spēki, un aicina Sīrijas valdību pārtraukt visus bērnu tiesību un citu cilvēktiesību pārkāpumus;
6. izsaka visdziļāko līdzjūtību upuru ģimenēm; cildina Sīrijas iedzīvotāju drosmi un apņēmību un visnotaļ atbalsta centienus panākt pilnīgu demokrātijas tiesiskuma, cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanu un garantijas labākiem ekonomiskiem un sociāliem apstākļiem;
7. atkārtoti prasa prezidentam *Bashar al-Assad* un viņa režīmam nekavējoties atkāpties, lai ļautu valstī uzsākt miermīlīgas un demokrātiskas pārejas procesu;
8. prasa Asada režīmam pārtraukt vardarbību pret Sīrijas iedzīvotājiem, atsaukt bruņotos spēkus un tankus no pilsētām, atbrīvot visus apcietinātos protestu dalībniekus, politieslodzītos, cilvēktiesību aizstāvjus, emuāru autorus un žurnālistus, un pilnībā nodrošināt iespēju brīvi iekļūt valstī starptautiskajām humānās palīdzības un cilvēktiesību organizācijām, kā arī starptautiskajiem plašsaziņas līdzekļu pārstāvjiem;
9. atkārtoti aicina veikt ātru, neatkarīgu un pārredzamu izmeklēšanu saistībā ar Sīrijas iestāžu un militāro un drošības spēku veiktiem plašiem, sistemātiskiem un rupjiem cilvēktiesību un pamatbrīvību pārkāpumiem, lai nodrošinātu, ka starptautiskā sabiedrība sauc pie atbildības visus tos, kuri ir atbildīgi par šīm darbībām, ko var pielīdzināt noziegumiem pret cilvēci; uzskata, ka ANO Drošības padomes centieni pamatā pārtraukt krīzi Sīrijā ir jābūt skaidriem atbildības mehānismiem, vienlaicīgi apstiprinot ANO augstā cilvēktiesību komisāra aicinājumu nodot Sīrijas gadījumu Starptautiskajai Krimināltiesai;
10. atkārtoti pauž atbalstu Arābu valstu līgas centieniem izbeigt vardarbību un sekmēt politiska risinājuma rašanos Sīrijā; atzinīgi vērtē Arābu valstu līgas lēmumu attīstīt sadarbību ar ANO; ņem vērā Arābu valstu līgas lēmumu pārtraukt savu novērošanas misiju Sīrijā, reaģējot uz valsts varas iestāžu aizvien pieaugošu vardarbību;
11. atzinīgi vērtē Komisijas priekšsēdētāja vietnieces un Savienības augstās pārstāves atbalstu kontaktgrupas izveidošanai ar nosaukumu „Sīrijas tautas draugi”, kurā apvienotos valstis, kas iestājas par demokrātiskām pārmaiņām Sīrijā, tostarp Turcija un Arābu valstu līgas dalībvalstis; atzinīgi vērtē Komisijas priekšsēdētāja vietnieces un Savienības augstās pārstāves paziņojumu, ka viņa piedalīsies šīs kontaktgrupas pirmajā sanāksmē 2012. gada 24. februārī Tunisijā;
12. aicina Padomi pieņemt kopīgu lēmumu atsaukt visus vēstniekus no Sīrijas un iesaldēt diplomātiskās saites ar Sīrijas vēstniekiem ES dalībvalstīs; mudina Komisijas priekšsēdētāja vietnieci un Savienības augsto pārstāvi palielināt ES delegācijas Damaskā spēju sniegt humāno palīdzību, kā arī citās vietās, kur tas vien ir nepieciešams;

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

13. atzinīgi vērtē ES apņemšanos turpināt izdarīt aizvien lielāku starptautisko spiedienu uz Sīrijas režīmu; atbalsta Ārlietu padomes 2012. gada 23. janvāra lēmumu noteikt jaunus ierobežojošus pasākumus pret Sīrijas režīmu un aicina pieņemt turpmākas mērķtiecīgas sankcijas;
14. atzinīgi vērtē Komisijas 2012. gada 3. februāra lēmumu sniegt humāno palīdzību (EUR 3 miljoni), lai atvieglotu cilvēku ciešanas gan Sīrijā, gan kaimiņvalstīs;
15. atzinīgi vērtē un atbalsta Sīrijas opozīcijas nemitīgos centienus apvienoties gan valsts iekšienē, gan ārpus tas, turpināt sadarbību ar starptautisko sabiedrību, jo īpaši Arābu valstu līgu, un strādāt pie kopēja Sīrijas nākotnes redzējuma un pārejas uz demokrātisku sistēmu; mudina ES pastiprināt politisko, tehnisko un ar saziņu saistīto atbalstu, kā arī humāno palīdzību Sīrijas opozīcijai;
16. aicina īstenot miermīlīgu un patiesu pāreju uz demokrātiju, kas atbilst Sīrijas iedzīvotāju leģitīmajām prasībām, balstoties uz iekļaujošu dialogu, kurā iesaistīti visi valsts demokrātiskie spēki un sabiedrības sastāvdaļas, lai uzsāktu padziļinātu demokrātisko reformu procesu, kurā tiek ņemta vērā vajadzība nodrošināt nacionālo samierināšanos un paredzēta apņemšanās nodrošināt minoritāšu tiesību ievērošanu; aicina ES atbalstīt visus Sīrijas opozīcijas centienus apvienoties un izstrādāt skaidru programmu demokrātiskas Sīrijas izveidošanai;
17. pauž nopietnas bažas par to, ka Sīrijas varas iestāžu īstenotā iebiedēšana varētu tikt vērsta arī pret trimdā esošajiem opozīcijas aktīvistiem;
18. atzinīgi vērtē Turcijas stingro atbalstu Sīrijas iedzīvotājiem, tostarp uzņemot bēgļus Turcijas un Sīrijas pierobežā un ļaujot Sīrijas opozīcijai organizēties; mudina Komisijas priekšsēdētāja vietnieci un Savienības augsto pārstāvi darīt visu iespējamo, lai sāktu diskusijas ar Turciju, Arābu valstu līgu un Sīrijas opozīciju par nepieciešamību izveidot humanitāros koridorus uz Sīrijas un Turcijas robežas;
19. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei un Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Krievijas Federācijas valdībai un parlamentam, Ķīnas Tautas Republikas valdībai un parlamentam, Turcijas Republikas valdībai un parlamentam, Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsekretāram, Arābu valstu līgas ģenerālsekretāram un Sīrijas Arābu Republikas valdībai un parlamentam.

Cilvēktiesību padomes 19. sesija Ženēvā

P7_TA(2012)0058

Eiropas Parlamenta 2012. gada 16. februāra rezolūcija par Parlamenta nostāju attiecībā uz ANO Cilvēktiesību padomes 19. sesiju (2012/2530(RSP))

(2013/C 249 E/12)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju un visas ANO cilvēktiesību konvencijas un tām pievienotos fakultatīvos protokolus ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Cilvēktiesību konvenciju un ES Pamattiesību hartu,

⁽¹⁾ ANO Konvencija pret spīdzināšanu, ANO Konvencija par bērna tiesībām, ANO Konvencija par jebkuras sieviešu diskriminācijas izskaušanu, ANO Konvencija par personu ar invaliditāti tiesībām, Starptautiskā Konvencija par visu personu aizsardzību pret cilvēku piespiedu pazušanu.

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Apvienoto Nāciju Organizācijas Cilvēktiesību padomi (UNHCR) un jo īpaši 2011. gada 10. marta rezolūciju par prioritātēm attiecībā uz UNHCR 16. sesiju un 2011. gada pārskatu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta Cilvēktiesību apakškomitejas delegāciju, kura UNHCR 16. sesijas laikā devās uz Ženēvu, un tās ziņojumu apakškomitejai, kā arī apvienoto Ārlietu komitejas un Cilvēktiesību apakškomitejas delegāciju ANO Ģenerālās asamblejas 66. sesijā,
- ņemot vērā 2011. gada 7. jūlija rezolūciju par ES ārpolitiku demokratizācijas atbalstam ⁽²⁾,
- ņemot vērā UNHCR 2011. gada 25. marta rezolūciju Nr. 16/21 par Cilvēktiesību padomes darba un darbības pārskatīšanu,
- ņemot vērā iepriekšējo 2011. gada 11. maija rezolūciju par ES kā globāla spēka nozīmi daudzpusējās organizācijās ⁽³⁾,
- ņemot vērā gaidāmo ANO Cilvēktiesību padomes septīto kārtu, jo īpaši 19. sesiju, kas notiks 2012. gadā no 27. februāra līdz 23. martam, un Vispārējā regulārā pārskata 13. un 14. sesiju, kas tiks rīkotas 2012. gadā,
- ņemot vērā iepriekš notikušās UNHCR kārtējās un īpašās sesijas, kā arī Vispārējā regulārā pārskata pirmo kārtu, kas tika pabeigta 2011. gada decembrī,
- ņemot vērā Savienības Augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos un Eiropas Komisijas 2011. gada 12. decembra kopīgo paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei „Cilvēktiesības un demokrātija — ES ārējās darbības svarīgākais elements (COM(2011)0886),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 2. pantu, 3. panta 5. punktu, 18., 21., 27. un 47. pantu,
- ņemot vērā Reglamenta 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā cilvēktiesību vispārīguma ievērošana, veicināšana un aizsardzība ir Eiropas Savienības ētikas noteikumu un tiesību aktu kopuma neatņemama daļa un viens no Eiropas vienotības un integritātes stūrakmeņiem ⁽⁴⁾;
- B. tā kā patlaban veiktajai ES cilvēktiesību politikas pārskatīšanai būtu jāveicina ES ārējās politikas aktivitāte un saskaņotība un jāuzlabo ES pasaules mērogā veikto pasākumu efektivitāte;
- C. tā kā ES un tās dalībvalstīm būtu jāgarantē, ka to īstenotajās politikas nostādnēs tiek ievērotas cilvēktiesības, lai palielinātu iekšpolitikas un ārpolitikas saskaņotību un tādējādi UNHCR palielinātu uzticību ES;
- D. tā kā visiem starptautiskajiem dalībniekiem ir jāstrādā, lai atceltu dubultus standartus un izvairītos no selektivitātes un politizācijas cilvēktiesību jautājumu apspriešanā;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0097.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0334.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0229.

⁽⁴⁾ Līguma par Eiropas Savienību 2. pants, 3. panta 5. punkts un 6. pants.

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

- E. tā kā UNHRC ir unikāla platforma, kas specializējas vispārējās cilvēktiesībās, un īpašs ANO sistēmā izveidots forums, kurā izskata ar cilvēktiesībām saistītos jautājumus; tā kā tai ir uzticēts svarīgs uzdevums uzlabot cilvēktiesību veicināšanu, aizsardzību un ievērošanu visā pasaulē;
- F. tā kā ir jāņem vērā Ģenerālās asamblejas Trešajā komitejā un UNHCR veiktais darbs attiecībā uz debatēm ANO Drošības padomē;
- G. tā kā Parlamenta Cilvēktiesību apakškomitejas delegācija UNHRC 19. sesijas laikā dosies uz Ženēvu, kā tas ir bijis iepriekšējos gados, kad tika rīkotas UNHRC sesijas,
- ņem vērā notiekošo procesu, lai apstiprinātu ES prioritātes UNHRC 19. sesijai, un atzinīgi vērtē to, ka par galvenajiem tematiem ir izvēlēti jautājumi par stāvokli Birmā/Mjanmā, Korejas Tautas Demokrātiskajā Republikā (KTDR), Sīrijā, Lībijā un Irānā;
 - atzinīgi vērtē to, ka 19. kārtējās sesijas dienas kārtībā ir paredzētas arī paneldiskusijas par cilvēktiesību iekļaušanu, vārda brīvību internetā, reliģijas vai pārliecības un apziņas brīvību, diskrimināciju un vardarbību, kas notiek seksuālās orientācijas un dzimumidentitātes dēļ, cilvēktiesībām, HIV/AIDS un Deklarāciju par minoritāšu tiesībām, kā arī daudzpusīgas sanāksmes par bērnu tiesībām, spīdzināšanu, cilvēktiesībām un cīņu pret terorismu, cilvēku pazušanu un patvaļīgu aizturēšanu; aicina dalībvalstis konstruktīvi piedalīties šajās debatēs un skaidri norādīt, ka vispārējās un neatņemamas cilvēktiesības vienādā mērā attiecas uz visiem cilvēkiem neatkarīgi no viņu seksuālās orientācijas un dzimumidentitātes;
 - atzinīgi vērtē šajā sesijā izraudzītos kandidātus neatkarīgā eksperta demokrātiskas un taisnīgas starptautiskās kārtības jautājumos, īpašā ziņotāja par taisnības, taisnīguma, izlabošanas un neatkārtotības garantiju veicināšanu, īpašā ziņotāja par cilvēktiesību stāvokli Sīrijā un neatkarīgā eksperta attiecībā uz cilvēktiesību stāvokli Sudānā postenim; ņem vērā ziņojumus, kas jāiesniedz šiem īpašajiem ziņotājiem, tostarp ziņojumus par cilvēktiesību stāvokli KTDR, Irānā un Birmā/Mjanmā, un ziņojumus par spīdzināšanu un citādu cietsirdīgu, necilvēcīgu vai cilvēka cieņu pazemojošu apiešanos vai sodīšanu, kā arī ziņojumus par cilvēktiesību aizstāvju stāvokli un par reliģijas vai pārliecības brīvību; aicina ES dalībvalstis aktīvi iesaistīties šajās debatēs;

Cilvēktiesību padomes darbs

4. atzinīgi vērtē arvien plašāku cilvēktiesību jautājumu iekļaušanu ANO darbā, par ko liecina, piemēram, ANO augstā komisāra cilvēktiesību jautājumos biroja pārstāvju arvien biežākā viesošānās Drošības padomē — tostarp Ņujorkā, kad biroja pārstāvjus vadīja ģenerālsekretāra vietnieks — vai ikgadēji UNHCR organizētā paneldiskusija, lai apspriestos ar ANO aģentūru un fondu vadošo iestāžu un sekretariātu vadītājiem, kā tas izriet no pārskatīšanas procesa rezultātiem; neatlaidīgi mudina ANO Drošības padomes dalībvalstis pieprasīt ANO Cilvēktiesību padomei sniegt regulārākus informatīvos paziņojumus, lai varētu efektīvi vērsties pret cilvēktiesību pārkāpumiem, kas ir daudzo ANO Drošības padomes izskatīto konfliktu pamatā;
5. atkārtoti aicina ES dalībvalstis aktīvi pretoties jebkuriem mēģinājumiem mazināt cilvēktiesību vispārīguma, nedalāmības un savstarpējās atkarības jēdziena nozīmi un aktīvi mudināt UNHRC pievērst līdzvērtīgu uzmanību jautājumam par jebkāda veida diskrimināciju, tostarp dzimuma, rases, vecuma, dzimumorientācijas un reliģijas vai pārliecības dēļ; uzskata, ka jūkami un ilgstoši jāseko tam, kā tiek īstenota 2011. gada 17. jūnija UNCHR rezolūcija 17/19 par cilvēktiesībām, seksuālo orientāciju un dzimumidentitāti;
6. atkārtoti aicina ES dalībvalstis arī turpmāk būt par paraugu, atbalstot Cilvēktiesību padomes darba vispārīgumu, jo īpaši ratificējot visus tās izveidotos starptautiskos cilvēktiesību instrumentus; jo īpaši pauž nožēlu to, ka neviena ES dalībvalsts nav ratificējusi Starptautisko konvenciju par visu viesstrādnieku un viņu ģimenes locekļu tiesībām, ka vairākas dalībvalstis vēl nav pieņēmušas un/vai ratificējušas Konvenciju par visu personu aizsardzību pret cilvēku piespiedu pazušanu un ka tikai viena dalībvalsts ir ratificējusi Starptautiskajam paktam par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām pievienoto fakultatīvo protokolu, un atkārtoti aicina visas ES dalībvalstis ratificēt tos;

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

7. atzīstot pieticīgos uzlabojumus, tomēr pauž bažas par vēl arvien novērojamo “bloku politiku”, kas dažos gadījumos ir dominējoša un ietekmē to, kurām valstīm un situācijām UNHRC tiek pievērsta uzmanība, tādējādi negatīvi ietekmējot šīs organizācijas autoritāti un uzticamību;

8. pauž nožēlu par to, ka pārskatīšanas procesa rezultātā nav izstrādāti tālejošāki dalības kritēriji attiecībā uz cilvēktiesību saistību ievērošanu un darbības rezultātiem šajā jomā; atkārtoti aicina visām reģionu grupām rīkot uz konkurenci balstītas vēlēšanas un iesaka, lai ES un tās dalībvalstis nepārprotami iestājas pret praksi, kad reģionālās grupas iesniedz “tūrus sarakstus”, un šajā jautājumā būt citiem par paraugu;

Cilvēktiesību pārkāpumi “arābu pavasara” valstīs

9. ņem vērā to, ka ir atjaunota Lībijas dalība ANO Cilvēktiesību padomē, un mudina reintegrēt šo valsti minētās organizācijas darbībā; tomēr pauž nožēlu, ka netika izmantota iespēja izstrādāt stingrus un pārredzamus kritērijus to dalībvalstu reintegrēšanai, kuru līdzdalība uz laiku tika apturēta, jo šiem kritērijiem loģiski vajadzētu pamatoties uz sākotnējai ievēlēšanai izstrādātiem kritērijiem; mudina UNHCR nekavējoties izstrādāt šādus kritērijus turpmākajām atsaucēm, paredzot līmeni, kādā nepārtraukti jāvērtē šādas valsts atbilstība līdzdalībai UNHCR, par pamatu vērtēšanai ņemot cilvēktiesību stāvokli konkrētajā valstī;

10. atzinīgi vērtē pirmo ziņojumu, ko 2011. gada septembrī UNHCR iesniedza uz Lībiju nosūtītā neatkarīgā starptautiskās izmeklēšanas komisija, kuru izveidoja saskaņā ar 15. īpašajā sesijā pieņemto lēmumu; atbalsta tās pilnvaru paplašināšanu un ar nepacietību gaita komisijas galīgo rakstisko ziņojumu, kas jāiesniedz 19. sesijā; mudina īstenot šīs izmeklēšanas komisijas ieteikumus un pauž stingru atbalstu veikt visaptverošu, objektīvu un publisku izmeklēšanu saistībā ar visiem šā konflikta laikā novērotajiem varbūtējiem starptautisko cilvēktiesību un starptautisko humanitāro tiesību pārkāpumiem neatkarīgi no tā, kurš tos ir veicis, pilnībā ievērojot tiesiskās garantijas; uzskata, ka cilvēktiesību stāvoklis Lībijā joprojām ir satraucošs, jo īpaši attiecībā uz apcietinājuma apstākļiem un to, kā pret apcietinātajiem izturas dažādi valsts militārie spēki, pār kuriem pagaidu valdībai nav īstas kontroles, un aicina starptautisko sabiedrību nezaudēt modrību un sniegt palīdzību, kā to 2012. gada 25. janvārī ANO Drošības padomē aicināja augstā komisāre cilvēktiesību jautājumos;

11. pauž stingru nosodījumu par biežajām nežēlīgajām represijām un sistemātiskajiem cilvēktiesību pārkāpumiem, ko Sīrijas režīms vērs pret šīs valsts iedzīvotājiem, tostarp bērniem, un aicina Sīrijas varas iestādes nekavējoties pārtraukt vardarbību un ievērot savas starptautiskajos tiesību aktos paredzētās saistības, lai varētu sākties miermīlīgs un demokrātisks pārejas process;

12. atzinīgi vērtē 16., 17. un 18. īpašo sesiju par cilvēktiesību stāvokli Sīrijā, ko rīkoja saskaņā ar ASV, Polijas un ES iniciatīvu; atbalsta novembra ziņojumā iekļautos ieteikumus un ar nepacietību gaida, kad tiks sniegta jaunākā informācija par situācijas attīstību, kā arī 19. sesijas laikā paredzēto interaktīvo dialogu;

13. atzinīgi vērtē lēmumu noteikt pilnvaras īpašajam referentam par cilvēktiesību situāciju Sīriju pēc tam, kad būs beigušās īpašās izmeklēšanas komisijas pilnvaras; jo īpaši pauž stingru atbalstu aicinājumam, ko Sīrijas valdībai izteica šī izmeklēšanas komisija, augstā komisāre un visas īpašo procedūru pilnvarotās puses, pilnībā sadarboties izmeklēšanas gaitā, lai nodrošinātu pilnu atbildību un novērstu visatļautību; atzinīgi vērtē ES AP/PV baronesi *Catherine Ashton* un ES dalībvalstu diplomātiskos centienus ANO Drošības padomē attiecībā uz Ķīnu un Krieviju, lai nekavējoties tiktu pieņemta rezolūcija par Sīriju; pauž dziļu nožēlu par to, ka Krievijas Federācijas un Ķīnas atkārtotā veto rezultātā Drošības padome nespēja atbalstīt Arābu valstu līgas aicinājumu īstenot visaptverošu, pašu sīriešu vadītu politisku procesu, kas notiktu no vardarbības brīvā vidē;

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

14. atkārtoti pauž bažas par cilvēktiesību stāvokli Bahreinā un aicina ES dalībvalstis sadarboties, lai UNHCR pieņemtu rezolūciju par cilvēktiesību stāvokli Bahreinā; uzsver nepieciešamību UNHCR sekot, kā tiek risināts jautājums par cīņu pret visatļautību Jemenā pēc tur 2011. gadā notikušajiem pret valdību vērstajiem protestiem, un uzskata, ka izsludinātā amnestija ir starptautisko cilvēktiesību pārkāpums, ja tā liedz tiesāt personas, kuras var būt atbildīgas par noziegumiem pret cilvēci, genocīdu, kara noziegumiem un masveida cilvēktiesību pārkāpumiem;

15. atzinīgi vērtē ANO cilvēktiesību komisāres *Navi Pillay* 2011. gada laikā sniegtos paziņojumus, kuros viņa pieprasa Ēģiptes iestādēm pārtraukt pārmērīga un brutāla spēka vērsanu pret protestētājiem *Tahrir* laukumā un visā pārējā valstī, tostarp acīmredzami neatbilstīgu asaru gāzes, gumijas ložu un kaujas munīcijas izmantošanu, kā arī komisāres aicinājumus sākt neatkarīgu izmeklēšanu par demonstrācijām un notikumiem, kuros tika aizstāvēti pretēji viedokļi;

16. aicina ES un tās dalībvalstis saistībā ar Alžīrijai veltītā Vispārējā regulārā pārskata otro ciklu pievērst uzmanību jautājumam par piespiedu pazušānu un uzsvērt to, ka Alžīrija neturpina īstenot ieteikumus, ko šajā sakarībā pieņēma Līguma puses; tādēļ aicina izveidot īpašu paveiktā darba kontroles mehānismu; vienlaikus aicina ES un tās dalībvalstis paust nopietnas bažas par nesēn pieņemtajiem pieciem tiesību aktiem, jo īpaši par represīvo biedrošanās likumu un diskriminējošo likumu par sievietēm;

17. uzsver nepieciešamību veikt starptautisku uzraudzību attiecībā uz cilvēktiesību stāvokli Rietumsahārā, arī paredzot iespēju griezties pēc palīdzības pie ANO Cilvēktiesību padomes īpašajiem ziņotājiem;

Citi jautājumi

18. atzinīgi vērtē lēmumu iecelt īpašo ziņotāju par cilvēktiesību stāvokli Irānas Islāma Republikā; atzinīgi vērtē pagaidu ziņojumu, ar ko īpašais ziņotājs iepazīstināja ANO Ģenerālās asamblejas Trešo komiteju, un sagaida, ka par šo ziņojumu tiks lemts 19. sesijā; mudina Irānas iestādes sadarboties ar īpašā ziņotāja veikto izmeklēšanu, cita starpā ļaujot iekļūt valstī; aicina pagarināt īpašā ziņotāja mandātu, ņemot vērā slikto cilvēktiesību situāciju Irānā;

19. uzteic īpašos ziņotājus saistībā ar cilvēktiesību situāciju KTDR un cilvēktiesību situāciju Birmā/Mjanmā — par viņu nenogurstošajiem centieniem pildīt mandātu, un aicina mandātus pagarināt; atzinīgi vērtē pagaidām pozitīvās izmaiņas Birmas/Mjanmas attieksmē pret labāku sadarbību ar īpašajām procedūrām un atkārtoti aicina atbrīvot visus pārējos sirdsapziņas ieslodzītos, kā arī veikt taustāmus pasākumus cīņā pret nesodāmību Birmā, proti, par noziegumiem pret cilvēci, kuri tika izdarīti etniskajos rajonos;

20. atkārtoti aicina Komisijas priekšsēdētāja vietnieci/augsto pārstāvi (PV/AP) un ES dalībvalstis strādāt pie tā, lai panāktu stingru ES nostāju attiecībā uz izpildes kontroli pēc faktu vākšanas misijas par Gazas konfliktu, publiski pieprasot īstenot ieteikumus un atbildību par visiem starptautisko tiesību pārkāpumiem neatkarīgi no tā, kas ir iespējamais pārkāpuma izdarītājs, veicot neatkarīgu, objektīvu, pārredzamu un efektīvu izmeklēšanu; uzskata, ka nevar būt efektīva Tuvo Austrumu miera procesa bez pārskatatbildības un tiesiskuma;

21. pauž atbalstu tam, ka nesēn tika izveidots mandāts neatkarīga ekspertam par cilvēktiesību situāciju Kotdivuārā, lai sekotu tam, ka tiek īstenoti izmeklēšanas komisijas ieteikumi, un sagaida, ka par šo ziņojumu tiks lemts 19. sesijā;

22. uzsver nepieciešamību atbalstīt turpmākos centienus atbildības uzņemšanās procesā Šrilankā un joprojām aicina izveidot ANO izmeklēšanas komisiju par visiem noziegumiem, kā to ieteicas ANO ģenerālsēkretāra izveidotā ekspertu grupa par jautājumiem Šrilankā; aicina Šrilankas valdību nosūtīt uzaicinājumu ANO īpašajam referentam par domas un vārda brīvības veicināšanu un aizsardzību;

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

23. pauž satraukumu par cilvēktiesību situācijas pasliktināšanos Kazahstānā; uzskata, ka Ģenerālprokuratūras ziņojums par notikumiem Zhanaozen un Shetpe (Rietumkazahstāna) nepietiekami iztirzā Kazahstānas valsts spēka struktūru lomu streikojošo naftinieku, viņu līdzjutēju un atbalstītāju protestu brutālajā apspiešanā 2011. gada 16.–18. decembrī, kad dzīvību zaudēja ne mazāk kā 17 cilvēki; pauž sašutumu par to, ka pēc tam tika arestēti opozīcijas partiju līderi, cilvēktiesību aizstāvji un žurnālisti; aicina veikt neatkarīgu starptautisku izmeklēšanu par šiem notikumiem un nekavējoties atbrīvot visus politieslodzītos, tostarp naftinieku advokāti Natāliju Sokolovu; uzsver nepieciešamību nākamajā UNHRC sesijā apspriest cilvēktiesību situāciju Kazahstānā;

24. uzteic OHCHR darbu cilvēktiesību situācijā Kongo Demokrātiskajā Republikā (KDR) un uzsver nepieciešamību atjaunot mandātu neatkarīgam ekspertam, lai uzraudzītu cilvēktiesību situāciju KDR un sadarbotos ar iestādēm attiecībā uz ieteikumu īstenošanu, ko sniedza starptautisko cilvēktiesību struktūras;

25. prasa ES delegācijai un ES dalībvalstīm censties panākt, lai tiktu pieņemta HRC rezolūcija par situāciju Eritrejā, ņemot vērā nožēlu raisošos un satraucošos ziņojumus par šo valsti attiecībā uz vārda brīvību un reliģijas vai ticības brīvību, kā arī sirdsapziņas brīvību;

26. atzinīgi vērtē ANO augstās cilvēktiesību komisāres ziņojumu par situāciju Afganistānā, kas izriet no viņas biroja darba, kas veikts UNAMA; aicina ES dalībvalstis to publiski atbalstīt un iesaistīties debatēs par šo ziņojumu, atbalstot tajā sniegtos ieteikumus par tiesiskuma nostiprināšanu, cīņu pret nesodāmību, par sieviešu tiesībām un Afganistānas cilvēktiesību iestādes darbu; atbalsts īpaša referenta amata izveidi attiecībā uz cilvēktiesību situāciju Afganistānā;

27. norāda, ka koncepcija "Atbildība aizsargāt" (R2P) ir krietni progresējusi ANO struktūrās, piemēram, UNSC, ANO Ģenerālajā asamblejā un UNHCR; uzsver, ka R2P ir visaptveroša koncepcija, kura nozīmē vairāk nekā tikai militāru iejaukšanos; norāda, ka rodas arī jauna interpretācija ("Atbildība aizsargājot"), ko sākotnēji radīja dažas BRICS valstis, konkrēti, Brazīlija, pēc Lībijas krīzes; mudina turpināt apspriest, kā ANO struktūras, jo īpaši Drošības padome, potenciāli varētu izmantot šo koncepciju, nodrošinot labāku sadarbību starp dalībvalstīm, sastopoties ar krīzi; uzsver jo īpaši profilaktisko lomu, kāda bija Starptautiskajai krimināltiesībai, jo īpaši tās prokuratūrai, un nopelnus, šajā ziņā caur ANO Drošības padomi vērstoties Starptautiskajā krimināltiesībā;

28. uzsver nepieciešamību pēc cilvēktiesību situācijas Ķīnā starptautiskas uzraudzības un aicina ES dalībvalstis aktīvi iesaistīties tās izveidē, ņemot vērā to, ka neizdevās ES un Ķīnas dialogs par cilvēktiesībām, lai gūtu ievērojamus un taustāmus rezultātus;

29. atgādina, ka domas brīvība, apziņas un reliģijas brīvība, ieskaitot brīvību mainīt reliģiju vai ticību vai no tās atteikties, ir cilvēka pamattiesības; uzteic īpašā referenta reliģijas vai ticības brīvības jautājumos darbu un pauž nožēlu, ka pasaulē daudziem cilvēkiem un kopienām šīs tiesības tiek liegtas; pauž nožēlu, ka reliģijas un vārda brīvība tiek pastāvīgi pārkāpta vēsturiskās Tibetas teritorijā un tā rezultātā arvien lielāks tibetiešu skaits nesēn veica pašsadedzināšanos kā galēju protesta formu pret viņu tiesību un brīvību apspiešanu;

30. pauz nosodījumu par neseno Japānas tieslietu ministra paziņojumu par iespējamu nāvessoda piemērošanas atsākšanu; atzinīgi vērtē Mongolijas 2012. gada 5. janvāra lēmumu atcelt nāvessodu (pirms šā lēmuma bija 2010. gada janvārī noteikts moratorijs nāvessoda piemērošanai) un mudina UNCHR un ANO Ģenerālo asambleju turpināt darbu, lai panāktu pasaulē nāvessoda moratoriju un atcelšanu;

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

31. atzinīgi vērtē Gvatemalas parlamenta pieņemto lēmumu ratificēt Romas statūtus;
32. atzinīgi vērtē ANO Dzimumu līdztiesības vienību (*UN Women*), kam būtu jāietekmē "Pekīnas acquis" īstenošana un aizstāvēšana, tostarp attiecībā uz dzimuma un reprodūktīvajām tiesībām, kā arī tas, kā tiks īstenota ANO Drošības padomes rezolūcija 1325 par sieviešu lomu miera un drošības panākšanā — tie visi pieder pie ES izšķirošajiem jautājumiem;

Vispārējais regulārais pārskats (VRP)

33. atzinīgi vērtē to, ka *UNHCR* pārskatā tika apstiprināts rezultāts, ka VRP uzmanības centrā būtu cita starpā liekama pirmā cikla pieņemto ieteikumu īstenošana, bet uzsver, ka no procesa nevajadzētu izslēgt ieteikumus, ko valsts, par ko veic pārskatu, nav pieņēmusi; aicina valstis, kas piedalās VRP, savus trešo valstu novērtējumus koncentrēt jo īpaši uz paveiktā kontroli un ANO līguma struktūru un īpašo procedūru ieteikumu īstenošanu kā nozīmīgu politisko atbalstu, kas sniegts šiem vērtīgajiem uz ekspertu zināšanām balstītajiem devumiem;
34. mudina ES dalībvalstis nodrošināt tehnisko atbalstu, lai palīdzētu īstenot VRP ieteikumus, saskaņā ar saistībām, kas pieņemtas *UNHCR* iestāžu izveides paketē, un pārskata procesa rezultātiem; norāda, ka šajā ziņā noderīgs instruments ir Brīvprātīgais finanšu un tehniskās palīdzības fonds VRP īstenošanai, un mudina pārējās dalībvalstis sekot Lielbritānijas un Vācijas piemēriem, dodot ieguldījumu šajā fondā;
35. uzskata, ka ES būtu jācenšas palielināt VRP procesa publicitāti, iestrādājot ieteikumus divpusējos un daudzpusējos dialogos ar ANO dalībvalstīm;
36. atzinīgi vērtē to, ka atbilstoši Parīzes principiem lielāka nozīme tiek piešķirta cilvēktiesību iestādēm, kam tagad ir tiesības iejaukties uzreiz pēc valsts, par kuru tiek veikts pārskats, laikā, kad plenārsēdē tiek pieņemti VRP rezultāti; atgādina par savu atbalstu cilvēktiesību NVO un tam, lai VRP plašāk iesaistītos pilsoniskā sabiedrība un eksperti;
37. atzinīgi vērtē to, ka *UNHCR* pārskata rezultāti paredz, lai tiktu iesniegti brīvprātīgi termiņa vidusposma dati par kontroli attiecībā uz pieņemto ieteikumu izpildi, un mudina ES dalībvalstis ieņemt vadošo lomu, kļūstot par paraugu;

Īpašās procedūras

38. vēlreiz apstiprina viedokli, ka īpašās procedūras ir ANO cilvēktiesību mehānisma svarīgākais elements un ka *UNHRC* uzticamība un efektivitāte balstās uz īpašo procedūru pilnīgu īstenošanu un Padomes sadarbību ar mandātu turētājiem;
39. atzinīgi vērtē to, ka *UNHCR* pārskata process vēlreiz ir apstiprinājis mandāta turētāju integritāti un neatkarību kā būtiskas procedūru pazīmes;
40. atzinīgi vērtē *UNHCR* pārskatā veiktos pasākumus, lai palielinātu pārredzamību mandāta turētāju izvēlēšanas un norīkošanas procesā; turklāt atzinīgi vērtē to, ka lielāku nozīmi šajā atlases procesā ieguva valstu cilvēktiesību iestādes, kas atbilst Parīzes principam;
41. pauž nožēlu, ka īpašo procedūru agrās brīdināšanas spēja netika tālāk stiprināta, izmantojot mehānismu, kas tām ļauj rosināt situācijas automātisku izvērtēšanu *UNHRC*; pauž nožēlu, ka nav īpašo procedūru ieteikumu īstenošanas kontroles mehānisma;

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

ES iesaistīšanās

42. atzinīgi vērtē pieteikto *EIDHR* finansējuma palielināšanu un uzsver, ka šie papildu līdzekļi būtu arī jāizmanto, lai palielinātu atbalstu *UNCHR*; atzinīgi vērtē finanšu ieguldījumus, ko piešķir *OHCHR* kopš 2007. gada ar *EIDHR* starpniecību; pauž cerību, ka, ņemot vērā pēdējā laika radušos izaicinājumu apjomu, Komisija varētu vēlēt palielināt sava ikgadējā ieguldījuma apjomu;

43. atkārtoti pauž stingru atbalstu ES aktīvai līdzdalībai *UNHRC* darbā, proti, līdzatbalstot rezolūcijas, publicējot paziņojumus un iesaistoties interaktīvos dialogos un debatēs;

44. atkārtoti atgādina savu aicinājumu ES un tās dalībvalstīm nodrošināt cilvēktiesību ievērošanu iekšpolitikā, lai novērstu dubultstandartus un palielinātu iekšpolitikas un ārpolitikas saskaņotību, un celtu tās morālo autoritāti starptautiskajā līmenī; aicina Komisijas priekšsēdētāja vietnieci/augsto pārstāvi (PV/AP) baronesi *Catherine Ashton* pievērsties jautājumam par ES uzņēmumu sarežģītību, kad runa ir [par cilvēktiesību pārkāpumiem ārpus ES, un strādāt pie tā, lai ieviestu sankciju sistēmu, kas vērstas pret šiem uzņēmumiem, vai vismaz veikt šādu lietu uzskaiti un nodrošināt, ka šie uzņēmumi nesaņem ES subsīdijas vai jebkāda veida palīdzību no EĀDD];

45. vēlreiz uzsver, cik svarīgi ir formulēt stingras ES kopējās nostājas, lai liktu lietā ES un tās dalībvalstu kopējo īpatnību; šajā saistībā norāda uz Eiropadomes darba grupas cilvēktiesību jautājumos (*COHOM*) kapacitātes attīstīšanu un uz centieniem noteikt galvenās prioritātes, kā arī noskaidrot darbu sadali, kas palīdzēs attīstīt uzrunāšanas spēju un sadarbību starpreģionālā līmenī un visu mērenu uzskatu valstu atbalstīšanu, ieskaitot — starp Ženēvu un Ņujorku; atzinīgi vērtē *COHOM* faktisko dislokāciju Briselē un priekšlikumu sasaukt ikgadēju *COHOM* sanāksmi Ženēvā; atbalsta centienus "daudzbalsīgi paust vienotu nostāju", bet izsaka nožēlu, ka kopēja pamata meklējumi bieži noved pie tā, ka tiek pieņemts mazākais kopsaucējs, jo īpaši — galīgajos Padomes secinājumos, un aicina uz izšķirīgāku, vērienīgāku rīcību; šajā saistībā mudina EĀDD, jo īpaši ES delegācijas Ženēvā un Ņujorkā, palielināt saskaņotību, balstoties uz savlaicīgām un būtiskām apspriedēm, un ES darbības redzamību, lai uzlabotu tās ticamību pasaulē;

46. atzinīgi vērtē Komisijas priekšsēdētāja vietnieces un augstās pārstāves pausto apņemšanos izstrādāt pieeju ar ikgadēju prioritāšu noteikšanu ANO visās sanāksmēs, kas saistītas ar cilvēktiesībām un ko rīko Ženēvā, kā arī Ņujorkā, un norāda uz nepieciešamību pēc ciešas sadarbības starp Komisijas priekšsēdētāja vietnieci/augsto pārstāvi un humānās palīdzības un civilās aizsardzības komisāru, jo viņu dokumentu kopumi ir savstarpēji cieši saistīti jo īpaši cilvēktiesību jomā;

47. atzinīgi vērtē to, ka ANO Ģenerālā asambleja ir pieņēmusi rezolūciju 65/276 par ES piedalīšanos ANO darbā kā pieticīgu sākumu ceļā uz lielākiem centieniem paaugstināt Savienības lomu šīs organizācijas darbā ar cilvēktiesībām; uzskata, ka tagad ES ir spēcīgi jāuzstāj uz savām tiesībām un jāīsteno vērienīga stratēģija, lai turpinātu celt savu statusu ANO;

48. atzinīgi vērtē ES un tās dalībvalstu konstruktīvo lomu, pārskatot *UNHCR*, jo īpaši — aizstāvot ANO augstā komisāra cilvēktiesību jautājumos biroja neatkarību un paužot atbalstu viedoklim īpašo procedūru un valstu pilnvaru jautājumos; atgādina, ka ir nepieciešams pietiekams finansējums, lai varētu darboties reģionālie *OHCHR* biroji;

49. uzsver, ka ir steidzami jāuzlabo ES uzrunāšanas spēja, cita starpā attīstot ciešas saiknes ar galvenajiem reģionālajiem partneriem un visām mērenu uzskatu valstīm, kā arī ar mehānismu, ar kuru tiek panākts atbalsts augstajai pārstāvei/Komisijas priekšsēdētāja vietniecei, lobējot trešo valstu galvaspilsētās;

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

50. dedzīgi apsveic Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/augstās pārstāves (PV/AP) 2011. gada 13. decembra paziņojumu Parlamentam, atsaucoties uz Parlamenta ilgstošajiem aicinājumiem izveidot ES īpašā pārstāvja cilvēktiesību jautājumos amatu; uzsver, ka pretendenti, ko ieceļ šajos ES īpašo pārstāvju amatos, vajadzētu būt ekspertiem, kas sevi apliecinājuši cilvēktiesību jomā; mudina veikt šo iecelšanu pēc iespējas ātrāk un tai atvēlēt pietiekamus resursus, lai nodrošinātu, ka šādu mandātu iespējams izpildīt;

51. pilnvaro Eiropas Parlamenta delegāciju UNHRC 19. sesijā darīt zināmas šajā rezolūcijā paustās bažas un viedokļus; aicina delegāciju ziņot par savu apmeklējumu Cilvēktiesību apakškomitejai; uzskata par lietderīgu arī turpmāk norīkot Eiropas parlamenta delegāciju dalībai attiecīgajās UNHCR un ANO Ģenerālās asamblejas sesijās;

*

* *

52. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, ANO Drošības padomei, ANO ģenerālsekretāram, ANO Ģenerālās asamblejas 66. sesijas priekšsēdētājam, ANO Cilvēktiesību padomes priekšsēdētājam, ANO augstajam komisāram bēgļu jautājumos un Ārlietu komitejas izveidotajai ES un ANO darba grupai.

Neredzīgo personu piekļuve grāmatām

P7_TA(2012)0059

Eiropas Parlamenta 2012. gada 16. februāra rezolūcija par Lūgumrakstu Nr. 0924/2011, ko Eiropas Neredzīgo savienības (EBU)/Karaliskā nacionālā neredzīgo cilvēku institūta (RNIB) vārdā iesniedza Apvienotās Karalistes valstspiederīgais Dan Pescod, par neredzīgu cilvēku piekļuvi grāmatām un citai drukātai produkcijai (2011/2894(RSP))

(2013/C 249 E/13)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 227. pantu,
 - ņemot vērā 2012. gada 13. janvāra jautājumus Komisijai un Padomei par Lūgumrakstu Nr. 0924/2011, ko Eiropas Neredzīgo apvienības (EBU)/Karaliskā nacionālā neredzīgo cilvēku institūta (RNIB) vārdā iesniedza Apvienotās Karalistes valstspiederīgais Dan Pescod, par neredzīgu cilvēku piekļuvi grāmatām un citai drukātai produkcijai (O-000005/2012 – B7-0029/2012 un O-000006/2012 – B7-0030/2012),
 - ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu un 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā neredzīgām un vājredzīgām personām Eiropas Savienībā ir ļoti ierobežota piekļuve grāmatām un citai drukātai produkcijai, tāpēc ka 95 % visu publikāciju nekad netiek pārveidotas piemērotā veidā, piemēram, Braila rakstā, palielinātā iespaidumā vai audioierakstā;
- B. tā kā patlaban vispār nav starptautisku juridiski saistošu standartu par izņēmumiem autortiesībās attiecībā uz konkrētu mērķgrupu, lai varētu īstenot tādu produktu veidu pārrobežu izplatīšanu, kas pielāgoti personām, kuras nav spējīgas lasīt standarta iespaidtekstus;
- C. tā kā Pasaules Intelektuālā īpašuma organizācijas Autortiesību komiteja apsver starptautiska līguma pieņemšanu, lai uzlabotu neredzīgu un vājredzīgu personu piekļuvi grāmatām;

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

- D. tā kā Eiropas Savienības pārstāvji ir pastāvīgi iebilduši pret juridiski saistošu dokumentu, dodot priekšroku juridiski nesaistošiem ieteikumiem;
- E. tā kā Eiropas Parlaments savā 2011. gada 12. maija rezolūcijā “Kultūras un radošo nozaru potenciāla īstenošana” ⁽¹⁾ prasīja Eiropas Savienībai atgriezties pie jautājuma par saistošu Pasaules Intelektuālā īpašuma organizācijas līgumu;
- F. tā kā ANO Konvencijā par cilvēku ar invaliditāti tiesībām un jo īpaši tās 21. un 30. pantā, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartā ir noteikti diskriminācijas aizlieguma principi attiecībā uz personām ar invaliditāti,
1. aicina Padomi un Komisiju atbalstīt saistošu Pasaules Intelektuālā īpašuma organizācijas līgumu par autortiesībām attiecībā uz neredzīgām un vājredzīgām personām paredzētām grāmatām un drukātai produkcijai;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0240.

Reģionālā konvencija par Eiropas un Vidusjūras reģiona preferenciāliem izcelsmes noteikumiem

P7_TA(2012)0060

Eiropas Parlamenta 2012. gada 16. februāra rezolūcija par priekšlikumu Padomes Lēmumam par to, lai noslēgtu reģionālu konvenciju par Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu preferenciāliem izcelsmes noteikumiem (2012/2519(RSP))

(2013/C 249 E/14)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2005. gada 27. oktobra rezolūciju par atskatu uz Barselonas procesu ⁽¹⁾ un 2009. gada 25. novembra rezolūciju par Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu ekonomiskajām un tirdzniecības partnerattiecībām pirms astotās *Euromed* Tirdzniecības ministru konferences ⁽²⁾;
- ņemot vērā 1995. gada 28. novembra Barselonas deklarāciju, ar kuru izveido partnerattiecības starp Eiropas Savienību un Vidusjūras reģiona dienvidu un austrumu valstīm, kā arī šīs konferences laikā pieņemto darba programmu,
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 8. marta kopīgo paziņojumu Eiropadomei, Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Partnerattiecības demok-rātījai un kopīgam uzplaukumam ar Vidusjūras dienvidu reģionu” (COM(2011)0200 galīgā redakcija),
- ņemot vērā Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu tirdzniecības plānu līdz 2010. gadam un pēc tam, ko pieņēma 2009. gadā notikušajā Vidusjūras reģiona valstu savienības tirdzniecības ministru astotajā sanāksmē,
- ņemot vērā 2011. gada 25. maija kopīgo paziņojumu Eiropadomei, Eiropas Parlamentam, Padomei, Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Jauna reakcija uz pārmaiņām kaimiņvalstīs” (COM(2011)0303 galīgā redakcija),

⁽¹⁾ OV C 272 E, 9.11.2006., 570. lpp.

⁽²⁾ OV C 285 E, 21.10.2010., 35. lpp.

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

- ņemot vērā Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu asociācijas nolīgumus starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Tunisiju ⁽¹⁾, Izraēlu ⁽²⁾, Maroku ⁽³⁾, Jordāniju ⁽⁴⁾, Ēģipti ⁽⁵⁾, Libānu ⁽⁶⁾ un Alžīriju ⁽⁷⁾, no otras puses, kā arī Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu pagaidu asociācijas nolīgumu par tirdzniecību un sadarbību starp Eiropas Kopienu un Palestīnas Atbrīvošanas organizāciju (Palestīnas pašpārvaldes vajadzībām) ⁽⁸⁾,
 - ņemot vērā EK un Turcijas Asociācijas padomes 1995. gada 22. decembra Lēmumu Nr. 1/95 par Muitas savienības nobeiguma posma ieviešanu (96/142/EK),
 - ņemot vērā Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu brīvās tirdzniecības zonas(BTZ) ietekmes uz ilgtspējību novērtējumu, ko sagatavoja Mančestras Universitātes Attīstības politikas un pārvaldības institūts,
 - ņemot vērā tā 2007. gada 15. marta rezolūciju par Eiropas Savienības un Vidusjūras reģiona valstu brīvās tirdzniecības zonas izveidi ⁽⁹⁾ un attiecīgos šajā rezolūcijā minētos apsvērumus,
 - ņemot vērā Barselonas procesa laikā Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu ministru konferencēs un nozaru ministru konferencēs izdarītos secinājumus un jo īpaši Marselā 2010. gada 11. novembrī notikušās devītās Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu tirdzniecības ministru konferences secinājumus,
 - ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas 2010. gada 25. februāra spriedumu Lietā C-386/08 *Brita GmbH* pret *Hauptzollamt Hamburg-Hafen*,
 - ņemot vērā 2003. gada 17.–18. novembrī Briselē notikušās ES un Izraēlas Asociācijas padomes ceturtais sanāksmes paziņojumu,
 - ņemot vērā ES un Izraēlas asociācijas nolīguma 4. protokolam pievienoto ES un Izraēlas tehnisko vienošanos un Komisijas paziņojumu importētājiem “Imports no Izraēlas uz Kopienām” ⁽¹⁰⁾,
 - ņemot vērā 2009. gada 8. decembrī Briselē notikušajā 2985. Ārlietu padomes sanāksmē pieņemtos secinājumus par Tuvo Austrumu miera procesu,
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu attiecībā uz piemērošanas datumu protokoliem par izcelsmes noteikumiem, kas paredz diagonālo kumulāciju starp Eiropas Savienību, Alžīriju, Ēģipti, Farēru salām, Islandi, Izraēlu, Jordāniju, Libānu, Maroku, Norvēģiju, Šveici (tostarp Lihtenšteinu), Sīriju, Tunisiju, Turciju un Rietumkrastu un Gazas sektoru ⁽¹¹⁾,
 - ņemot vērā Nolīgumu starp Eiropas Kopienu, no vienas puses, un Dānijas valdību un Farēru salu vietējo valdību, no otras puses ⁽¹²⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu un 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu izcelsmes kumulācijas zonas pamatā ir daudzi izcelsmes noteikumu divpusējie protokoli, kuri ir pārāk sarežģīti, lai uzņēmumi, jo īpaši mazie un vidējie uzņēmumi, un valstis varētu no tiem gūt labumu;

⁽¹⁾ OV L 97, 30.3.1998., 2. lpp.

⁽²⁾ OV L 147, 21.6.2000., 3. lpp.

⁽³⁾ OV L 70, 18.3.2000., 2. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 129, 15.5.2002., 3. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 304, 30.9.2004., 39. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 143, 30.5.2006., 2. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 265, 10.10.2005., 2. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 187, 16.7.1997., 3. lpp.

⁽⁹⁾ OV C 301 E, 13.12.2007., 210. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV C 20, 25.1.2005., 2. lpp.

⁽¹¹⁾ OV C 156, 26.5.2011., 3. lpp.

⁽¹²⁾ OV L 53, 22.2.1997., 2. lpp.

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

- B. tā kā 2007. gada oktobrī Lisabonā notikušajā Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu tirdzniecības ministru sanāksmē atbalstīja konvencijas projekta sagatavošanu, vienā vienkāršotā instrumentā apvienojot visus dažādas izcelsmes noteikumus attiecībā uz Eiropas un Vidusjūras reģiona valstīm un tādējādi atvieglojot Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu izcelsmes kumulācijas izmantošanu; tā kā šo konvenciju atbalstīja 2010. gada 11. novembrī notikušajā devītajā Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu savienības tirdzniecības ministru konferencē;
- C. tā kā ir paplašināta šīs konvencijas ģeogrāfiskā ietekme, lai iekļautu arī Stabilizācijas un asociācijas procesa dalībniekus, tā efektīvi palielinot no Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu izcelsmes kumulācijas sniegtās priekšrocības;
- D. tā kā — lai arī šie ir ļoti pozitīvi pasākumi — rezultātā plašāka ģeogrāfiskā ietekme būs arī izcelsmes kumulācijas noteikumu nelikumīgai izmantošanai vai neievērošanai;
- E. tā kā ES ir asociācijas nolīgums gan ar Izraēlu, gan ar Palestīnu, kuros abos ir iekļauts brīvās tirdzniecības nolīgums, kas paredz atsevišķus un skaidrus noteikumus attiecībā uz tirdzniecības atvieglojumiem;
- F. tā kā Eiropas Savienības Padome savā 2009. gada 8. decembra secinājumā par Tuvo Austrumu miera procesu vēlreiz atgādina, ka “apmetnes [...] ir nelikumīgas saskaņā ar starptautiskajām tiesībām, tās rada šķēršļus mieram un apdraud iespēju jebkad panākt divu valstu izveides risinājumu”;
- G. tā kā saskaņā ar ES nostāju uz produktiem, kuru izcelsme ir teritorijās, kas kopš 1967. gada atrodas Izraēlas pārvaldes pakļautībā, neattiecas saskaņā ar ES un Izraēlas Asociācijas nolīgumu noteiktais preferenciālu tarifu režīms;
- H. tā kā Izraēla ES un Izraēlas Asociācijas nolīgumu piemēro attiecībā uz okupētajām teritorijām, tā rezultātā nepietiekami tiek īstenoti ES tiesību akti, un tas savukārt, kā to apstiprina Tiesa lietā *Brita GmbH pret Hauptzollamt Hamburg-Hafen*, neļauj dalībvalstu muitas iestādēm saskaņā ar ES un Izraēlas Asociācijas nolīgumu preferenciālo režīmu piešķirt produktiem, ko ievēd no Izraēlas okupētajām teritorijām;
- I. tā kā Eiropas pilsoņi ir skaidri pauduši savu gribu attiecībā uz produktiem, kas tiek ievesti no Palestīnas okupētajām teritorijām;
- J. tā kā ES ir saskārusies ar dažādām problēmām izcelsmes noteikumu piemērošanā attiecībā uz produktiem, kuru izcelsme ir Izraēlas okupētajās teritorijās; tā kā deklarācijā, ko ES iesniedza ES un Izraēlas Asociācijas padomes ceturtajā sanāksmē 2003. gadā, tā uzsvēra, cik svarīgi ir risināt divpusējo jautājumu par izcelsmes noteikumiem, pirms tiek grozīts izcelsmes protokols, lai varētu piemērot Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu izcelsmes kumulāciju; tā kā, nespējot rast šādu risinājumu, Komisija ir centusies šīs problēmas novērst, noslēdzot juridiski nesaistošu divpusējo tehnisko vienošanos ar Izraēlu, saskaņā ar kuru Izraēla katrā izcelsmes apliecinājuma oriģinālajā dokumentā iekļauj to vietu pasta indeksus, kurās ražoti attiecīgie produkti, tādējādi ļaujot ES muitas iestādēm nekavējoties piemērot nepreferenciālos nodokļus produktiem, kas ražoti Izraēlas apmetņu teritorijās;
- K. tā kā šī tehniskā vienošanās pastāv starp ES un Izraēlu, no vienas puses, un starp EBTA valstīm un Izraēlu, no otras puses; tā kā ierosinātā konvencija nekāda veidā nepaplašina šo vienošanos attiecībā uz ģeogrāfisko teritoriju, kuru tā aptver, un nerada pienākumus citām pusēm;
- L. tā kā tehniskās vienošanās noteikumi jau paredz Izraēlas iestādēm un eksporta uzņēmumiem prasību nodalīt ražošanu, kuru veic teritorijās, kas kopš 1967. gada atrodas Izraēlas pārvaldes pakļautībā, no ražošanas, ko veic starptautiski atzītās Izraēlas valsts teritorijās;

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

- M. tā kā konvencija tās pašreizējā redakcijā nenodrošinās papildu tiesiskās aizsardzības līdzekļus Eiropas Savienībai vai jebkurai citai tās līgumslēdzējai pusei gadījumos, kad kumulācijas noteikumi netiek pienācīgi pildīti;
- N. tā kā katras ES dalībvalsts muitas iestādes ir atbildīgas par to, lai tiek pārbaudīts, vai preferenciālās izcelsmes norādes, kas sniegtas par ES tirgū importētiem produktiem, ir pareizas; tā kā, neskatoties uz muitas iestāžu centieniem, tās nevar pārbaudīt un izkontrolēt visus pavaddokumentus un katru atsevišķo kravu, kas saskaņā ar preferenciālo režīmu ES tiek ievesta no Izraēlas; tā kā līdz ar konvencijas īstenošanu šis loģistikas uzdevums var kļūt vēl grūtāks, jo palielināsies to partnervalstu skaits, kurās pārstrādei vai apstrādei tiek izmantoti materiāli, ko Izraēla eksportējusi saskaņā ar šo valstu nolīgumiem ar ES;
- O. tā kā — lai arī atbilstošāk būtu jārisina problēma saistībā ar Izraēlas eksportētu produktu patieso izcelsmi, vienlaicīgi nedrīkst tikt kavēta visa reģiona sociālā un ekonomiskā integrācija;
- P. tā kā “Arābu pavasaris” ir parādījis nepieciešamību pēc godīgiem un taisnīgiem noteikumiem, kas ļauj katras Vidusjūras reģiona valsts un teritorijas iedzīvotājiem pilnībā izmantot priekšrocības, ko sniedz viņu ekonomiskie centieni, un ES šādi centieni ir skaidri jāatbalsta; tā kā “Arābu pavasara” sākumā ES atkārtoti uzsvēra gatavību veidot ciešākas tirdzniecības saites ar arābu valstīm;
- Q. tā kā 2011. gada 8. marta kopīgajā paziņojumā “Partnerattiecības demokrātijai un kopīgam uzplaukumam ar Vidusjūras reģionu” Komisija konvencijas pieņemšanu min kā vienu no instrumentiem, lai maksimāli palielinātu tirdzniecības un investīciju ietekmi reģionā;
- R. tā kā Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu brīvās tirdzniecības zona netika izveidota līdz 2010. gadam; tā kā viens no galvenajiem neizdošanās iemesliem bija dienvidu-dienvidu sociālās, tirdzniecības un ekonomikas integrācijas trūkums starp Vidusjūras reģiona dienvidu valstīm;
- S. tā kā šāda nolīguma ietekme uz valstīm un reģioniem varētu būt ļoti nozīmīga,
1. uzskata, ka starptautiskā tirdzniecība var būt līdzeklis ekonomikas izaugsmes veicināšanai, saimnieciskās darbības dažādošanai un nabadzības izskaušanai — šie visi aspekti ir svarīgi Vidusjūras reģiona demokratizācijas procesa elementi; atbalsta Komisijas centienus Vidusjūras reģionā ražotām precēm ar šajā reģionā kumulētu izcelsmi sniegt preferenciālu piekļuvi ES iekšējam tirgum;
 2. atzinīgi vērtē iniciatīvu vienkāršot izcelsmes kumulācijas noteikumu sistēmas izmantošanu visā Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu zonā; uzskata, ka reģionāla konvencija par Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu preferenciāliem izcelsmes noteikumiem ir svarīgs instruments, lai atvieglotu tirdzniecību un panāktu sociālo un ekonomisko integrāciju dienvidu kaimiņvalstīs;
 3. pauž bažas par situāciju, kas izveidojusies saistībā ar Eiropas un Vidusjūras reģiona brīvās tirdzniecības zonu, kurai vajadzēja būt izveidotai līdz 2010. gadam, taču plāni nav īstenojušies; pauž nožēlu par to, ka vairāki procesa dalībnieki nav spējuši panākt reālu progresu, lai radītu nepieciešamos nosacījumus; mudina arī izveidot dienvidu–dienvidu divpusējo un daudzpusējo ekonomisko sadarbību, kas pilsoņiem sniegtu reālas priekšrocības, kā arī uzlabotu politisko gaisotni reģionā; atzīst, ka iekšējās reģionālās tirdzniecības trūkums starp Vidusjūras dienvidu valstīm bija galvenais projektu bremsējošais aspekts; uzstāj, ka Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu brīvās tirdzniecības zonas izveidei arī turpmāk ir jābūt vienam no ES un tās dienvidu partneru mērķiem; uzskata, ka šī konvencija ir liels sasniegums brīvās tirdzniecības zonas izveides procesā un, iespējams, līdzeklis dienvidu-dienvidu tirdzniecības sekmēšanai;

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

4. pauž cerību, ka jaunās demokrātijas, kas reģionā veidosies pēc "Arābu pavasara", veicinās cilvēktiesību un sociālo tiesību ievērošanu un padziļinās politisko dialogu un tā rezultātā veidosies reģiona iekšējās tirdzniecības attīstībai draudzīgāka vide, jo bijušās valsts diktatoriskās pārvaldes īstenotā politika bija viens no tirdzniecības neesamības iemesliem; mudina šīs jaunās demokrātijas cieši sadarboties Agadiras grupā un pilnībā izmantot šo konvenciju; aicina Komisiju šīm jaunajām demokrātijām nodrošināt tehnisko palīdzību, lai tās varētu pilnībā izmantot pieejamos tirdzniecības instrumentus, tostarp šo konvenciju;
5. atzinīgi vērtē to, ka Konvencija ir vienots instruments, kas nodrošina diagonālajai kumulācijai nepieciešamo tiesisko regulējumu ne tikai visās tradicionālajās Vidusjūras reģiona dienvidu partnervalstīs, bet arī Stabilizācijas un asociācijas procesa un EBTA dalībniekiem, tādējādi paplašinot kumulācijas ģeogrāfisko izplatību un palielinot kumulētā eksporta noietu tirgu;
6. pauž nožēlu par to, ka konvencijā nav iekļauts strīdu izšķiršanas mehānisms, ko piemēro strīdiem saistībā ar izcelsmes apliecinājuma pārbaudi; uzskata, ka kopīgā komiteja, ko paredz izveidot ar konvenciju, nebūs iedarbīgs instruments šādu jautājumu izskatīšanai; norāda, ka tādēļ šādus strīdus būs jāizšķir, izmantojot divpusējos strīdu izšķiršanas mehānismus, ja tādi pastāv;
7. uzskata, ka konvenciju lielā mērā uzlabotu, ja tajā iekļautu vienotu un efektīvu strīdu izšķiršanas mehānismu, kas ļautu ātri un apmierinoši izšķirt strīdus saistībā ar preču izcelsmi un kumulāciju; aicina Komisiju izvērtēt iespēju šādu mehānismu konvencijā iekļaut nākamajā pārskatīšanas reizē;
8. pauž nožēlu par to, ka konvencijas teksts neparedz procedūru tās pārskatīšanai vai pārstrādāšanai nākotnē; uzskata, ka laicīga konvencijas — sarežģītā un visaptverošā instrumenta — pārskatīšana nāktu tai par labu; tādēļ aicina Komisiju apsvērt iespēju konvencijā ieviest pārskatīšanas klauzulu;
9. uzsver, cik svarīgi ir, ka pēc iespējas ātri pēc konvencijas noslēgšanas pārskata izcelsmes noteikumus, kurus piemēro konvencijas pusēm, un ka šo pārskatīšanu veic tā, lai Vidusjūras reģiona valstu izcelsmes noteikumus pieskaņotu noteikumiem, kas ierosināti jaunajā regulā par vispārējo preferenču sistēmu (VPS); uzskata, ka mazāk labvēlīgi izcelsmes noteikumi neļautu pilnībā izmantot konvencijas potenciālu un radītu dienvidu kaimiņvalstīm nelabvēlīgāku situāciju;
10. pauž nopietnas bažas par dažu uzņēmumu ierasto praksi, saskaņā ar kuru šie uzņēmumi, eksportējot okupētajās teritorijās ražotas preces, turpina piemērot ES un Izraēlas Asociācijas nolīgumu; pauž nožēlu par šādu praksi un uzskata, ka tā ir pretrunā ES ārpolitikas nostādņiem un ar to tiek ļaunprātīgi izmantotas plašās iespējas gūt likumīgu preferenciālu piekļuvi ES iekšējam tirgum; tādēļ aicina Komisiju izveidot to uzņēmumu melno sarakstu, kuri turpina izmantot minēto praksi, un informēt dalībvalstis;
11. atgādina, ka savā spriedumā lietā *Brita GmbH* pret *Hauptzollamt Hamburg-Hafen* Eiropas savienības Tiesa apstiprināja, ka importētājas dalībvalsts muitas iestādēm ir jāatsaka preferenciālā režīma piemērošanu saskaņā ar ES un Izraēlas Asociācijas nolīgumu uz ES eksportētiem produktiem, kuru izcelsme ir Izraēlas okupētajās teritorijās vai par kuriem Izraēlas iestādes nesniedz pietiekamu informāciju, lai varētu noteikt to faktisko izcelsmi;
12. uzskata, ka konvencijas īstenošanai nevajadzētu izraisīt vai radīt situācijas, kas atvieglo šādu ļaunprātīgu izmantošanu vai mudina uz to; uzsver, ka konvencijai — kā tas norādīts tās preambulā — kopumā nevajadzētu radīt nelabvēlīgāku situāciju par to, kāda izveidojusies iepriekšējās attiecībās starp brīvās tirdzniecības partneriem, kuri piemēro diagonālo kumulāciju; aicina Komisiju strādāt kopā ar Parlamentu, šīm abām iestādēm koncentrējot politisko gribu un ietekmi, lai rastu risinājumu, kā novērst šādu ļaunprātīgu iekšējā tirgus izmantošanu; aicina Komisiju nākt klajā ar jauniem priekšlikumiem, lai rastu drošāku risinājumu šai problēmai;

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

13. atzīmē, ka gan ES, gan EBTA dalībvalstis ir noslēgušas tehnisku vienošanos ar Izraēlu, kurā apskatīts teritoriālais jautājums un kurā piedāvāti daži ierobežoti risinājumi; uzskata, ka risinājumi, ko piedāvā šīs tehniskās vienošanās nav apmierinoši; turklāt norāda, ka šāda tehniska vienošanās reģionālo konvenciju nepadara citām pusēm saistošu; tāpēc pauž bažas, ka reģionālā konvencija var radīt tādu gadījumu pieaugumu, kuros citas līgumslēdzējas puses sastopas ar grūtībām nodrošināt pareizu kumulāciju saskaņā ar šo valstu nolīgumiem ar ES par tādu produktu apstrādi un pārstrādi savā teritorijā, kas importēti saskaņā ar šo valstu nolīgumiem ar Izraēlu;
14. aicina Komisiju pārskatīt tehnisko vienošanos un nepieciešamības gadījumā to vēlreiz apspriest, lai to padarītu efektīvāku un vienkāršāku; aicina Komisiju meklēt risinājumu, kurus varētu piemērot arī attiecībā uz precēm, kas iverstas no trešām valstīm, kurās notikusi pārstrāde vai apstrāde, pievienojot materiālus, kas importēti saskaņā ar šo valstu nolīgumiem ar Izraēlu; aicina Komisiju, turpmāk pārskatot reģionālo konvenciju, sekmēt tādu noteikumu ieviešanu, ar kuriem nodrošina, ka visas līgumslēdzējas puses vienoti piemēro teritorialitātes principu;
15. atzīmē, ka saskaņā ar tehniskajā kārtībā iekļautajām procedūrām, kas pašlaik ir spēkā starp ES un Izraēlu, no vienas puses, un starp EBTA un Izraēlu, no otras puses, Izraēlas muitas iestādes un eksporta uzņēmumi jau nodala ražošanu, ko veic Izraēlas apmetnēs okupētajās teritorijās, no ražošanas, ko veic starptautiski atzītās Izraēlas valsts teritorijā; atzīmē, ka šādas procedūras neparedz, ka Izraēlas muitas iestādes un eksporta uzņēmumi informē par piemēroto iedalījumu, lai ES muitas iestādes varētu pareizi, vienkārši un efektīvi piemērot tādu pašu iedalījumu; aicina Komisiju sadarboties ar dalībvalstu muitas iestādēm, lai rastu risinājumu nolūkā pārveidot šo tehnisko vienošanos par vienkāršu, iedarbīgu un uzticamu mehānismu;
16. uzskata, ka ar Izraēlu ir jāvienojas par vienkāršu, iedarbīgu un uzticamu mehānismu, ar kuru aizstāj esošo tehnisko vienošanos un saskaņā ar kuru Izraēlas eksporta uzņēmumi un muitas iestādes piemērotu vienādu iedalījumu un skaidri un pienācīgi norādītu produktus, kuru izcelsmes statuss noteikts, pamatojoties uz ražošanu teritorijās, kas kopš 1967. gada atrodas Izraēlas pārvaldes pakļautībā;
17. mudina dalībvalstis nodrošināt, lai to muitas dienesti efektīvi piemērotu tehnisko vienošanos un praksē ieviestu pamatideju, kas izskan Eiropas Savienības Tiesas spriedumā par Izraēlā kumulētiem produktiem, kurus atbilstoši reģionālajai konvencijā noteiktajai diagonālajai kumulācijai ievēd ES; uzskata, ka Komisijai ir jāuzņemas vadība, koordinējot šādus ES mēroga centienus un ir jāveic arī pasākumi, lai visu ES dalībvalstu muitas iestādēs radītu izpratni par to, kā tehniskā vienošanās ir jāpiemēro Izraēlā kumulētiem produktiem; uzskata, ka ES muitas iestādēm būtu efektīvāk jāpārbauda tehniskās vienošanās piemērošana, lai novērstu preferenču sistēmas ļaunprātīgu izmantošanu;
18. tā kā konvencijas tekstā šāda noteikuma nav, aicina Komisiju pēc trim gadiem veikt ietekmes novērtējumu, lai cita starpā izvērtētu ieguvumus no šīs konvencijas pieņemšanas un ar konvenciju noteiktās kumulācijas ietekmi uz dažu uzņēmumu iepriekš minēto praksi;
19. uzsver nepieciešamību veicināt izpratni par kumulācijas sniegtajām iespējām, kuras vienkāršo ar jauno Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu konvenciju, — jo īpaši Vidusjūras reģiona dienvidu valstu uzņēmēju aprindās; atbalsta Komisijas iniciatīvas, kas vērstas uz šādas izpratnes veidošanu;
20. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un reģionālās konvencijas par Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu preferenciāliem izcelsmes noteikumiem dalībvalstu valdībām un parlamentiem un Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu parlamentārās asamblejas (EMPA) priekšsēdētājam.

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

Vides un drošības globālās novērošanas nākotne (GMES)

P7_TA(2012)0062

Eiropas Parlamenta 2012. gada 16. februāra rezolūcija par GMES nākotni (2012/2509(RSP))

(2013/C 249 E/15)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 30. novembra paziņojumu par Eiropas Zemes novērošanas programmu (GMES) un tās darbību (sākot ar 2014. gadu) (COM(2011)0831),
 - ņemot vērā Komisijas 2011. gada 29. jūnija paziņojumu “Budžets stratēģijai “Eiropa 2020”” (COM(2011)0500),
 - ņemot vērā 2012. gada 19. janvāra rezolūcija par Eiropas Savienības kosmosa stratēģiju pilsoņu interesēs ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Padomes 2011. gada 31. maija secinājumus “Ceļā uz Eiropas Savienības kosmosa stratēģiju pilsoņu interesēs”,
 - ņemot vērā mutisko jautājumu Komisijai par GMES nākotni (O-000325/2011 – B7-0027/2012),
 - ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu un 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā globālās vides un drošības novērošanas programma (GMES) ir viena no Eiropas Savienības kosmosa pamatiniciatīvām un tai ir izšķirošā loma Zemes novērošanā, kas ir būtisks instruments cīņā ar klimata pārmaiņām un vides degradāciju, civilajā aizsardzībā un drošībā, ilgtspējīgā attīstībā, mobilitātē un krīzes pārvaldībā, kā arī svarīgu ekonomisko iespēju radīšanā, attīstot leņķus pakalpojumus un veicinot inovācijas;
- B. tā kā GMES piemīt milzīga politiskā, stratēģiskā un tehniskā nozīme attiecībā uz Eiropu un tā ir ļoti lietderīga ekonomisko, sociālo un tehnoloģisko labumu ziņā;
- C. tā kā GMES tika izveidota kā Savienības programma, ko finansē no ES budžeta (ar kopējo apjomu līdz 2013. gadam apmēram EUR 3,2 miljardi) ES pārvaldībā un atbildībā;
- D. tā kā ticama finansējuma plāna, kurš nodrošina ilgtermiņa un stabili finansiālo atbalstu, trūkums varētu novest pie augstākām izmaksām nākotnē, neatbilstības attiecībā uz to, kā Eiropas pilsoņiem ir pieejama iegūtā informācija un sniegtie labumi, un programmas un tās datu piegādes pārtraukumiem vai pat apturēšanas un visbeidzot varētu nozīmēt to, ka līdzšinējie ieguldījumi nav devuši rezultātus un Eiropa zaudēs savu neatkarību un tehnoloģiskā avangarda lomu šajā svarīgajā kosmosa infrastruktūrā;
- E. tā kā 2011. gada 31. maijā Padome pieprasīja, lai ES budžets turpinātu finansēt GMES programmu atbilstoši Savienības saistībām, tā kā vairākas dalībvalstis jau ir norādījušas uz iebildumiem pret to, ka GMES finansēšanu reglamentē starpvaldību nolīgums, un tā kā ierosinātais GMES fonds tādēļ varbūt neradīs vajadzīgo finansējumu,
1. pauž nožēlu, ka 2011. gada 30. novembrī Komisija publicēja tikai paziņojumu un nepiedāvāja likumdošanas priekšlikumu par GMES, ņemot vērā to, ka pašreizējā Regula (ES) Nr. 911/2010 attiecas tikai uz sākotnējo darbību un zaudēs spēku 2013. gada beigās;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0013.

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

2. nepiekrīt norādei Komisijas paziņojumā attiecībā uz turpmāko GMES finansēšanu un pārvaldību, ar mērķi, lai projektam būtu starpvaldību finansējums; pauž bažas, ka šis norādītais virziens nodarīs milzīgu kaitējumu turpmākajai programmas attīstībai, izraisīs to, ka programma zaudēs savu Eiropas dimensiju, nonāks pretruna pārredzamības principam un principam par pilnīgu, atklātu un līdzvērtīgu piekļuvi visiem, kā arī kalpos par zīmi tam, ka ES atkāpjas no savas pamatiniciatīvas;
3. pauž neticību tam, ka GMES finansēšana ārpus daudzgadu finanšu shēmas (DFS) — ar finansējuma un pārvaldības struktūru, ko Komisija ierosināja savā paziņojumā — būtu dzīvotspējīgs variants;
4. norāda, ka neskaidrība par GMES programmas nākotni un tās finansējumu ārkārtīgi kaitē GMES pakalpojumu un lietojumprogrammu attīstībai un komerciālajai izmantošanai, kam saskaņā ar iecerēto būtu jārada ekonomiskā izaugsme un jānodrošina labklājība Eiropas pilsoņiem;
5. tādēļ aicina Komisiju pasteidzināt tiesību aktu priekšlikumu attiecībā uz GMES programmas ilgtermiņa pārvaldību, finansējumu un darbību, ko finansē DFS ietvaros, tā lai nodrošinātu programmas pienācīgu izvērsšanu un darbību un to, ka tiek sasniegts tās mērķis uzsākt darboties pilnā apmērā no 2014. gada;
6. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Nāvēssoda piemērošana Baltkrievijā, jo īpaši Dzmitry Kanavalau un Uladzislau Kavalyou lieta

P7_TA(2012)0063

Eiropas Parlamenta 2012. gada 16. februāra rezolūcija par nāvēssodu Baltkrievijā, jo īpaši attiecībā uz Dzmitry Kanavalau un Uladzislau Kavalyou lietām (2012/2539(RSP))

(2013/C 249 E/16)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2009. gada 17. decembra rezolūciju par Baltkrieviju ⁽¹⁾ un citas rezolūcijas par šo tēmu, jo īpaši 2011. gada 15. septembra rezolūciju ⁽²⁾, 2011. gada 12. maija rezolūciju ⁽³⁾, 2011. gada 10. marta rezolūciju ⁽⁴⁾ un 2011. gada 20. janvāra rezolūciju ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2010. gada 7. oktobra rezolūciju par Pasaules dienu pret nāvēssodu ⁽⁶⁾ un iepriekšējās rezolūcijas par nāvēssoda atcelšanu, jo īpaši 2007. gada 26. aprīļa rezolūciju par iniciatīvu attiecībā uz vispasaules moratoriju nāvēs sodam ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas 2010. gada 21. decembra Rezolūciju Nr. 65/206, kurā izteikts aicinājums noteikt moratoriju nāvēssoda izmantošanai, un tās 2007. un 2008. gada rezolūcijas par nāvēssodu,
- ņemot vērā EDSO Parlamentārās asamblejas 2010. gada 6.–10. jūlija rezolūciju par nāvēssodu,

⁽¹⁾ OV C 286 E, 22.10.2010., 16. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0392.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0244.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0099.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0022.

⁽⁶⁾ OV C 371 E, 20.12.2011., 5. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 74 E, 20.3.2008., 775. lpp.

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

- ņemot vērā Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas 2012. gada 25. janvāra Rezolūciju Nr. 1857 (2012) par situāciju Baltkrievijā,
 - ņemot vērā ES augstās pārstāves *Catherine Ashton* 2011. gada 1. decembra paziņojumu par nāves spriedumiem Baltkrievijā,
 - ņemot vērā EP priekšsēdētāja *Martin Schulz* 2012. gada 24. janvāra paziņojumu, kurā viņš nosoda attiecībā uz *Dzmitry Kanavalau* un *Uladzislau Kavalyou* pieņemtos nāves spriedumus,
 - ņemot vērā ES Ārlietu padomes 2011. gada 23. janvāra lēmumu par ierobežojošiem pasākumiem pret Baltkrieviju,
 - ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 2. pantu,
 - ņemot vērā Prāgā 2009. gada 7.–9. maijā notikušajā Austrumu partnerības augstākā līmeņa sanāksmē pieņemto deklarāciju un Varšavā 2011. gada 30. septembrī notikušajā Austrumu partnerības augstākā līmeņa sanāksmē pieņemto deklarāciju par situāciju Baltkrievijā,
 - ņemot vērā Reglamenta 122. panta 5. punktu,
- A. tā kā Baltkrievija ir vienīgā valsts Eiropā, kas piemēro nāvessodu un joprojām veic tā izpildi;
- B. tā kā 2011. gada jūlijā tika izpildīts nāvessods *Aleh Hryshkautsou* un *Andrei Burdyka*, kuru lietas vēl atradās ANO Cilvēktiesību komitejas izskatīšanā, un tā kā cilvēktiesību aktīvisti uzskata, ka kopš 1991. gada Baltkrievijā apmēram 400 cilvēkiem ir izpildīts nāvessods;
- C. tā kā nesenākos spriedumus par nāvessodu Baltkrievijas Augstākā tiesa pieņēma 2011. gada 30. novembrī attiecībā uz *Dzmitry Kanavalau* un *Uladzislau Kavalyou*, par iespējamu terora aktu izdarīšanu 2005. gadā Vitebskā un 2008. gadā Minskā, kā arī 2011. gada aprīlī Minskas metro;
- D. tā kā uzticamos ziņojumos (Starptautiskā cilvēktiesību federācija (*FIDH*) organizācija *Human Rights Watch*) iekļauti argumenti, kas pierāda, ka Baltkrievijas Augstākās tiesas prokuroru vadītā tiesa bija negodīga un ka izmeklēšanu izkropļoja nopietni cilvēktiesību pārkāpumi un apzināta tādu svarīgu pierādījumu neņemšana vērā, kuri norādīja un abu vīriešu nevainīgumu, un tā kā tiesas novērotāji uzskatīja, ka tika pieļauti nopietni procedūras pārkāpumi šīs lietas pirmstiesas izmeklēšanā un tiesas pārbaudē;
- E. tā kā *Dzmitry Kanavalau* un *Uladzislau Kavalyou* tika liegta tikšanās ar advokātiem, tā kā uzticamos ziņojumos ir norādīts, ka nopratināšanas laikā tika izmantota spīdzināšana, lai panāktu atzīšanos, un tā kā nav tiesu ekspertīzes pierādījumu, kas kādu no šiem vīriešiem sasaistītu ar sprādzienu, un tā kā uz viņu drēbēm vai ķermeņa netika atrastas sprāgstvielu materiālu pēdas;
- F. tā kā visi nozīmīgie pierādījumi, uz kuriem tiesas laikā atsaucās prokurori, tika iznīcināti tūlīt pēc Augstākās tiesas lēmuma paziņošanas;
- G. tā kā saskaņā ar 14. panta 1. daļu Starptautiskajā Pilsonisko un politisko tiesību konvencijā, kuru ir ratificējusi Baltkrievijas Republika, ikvienam ir jābūt tiesībām uz taisnīgu un atklātu lietas izskatīšanu kompetentā, neatkarīgā un objektīvā tiesā;
- H. tā kā slepenā dienesta darbinieki iebiedēja *D. Kanavalau* vecākus un veica viņu novērošanu, un netālu no viņu mājām pastāvīgā postenī atradās vīrieši civildrēbēs, tādā veidā vairākus mēnešus liedzot ģimenei sazināties ar ārpusauli;

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

- I. tā kā atbilstīgi Baltkrievijas Kriminālajam izpildkodeksam nāvēssods joprojām ir Baltkrievijas “valsts noslēpums”, un tā izpildes datums nav zināms ne uz nāvi notiesātajiem, ne viņu ģimenēm un sabiedrībai; tā kā nāvēssods tiek veikts privāti nošaujot uz nāvi notiesāto, kura ķermeņi neatdod apglabāšanai viņa radniekiem, un apglabāšanas vieta netiek izpausta;
- J. tā kā *Dzmitry Kanavalau* un *Uladzislau Kavalyou* nāvēssoda izpilde var notikt ļoti drīz;
- K. tā kā Augstākās tiesas lēmums šajā lietā ir galīgs, bez apelācijas iespējām; tā kā saskaņā ar Baltkrievijas tiesību aktiem valsts prezidents var izskatīt apžēlošanas lūgumu; tā kā *Uladzislau Kavalyou* ir lūdzis apžēlošanu *Alyksandr Lukashenka*, noliedzot visas apsūdzības un pieprasot atbrīvot viņu no kriminālbildības, taču līdz šim nav saņēmis nekādu atbildi;
- L. tā kā Baltkrievijas iestādes ir parakstījušas Prāgas Austrumu partnerības augstākā līmeņa sanāksmē pieņemto deklarāciju, kurā apņēmās ievērot starptautisko tiesību aktu principus un pamatvērtības, tostarp demokrātijas, tiesiskuma un cilvēktiesību un pamatbrīvību principus,
1. atkārtoti, ka Eiropas Savienība un citas starptautiskās iestādes ir vairākkārt mudinājušas Baltkrievijas iestādes atcelt nāvēssodu;
 2. uzsver, ka šis neatgriezeniskais, nežēlīgais, necilvēcīgais un pazemojošais soda veids, kas pārkāpj tiesības uz dzīvību, nav pieņemams; pauž nožēlu par Baltkrievijas iestāžu pastāvīgo nespēju panākt jebkādu taustāmu virzību nāvēssoda atcelšanā vai nekavējoties noteikt uz to moratoriju;
 3. nosoda *Dzmitry Kanavalau* un *Uladzislau Kavalyou* piesprieštos nāvēssodus un mudina *Alyksandr Lukashenka* viņus abus apžēlot, kā arī noteikt moratoriju visiem nāvēssoda gadījumiem un to izpildei, ar mērķi sodu sistēmā atcelt nāvēssodu, atbilstīgi starptautiskajiem standartiem ratificējot Starptautiskā pakta par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām otro fakultatīvo protokolu;
 4. aicina Baltkrievijas kompetentās iestādes veikt pilnu, taisnīgu un objektīvu izmeklēšanu par apgalvojumiem, kas tika izdarīti šajā sakarā, un nodrošināt īstu taisnīgumu šo šaušalīgo terora aktu upuriem;
 5. mudina Padomi un Komisiju izmantot visus iespējamus diplomātijas un sadarbības palīdzības instrumentus, lai veicinātu nāvēssoda atcelšanu Baltkrievijā;
 6. aicina Austrumu partnerības valstis un Krieviju mudināt Baltkrieviju ieviest moratoriju nāvēssodam;
 7. mudina Baltkrievijas pilsonisko sabiedrību un nevalstiskās organizācijas pielikt pūles nāvēssoda atcelšanai;
 8. aicina Baltkrievijas iestādes atjaunot 2010. gadā iesāktu parlamentārās darba grupas darbu par nāvēssodu, panākt valsts tiesību aktu atbilstību starptautisko cilvēktiesību nolīgumos noteiktajām valsts saistībām un nodrošināt stingru starptautiski atzīto standartu ievērošanu attiecībā uz taisnīgu tiesu;
 9. mudina Baltkrievijas iestādes sekmēt tiesu varas iestāžu nozīmi Baltkrievijā un izpildvaras neiejaukšanos šo iestāžu darbībā, kā arī spiediena neizdarīšanu, īstenojot ANO īpašā referenta ieteikumus par tiesnešu un advokātu neatkarību, nodrošināt tiesas procesa pienācīgu publiskumu un izpildīt EDSO humānās dimensijas saistības, jo īpaši tiesiskuma jomā;

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

10. nosoda pastāvīgo cilvēktiesību aizstāvju un demokrātiskās opozīcijas locekļu vajāšanu, kā arī pilsoniskās sabiedrības aktīvistu un neatkarīgo plašsaziņas līdzekļu pārstāvju iebiedēšanu Baltkrievijā politisku iemeslu dēļ; pieprasa nekavējoties atbrīvot visas politisku iemeslu dēļ notiesātās personas, kuras ir apcietinājumā vai izcieš citus soda veidus, tostarp cilvēktiesību centra "Viasna" priekšsēdētāju un FIDH priekšsēdētāja vietnieku *Ales Bialiatski*;

11. prasa nekavējoties un bez nosacījumiem atbrīvot visus politieslodzītos; atzinīgi vērtē ES Ārlietu padomes 2012. gada 23. janvāra lēmumu paplašināt sankciju kritērijus, kas sagatavotu turpmāku tādu personu iekļaušanai sarakstā, kuras ir atbildīgas par nopietniem cilvēktiesību pārkāpumiem vai pilsoniskās sabiedrības un demokrātiskās opozīcijas apspiešanu Baltkrievijā, un atkārto, ka ES un Baltkrievijas dialogā nav iespējams panākt nekādu virzību, ja Baltkrievija nepanāk rezultātus demokrātijas, cilvēktiesību un tiesiskuma nostiprināšanā, un kamēr bez nosacījumiem netiek atbrīvoti visi tās politiskie ieslodzītie, tostarp divi agrākie prezidenta kandidāti *Mikalai Statkevich* un *Andrei Sannikauvai*, demokrātiskās opozīcijas prezidenta kandidātu kampaņu vadītāji *Pavel Seviarynets* un *Dzmitry Bandarenka*, kā arī politiskais ieslodzītais *Syarhey Kavalenka*, kas aizturēts par iespējamo mājas aresta pārkāpšanu, un kurš iesaistījies ilgstošā bada streikā, kas ir izraisījis viņa veselības būtisku pasliktināšanos un tieši apdraud viņa dzīvību, un netiek pilnībā atjaunotas viņu pilsoniskās tiesības;

12. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Baltkrievijas Republikas valdībai un parlamentam, Eiropas Padomei un Eiropas Drošības un sadarbības organizācijai.

Ēģipte — jaunākā notikumu attīstība

P7_TA(2012)0064

Eiropas Parlamenta 2012. gada 16. februāra rezolūcija par Ēģipti — jaunākie notikumi (2012/2541(RSP))

(2013/C 249 E/17)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Ēģipti, jo īpaši 2011. gada 17. novembra rezolūciju par Ēģipti, jo īpaši par emuārista *Alaa Abd El-Fattah* lietu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 1966. gadā pieņemto Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām, kuram ir pievienojusies arī Sīrija,
- ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos 2012. gada 2. februāra paziņojumu traģēdiju futbola stadionā Ēģiptē un 2012. gada 1. februāra paziņojumu par neatslābstošo pilsoniskās sabiedrības apspiešanu Ēģiptē,
- ņemot vērā 2004. gada Eiropas Savienības un Ēģiptes asociācijas nolīgumu un 2007. gadā abpusēji pieņemto rīcības plānu,
- ņemot vērā Ārlietu padomes 2011. gada 10. oktobra sanāksmē pieņemtos secinājumus un Eiropadomes 2011. gada 23. oktobra sanāksmē pieņemtos secinājumus par Ēģipti,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0518.

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

- ņemot vērā Komisijas un Komisijas priekšsēdētāja vietnieces un Savienības augstās pārstāves 2011. gada 25. maija kopīgo paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par jaunu reakciju uz pārmaiņām kaimiņvalstīs,
 - ņemot vērā Eiropas kaimiņattiecību politikas (EKP) attīstību kopš 2004. gada un jo īpaši Komisijas progresa ziņojumus par tās īstenošanu,
 - ņemot vērā Komisijas un Komisijas priekšsēdētāja vietnieces un Savienības augstās pārstāves kopīgo paziņojumu Eiropadomei, Eiropas Parlamentam, Padomei, Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par partnerattiecībām demokrātijai un kopīgam uzplaukumam ar Vidusjūras dienvidu reģionu,
 - ņemot vērā ES 2004. gada pamatnostādnes par cilvēktiesību aizstāvjiem, kuras ir atjauninātas 2008. gadā,
 - ņemot vērā Reglamenta 122. panta 5. punktu,
- A. tā kā situācija NVO jomā Ēģiptē ir satraucoša; tā kā 2011. gada oktobrī paziņoja, ka tiks izveidota komiteja, lai kontrolētu pilsoniskās struktūras un NVO un pastiprinātu tiesisko kontroli attiecībā uz ārvalstu piešķirto finansējumu pilsoniskās sabiedrības organizācijām un politiskiem fondiem, un pēc tam tika izdots rīkojums Centrālajai bankai uzraudzīt visus ar NVO saistītos banku pārskaitījumus; tā kā desmit tādu organizāciju birojos, kuru darbību apmaksā no ārvalstīm, tika veikta kratīšana, to darbība tika izmeklēta un tās 2011. gada 29. decembrī aizliedza Bruņoto spēku augstākās padome; tā kā armijas kontrolētā Ēģiptes valdība 2012. gada 5. februārī paziņoja, ka 19 Amerikas un 24 citu valstu pilsoņi tiks tiesāti, pamatojoties uz kriminālizmeklēšanu par Ēģiptē darbojošos bezpeļņas organizāciju finansēšanu no ārvalstīm; tā kā Ēģiptes tiesneši izskata lietu par ārvalstu iespējami nelegālo finansējumu prodemokrātiskām un nevalstiskām organizācijām un politiskiem fondiem un tā kā 44 aktīvistu, tostarp 19 ASV, 14 Ēģiptes, 5 Serbijas, 2 Vācijas, 2 Libānas, 1 Jordānijas pilsoņa un 1 palestīnieša, lietas ir nodotas skatīšanai Kairas Kriminālā tiesā un viņiem ir aizliegts pamest valsti;
- B. tā kā tiek NVO ir apsūdzētas ir arī par to, ka Ēģiptē ir izveidoti un darbojas biroji, nesāņemot oficiālu valdības atļauju, kaut arī Ēģiptes iestādes ilgāk kā piecus gadus nav reaģējušas uz šo organizāciju iesniegumiem par reģistrāciju, kas iesniegti saskaņā ar tiesību aktiem; tā kā šīs apsūdzības ir uzskatāmas par aizvien lielākas tiesiskās apspiešanas kulmināciju attiecībā uz Ēģiptes un Ēģiptē darbojošām starptautiskām NVO, kas ir pretrunā ar starptautiskajām cilvēktiesībām un mazina to pūliņu efektivitāti, ar kuriem popularizē demokrātiskās vērtības un nodrošina cilvēktiesību aizsardzību;
- C. tā kā vismaz 74 cilvēki tika nogalināti un papildus tam simtiem cilvēku tika ievainoti pēc tam, kad izraisījās sadursmes futbola mača laikā Būrfuādā starp *Al Ahly* klubu un vietējo klubu *Al Masr*;
- D. tā kā policijas spēki ir bijuši pārsteidzoši pasīvi; tā kā dusmas un minējumi par to, ka sadursmju pamatā ir politiskas dabas cēloņi, jo šajās sadursmēs tika pieprasīta militārā režīma izbeigšana, nākamajās dienās pēc futbola traģēdijas izraisīja ielu protesta demonstrācijas pret jebkāda veida diktatūru — gan militāru, gan citādu — un tā kā arī šo protestu dēļ no jauna tika nogalināti un ievainoti cilvēki; tā kā policija joprojām pret protestētājiem izmanto asaru gāzi un arī skrotis un gumijas lodes;
- E. tā kā Ēģiptes veselības ministra vietnieks *Hesham Sheiha* šo stadiona traģēdiju nosauca par lielāko katastrofu Ēģiptes futbola vēsturē; tā kā Bruņoto spēju augstākā padome ir pavēlējusi helikopteriem nogādāt viesu komandas ievainotos locekļus un līdzjutējus militārā slimnīcā; tā kā jo īpaši pārejas un sociālo nemieru laikā sportam vajadzētu būt vienojošam faktoram, radot normalitātes sajūtu un rosinot samierināšanās procesu sašķelto kopienu starpā;

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

- F. tā kā Eiropas kaimiņattiecības politikas sekmīgums un cilvēktiesību jomā un jo īpaši sieviešu aizsardzības tiesību jomā īstenoto reformu sekmīgums ir atkarīgs no pilsoniskās sabiedrības iesaistīšanās attiecīgo politikas jomu īstenošanā;
- G. tā kā Bruņoto spēku augstākajai padomei ir bijusi strīdīga darba programma, jo ārkārtas stāvokļa likums vēl nav pilnībā atcelts un joprojām to var piemērot bandītisma gadījumos, kas ir plaši interpretējami un var būt par pamatu patvaļai; tā kā saskaņā ar starptautisko un Ēģiptes organizāciju sniegto informāciju pēdējo 10 militārā režīma valdīšanas mēnešu laikā cilvēktiesību aizsardzībā nav panākti nekādi uzlabojumi; tā kā militārajās tiesās joprojām tiesā civiliedzīvotājus; tā kā emuāristus, žurnālistus un cilvēktiesību aizstāvjus tiesā vai netiesā veidā vajā par to, ka viņi ir veicinājuši spriedzes pieaugumu un ir sekmējuši turpmākos iedzīvotāju protestus; tā kā Bruņoto spēku augstākajai padomei nav izdevies veikt izmeklēšanu attiecībā uz ziņām par seksuālas dabas uzbrukumu protestējošām sievietēm, tostarp izmeklēt tā saucamās „jaunavības” pārbaudes un nāves draudus un citus cilvēktiesību pārkāpumus;
- H. tā kā Tautas asamblejas vēlēšanās, kas notika laikposmā no 2011. gada novembra līdz 2012. gada janvārim, Musulmaņu brālības brīvības un taisnīguma partija ieguva 47 % un Noor partija, kurā vadošais spēks ir salafisti, ieguva 25 % balsu, kā rezultātā samazinājās sieviešu īpatsvars no 64 vietām līdz 8. tā kā prezidenta vēlēšanas ir paredzētas šā gada jūnijā. tā kā neviena starptautiskā struktūra, tostarp arī ES, nav uzaicināta šīs vēlēšanas novērot;
- I. tā kā Eiropas Parlaments jau atkārtoti ir aicinājis Ēģiptē atcelt ārkārtas stāvokli, kas ir spēkā no 1981. gada, stiprināt demokrātiju un ievērot cilvēktiesības un pamatbrīvības; tā kā Eiropas Savienība vairākkārt ir paudusi apņemšanos aizstāvēt domas, apziņas un reliģijas brīvību un uzsvērusi, ka valdībām visā pasaulē ir pienākums nodrošināt šo brīvību ievērošanu,
1. šajā svarīgajā laikā, kad valstī notiek pāreja uz demokrātiskas pārvaldes sistēmu, pauž solidaritāti ar Ēģiptes iedzīvotājiem; aicina Ēģiptes varas iestādes pilnībā ievērot cilvēktiesības un pamatbrīvības, tostarp sieviešu tiesības, reliģijas, apziņas un domas brīvību, nodrošināt minoritāšu aizsardzību un cīņu nediskrimināciju seksuālas orientācijas dēļ, preses un plašsaziņas līdzekļu brīvību, biedrošanās un mierīgas pulcēšanās brīvību, taisnīgu tiesu un izpaušmes un vārda brīvību, jo šīs tiesības ir pilnvērtīgas demokrātijas pamatelementi;
 2. prasa nekavējoties atsaukt krimināltiesiskās apsūdzības, kas izvirzītas pret NVO un politiskiem fondiem; aicina Ēģiptes varas iestādes nodrošināt, lai visas Ēģiptes un ārvalstu pilsoniskās sabiedrības organizāciju pārbaudes tiktu veiktas, pilnībā ievērojot pārredzamības un objektivitātes prasību un atbilstošu tiesisko procesu, un cilvēktiesību un pamatbrīvību starptautiskos standartus; uzskata, ka šādi paņēmieni ir uzskatāmi par nopietnu tādas biedrošanās brīvības pārkāpumu, kas ir noteikta Starptautiskā pakta par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām 22. pantā; aicina Ēģiptes varas iestādes pieņemt jaunu likumu par apvienībām, kura pamatā būtu starptautisko cilvēktiesību standarti un kura izstrādē būtu notikusi intensīvā apspriešanās ar NVO un cilvēktiesību un demokrātijas aizstāvības grupām; pilnībā atbalsta šo organizāciju apņemšanos un svarīgo un ļoti kvalitatīvo darbu, ko tās veic, lai atbalstītu pilsonisko sabiedrību un Ēģiptes iedzīvotājus nolūkā sekmēt mieru, demokrātiju un cilvēktiesības;
 3. pauž dziļu nožēlu par ievērojamo skaitu zaudēto dzīvību un lielo ievainoto personu skaitu Būrfuādā un izsaka savu līdzjūtību upuru ģimenēm; pieprasa neatkarīgi izmeklēt incidentus, kuru rezultātā notika traģēdija, un pieprasa vainīgos saukt pie atbildības;
 4. ir nobažījies par to, ka par sadursmju patiesajiem cēloņiem tiek minēti politiski cēloņi, un aicina Ēģiptes varas iestādes steidzami veikt neatkarīgu izmeklēšanu par 2012. gada 1. februāra notikumiem;

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

5. pauž stingru atbalstu reformām, kas orientētas uz demokrātiju, tiesisku valsti un sociālo taisnīgumu Ēģiptē, kā to prasa Ēģiptes iedzīvotāji; atkārtoti aicina pilnībā atcelt ārkārtas stāvokli; vēlreiz uzsver, cik svarīga Ēģiptē ir laba pārvaldība, cīņa pret korupciju un cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošana; prasa precizēt konstitucionālo procesu, tā termiņus un principus, lai nodrošinātu, ka ikviena konstitucionālas dabas norma ir visaptveroša un nerada iespējas diskriminēt atsevišķus Ēģiptes sabiedrības locekļus; vēlreiz uzsver nepieciešamību pēc iespējas ātrāk augstāko varu nodot civilai demokrātiski ievēlētai valdībai;

6. uzsver, cik svarīgi ir rīkot brīvas, godīgas un pārredzamas vēlēšanas, un mudina ES un tās dalībvalstis arī turpmāk sniegt atbalstu un palīdzību Ēģiptes varas iestādēm, politiskajām partijām un pilsoniskajai sabiedrībai to centienos šo mērķi sasniegt; aicina Bruņoto spēku augstāko padomi ļaut neatkarīgiem novērotājiem būt klāt gaidāmajās prezidenta vēlēšanās un tās uzraudzīt; aicina priekšsēdētāja vietnieci un Savienības augsto pārstāvi, iesaistot Eiropas Parlamentu, veicināt sevišķa uzdevuma grupas izveidi, kas varētu sniegt atbalstu pārejas uz demokrātiju procesā, reaģējot uz demokrātisko pārmaiņu aktīvistu aicinājumiem, jo īpaši saistībā ar brīvām un demokrātiskām vēlēšanām un iestāžu, tostarp neatkarīgu tiesu iestāžu, izveidošanu;

7. atzinīgi vērtē ieslodzīto emuāristu *Alaa Abd El-Fattah* un *Maikel Nabil Sanad* atbrīvošanu; atkārtoti aicina Ēģiptes varas iestādes nodrošināt, lai valstī neviens emuārists, žurnālists vai cilvēktiesību aizstāvis netiktu tiesā vai netiesā veidā vajāts vai iebiedēts; atzinīgi vērtē politeslodzīto atbrīvošanu, tomēr atkārtoti norāda, ka viņus vispār nedrīkstēja tiesāt militārās tiesās; uzskata, ka pret minētajiem ieslodzītajiem ierosinātās lietas būtu jāizbeidz, nevis viņi būtu jāapzēlo;

8. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietnieci un Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem un Ēģiptes varas iestādēm.

Nāvēssoda piemērošana Japānā

P7_TA(2012)0065

Eiropas Parlamenta 2012. gada 16. februāra rezolūcija par nāvēssodu Japānā (2012/2542(RSP))

(2013/C 249 E/18)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas Rezolūciju Nr. 63/168, ar kuru aicina īstenot 2007. gada 18. decembra ANO Ģenerālās asamblejas rezolūciju Nr. 62/149, kurā aicināts noteikt pasaules mēroga moratoriju nāvēssoda piespriešanai un izpildīšanai,
- ņemot vērā ANO Ģenerālās Asamblejas 2010. gada 21. decembra rezolūciju Nr. 65/206 par moratoriju attiecībā uz nāvēssoda izmantošanu,
- ņemot vērā ES pamatnostādnes par nāvēssodu,
- ņemot vērā Parlamenta 2007. gada 27. septembra rezolūciju par vispārēja moratorija noteikšanu nāvēssodam ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ OV C 219 E, 28.8.2008., 306. lpp.

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

- ņemot vērā Parlamenta 2002. gada 13. jūnija rezolūciju par nāvessoda atcelšanu Japānā, Dienvidkorejā un Taivānā ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 7. oktobra rezolūciju par Pasaules dienu pret nāvessodu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos *Catherine Ashton* un Eiropas Padomes ģenerālsekretāra *Thorbjørn Jagland* 2011. gada 10. oktobra kopīgo deklarāciju par Eiropas un Pasaules dienu pret nāvessodu,
 - ņemot vērā Eiropas Savienības 2011. gada 6. aprīļa paziņojumu par nāvessoda atcelšanu, kurā Eiropas Padomes novērotājas valstis, tostarp Japānu, aicināja atcelt nāvessodu,
 - ņemot vērā ANO Konvenciju pret spīdzināšanu un citādu cietsirdīgu, necilvēcīgu vai cilvēka cieņu pazemojošu apiešanos vai sodīšanu un to, ka Japāna šo konvenciju ratificēja 1999. gadā,
 - ņemot vērā Reglamenta 122. panta 5. punktu,
- A. tā kā Eiropas Savienība ir stingri apņēmusies risināt jautājumu par nāvessoda atcelšanu visā pasaulē un cenšas panākt, lai visur tiktu atzīts pamatprincips par tiesībām uz dzīvību;
- B. tā kā Japānā 2011. gads kopš 1992. gada bija pirmais gads, kad netika izpildīts neviens nāvessods; tā kā saskaņā ar preses ziņām jaunais tieslietu ministrs *Toshio Ogawa* tomēr paziņoja, ka nevēlas turpināt sava priekšgājēja *Hiraoka Hideo* piesardzīgo politiku un būtu gatavs atkal parakstīt nāvessoda izpildes rīkojumus;
- C. tā kā ir panākts ievērojams progress ceļā uz nāvessoda atcelšanu visā pasaulē un arvien vairāk valstu vairs nepiemēro nāvessodus;
- D. tā kā, ja Japāna, kas ir viena no vadošajām demokrātijām Āzijā un būtiska starptautiskās sabiedrības locekle, oficiāli apņemsies atcelt nāvessodu, tas ne tikai atbilstu starptautiskajai tendencei, bet arī dotu spēcīgu signālu visai pasaulei, ka tiesības uz dzīvību ir jāievēro un jāaizsargā;
- E. tā kā pašlaik Japānā nāvessoda izpildi gaida aptuveni 130 uz nāvi notiesātās personas;
- F. tā kā ieslodzītos un viņu juridiskos pārstāvjus par nāvessoda izpildīšanu informē tikai tajā dienā, kad to izpilda, un ģimenes par to uzzina tikai vēlāk, kas ir īpaši nežēlīgi, ņemot vērā ilgos ieslodzījumā pavadītos gadus līdz nāvessoda izpildei,
1. atzinīgi vērtē to, ka ES attiecības ar Japānu pamatojas uz kopīgu atbalstu brīvībai, demokrātijai, tiesiskumam un cilvēktiesībām;
2. atzinīgi vērtē to, ka kopš 2010. gada jūlija Japānā nav izpildīti nāvessodi un ka 2010. gadā Tieslietu ministrijā izveidoja nāvessoda izpēti grupu;

⁽¹⁾ OV C 261 E, 30.10.2003., 597. lpp.

⁽²⁾ OV C 371 E, 20.12.2011., 5. lpp.

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

3. steidzami aicina tieslietu ministru *Toshio Ogawa* turpmāk neapstiprināt nevienu nāvessoda izpildes rīkojumu un atbalstīt izpētes grupas darbu;
 4. aicina Japānu turpināt centienus atgriezties pie *de facto* moratorija, kas bija spēkā no 1989. gada novembra līdz 1993. gada martam, un mudina valsts iestādes, parlamenta deputātus, pilsoniskās sabiedrības organizācijas un plašsaziņas līdzekļus iesaistīties valsts mēroga debatēs par nāvessoda izmantošanu valstī;
 5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, Komisijai, dalībvalstu parlamentiem, ANO ģenerālsekretāram un ANO cilvēktiesību komisāram, kā arī Japānas ministru prezidentam, tieslietu ministram un parlamentam.
-

Trešdiena, 2012. gada 15. februāris

II

(Informācija)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS PARLAMENTS

Reglamenta 48. panta 2. punkta grozīšana attiecībā uz patstāvīgajiem ziņojumiem

P7_TA(2012)0045

Eiropas Parlamenta 2012. gada 15. februāra normatīvā rezolūcija par Parlamenta Reglamenta 48. panta 2. punkta grozīšanu attiecībā uz patstāvīgajiem ziņojumiem (2011/2168(REG))

(2013/C 249 E/19)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Priekšsēdētāju konferences 2011. gada 7. aprīļa lēmumu par patstāvīgajiem ziņojumiem,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja 2011. gada 26. aprīļa vēstuli Konstitucionālo jautājumu komitejas priekšsēdētājam,
- ņemot vērā Reglamenta 211. un 212. pantu,
- ņemot vērā Konstitucionālo jautājumu komitejas ziņojumu (A7-0399/2011),

1. pieņem zināšanai Priekšsēdētāju konferences 2011. gada 7. aprīļa lēmumu, kurā noteikts, ka patstāvīgie ziņojumi, ko sagatavo kā gada darbības pārskatus un uzraudzības ziņojumus, kuri uzskaitīti 1. un 2. pielikumā Priekšsēdētāju konferences 2002. gada 12. decembra lēmumam, kas iekļauts Reglamenta XVIII pielikumā ("2002. gada lēmums"), ir jāuzskata par stratēģiskiem ziņojumiem Reglamenta 48. panta 2. punkta izpratnē, un uzdod ģenerālsekretāram lēmumu iekļaut XVIII pielikumā;

2. uzskata, ka 2002. gada lēmuma 2. panta 4. punkts ir kļuvis lieks, jo ir pieņemts Eiropas Parlamenta 2007. gada 13. novembra lēmums par Parlamenta Reglamenta grozījumiem atbilstīgi Deputātu nolikumam ⁽¹⁾, un uzdod ģenerālsekretāram attiecīgi pielāgot XVIII pielikumu;

3. nolemj veikt Reglamentā turpmāk minēto grozījumu;

4. atgādina, ka šis grozījums stājas spēkā nākamās sesijas pirmajā dienā;

5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo lēmumu zināšanai Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ OV C 282 E, 6.11.2008., 106. lpp.

Trešdiena, 2012. gada 15. februāris

SPĒKĀ ESOSAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 6

Reglaments

48. pants – 2. punkts

2. Rezolūciju priekšlikumi, kas iekļauti patstāvīgajos ziņojumos, Parlamentam jāizskata saskaņā ar īsā izklāsta procedūru, kas noteikta 139. pantā. Šādu rezolūciju priekšlikumu grozījumus pieņem izskatīšanai plenārsēdē tikai tad, ja tos ir iesniedzis referents vai vismaz desmitā daļa Parlamenta deputātu, lai ņemtu vērā jaunu informāciju. Politiskās grupas var iesniegt alternatīvus rezolūciju priekšlikumus saskaņā ar 157. panta 4. punktu. **Šo punktu nepiemēro**, ja ziņojuma temats plenārsēdes debatēs var tikt iekļauts kā prioritārs, ja ziņojums ir sagatavots saskaņā ar 41. vai 42. pantā minētajām iniciatīvas tiesībām vai to **var uzskatīt par stratēģisku ziņojumu saskaņā ar Priekšsēdētāju konferences noteiktajiem kritērijiem.**

2. Rezolūciju priekšlikumi, kas iekļauti patstāvīgajos ziņojumos, Parlamentam jāizskata saskaņā ar īsā izklāsta procedūru, kas noteikta 139. pantā. Šādu rezolūciju priekšlikumu grozījumus pieņem izskatīšanai plenārsēdē tikai tad, ja tos ir iesniedzis referents, lai ņemtu vērā jaunu informāciju, vai vismaz desmitā daļa Parlamenta deputātu. Politiskās grupas var iesniegt alternatīvus rezolūciju priekšlikumus saskaņā ar 157. panta 4. punktu. **Komitejas rezolūcijas priekšlikumam un tā grozījumiem piemēro 163. un 167. pantu. Reglamenta 167. pantu piemēro arī tad, ja notiek viens balsojums par alternatīviem rezolūciju priekšlikumiem.**

Pirmo apakšpunktu nepiemēro, ja ziņojuma temats plenārsēdes debatēs var tikt iekļauts kā prioritārs, ja ziņojums ir sagatavots saskaņā ar 41. vai 42. pantā minētajām iniciatīvas tiesībām vai to **atļauts sagatavot kā stratēģisku ziņojumu.**

Otrdiena, 2012. gada 14. februāris

III

(Sagatavošanā esoši tiesību akti)

EIROPAS PARLAMENTS

Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes un dizainparaugi) - atsevišķi ar intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzību saistīti uzdevumi *I**

P7_TA(2012)0032

Eiropas Parlamenta 2012. gada 14. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par atsevišķu ar intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzību saistītu uzdevumu uzticēšanu Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes un dizainparaugi), tostarp publiskā un privātā sektora pārstāvju pulcēšanu Eiropas Viltotības un pirātisma novērošanas centrā (COM(2011)0288 – C7-0136/2011 – 2011/0135(COD))

(2013/C 249 E/20)

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Parlamentam un Padomei (COM(2011)0288),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu, 114. pantu un 118. panta 1. punktu, ar kuriem saskaņā Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0136/2011),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2011. gada 21. septembra atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Padomes pārstāvja 2011. gada 21. decembra vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu, kā arī Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas un Kultūras un izglītības komitejas atzinumus (A7-0003/2012),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
 2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai to aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 376, 22.12.2011., 62. lpp.

Otrdiena, 2012. gada 14. februāris

P7_TC1-COD(2011)0135

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2012. gada 14. februārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2012 par tādu uzdevumu uzticēšanu Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes un dizainparaugi), kuri saistīti ar intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu, tostarp par publiskā un privātā sektora pārstāvju sapulcēšanu Eiropas Intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumu novērošanas centrā

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) Nr. 386/2012.)

Centrālo reģistru, komercreģistru un uzņēmumu reģistru savstarpējā savienojamība *I**

P7_TA(2012)0033

Eiropas Parlamenta 2012. gada 14. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvas 89/666/EEK, 2005/56/EK un 2009/101/EK par centrālo reģistru, komercreģistru un uzņēmumu reģistru savstarpējo savienojamību (COM(2011)0079 – C7-0059/2011 – 2011/0038(COD))

(2013/C 249 E/21)

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2011)0079),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 50. pantu, ar kuriem saskaņā Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0059/2011),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2011. gada 15. jūnija atzinumu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas datu aizsardzības uzraudzītāja 2011. gada 6. maija atzinumu ⁽²⁾,
- ņemot vērā Padomes pārstāvja 2012. gada 27. janvāra vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
- ņemot vērā tā Reglamenta 55. pantu,
- ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu un Ekonomikas un monetārās komitejas atzinumu (A7-0022/2012),

1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;

⁽¹⁾ OV C 248, 25.8.2011., 118. lpp.

⁽²⁾ OV C 220, 26.7.2011., 1. lpp.

Otrdiena, 2012. gada 14. februāris

2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P7_TC1-COD(2011)0038

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2012. gada 14. februārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2012/.../ES, ar ko Padomes Direktīvu 89/666/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2005/56/EK un 2009/101/EK groza attiecībā uz centrālo reģistru, komercreģistru un uzņēmumu reģistru savstarpējo savienojamību

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Direktīvai 2012/17/ES.)

Eiropas Savienības un Gvinejas-Bisavas protokols par zvejas iespējam ***

P7_TA(2012)0034

Eiropas Parlamenta 2012. gada 14. februāra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu protokolu, kurš saskaņots starp Eiropas Savienību un Gvinejas-Bisavas Republiku un kurā noteiktas zvejas iespējas un finansiālais ieguldījums, kas paredzēts abu pušu noslēgtajā spēkā esošajā Partnerattiecību nolīgumā zivsaimniecības nozarē (15178/2011 – C7-0003/2012 – 2011/0257(NLE))

(2013/C 249 E/22)

(Piekrišana)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā projektu Padomes lēmumam (15178/2011),
- ņemot vērā Eiropas Savienības un Gvinejas-Bisavas Republikas apstiprināto protokola projektu, kurā noteiktas zvejas iespējas un finansiālais ieguldījums, kas paredzēts abu pušu noslēgtajā spēkā esošajā Partnerattiecību nolīgumā zivsaimniecības nozarē (15179/2011),
- ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 43. panta 2. punktu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunktu (C7-0003/2012),
- ņemot vērā Reglamenta 81. pantu un 90. panta 7. punktu,
- ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas ieteikumu, kā arī Attīstības komitejas un Budžeta komitejas atzinumus (A7-0017/2012),

1. sniedz piekrišanu nolīguma protokola slēgšanai;

Otrdiena, 2012. gada 14. februāris

2. aicina Komisiju nosūtīt Parlamentam nolīguma 10. pantā paredzētās Apvienotās komitejas sanāksmju protokolus un secinājumus, kā arī jaunā protokola 3. un 9. pantā minēto gada programmu un attiecīgo gada ziņojumu; aicina Komisiju sekmēt Parlamenta pārstāvju kā novērotāju piedalīšanos Apvienotās komitejas sanāksmēs; aicina Komisiju pirms jaunā protokola termiņa beigām iesniegt Parlamentam un Padomei novērtējuma ziņojumu par tā īstenošanu, nenosakot nevajadzīgus ierobežojumus minētā ziņojuma piekļuvei;
3. aicina Komisiju un Padomi atbilstīgi savām attiecīgajām kompetencēm un saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 13. panta 2. punktu un Līguma par Eiropas Savienības darbību 218. panta 10. punktu nekavējoties un pilnībā informēt Parlamentu visos to procedūru posmos, kas saistītas ar jauno protokolu un tā atjaunošanu;
4. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai un dalībvalstu un Gvinejas-Bisavas Republikas valdībām un parlamentiem.

Marokas līdzdalība Savienības programmās ***

P7_TA(2012)0035

Eiropas Parlamenta 2012. gada 14. februāra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu Protokolu Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgumam, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Marokas Karalisti, no otras puses, par pamatnolīgumu starp Eiropas Savienību un Marokas Karalisti par vispārējiem principiem Marokas Karalistes līdzdalībai Savienības programmās (12712/2010 – C7-0430/2010 – 2010/0125(NLE))

(2013/C 249 E/23)

(Piekrišana)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes lēmuma projektu (12712/2010),
 - ņemot vērā Protokolu Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgumam, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Marokas Karalisti, no otras puses, par pamatnolīgumu starp Eiropas Savienību un Marokas Karalisti par vispārējiem principiem Marokas Karalistes līdzdalībai Savienības programmās (12711/2010),
 - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 217. pantu, saistībā ar 218. panta 6. punkta a) apakšpunktu, un 218. panta 8. punkta otro daļu (C7-0430/2010),
 - ņemot vērā Reglamenta 81. pantu un 90. panta 7. punktu,
 - ņemot vērā Ārlietu komitejas ieteikumu (A7-0016/2012),
1. sniedz piekrišanu protokola slēgšanai;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Marokas Karalistes valdībai un parlamentam.

Otrdiena, 2012. gada 14. februāris

Vakcinēšana pret infekciozo katarālo drudzi ***II

P7_TA(2012)0036

Eiropas Parlamenta 2012. gada 14. februāra normatīvā rezolūcija par Padomes nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu, ar ko groza Direktīvu 2000/75/EK attiecībā uz vakcinēšanu pret infekciozo katarālo drudzi (16696/1/2011 – C7-0011/2012 – 2010/0326(COD))

(2013/C 249 E/24)

(Parastā likumdošanas procedūra: otrais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes nostāju pirmajā lasījumā (16696/1/2011 – C7-0011/2012),
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2011. gada 15. marta atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta nostāju pirmajā lasījumā ⁽²⁾ attiecībā uz Komisijas priekšlikumu Parlamentam un Padomei (COM(2010)0666),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 7. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 72. pantu,
 - ņemot vērā Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas ieteikumu otrajam lasījumam (A7-0031/2012),
1. apstiprina Padomes nostāju pirmajā lasījumā;
 2. konstatē, ka akts ir pieņemts saskaņā ar Padomes nostāju;
 3. uzdod priekšsēdētājam parakstīt aktu kopā ar Padomes priekšsēdētāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 297. panta 1. punktu;
 4. uzdod ģenerālsēdētājam parakstīt aktu pēc tam, kad ir notikusi pārbaude, ka ir pienācīgi ievērotas visas procedūras, un pēc saskaņošanas ar Padomes ģenerālsēdētāju nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
 5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 132, 3.5.2011., 92. lpp.

⁽²⁾ 2011. gada 7. aprīlī pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0147.

Otrdiena, 2012. gada 14. februāris

Tehniskās prasības kredīta pārvedumiem un tiešajiem debetiem euro valūtā *I**

P7_TA(2012)0037

Eiropas Parlamenta 2012. gada 14. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko nosaka tehniskās prasības kredīta pārvedumiem un tiešajiem debetiem euro un groza Regulu (EK) Nr. 924/2009 (COM(2010)0775 – C7-0434/2010 – 2010/0373(COD))

(2013/C 249 E/25)

(Parastā likumdošanas procedūra, pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2010)0775),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 114. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0434/2010),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas 2011. gada 7. aprīļa atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2011. gada 5. maija atzinumu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Padomes pārstāvja 2011. gada 20. decembra vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu un Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas atzinumu (A7-0292/2011),
1. pieņem turpmāk izklāstīto nostāju pirmajā lasījumā;
 2. pieņem zināšanai Komisijas deklarācijas, kas pievienotas šai rezolūcijai;
 3. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 4. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 155, 25.5.2011., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 218, 23.7.2011., 74. lpp.

Otrdiena, 2012. gada 14. februāris

P7_TC1-COD(2010)0373

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2012. gada 14. februārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2012, ar ko nosaka tehniskās un darbības prasības kredīta pārvedumiem un tiešā debeta maksājumiem euro un groza Regulu (EK) Nr. 924/2009

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) Nr. 260/2012.)

Normatīvās rezolūcijas pielikums

Komisijas deklarācija par SEPA pārvaldību

Lai pāreja uz vienoto euro maksājumu telpu (SEPA) noritētu sekmīgi un lai pilnībā tiktu īstenots SEPA projekta potenciāls, ir svarīgi, lai visas ieinteresētās personas un jo īpaši lietotāji, tajā skaitā patērētāji, tiktu cieši iesaistīti un varētu pilnvērtīgi piedalīties. Kaut arī SEPA padomes izveide ir nozīmīgs uzlabojums SEPA projekta pārvaldībā, līdz šim pāreju uz SEPA būtiski veicinājusi piedāvājuma puse un it īpaši Eiropas bankas Eiropas Maksājumu padomes (EPC) pārraudzībā. Tāpēc 2012. gadā, pārskatot SEPA Padomes darbību, Komisija analizēs visa SEPA projekta pārvaldību un it īpaši to, kā labāk ņemt vērā patērētāju, mazo un vidējo uzņēmumu, mazumtirgotāju un citu lietotāju intereses. Cita starpā Komisija pārskatīs EPC sastāvu, tās mijiedarbību ar plašākas pārvaldības struktūru, piemēram, EPA padomi, un šīs plašākas pārvaldības struktūras lomu. Ja Komisijas novērtējums apstiprinās vajadzību pēc papildu ierosmēm, lai uzlabotu SEPA pārvaldību, Komisija apsvērs iespēju iesniegt priekšlikumus.

Komisijas deklarācija par Maksājumu pakalpojumu direktīvu

Komisija pilnībā atzīst, ka, lai nodrošinātu plašu sabiedrības atbalstu SEPA, svarīgi ir saglabāt augstu maksātāju aizsardzības līmeni, it īpaši attiecībā uz tiešā debeta darījumiem. Komisija atzīmē, ka pašlaik daudzi patērētāji izmanto neierobežotas tiesības uz atmaksāšanu saskaņā ar savu attiecīgo valstu tiešā debeta sistēmām. Tā arī atzīmē, ka vienīgā pašlaik spēkā esošā Eiropas mēroga tiešā debeta sistēma patērētājiem nodrošina beznosacījumu tiesības uz atmaksāšanu par autorizētiem maksājumiem astoņu nedēļu periodā. Šīs atmaksāšanas tiesības ir pat vēl plašākas nekā obligātās prasības saskaņā ar Maksājumu pakalpojumu direktīvu (Direktīvu 2007/64/EK). Tāpēc, ņemot vērā gan nepieciešamību nodrošināt augstāku patērētāju aizsardzības līmeni, gan Eiropas Savienībā valdošo tirgus situāciju un Eiropas Parlamenta prasības, kas izteiktas politiskajās debatēs par SEPA, Komisija savā ziņojumā saskaņā ar minētās direktīvas 87. pantu veiks pārskatīšanu attiecībā uz pašlaik Eiropas Savienībā spēkā esošajām tiešā debeta atmaksāšanas tiesībām, lai panāktu to uzlabošanu. Komisija ne vēlāk kā 2012. gada 1. novembrī iesniegs šo ziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Eiropas Centrālajai bankai. Ja Komisijas ziņojums saskaņā ar Maksājumu pakalpojumu direktīvas 87. pantu apstiprinās nepieciešamību pārskatīt minēto direktīvu, jo īpaši attiecībā uz kritērijiem par atmaksāšanas tiesībām, Komisija apsvērs iespēju iesniegt priekšlikumus.

Komisijas deklarācija par deleģētajiem aktiem

Komisija uzskata, ka LESD 290. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tā ir autonoma attiecībā uz deleģēto aktu sagatavošanu un pieņemšanu. Šo interpretāciju atspoguļo kopējā vienošanās, kas panākta starp trim iestādēm un kurā iekļauts standarta apsvērums par ekspertu padomēm. Tāpēc Komisija izsaka nožēlu, ka šīs regulas 22. apsvērums atšķiras no panāktās kopējās vienošanās.

Otrdiena, 2012. gada 14. februāris

Baudilio Tome Muguruza (ES) iecelšana Revīzijas palātas locekļa amatā

P7_TA(2012)0038

Eiropas Parlamenta 2012. gada 14. februāra lēmums par priekšlikumu iecelt Baudilio Tomé Muguruza par Revīzijas palātas locekli (C7-0015/2012 – 2012/0801(NLE))

(2013/C 249 E/26)

(Apspriešanās)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 286. panta 2. punktu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C7-0015/2012),
 - ņemot vērā Reglamenta 108. pantu,
 - ņemot vērā Budžeta kontroles komitejas ziņojumu (A7-0036/2012),
- A. tā kā Parlamenta Budžeta kontroles komiteja ir sākusi izvērtēt iepriekš minētā kandidāta atbilstību, jo īpaši ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 286. panta 1. punktā minētās prasības,
- B. tā kā Budžeta kontroles komiteja 2012. gada 9. februāra sanāksmē uzklusēja Padomes izvirzīto Revīzijas palātas locekļa amata kandidātu,
1. apstiprina Padomes priekšlikumu iecelt *Baudilio Tomé Muguruza* par Revīzijas palātas locekli;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo lēmumu Padomei un informēšanas nolūkā Revīzijas palātai, kā arī pārējām Eiropas Savienības iestādēm un dalībvalstu revīzijas iestādēm.

Trešdiena, 2012. gada 15. februāris

Islande, Lihtenšteina, Norvēģija un Šveice un Šengenas acquis ***

P7_TA(2012)0040

Eiropas Parlamenta 2012. gada 15. februāra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai Savienības vārdā noslēgtu Vienošanās starp Eiropas Savienību un Islandes Republiku, Lihtenšteinas Firstisti, Norvēģijas Karalisti un Šveices Konfederāciju par šo valstu līdzdalību to komiteju darbā, kuras palīdz Eiropas Komisijai īstenot izpildvaru attiecībā uz Šengenas acquis īstenošanu, piemērošanu un pilnveidošanu (07763/2010 – C7-0272/2011 – 2009/0168(NLE))

(2013/C 249 E/27)

(Piekrišana)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā priekšlikumu Padomes lēmumam (07763/2010),
 - ņemot vērā Vienošanās projektu starp Eiropas Savienību un Islandes Republiku, Lihtenšteinas Firstisti, Norvēģijas Karalisti un Šveices Konfederāciju par šo valstu līdzdalību to komiteju darbā, kuras palīdz Eiropas Komisijai īstenot izpildvaru attiecībā uz Šengenas *acquis* īstenošanu, piemērošanu un pilnveidošanu (07763/2010), un kļūdas labojumu Vienošanās 5. panta 1. punkta 1. zemsvītras piezīmē (13573/2011),
 - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 74., 77. un 79. pantu, kā arī 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunktu (C7-0272/2011),
 - ņemot vērā Reglamenta 81. pantu un 90. panta 7. punktu,
 - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ieteikumu (A7-0013/2012),
1. sniedz piekrišanu nolīguma noslēgšanai;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai un dalībvalstu, Islandes Republikas, Lihtenšteinas Firstistes, Norvēģijas karalistes un Šveices Konfederācijas valdībām un parlamentiem.

Dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādnes *

P7_TA(2012)0041

Eiropas Parlamenta 2012. gada 15. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņēm (COM(2011)0813 – C7-0500/2011 – 2011/0390(CNS))

(2013/C 249 E/28)

(Īpašā likumdošanas procedūra — apspriešanās)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2011)0813),

Trešdiena, 2012. gada 15. februāris

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 148. panta 2. punktu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C7-0500/2011),
- ņemot vērā Reglamenta 55. pantu un 46. panta 1. punktu,
- ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojumu (A7-0011/2012),
- 1. apstiprina Komisijas priekšlikumu;
- 2. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi izmaiņas Parlamenta apstiprinātajā tekstā;
- 3. prasa Padomei vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Parlamenta apstiprināto tekstu;
- 4. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

Pārtikas izdalīšana vistrūcīgākajām personām Savienībā ***II

P7_TA(2012)0042

Eiropas Parlamenta 2012. gada 15. februāra normatīvā rezolūcija par Padomes nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1290/2005 un Padomes Regulu (EK) Nr. 1234/2007 attiecībā uz pārtikas izdalīšanu vistrūcīgākajām personām Eiropas Savienībā (18733/1/2011 – C7-0022/2012 – 2008/0183(COD))

(2013/C 249 E/29)

(Parastā likumdošanas procedūra: otrais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes nostāju pirmajā lasījumā (18733/1/2011 – C7-0022/2012),
- ņemot vērā pamatotos atzinumus, kurus saskaņā ar 2. protokolu par subsidiaritātes un proporcionalitātes principu piemērošanu iesniedzis Dānijas parlaments, Zviedrijas parlaments un Apvienotās Karalistes Lordu palāta un kuros apgalvots, ka tiesību akta projekts neatbilst subsidiaritātes principam,
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2011. gada 20. janvāra ⁽¹⁾ un 2011. gada 8. decembra ⁽²⁾ atzinumus,
- ņemot vērā Reģionu komitejas 2011. gada 27. janvāra ⁽³⁾ atzinumu,
- ņemot vērā Parlamenta 2009. gada 26. marta ⁽⁴⁾ nostāju,
- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 5. maija rezolūciju par Lisabonas līguma stāšanās spēkā ietekmi uz pašreizējām starpiestāžu lēmumu pieņemšanas procedūrām (COM(2009)0665) — “omnibus” ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā grozītos Komisijas priekšlikumus (COM(2010)0486) un COM(2011)0634),

⁽¹⁾ OV C 84, 17.3.2011., 49. lpp.

⁽²⁾ Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts.

⁽³⁾ OV C 104, 2.4.2011., 44. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 117 E, 6.5.2010., 258. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 81 E, 15.3.2011., 1. lpp.

Trešdiena, 2012. gada 15. februāris

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 7. punktu,
- ņemot vērā Reglamenta 72. pantu,
- ņemot vērā Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas ieteikumu otrajam lasījumam (A7-0032/2012),
 1. apstiprina Padomes nostāju pirmajā lasījumā;
 2. konstatē, ka akts ir pieņemts saskaņā ar Padomes nostāju;
 3. uzdod priekšsēdētājam parakstīt aktu kopā ar Padomes priekšsēdētāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 297. panta 1. punktu;
 4. uzdod ģenerālsekretāram parakstīt aktu pēc tam, kad ir notikusi pārbaude, ka ir pienācīgi ievērotas visas procedūras, un pēc saskaņošanas ar Padomes ģenerālsekretāru nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
 5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

Radiofrekvenču spektra politika ***II

P7_TA(2012)0043

Eiropas Parlamenta 2012. gada 15. februāra normatīvā rezolūcija par Padomes nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumu, ar ko izveido radiofrekvenču spektra politikas daudzgadu programmu (16226/1/2011 – C7-0012/2012 – 2010/0252(COD))

(2013/C 249 E/30)

(Parastā likumdošanas procedūra: otrais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes nostāju pirmajā lasījumā (16226/1/2011 – C7-0012/2012),
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2011. gada 16. februāra atzinumu ⁽¹⁾,
- pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,
- ņemot vērā tā nostāju pirmajā lasījumā ⁽²⁾ attiecībā uz Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2010)0471),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 7. punktu,
- ņemot vērā Reglamenta 72. pantu,
- ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ieteikumus otrajam lasījumam (A7-0019/2012),

⁽¹⁾ OV C 107, 6.4.2011., 53. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, 11.5.2011., P7_TA(2011)0220.

Trešdiena, 2012. gada 15. februāris

1. apstiprina Padomes nostāju pirmajā lasījumā;
2. konstatē, ka akts ir pieņemts saskaņā ar Padomes nostāju;
3. uzdod priekšsēdētājam parakstīt aktu kopā ar Padomes priekšsēdētāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 297. panta 1. punktu;
4. uzdod ģenerāļsekretāram parakstīt aktu pēc tam, kad ir notikusi pārbaude, ka ir pienācīgi ievērotas visas procedūras, un pēc saskaņošanas ar Padomes ģenerāļsekretāru nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

Līgumattiecības piena un piena produktu nozarē ***I

P7_TA(2012)0044

Eiropas Parlamenta 2012. gada 15. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1234/2007 attiecībā uz līgumattiecībām piena un piena produktu nozarē (COM(2010)0728 – C7-0408/2010 – 2010/0362(COD))

(2013/C 249 E/31)

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2010)0728),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu, 42. panta pirmo daļu un 43. panta 2. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija Parlamentam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0408/2010),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
- ņemot vērā pamatoto atzinumu, kuru saskaņā ar Protokolu Nr. 2 par subsidiaritātes un proporcionālītātes principu piemērošanu iesniedzis Polijas Parlaments un kurā apgalvots, ka tiesību akta projekts neatbilst subsidiaritātes principam,
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2011. gada 4. maija atzinumu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes pārstāvja 2011. gada 12. decembra vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
- ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
- ņemot vērā Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas ziņojumu (A7-0262/2011),

⁽¹⁾ OV C 218, 23.7.2011., 110. lpp.

Trešdiena, 2012. gada 15. februāris

1. pieņem turpmāk izklāstīto nostāju pirmajā lasījumā;
2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

P7_TC1-COD(2010)0362

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2012. gada 15. februārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2012, ar ko attiecībā uz līgumattiecībām piena un piena produktu nozarē groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1234/2007

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) Nr. 261/2012.)

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

Noguldījumu garantiju sistēmas *I**

P7_TA(2012)0049

Eiropas Parlamenta 2012. gada 16. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par noguldījumu garantiju sistēmām (pārstrādāta redakcija) (COM(2010)0368 – C7-0177/2010 – 2010/0207(COD))

(2013/C 249 E/32)

(Parastā likumdošanas procedūra — pārstrādāšana)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2010)0368),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 53. panta 1. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0177/2010),
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas atzinumu par ierosināto juridisko pamatu,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā pamatotos atzinumus, kurus saskaņā ar Protokolu Nr. 2 par subsidiaritātes un proporcionālītātes principu piemērošanu iesniedza Dānijas parlaments, Vācijas parlamenta abas palātas un Zviedrijas parlaments, un kuros apgalvots, ka tiesību akta projekts neatbilst subsidiaritātes principam,
 - ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas 2011. gada 16. februāra atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2001. gada 28. novembra Iestāžu nolīgumu par tiesību aktu pārstrādāšanas tehnikas strukturētāku izmantošanu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas 2011. gada 24. februāra vēstuli Ekonomikas un monetārajai komitejai saskaņā ar Reglamenta 87. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 87., 55. un 37. pantu,
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu, kā arī Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas un Juridiskās komitejas atzinumus (A7-0225/2011),
- A. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās grupas atzinumu šajā priekšlikumā nav ietverti nekādi citi būtiski grozījumi, kā vien tie, kas tajā skaidri norādīti, un tā kā attiecībā uz spēkā esošo tiesību aktu negrozītajiem noteikumiem priekšlikumā ir paredzēta tikai šo tekstu kodifikācija, negrozot to būtību,

1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju, ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas ieteikumus;

⁽¹⁾ OV C 99, 31.3.2011, 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 77, 28.3.2002, 1. lpp.

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P7_TC1-COD(2010)0207

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2012. gada 16.februārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2012/.../ES par noguldījumu garantiju sistēmām (pārstrādāta versija)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību, un jo īpaši tā 53. panta 1. punktu,
- ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,
- pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,
- ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ⁽¹⁾,
- rīkojoties saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Eiropas Parlamenta un Padomes 1994. gada 30. maija Direktīvā 94/19/EK par noguldījumu garantiju sistēmām ⁽³⁾ jāizdara vairāki būtiski grozījumi. Skaidrības labad minētā direktīva ir jāpārstrādā.
- (2) Lai atvieglinātu kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu, ir jānovērš **tirgu darbību iespējami traucējošās** atšķirības dalībvalstu tiesību aktos, kuri paredz noteikumus par noguldījumu garantiju sistēmām, kas attiecas uz šīm iestādēm. [Gr. 1]
- (2a) *Lai novērstu turpmākas prasības pret noguldījumu garantiju sistēmām, īpašu uzmanību vajadzētu pievērst profilaktiskiem pasākumiem un uzraudzībai, nodrošinot jauno un esošo dalībnieku uzņēmējdarbības modeļu saskaņotu un pārredzamu novērtēšanu, kas pamatojas uz Eiropas uzraudzības iestādes (Eiropas Banku iestādes), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (EBI) ⁽⁴⁾, un kompetento iestāžu panākto kopīgo pieeju, iespējams, radot papildu uzraudzības prasības, darbības ierobežojumus, uzņēmējdarbības modeļa obligātas pārmaiņas vai pat tādu kredītiestāžu izslēgšanu, kas uzņemas bezatbildīgus riskus. [Gr. 2]*

⁽¹⁾ OV C 99, 31.3.2011., 1. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2012. gada 16. februāra nostāja.

⁽³⁾ OV L 135, 31.5.1994., 5. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

- (3) Šī direktīva ir būtisks instruments iekšējā tirgus izveidei kredītiestāžu jomā gan attiecībā uz tiesībām veikt uzņēmējdarbību, gan attiecībā uz finanšu pakalpojumu sniegšanas brīvību, vienlaikus uzlabojot banku sistēmu stabilitāti un noguldītāju aizsardzību. **Tā kā kredītiestādes bankrots rada zaudējumus ekonomikā kopumā un negatīvi ietekmē finanšu stabilitāti un noguldītāju uzticību, ir vēlams ne tikai paredzēt noguldītāju zaudējumu atlīdzināšanu, bet arī radīt pietiekamu elastību, lai noguldījumu garantiju sistēmas varētu veikt profilakses un atbalsta pasākumus.** Tā kā šajā gadījumā noguldījumu garantiju sistēmas izmaksas sedz pašas saistītās kredītiestādes, tās attiecīgi ir ieinteresētas laicīgi atklāt saistīto kredītiestāžu problēmas un, veicot atbilstīgus pasākumus, piemēram, paredzot nosacījumus attiecībā uz pārstruktūrēšanu, nepieļaut gadījumus, kad jāizmanto garantijas. Tādēļ noguldījumu garantiju sistēmas, kuras var veikt arī profilakses pasākumus, būtiski papildina uzraudzības iestāžu darbību ikdienas uzraudzības jomā un saistībā ar kredītiestāžu strukturētu likvidāciju. Tomēr uz atbalsta pasākumiem, kurus sniedz noguldījumu garantiju sistēmas, vienmēr jāattiecinā nosacījumi un tiem vienmēr būtu jāatbilst konkurences noteikumiem. [Gr. 3]
- (3a) **Pienācīgi stimuli noguldījumu garantiju sistēmu efektīvai darbībai veidojas jo īpaši tad, ja ir iespējami lielāka atbilstība starp to kompetences jomu un teritoriju, kurā radušies ar kredītiestādes bankrotu saistītie zaudējumi.** Lai ņemtu vērā arvien pieaugošo iekšējā tirgus integrāciju, būtu jārada iespēja apvienot vairāku dalībvalstu noguldījumu garantiju sistēmas vai brīvprātīgi izveidot kopējas pārrobežu sistēmas. Kompetento iestāžu apstiprinājuma priekšnoteikumam vajadzētu būt tam, vai jaunās un jau esošās noguldījumu garantiju sistēmas ir pietiekami stabilas un vai apvienotā struktūra ir pietiekami līdzsvarota. Ir jāizvairās no nelabvēlīgas ietekmes uz finanšu stabilitāti, piemēram, gadījumā, ja segums attiecas uz vairākām tādām augsta riska kredītiestādēm, kuras savā noguldījumu garantiju sistēmā radītu tikai vidēji lielu risku, savukārt iemaksas tiktu ņemtas no pašreizējām garantiju sistēmām. [Gr. 4]
- (4) Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 11. marta Direktīvā 2009/14/EK, ar ko Direktīvu 94/19/EK par noguldījumu garantiju sistēmām groza attiecībā uz seguma līmeni un izmaksas aizkavējumu ⁽¹⁾, paredzēts, ka Komisija vajadzības gadījumā ierosina priekšlikumus Direktīvas 94/19/EK grozīšanai. Šī direktīva ietver noguldījumu garantiju sistēmu finansēšanas mehānismu saskaņošanu, iespējamus risinājumus, lai ieviestu uz risku balstītas iemaksas, Savienības mēroga noguldījumu garantiju sistēmas iespējamās ieviešanas priekšrocības un izmaksas, jautājumus par to, kā sistēmas efektivitāti ietekmē tiesību aktu atšķirības attiecībā uz ieskaitu un pretprasījumiem, sistēmas efektivitāti, segto produktu un noguldītāju seguma jomas saskaņošana.
- (5) Direktīvas 94/19/EK pamatā bija minimālās saskaņošanas princips. Tāpēc Savienībā tika nodibinātas ~~tagad pastāv~~ dažādas noguldījumu garantiju sistēmas ar ļoti atšķirīgām iezīmēm. **Savienības līmenī nosakot kopīgas prasības attiecībā uz noguldījumu garantiju sistēmām, tostarp attiecībā uz segtajiem noguldījumiem, seguma līmeni, mērķapjomu, līdzekļu izmantošanas nosacījumiem un izmaksu kārtību, noguldītājiem visā Savienībā tiek nodrošināts vienots aizsardzības līmenis un vienlīdz stabilas noguldījumu garantiju sistēmas.** Vienlaikus šo kopīgo prasību attiecināšana uz **noguldījumu garantiju sistēmām ir ārkārtīgi svarīga, lai novērstu** ~~tas radīja~~ tirgus darbības traucējumus. ~~kredītiestādēm un ierobežoja noguldītāju priekšrocības, ko sniedz iekšējais~~ **Tāpēc šī direktīva palīdz pabeigt iekšējā tirgus izveidi.** [Gr. 5]

(1) OV L 68, 13.3.2009., 3. lpp.

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

- (6) Šai direktīvai finansālās stabilitātes labad jāveicina vienlīdzīgi konkurences apstākļi kredītiestādēm, ļauj noguldītājiem vieglāk saprast noguldījumu garantiju sistēmu izziņas un jāveicina **būtu jāinformē noguldītāji par segtiem un nesegtiem finanšu produktiem un būtu jānodrošina tas, ka tiek izskaidrota noguldījumu garantiju sistēmu darbība. Iespējai novērst kredītiestādes bankrotu ar attiecīgiem noguldījumu garantiju sistēmas pasākumiem vajadzētu nodrošināt uzticēšanos finanšu stabilitātei un atbilst privāto noguldītāju, mazāk aizsargātu pašvaldību un jo īpaši mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) interesēm. Tādējādi iespējams novērst lielu daļu kredītiestādes maksātnespējas radīto negatīvo seku, piemēram, situāciju, kad pēkšņi tiek pārtrauktas attiecības ar banku. Gadījumā, ja jāveic maksājumi saskaņā ar garantiju, direktīvai būtu jānodrošina ātrāka stabilitu un uzticamu noguldījumu garantiju sistēmu veikta atmaksa noguldītājiem. Tāpēc pēc iespējas lielākā mērā jānosaka un jāvienkāršo noguldījumu aizsardzība. [Gr. 6]**
- (7) Maksātnespējīgas kredītiestādes slēgšanas gadījumā noguldītāji jebkurā filiālē, kas atrodas kādā dalībvalstī, kurā nav kredītiestādes galvenā biroja, ir jāaizsargā ar tām pašām garantiju sistēmām kā attiecīgās kredītiestādes pārējie noguldītāji.
- (8) Vispārīga šīs direktīvas prasība ir, lai visas kredītiestādes pievienotos kādai noguldījumu garantiju sistēmai; dalībvalstij, kas atļauj kredītiestāžu, kuru galvenais birojs atrodas trešā valstī, filiāļu darbību, būtu jāizlemj, kā šo direktīvu attiecināt uz šīm filiālēm un vajadzētu ņemt vērā vajadzību aizsargāt noguldītājus un saglabāt finanšu sistēmas vienotību. Ir būtiski, ka noguldītājiem šādās filiālēs būtu pilnībā jāapzinās garantijas noteikumi, kas viņus ietekmē.
- (9) Lai gan principā visām kredītiestādēm jābūt noguldījumu garantiju sistēmu dalībniecēm, jāņem vērā tas, ka pastāv sistēmas, kas aizsargā pašas kredītiestādes (institucionālās aizsardzības shēmas) un, konkrēti, nodrošina to likviditāti un maksātnespēju. Šādas shēmas garantē noguldītāju aizsardzību papildus tai, ko sniedz noguldījumu garantiju sistēma. Ja šādas shēmas ir atdalītas no noguldījumu garantiju sistēmām, to papildu aizsardzības loma jāņem vērā, nosakot tās dalībnieku iemaksas noguldījumu garantiju sistēmās. Saskaņotajam seguma līmenim nevajadzētu ietekmēt shēmas, kas aizsargā kredītiestādes, ja vien tās neatmaksā summas noguldītājiem. Noguldītājiem ir tiesības iesniegt prasījumu pret visām sistēmām, jo īpaši, ja savstarpējā garantiju sistēma nevar nodrošināt aizsardzību. Tāpēc šī direktīvā jāpiemēro visām sistēmām vai shēmām. [Gr. 7]
- (9a) **Ikvienai kredītiestādei vajadzētu būt daļai no šajā direktīvā atzītas noguldījumu garantiju sistēmas, tādējādi nodrošinot augstu patērētāju aizsardzības līmeni un līdzvērtīgus konkurences apstākļus kredītiestādēm, kā arī novēršot konkurenci regulējuma jomā. Noguldījumu garantiju sistēmai šādu aizsardzību vajadzētu nodrošināt jebkurā laikā. [Gr. 8]**
- (9b) **Noguldījumu garantiju sistēmas galvenais uzdevums ir noguldītāju aizsardzība pret kredītiestādes maksātnespējas radītajām sekām. Noguldījumu garantiju sistēmām minēto aizsardzību vajadzētu nodrošināt dažādos veidos. Tāpēc starp noguldījumu garantiju sistēmas darbības veidiem būtu jāparedz arī sistēmas, ar kurām tiek īstenota vienkārša līdzekļu izmaksāšana ("paybox"). [Gr. 9]**

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

- (9c) Tomēr papildus vienkāršai līdzekļu izmaksāšanai ar noguldījumu garantiju sistēmām vajadzētu varēt veikt arī citus uzdevumus, prasot saistītajām kredītiestādēm iesniegt papildu informāciju un, pamatojoties uz to, izveidojot agrīna brīdinājuma sistēmas. Tādējādi iespējams savlaicīgi pielāgot no riska atkarīgās iemaksas un ierosināt aizsargpasākumus, lai novērstu konstatētus riskus. Draudošas nelīdzsvarotības gadījumā noguldījumu garantiju sistēmām būtu jāspēj lemt par aizsardzības pasākumiem vai, izmantojot to rīcībā esošos resursus, iesaistīties problemātisku kredītiestāžu strukturētā likvidācijā, lai izvairītos no izmaksām, kas saistītas ar kompensācijām noguldītājiem un citām negatīvām sekām, ko rada maksātnespēja. [Gr. 10]
- (9d) Noguldījumu garantiju sistēmām vajadzētu varēt arī īstenot institucionālās aizsardzības shēmas, kā minēts 80. panta 8. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 14. jūnija Direktīvā 2006/48/EK par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu ⁽¹⁾. Institucionālās aizsardzības shēmas aizsargā pašu kredītiestādi, jo īpaši nodrošinot tās likviditāti un maksātspēju. Kompetentajām iestādēm šīs shēmas jāatzīst par noguldījumu garantiju sistēmām, ja tās atbilst visiem kritērijiem, kas izklāstīti Direktīvas 2006/48/EK 80.panta 8. punktā un šajā direktīvā. Minētie kritēriji, jo īpaši nodrošināta, ka, tāpat kā citās noguldījumu garantiju sistēmās, vienmēr būs pieejami pietiekami resursi iespējamās atmaksas gadījumā. [Gr. 11]
- (10) Institucionālās aizsardzības shēmas ir definētas 80. panta 8. punkta Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 14. jūnija Direktīvā 2006/48/EK par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu (pārstrādātā versija) ⁽²⁾, un tās kompetentās iestādes var atzīt par noguldījumu garantiju sistēmām, ja tās atbilst visiem kritērijiem, kas izklāstīti minētajā pantā un šajā direktīvā. [Gr. 12]
- (11) Nesenajā finanšu krīzes laikā nesaskaņotie seguma līmeņu palielinājumi Savienībā **dažos gadījumos** izraisīja to, ka noguldītāji novirzīja naudu uz to valstu bankām, kurās noguldījumu garantijas bija lielākas. Šādi nesaskaņoti palielinājumi samazināja banku likviditāti recesijas apstākļos. Stabilos apstākļos dažādi seguma līmeņi var izraisīt to, ka noguldītāji izvēlas lielāko noguldījuma aizsardzību, nevis ~~piemērotāko~~ **viņiem vispiemērotāko** noguldījuma produktu. Tas var izraisīt konkurences kropļojumus iekšējā tirgū. Tāpēc **visām atzītām noguldījumu garantiju sistēmām** ir jānodrošina saskaņots noguldījumu aizsardzības līmenis visā Savienībā neatkarīgi no noguldījumu atrašanās vietas. Tomēr būtu jāvar dažus noguldījumus, kas saistīti ar noguldītāju personisko situāciju, segt lielākā apjomā, bet tikai uz ierobežotu laiku. [Gr. 13]
- (11a) Finanšu krīzes apstākļos pastāvošās noguldījumu garantiju sistēmas apliecināja nespēju segt visus zaudējumus tā, lai aizsargātu noguldītājus. Tāpēc ir vajadzīgs, lai noguldījumu garantiju sistēmas pieejamie finanšu līdzekļi sasniegtu noteiktu mērķapjomu un lai varētu iekasēt papildu iemaksas. Vajadzības gadījumā noguldījumu garantiju sistēmām ir jānodrošina atbilstoša alternatīva finansēšanas kārtība, lai tās varētu saņemt īstermiņa finansējumu tām iesniegto prasījumu apmierināšanai. [Gr. 14]
- (12) Tas pats seguma līmenis **Vienādas juridiskās tiesības attiecībā uz noguldījumu garantiju sistēmu** būtu jāpiemēro visiem noguldītājiem **atbilstīgi šajā direktīvā noteiktajam seguma līmenim un** neatkarīgi no tā, vai dalībvalsts valūta ir euro vai cita valūta, ~~un neatkarīgi no tā, vai banka ir tādas sistēmas dalībniece, kas aizsargā pašu kredītiestādi.~~ Dalībvalstīm, kuru valūta nav euro, vajadzētu būt iespējai noapaļot summas, kas rodas no konvertācijas, nodrošinot līdzvērtīgu noguldītāju aizsardzības līmeni. [Gr. 15]

⁽¹⁾ OV L 177, 30.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 177, 30.6.2006., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

- (13) No vienas puses, šajā direktīvā paredzētais seguma līmenis tomēr nedrīkst atstāt pārāk lielu daļu noguldījumu bez aizsardzības gan patērētāju aizsardzības, gan finanšu sistēmas stabilitātes interesēs un, no otras puses, būtu jāņem vērā NGS finansēšanas sistēmu izmaksas. Tāpēc būtu pamatoti noteikt saskaņotu seguma līmeni EUR 100 000.
- (14) Šajā direktīvā ir saglabāts princips par saskaņota ierobežojuma piemērošanu noguldītājam nevis noguldījumam. Tāpēc ir lietderīgi ņemt vērā tādu noguldītāju noguldījumus, kas vai nu nav norādīti kā konta turētāji, vai arī nav vienīgie konta turētāji - tāpēc ierobežojumi būtu jāattiecinā uz katru identificējamo noguldītāju. Princips par saskaņota ierobežojuma piemērošanu katram identificējamam noguldītājam neattiecas uz kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem, uz ko attiecas īpaši aizsardzības noteikumi, kas neskar iepriekšminētos noguldījumus.
- (15) ~~Dalībvalstīm nedrīkst liegt izveidot sistēmas, ar kurām kopumā aizsargā pensijas un kurām jādarbojas atsevišķi no būtu arī jānodrošina, ka noguldījumus no konkrētiem darījumiem noteiktā laikposmā pilnībā sedz~~ noguldījumu garantiju sistēmām. ~~sistēmas. Dalībvalstīm nedrīkst liegt aizsargāt konkrētus noguldījumus sociālu apsvērumu dēļ vai saistībā ar nekustamā īpašuma darījumiem privātas dzīvošanas nolūkā. Šādi noguldījumi iekļauj noguldījumus saistībā ar privātām vajadzībām iegādātu nekustamo īpašumu vai šāda īpašuma pārdošanu, noguldījumus, ko aizsargā saskaņā ar valsts tiesību aktu noteikumiem konkrētu sociālu apsvērumu dēļ, un kas ir saistīti ar dzīves notikumiem, piemēram, dzimšanu, laulībām, laulības šķiršanu un jo īpaši nodrošinājumu vecumā, vai arī kas ir saistīti ar noteiktām apdrošināšanas izmaksām vai kompensācijām.~~ Visos gadījumos būtu jāievēro valsts atbalsta noteikumi. [Gr. 16]
- (16) Ir nepieciešams saskaņot metodes finanšu sistēmām, kas garantē noguldījumus vai pašu kredītiestāžu aizsardzību. No vienas puses — šādu sistēmu finansēšanas izmaksas galvenokārt principā sedz pašas kredītiestādes un no otras puses — šādu sistēmu finansēšanas iespējām vajadzētu būt proporcionālām to saistībām. Lai nodrošinātu, ka ~~noguldītājiem~~ **noguldījumu garantiju sistēmas** visās dalībvalstīs būtu vienādi augsts aizsardzības līmenis un ka ~~noguldījumu garantiju sistēmas aizdod naudu viena otrai tikai tad, ja attiecīgā noguldījumu garantiju sistēma ir veikusi būtiskus finansēšanas pasākumus, noguldījumu garantiju sistēmu finansēšana jāsaskaņo augstā līmenī. Tomēr tas nedrīkst kaitēt attiecīgās dalībvalsts banku sistēmas stabilitātei. stabilas, visām noguldījumu garantiju sistēmām jāparedz vienots ex-ante finanšu līdzekļu mērķapjoms.~~ [Gr. 17]
- (17) Ar mērķi ierobežot noguldījumu aizsardzību līdz tādām apmēram, kas vajadzīgs, lai nodrošinātu juridisko skaidrību un pārredzamību noguldītājiem un nepieļautu ieguldījumu risku pārnesanu uz noguldījumu garantiju sistēmām, būtu jāizslēdz no seguma jomas konkrētus ar ieguldījumiem saistītus finanšu produktus, jo īpaši tos, kas nav atmaksājami pēc nominālvērtības, un tos, **kuri izveidoti turētājam, nevis konkrētai personai.** [Gr. 37]
- (18) Daži noguldītāji nedrīkst būt tiesīgi saņemt noguldījumu aizsardzību, jo īpaši valsts iestādes vai citas finanšu iestādes. To ierobežotais skaits salīdzinājumā ar visiem pārējiem noguldītājiem līdz minimumam samazina ietekmi uz finanšu stabilitāti bankas bankrota gadījumā. Turklāt salīdzinājumā ar iedzīvotājiem iestādēm ir daudz vieglāk piekļūt kredītam. **Tomēr dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka tiek segti arī mazāk aizsargātu pašvaldību noguldījumi.** Ar finansēm nesaistītiem uzņēmumiem principā jābūt segtiem neatkarīgi no to lieluma. [Gr. 18]

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

- (19) Noguldītāji, kuru darbība ietver naudas atmazgāšanu atbilstīgi 1. panta 2. un 3. punktam Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2005/60/EK (2005. gada 26. oktobris) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai ⁽¹⁾, būtu jāizslēdz no noguldījumu garantiju sistēmas veiktajiem maksājumiem.
- (20) Kredītiestāžu izmaksas, kas saistītas ar dalību garantiju sistēmās, nav salīdzināmas ar izmaksām, ko izraisītu liela banku noguldījumu izņemšana ne tikai no kredītiestādēm, kas atrodas grūtībās, bet arī no stabilām iestādēm pēc tam, kad noguldītāji ir zaudējuši uzticību banku sistēmas stabilitātei.
- (21) Ir svarīgi, lai noguldījumu garantiju sistēmas pieejamie finanšu līdzekļi sasniegtu noteiktu mērķapjomu un lai tās varētu iekasēt papildu iemaksas. Vajadzības gadījumā noguldījumu garantiju sistēmām ir jāievieš atbilstoša alternatīva finansēšanas kārtība, lai tās varētu rast īstermiņa finansējumu, kas nepieciešams, lai apmierinātu pret tām iesniegtos prasījumus.
- (22) ~~Noguldījumu garantiju sistēmu sistēmās jābūt pieejamiem pietiekamiem finanšu līdzekļiem, lai atmaksātu noguldītājiem kredītiestādes maksātnespējas gadījumā. Tomēr daudzos gadījumos būtu jāveic atbalsta pasākumi, lai novērstu kredītiestādes maksātnespēju, jo šādi pasākumi bieži ir efektīvāki nekā līdzekļu izmaksāšana noguldītājiem. Turklāt šādi pasākumi var ļaut izvairīties no papildu izmaksām un negatīvas ietekmes uz finanšu stabilitāti un var celt noguldītāju uzticību. Tādēļ vajadzētu būt iespējai noguldījumu garantiju sistēmu līdzekļus izmantot atbalsta pasākumiem. Atbalsta pasākumi vienmēr būtu jāsaista ar nosacījumiem, kuri jāievēro tai iestādei, kas saņem atbalstu. Tomēr minētos līdzekļus var vajadzētu būt arī iespējai šādus pasākumus izmantot arī, lai finansētu noguldījumu pārvedumu uz citu kredītiestādi, ar nosacījumu, ka kredītiestādes strukturētai likvidācijai, ja tā ir lētākā alternatīva noguldījumu garantiju sistēmai. Noguldījumu garantiju sistēmas izdevumi nepārsniedz izmaksas tāpēc nevajadzētu pārsniegt~~ ~~segto noguldījumu apjomu attiecīgajā kredītiestādē. Līdz zināmai robežai, kā norādīts direktīvā, minētos līdzekļus var izmantot, lai finansētu bankas bankrota novēršanu. Šādiem pasākumiem ir jāatbilst valsts atbalsta noteikumiem. Tas neskar~~ **Minētajām noguldījumu garantiju sistēmu darbības iespējām nevajadzētu skart** gaidāmo Komisijas politiku attiecībā uz banku noregulējuma fondu izveidi dalībvalstīs. [Gr. 19]
- (22a) **Vajadzētu būt iespējai noguldījumu garantiju sistēmu līdzekļus izmantot, lai finansētu konta operāciju nepārtrauktību attiecībā uz iestādes segto noguldījumu daļu.** [Gr. 20]
- (23) Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 14. jūnija Direktīvā 2006/49/EK par ieguldījumu sabiedrību un kredītiestāžu kapitāla pietiekamību (pārstrādāta versija) ⁽²⁾ I pielikuma 14. punkta 1. tabulā riski sagrupēti atbilstoši aktīvu posteņiem. Minētā tabula ir jāņem vērā, lai nodrošinātu, ka noguldījumu garantiju sistēmas iegulda tikai zema riska aktīvos.

⁽¹⁾ OV L 309, 25.11.2005., 15. lpp.

⁽²⁾ OV L 177, 30.6.2006., 201. lpp.

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

- (24) Iemaksās, ko veic noguldījumu garantiju sistēmās, jāņem vērā tas, cik lielam riskam ir pakļauti tās dalībnieki. Tas ļautu atspoguļot atsevišķu banku riska profilu, **tostarp to atšķirīgos uzņēmējdarbības modeļus**, un līdz ar to taisnīgi aprēķināt iemaksas, kā arī radītu stimulu darboties atbilstoši mazāk riskantam uzņēmējdarbības modelim. **Lai to panāktu, būtu jāizveido standarta metode, ar ko noteikt un aprēķināt uz risku balstītas iemaksas noguldījumu garantiju sistēmās.** Izstrādājot pamatrādītāju kopumu, kas ir obligāts visām dalībvalstīm, un neobligātu papildrādītāju kopumu, **pamatojoties uz EBI un kompetento iestāžu saskaņotu kopīgo pieeju**, tiktu nodrošināta pakāpeniska saskaņošana. **Tomēr riska veidi, ko uzņēmušās saistītās kredītiestādes, var mainīties atkarībā no tirgus apstākļiem un kredītiestāžu uzņēmējdarbības veidiem. Tāpēc ir lietderīgi papildus standarta metodei dot noguldījumu garantiju sistēmām iespēju izmantot arī pašām savas uz risku balstītas metodes, ciktāl šādas alternatīvas uz risku balstītas metodes atbilst EBI pamatnostādņēm un ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Noguldījumu apdrošinātāju forumu (EFDI). Ar šādām alternatīvam uz risku balstītām metodēm tiek ņemti vērā atsevišķu banku riska profili, palīdz precīzāk aprēķināt iemaksas, pielāgojot tās tirgus apstākļiem dalībvalstīs, un rada stimulu izmantot mazāk riskantu uzņēmējdarbības modeli. Lai ņemtu vērā sevišķi zema riska nozares aizdevumu izsniegšanai, kuras reglamentē valstu tiesību akti, būtu jāparedz attiecīgi iemaksu samazinājumi.** [Gr. 21]
- (24a) Dažos gadījumos rentabilitāte tiek izmantota kā risku mazinošs rādītājs attiecībā uz iemaksām, kas balstītas uz risku. Šādā gadījumā netiek ņemts vērā tādu savstarpējo sabiedrību uzņēmējdarbības modelis, kas necenšas panākt iespējami lielu peļņas līmeni. Turklāt vēlme palielināt peļņu var radīt nepareizu stimulu pieņemt riskantākas stratēģijas. Ir jāizmanto holistiska pieeja attiecībā uz uzņēmējdarbības modeļa pamatotību. [Gr. 22]
- (25) Noguldījumu aizsardzība ir būtiska iekšējā tirgus izveides sastāvdaļa un obligāts papildinājums kredītiestāžu uzraudzības sistēmai, pateicoties solidaritātei, ko tā rada starp visām kredītiestādēm kādā konkrētā finanšu tirgū gadījumos, kad kāda no tām pārstāj darboties. Tāpēc noguldījumu garantiju sistēmām vajadzības gadījumā ir jāspēj savstarpēji aizdot naudu.
- (26) Atmaksas kavējums — maksimāli sešas nedēļas no 2010. gada 31. decembra — ir pretrunā nepieciešamībai saglabāt noguldītāju uzticību un neatbilst viņu vajadzībām. Tāpēc atmaksas kavējumu būtu jāsamazina līdz vienai nedēļai piecām darbdienu, taču ne mazāk kā līdz vienai nedēļai. [Gr. 23 un 150/rev]
- (26a) Tomēr daudzos gadījumos nav nepieciešamo procedūru attiecībā uz īsu termiņu atmaksu veikšanai. Ja noguldītājiem sākotnēji apsolīts īss atmaksas termiņš, taču kredītiestādes bankrota gadījumā tas netiek ievērots, tad šāda rīcība neatgriezeniski iedragātu noguldītāju uzticību garantiju sistēmām un tādējādi mazinātu to stabilizējošo efektu, un kavētu mērķa sasniegšanu. Tāpēc dalībvalstīm pārejas periodā līdz 2016. gada 31. decembrim būtu jāļauj noteikt 20 dienu atmaksas termiņu, ja kompetentās iestādes pārbaudes gaitā pārliecinās, ka saīsināts termiņš atmaksu veikšanai nav iespējams. Šādā gadījumā līdz 2016. gada 31. decembrim būtu jāizstrādā un jāpārbauda procedūras, kas nepieciešamas atmaksu veikšanai piecu darbdienu termiņā. Lai nodrošinātu, ka pārejas, kas beidzas minētajā datumā, noguldītājiem savas kredītiestādes bankrota gadījumā nerastos finansiālas grūtības, vajadzētu nodrošināt iespēju, ka viņi piecu dienu laikā, taču ne mazāk kā vienas nedēļas laikā saņem atmaksu līdz EUR 5 000 apjomā no attiecīgās noguldījumu garantiju sistēmas par noguldījumu, attiecībā uz kuru veicama atmaksa. [Gr. 24 un 150/rev]

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

- (27) Noguldījumu garantiju sistēmām dalībvalstīs, kurās kredītiestādei ir filiāles vai kurās tā tieši sniedz pakalpojumus, ir jāinformē noguldītāji un tiem jāatmaksā tās sistēmas vārdā, kas atrodas dalībvalstī, kurā kredītiestādei ir atļauts darboties. Noguldījumu garantiju sistēmām, uz kurām tas var attiekties, jau iepriekš jānoslēdz vienošanās, lai atvieglotu šo uzdevumu izpildi.
- (28) Informācija ir būtisks noguldītāju aizsardzības elements. Tāpēc esošie noguldītāji būtu jāinformē par to segumu un atbildīgo noguldījumu garantiju sistēmu viņu kontu izrakstos, un iespējamie noguldītāji, liekot viņiem ar parakstu apstiprināt standartizētu informācijas lapu. Šādas informācijas saturam jābūt identiskam visiem noguldītājiem, kā arī iespējamiem noguldītājiem. Nereglamentēta norāžu izmantošana par noguldījumu garantiju sistēmu summu un darbības jomu reklāmā varētu ietekmēt banku sistēmas stabilitāti vai noguldītāju uzticību. Tāpēc atsaucies uz noguldījumu garantiju sistēmu reklāmās būtu jāierobežo līdz īsam faktiskam paziņojumam. Sistēmām, kas aizsargā pašu kredītiestādi, būtu skaidri jāinformē noguldītāji par to funkciju **juridiskajām tiesībām atbilstīgi šajā direktīvā noteiktajam seguma līmenim un par sistēmu darbību**, nesolot noguldījuma neierobežotu aizsardzību. [Gr. 25]
- (29) Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīva 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti ⁽¹⁾ attiecas uz personas datu apstrādi, ko veic saskaņā ar šo direktīvu.
- (30) Tas ir iespējams, ka šī direktīva nerada atbildību dalībvalstīm vai to kompetentām iestādēm attiecībā pret noguldītājiem, ja tās ir nodrošinājušas to, ka ir ieviesta un oficiāli atzīta viena vai vairākas sistēmas, kas garantē noguldījumus vai pašas kredītiestādes, kā arī atbilstīgi šajā direktīvā paredzētajiem nosacījumiem nodrošina kompensāciju un aizsardzību noguldītājiem.
- (31) Komisija 2009. gada 23. septembra priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido Eiropas Banku iestādi ⁽²⁾, ierosināja tiesību aktu projektus, ar kuriem izveido Eiropas Finanšu uzraudzības sistēmu, un sīkāk informēja par šādas jaunas uzraudzības sistēmas modeli, tostarp Eiropas Banku iestādes izveidi.
- (32) Ievērojot noguldījumu garantiju sistēmu uzraudzību, ko veic dalībvalstīs, EBI būtu jāveicina tas, lai tiktu sasniegti mērķis atvieglot kredītiestāžu darbības uzsākšanu un veikšanu, vienlaikus nodrošinot noguldītāju efektīvu aizsardzību **un samazinot risku nodokļu maksātājiem**. Šajā nolūkā iestādei ir jāapstiprina, ka nosacījumi par aizņemšanos starp noguldījumu garantiju sistēmām, kas noteikti šajā direktīvā, ir ievēroti, un, ņemot vērā šajā direktīvā stingri noteiktās robežas, jānorāda summas, ko aizdod katra sistēma, sākotnējā procentu likme, kā arī aizdevuma ilgums. Attiecībā uz šo EBI vajadzētu apkopot informāciju par noguldījumu garantiju sistēmām, jo īpaši par to segto noguldījumu apmēru, ko apstiprinājušas kompetentās iestādes. Tai jāinformē citas noguldījumu garantiju sistēmas par to pienākumu aizdot. [Gr. 26]
- (33) Ir jāievieš efektīvs instruments saskaņotu tehnisko standartu pieņemšanai finanšu pakalpojumu nozarē, lai nodrošinātu vienādus noteikumus un atbilstīgu aizsardzību noguldītājiem visā Eiropā. Šādi standarti ir jāizstrādā, lai standartizētu uz risku balstīto iemaksu aprēķinu. [Gr. 27]

(1) OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

(2) Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido Eiropas Banku iestādi, COM(2009) 501 galīgā redakcija.

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

- (34) Lai nodrošinātu efektīvu un konstruktīvu noguldījumu garantiju sistēmu darbību un samērīgi ņemtu vērā to nostāju dažādās dalībvalstīs, EBI būtu jāvar izšķirt strīdi starp šīm sistēmām, pieņemot saistošus lēmumus.
- (34a) *Eiropas Parlaments tā 2010. gada 7. jūlija rezolūcijā ar ieteikumiem Komisijai par pārrobežu krīzes vadību banku nozarē uzsvēr nepieciešamību izveidot Eiropas mehānismu banku krīžu risināšanai. Šāda mehānisma izveidošanai nevajadzētu skart noguldītāju aizsardzību ar noguldījumu garantiju sistēmu.* [Gr. 28]
- (35) Pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar 290. pantu Līgumā par Eiropas Savienības darbību būtu jādeleģē Komisijai, ~~attiecībā uz 5. panta 5. punktu.~~ *lai šajā direktīvā noteikto kopējo seguma līmeni viena noguldītāja visiem noguldījumiem pielāgotu inflācijas līmenim Savienībā, pamatojoties uz patēriņa cenu indeksa izmaiņām. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.* [Gr. 29]
- (35a) *Komisijai būtu jāpiešķir arī pilnvaras pieņemt EBI projektu regulatīviem tehniskiem standartiem, lai noteiktu definīcijas un standarta metodes, uz risku balstītas kredītiestāžu iemaksas noguldījumu garantiju sistēmās aprēķināšanai saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.-14. pantā paredzēto metodi. EBI līdz 2012. gada 31. decembrim būtu jāizstrādā šādi regulatīvi tehniski standarti un jāiesniedz tie Komisijas apstiprināšanai.* [Gr. 30]
- (36) Saskaņā ar subsidiaritātes principu, kas noteikts Līguma par Eiropas Savienības darbību 5. pantā, veicamo pasākumu mērķus, proti, ar noguldījumu garantiju sistēmām saistīto noteikumu saskaņošanu, var sasniegt tikai Savienības līmenī. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.
- (37) Pienākums transponēt šo direktīvu valsts tiesību aktos jāattiecina uz tiem noteikumiem, kuri būtiski mainīti salīdzinājumā ar iepriekšējām direktīvām. Pienākums transponēt nemainītos noteikumus izriet no iepriekšējām direktīvām.
- (38) Šī direktīva nedrīkst skart dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem IV pielikuma norādīto direktīvu transponēšanai valsts tiesību aktos,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Šajā direktīvā ir izklāstīti noteikumi par **valstu** noguldījumu garantiju sistēmu **Eiropas sistēmas** darbību, **lai izveidotu kopīgu drošības tīklu, kas nodrošinātu augstu noguldītāju aizsardzības līmeni Savienībā.** [Gr. 31]

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

2. Šī direktīva attiecas uz visām noguldījumu garantiju sistēmām, ko regulē normatīvie akti vai līgumi, un uz institucionālām kas atzītas saskaņā ar 3. panta 1. punktu, un uz visām ar tām saistītajām kredīties-tādēm. **Noguldījumu garantiju sistēmām var būt likumā paredzētu, līgumisku vai institucionālas aizsar-dzības shēmām, ko atzīst par noguldījumu garantiju sistēmām: shēmu forma, kā norādīts Direktīvas 2006/48/EK 80. panta 8. punktā. [Gr. 32]**

3. ~~Institucionālās aizsardzības shēmas, kas ir definētas Direktīvas 2006/48/EK 80. panta 8. punktā, kompetentās iestādes var uzskatīt par noguldījumu garantiju sistēmām, ja tās atbilst visiem kritērijiem, kas izklāstīti minētajā pantā un šajā direktīvā. [Gr. 33]~~

4. ~~Šī direktīva neattiecas uz institucionālās~~ **Šīs direktīvas nolūkos** aizsardzības shēmām, kas nav atzītas saskaņā ar 3. punktu un negarantē noguldījumus, izņemot tās, kuras atbilst 3. panta 1. punktu, attiecas tikai 14. panta 5. punkta otrajā daļā **otrā daļa, 14. panta 6.a punkts** un III pielikuma 9. punkts ~~pēdējai daļai. [Gr. 34]~~

4.a Komisija sadarbībā ar EBI nodrošina nemainīgi augstu noguldītāju aizsardzības līmeni gadījumā, ja tiks izveidots Eiropas Banku krīžu novēršanas fonds. [Gr. 35]

2. pants

Definīcijas

1. Šajā direktīvā:

a) ("noguldījums": jebkāds kredīta atlikums, ko veido kontā atlikušie līdzekļi vai īslaicīgas situācijas, kuras rada parasti banku darījumi, un ko kredītiestādei ir jāatmaksā saskaņā ar normatīvajos aktos un līgumos paredzētajiem nosacījumiem:

i) jebkāds kredīta atlikums, ko veido kontā atlikušie līdzekļi vai īslaicīgas situācijas, kuras rada parasti banku darījumi, **tostarp termiņnoguldījumi, krājnoguldījumi un vārda noguldījumi**, un ko kredī-tiestādei ir jāatmaksā saskaņā ar normatīvajos aktos un līgumos paredzētajiem nosacījumiem.

ii) jebkādi parādi, kurus apstiprina kredītiestādes izdots sertifikāts. [Gr. 36]

Par noguldījumiem uzskata Apvienotās Karalistes un Īrijas *building societies* daļas, izņemot tās, kas veido kapitālu un uz ko attiecas 2. pants.

Instrumenti nav noguldījumi, ja pastāv kāds no turpmāk minētajiem nosacījumiem:

— tā pastāvēšanu var pierādīt tikai ar sertifikātu, kas nav konta izraksts **tas izveidots turētājam, nevis konkrētai personai; [Gr. 37]**

— tā pamatsumma nav atmaksājama pēc nominālvērtības;

— tā pamatsumma ir atmaksājama tikai pēc nominālvērtības saskaņā ar konkrētu garantiju vai vienošanos, ko nodrošina kredītiestāde vai trešā persona;

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

- b) (“atbilstīgs noguldījums” ir noguldījums, uz kuru attiecas aizsardzība saskaņā ar 4. pantu;
- c) (“segts noguldījums” ir atbilstīga noguldījums daļa, kura nepārsniedz seguma līmeni, kas minēts 5. pantā;
- ca) “noguldītājs” ir noguldījuma turētājs vai kopīga konta gadījumā — ikviens no noguldījuma turētājiem; [Gr. 38]**
- d) (“kopīgs konts” ir konts, ko atver uz divu vai vairāku personu vārda vai attiecībā uz kuru divām vai vairākām personām ir tiesības ar vienas vai vairāku šo personu parakstiem rīkoties ar kontā esošajiem līdzekļiem;
- e) (“nepieejams noguldījums” ir noguldījums, kas ir izmaksājams, bet ko kredītiestāde nav izmaksājusi atbilstīgi normatīvajos aktos un līgumos paredzētajiem nosacījumiem, kas attiecas uz šo noguldījumu, jo:
- i) vai nu atbilstīgās kompetentās iestādes ir konstatējušas, ka, ~~pēc to ieskatiem~~ **saskaņā ar attiecīgajā brīdī tām pieejamo informāciju**, attiecīgā kredītiestāde ar tās finansiāliem apstākļiem tieši saistītu iemeslu dēļ pagaidām nespēj atmaksāt noguldījumu un ka pašlaik tai nav izredžu to izdarīt. **[Gr. 39]**
- Kompetentās iestādes to konstatē pēc iespējas ātrāk un noteikti ne vēlāk kā piecas darbdienu pēc tam, kad pirmo reizi pārliecinājušās par to, ka kredītiestāde nav izmaksājusi noguldījumus, kas ir izmaksājami; vai
- ii) jā nav veikta i) punktā minētā konstatācija, tiesu iestāde ar kredītiestādes finansiāliem apstākļiem tieši saistītu iemeslu dēļ ir pieņēmusi lēmumu, kas liedz noguldītājiem iespēju izvirzīt prasījumus pret attiecīgo kredītiestādi;
- f) (“kredītiestāde” ir uzņēmums Direktīvas 2006/48/EK 4. panta 1. punkta nozīmē;
- f -a) (“profilakses un atbalsta pasākumi” ir noguldījumu garantiju sistēmā veikti pasākumi, lai novērstu saistīto kredītiestāžu bankrotu, tostarp:**
- i) **saistīto kredītiestāžu ekonomiskās situācijas un riska pozīciju pārbaude vai —jaunizveidotas iestādes gadījumā —darbības pamatplānu pārbaude, kā arī tiesības uz informāciju attiecībā uz būtiskām izmaiņām īpašumtiesību un kontroles jomā;**
- ii) **prasība saistītajai kredītiestādei sniegt informāciju par ekonomisko stāvokli un riska pozīcijām un par to atbilstību un paredzētajām uzņēmējdarbības modeļa izmaiņām;**
- iii) **nosacījumu izvirzīšana attiecībā uz garantēto noguldījumu apmēru vai uz pilnīgu vai daļēju noteiktas saimnieciskas darbības ierobežošanu, ja, pamatojoties uz revīziju vai citādi konstatētiem faktiem, ir norādes, ka ir iespējams vai jau pastāv risks izmantot noguldījumu garantiju sistēmu līdzekļus;**

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

- iv) *iemaksu līmeņa noteikšana atkarībā no iestādes riska pozīcijas;*
 - v) *vienošanās par informācijas apmaiņu ar kompetentajām iestādēm, tostarp apmainoties ar konfidenciālu informāciju;*
 - vi) *garantiju, aizdevumu, kā arī visu veidu likviditātes un kapitāla atbalsta piešķiršana, tostarp arī trešo pušu prasību izpilde; [Gr. 149/rev]*
- fa) *(“pasākums saistībā ar kredītiestāžu strukturētu likvidāciju” ir pasākums, lai novērstu nepieciešamību izmantot noguldījumu garantiju sistēmu, ietverot:*
- i) *atbalstu finansiālās grūtībās nonākušas iestādes iegādei;*
 - ii) *noguldījumu un atbilstošu aktīvu, tostarp uzņēmējdarbības jomu, nodošanu pārejas kredītiestādei;*
 - iii) *piespiedu apvienošanu ar citām kredītiestādēm;*
 - iv) *strukturētu likvidāciju ar noguldījumu garantiju sistēmas līdzdalību; [Gr. 40]*
- g) *(“filiāle” ir filiāle Direktīvas 2006/48/EK 4. panta 3. punkta nozīmē;*
- h) *(“mērķapjoms” ir 1,5 % no atbilstošajiem **segtajiem** noguldījumiem, par kuru segumu ir atbildīga noguldījumu garantiju sistēma; [Gr. 41]*
- i) *(“pieejamie finanšu līdzekļi” ir skaidra nauda, noguldījumi un zema riska aktīvi, ~~kuru atlikušais laiks līdz beigu termiņam ir 24 mēneši vai mazāk un~~ kurus var likvidēt laikposmā, kas nepārsniedz 7. panta 1. punktā norādīto laikposmu, **un līdz 10 % no iekļātajiem aktīviem;** [Gr. 42]*
- ia) *(“iekļātie aktīvi” ir maksājumu saistības, kurām ir pienācīgi augstas kvalitātes nodrošinājums un uz kurām attiecas šādi nosacījumi:*
- i) *to nodrošinājums ir zema riska aktīvi, ko neapgrūtina nekādas trešās personas tiesības, kas ir brīvi pieejami un paredzēti lietošanai tikai noguldījumu garantiju sistēmā, kurai ir neatsaučamas tiesības pretendēt uz šiem maksājumiem pēc pieprasījuma;*
 - ii) *kredītiestāde ir tiesīga uz peļņu no šiem aktīviem, ko tā iekļājusi kā nodrošinājumu;*
 - iii) *uz nodrošinājumu attiecas regulāra tirgus vērtības analīze, un kredītiestādes nodrošina, ka nodrošinājuma tirgus vērtības novērtējums ir vismaz vienāds ar attiecīgās kredītiestādes saistībām pret sistēmu; un*

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

iv) pamatā esošo aktīvu novērtēšanai piemēro novērtējuma diskontu, un noguldījumu garantiju sistēma prasa uzturēt pamatā esošo aktīvu tirgus vērtību, kurai piemērots novērtējuma diskonts; [Gr. 43]

- j) (“zema riska aktīvi” ir aktīvu posteņi, kuri ietilpst pirmajā un otrajā kategorijā, kas uzskaitītas Direktīvas 2006/49/EK I pielikuma 14. punkta 1. tabulā, bet kuri neatbilst citiem kvalificētiem posteņiem, kas minēti minētā pielikuma 15. punktā;
- k) (“mītnes dalībvalsts” ir mītnes dalībvalsts Direktīvas 2006/48/EK 4. panta 7. punkta nozīmē;
- l) (“uzņēmēja dalībvalsts” ir uzņēmēja dalībvalsts Direktīvas 2006/48/EK 4. panta 8. punkta nozīmē;
- m) (“kompetentās iestādes” ir kompetentās iestādes Direktīvas 2006/48/EK 4. panta 4. punkta nozīmē.

2. Ja šajā direktīvā ir atsauce uz Regulu (ES) Nr. 1093/2010, iestādes, kuras pārvalda noguldījumu garantiju sistēmas, minētās regulas nolūkiem tiek uzskatītas par kompetentajām iestādēm saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 4. panta 2. punktu.

3. pants

Dalība un uzraudzība

1. Katra dalībvalsts nodrošina to, ka tās teritorijā tiek ieviesta un oficiāli atzīta viena vai vairākas noguldījumu garantiju sistēmas.

Tas neliedz *dalībvalstīm izveidot pārrobežu noguldījumu garantiju sistēmas* vai *apvienot tajās dažādu dalībvalstu sistēmas*. *Apstiprinājumu šādu pārrobežu vai apvienotu noguldījumu garantiju sistēmām saņem no kompetentās iestādes, sadarbojoties ar EBI. [Gr. 44]*

Apsverot, vai noguldījumu garantiju sistēmas būtu oficiāli jāatzīst, attiecīgā kompetentā iestāde īpašu uzmanību pievērš noguldījumu garantiju sistēmas stabilitātei un pārliecinās par to, ka tās dalība ir līdzsvarota. [Gr. 45]

Neviena kredītiestāde nedrīkst pieņemt noguldījumus, ja tā nav šādas sistēmas dalībiece.

2. Ja kredītiestāde nepilda pienākumus, kādi tai ir kā noguldījumu garantiju sistēmas dalībniecei, par to *nekavējoties* paziņo kompetentajām iestādēm, kas izdeva attiecīgās kredītiestādes licenci, un sadarbībā ar *noguldījumu* garantiju sistēmu tās *uzreiz* veic visus atbilstīgos pasākumus, tostarp piemēro *sodus*, lai nodrošinātu to, ka kredītiestāde pilda savus pienākumus. [Gr. 46]

3. Ja minētie pasākumi nenodrošina to, ka kredītiestāde pilda savus pienākumus, un ja valsts likumi ļauj izslēgt sistēmas dalībnieku, tad sistēma — ar kompetentu iestāžu dotu piekrišanu — vismaz vienu mēnesi iepriekš paziņo par nodomu izslēgt kredītiestādi no dalības sistēmā. Noguldījumus, kas ir izdarīti pirms paziņojumā norādītā termiņa beigām, joprojām pilnībā sedz sistēma. Ja pēc paziņojumā norādītā termiņa beigām kredītiestāde nav izpildījusi tās pienākumus, tad garantiju sistēma to izslēdz.

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

4. Gadījumos, kad licencētas kredītiestādes licenci atsauc, kā paredzēts Direktīvas 2006/48/EK 6. pantā, tad tajā esošos noguldījumus joprojām sedz garantiju sistēma.

5. Visu 1. pantā minēto noguldījumu garantiju sistēmu atbilstību šai direktīvai nepārtraukti uzrauga kompetentās iestādes **atbilstoši Eiropas finanšu uzraudzības sistēmas (EFUS) spēkā esošajiem noteikumiem.** [Gr. 47]

Pārrobežu noguldījumu garantiju sistēmu uzraudzību veic EBI sadarbībā ar struktūru, kuru veido saistīto kredītiestāžu piederības valstu kompetento iestāžu pārstāvji. [Gr. 48]

6. Dalībvalstis nodrošina, ka **alternatīvās metodes, ko noguldījumu garantiju sistēmas pieņem saskaņā ar 11. panta 3.a punktu, atbilst šā panta noteikumiem un pamatnostādņēm, ko EBI pieņēmusi saskaņā ar 11. panta 5. punktu,** ka noguldījumu garantiju sistēmas veic savu sistēmu pārbaudes un ka tās **neka-vējoties** tiek informētas, ja kompetentās iestādes kredītiestādē konstatē problēmas, kas varētu radīt iemeslu noguldījumu garantiju sistēmu iesaistīšanai. **EBI koordinē dalībvalstu darbības.** [Gr. 49]

Šādas pārbaudes veic vismaz reizi trijos gados vai **biežāk**, atkarībā no apstākļiem. Pirmo šādu pārbaudi veic līdz 2013. gada 31. decembrim. [Gr. 50]

EBI vai nu pēc savas iniciatīvas vai pēc ESRK pieprasījuma nosūta Eiropas Sistēmisko risku kolēģijai (ESRK), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Regulu (ES) Nr. 1092/2010 par Eiropas Savienības finanšu sistēmas makrouzraudzību un Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas izveidošanu⁽¹⁾, sistēmiskā riska analīzes veikšanai nepieciešamo informāciju par noguldījumu garantiju sistēmām. [Gr. 51]

EBI periodiski veic salīdzinošo novērtēšanu **vismaz reizi piecos gados** saskaņā ar ~~EBI regulas~~ 15. pantu. **Regulas (ES) Nr. 1093/2010 30. pantu.** **Šādas salīdzinošās novērtēšanas darbības joma saskaņā ar 7.a punktu attiecas uz uzņēmumu vadības praksi.** Veicot informācijas apmaiņu ar EBI, uz noguldījumu garantiju sistēmām attiecas dienesta noslēpums, kas minēts Regulas (ES) Nr. 1093/2010 70. pantā.

EBI ir tiesības, pamatojoties uz atjauninātiem datiem, ik gadu veikt noguldījumu garantiju sistēmu stresa testus, izmantojot dažādus iepriekš noteiktus lūzumpunktu scenārijus, lai noteiktu, vai pašreizējā aprēķinu modeļa un mērķapjoma korekcija ir pareiza. Šajā saistībā stresa testu pamatā ir nelielas ietekmes, vidējas ietekmes un lielas ietekmes scenārijs. [Gr. 52]

7. Dalībvalstis nodrošina, ka noguldījumu garantiju sistēmas jebkurā laikā un pēc to pieprasījuma saņem no saviem dalībniekiem visu vajadzīgo informāciju, lai sagatavotu atmaksājumus noguldītājiem, ieskaitot informāciju par marķētiem noguldījumiem saskaņā ar 4. panta 2. punktu. Informāciju, kas vajadzīga stresa testu veikšanai, pastāvīgi iesniedz noguldījumu garantiju sistēmām. Šādu informāciju padara anonīmu. Iegūto informāciju var izmantot tikai stresa testu veikšanai, **noguldījumu garantiju sistēmu noturības vēsturiskās attīstības analīzei** vai atmaksājumu sagatavošanai, un ~~to uzglabā tikai tik ilgi, cik vajadzīgs tā ir konfi-~~
denciāla. [Gr. 53]

⁽¹⁾ OV L 331, 15.12.2010., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

7.a Dalībvalstis nodrošina, ka to noguldījumu garantiju sistēmās tiek izmantota pareiza uzņēmumu vadības prakse un jo īpaši to, ka:

a) noguldījumu garantiju sistēmu valdē ir vismaz viens loceklis, kurš nav pārvaldes struktūras amatpersona, un valdes iecelšanas procedūras ir atklātas un pārredzamas;

b) noguldījumu garantiju sistēmas sagatavo gada ziņojums par savu darbību. [Gr. 54]

4. pants

Noguldījumu atbilstība

1. Noguldījumu Garantiju sistēmas neatmaksā turpmāk minēto:

- a) ievērojot 6. panta 3. punktu, noguldījumus, ko citas kredītiestādes noguldījušas savā vārdā un uz sava rēķina;
- b) visus finanšu instrumentus, uz ko attiecas "pašu kapitāla" definīcija Direktīvas 2006/48/EK 57. panta nozīmē;
- c) noguldījumus, kas rodas no darījumiem, kuru sakarā ir pieņemts notiesājošs spriedums krimināllietā par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu ~~1. panta c) punktā Padomes Direktīvā 91/308/EEK; Direktīvas 2005/60/EK 1. panta 2. punkta nozīmē;~~ [Gr. 55]
- ca) **noguldījumus, par kuriem noguldītājs un kredītiestāde līgumiski vienojušies, ka noguldījumu piemēros noguldītāja īpašo saistību pildīšanai attiecībā uz kredītiestādi vai citu personu, ja likuma vai līguma noteikumu izpratnē noguldījuma summu noguldītājs var novirzīt vai tā tiek automātiski novirzīta šādu saistību izpildei gadījumā, ja noguldījums citādi kļūtu par nepieejamu noguldījumu;** [Gr. 56]
- d) finanšu iestāžu noguldījumus, kā definēts Direktīvas 2006/48/EK 4. panta 5. punktā;
- e) tādu ieguldījumu sabiedrību noguldījumus, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/39/EK, kas attiecas uz finanšu tirgiem ⁽¹⁾, 4. panta 1. punktā;
- f) **noguldījumus, kuru turētājs nekad nav identificēts saskaņā ar Direktīvas 2005/60/EK 8. panta 1. punktu, kad tie ir kļuvuši nepieejami; **aktīvēšanas laikā, noguldījuma garantiju atmaksāšanas laikā un pēc tam;**** [Gr. 57]
- g) apdrošināšanas sabiedrību noguldījumus;
- h) kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu noguldījumus;
- i) pensiju fondu un atvaļināšanas fondu noguldījumus, **izņemot tos, kas ir privātās pensiju shēmās vai tāda darba devēja pensiju shēmās, kas nav liels uzņēmums;** [Gr. 58]

(1) OV L 145, 30.4.2004., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

j) **valsts un centrālās administrācijas iestāžu, kā arī reģionālo un vietējo pašvaldības iestāžu** noguldījumus; [Gr. 59]

k) kredītiestādes emitētus parāda vērtspapīrus, kā arī saistības, ko rada tās pārvedu vekseli un vekseli.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka kredītiestādes marķē noguldījumus, kuri minēti 1. punktā, tā, lai šādus noguldījumus varētu nekavējoties identificēt.

2.a Tomēr dalībvalstis nodrošina, ka vietējās pašvaldības iestādes ir tiesīgas saņemt noguldījumu atmaksu no noguldījumu garantiju sistēmas, ja izpildīts kāds no šādiem nosacījumiem:

a) **tās pastāvīgi nenodarbina profesionālu finanšu rīkotāju;**

b) **noguldījumu zaudēšana būtiski mazinātu iespējas turpināt sniegt pašvaldības pakalpojumus.** [Gr. 60]

5. pants

Seguma līmenis

1. Dalībvalstis nodrošina, ka katra noguldītāja noguldījumu kopapjoma segums ir EUR 100 000, ja noguldījumi nav pieejami.

1.a Turklāt dalībvalstis nodrošina, ka pilnībā tiek aizsargāti šādi noguldījumi:

a) **noguldījumi no darījumiem ar nekustamo īpašumu saistībā ar privāto dzīvojamo īpašumu — līdz 12 mēnešiem pēc tam, kad summa ir ieskaitīta, vai no brīža, kad šādi noguldījumi kļūst likumīgi pārvedami;**

b) **noguldījumi, kuri paredzēti valsts tiesību aktos noteiktu uzdevumu izpildei un kas ir saistīti ar konkrētiem notikumiem, piemēram, laulībām, laulības šķiršanu, došanos pensijā, atlaišanu no darba, darbinieku skaita samazināšanu, noguldītāja invaliditāti vai nāvi — līdz 12 mēnešiem pēc tam, kad summa ir ieskaitīta;**

c) **noguldījumi, kuri paredzēti valsts tiesību aktos noteiktu uzdevumu izpildei un kuru pamatā ir apdrošināšanas izmaksas vai kompensācijas par krimināla rakstura kaitējumiem vai nepatiesu notiesāšanu — līdz 12 mēnešiem pēc tam, kad summa ir ieskaitīta, vai no brīža, kad šādi noguldījumi kļūst likumīgi pārvedami.** [Gr. 61]

2. Dalībvalstis nodrošina, ka **noguldījumu garantiju sistēmas nenovirzās no seguma līmeņa, kas minēts noguldītājiem ir likumīgas tiesības uz 1. punktā. Tomēr dalībvalstis var nolemt, ka šādi noguldījumi tiek segti, ar nosacījumu, ka uz izmaksām par šādiem atmaksājumiem neattiecas 9., 10. un 11. pants: minēto seguma līmeni.** [Gr. 62]

a) **noguldījumi no darījumiem ar nekustamo īpašumu, kas paredzēts dzīvošanai, līdz 12 mēnešiem pēc tam, kad summa ir kreditēta;** [Gr. 63]

b) **noguldījumi, kas atbilst valsts tiesību aktos definētiem sociāliem apsvērumiem un ir saistīti ar konkrētiem dzīves gadījumiem, piemēram, noguldītāja laulības, šķiršanās, invaliditāte vai nāve. Segums nav ilgāks par 12 mēnešiem pēc šāda gadījuma.** [Gr. 64]

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

3. Šā panta ~~2. punkta~~ **1. punkta** nosacījumi netraucē dalībvalstīm uzturēt vai ieviest sistēmas, kuras aizsargā finanšu produktus saistībā ar vecumdienu nodrošinājumu un pensijas, ar nosacījumu, ja šādas sistēmas ne tikai sedz noguldījumus, bet arī šajā sakarā piedāvā visaptverošu segumu visiem attiecīgajiem produktiem un situācijām. [Gr. 65]

3.a Attiecībā uz noguldījumiem kredītiestādēs vai ārvalstu kredītiestāžu filiālēs dalībvalstīs, kas bija veikti jau pirms 2010. gada 31. decembra, un attiecībā uz to noguldītāju noguldījumiem, kuru galvenā dzīvesvieta ir tādā dalībvalstī, kurā jau pirms 2008. gada 1. janvāra bija ar likumu noteiktas noguldījumu garantiju sistēmas ar fiksētu seguma līmeni starp EUR 100 000 un EUR 300 000 attiecībā uz noguldījumiem, attiecīgās dalībvalstīs, atkāpjoties no 1. punkta var nolemt, ka seguma līmenis, kas bija spēkā līdz šim, arī turpmāk paliek nemainīgs. Šādā gadījumā attiecīgi pielāgo kredītiestāžu mērķapjomu un uz risku balstītas iemaksas. [Gr. 66]

4. Noguldījumus izmaksā *vai tās dalībvalsts* valūtā, kurā tika uzturēts konts, *vai euro*. ~~Ja 1. punktā minētās euro izteiktās summas konvertē citas valsts valūtā, summas, ko faktiski izmaksā noguldītājiem, ir līdzvērtīgas šajā direktīvā noteiktajām summām. Ja noguldījumi ir denominēti citā valūtā, noguldītājiem ir tiesības izlemt par summas izmaksu kādā no šādām valūtām:~~

a) valūtā, kādā konts tika uzturēts, veicot izmaksu līdz noteiktam datumam, kas ir saskaņots ar kompetentajām iestādēm un ir vēlāks nekā 7. panta 1. punktā noteiktais termiņš, vai

b) tās dalībvalsts valūtā, kurā konts tika uzturēts.

Pirmās daļas b) punkta gadījumā atmaksājamās summas aprēķināšanai tiek izmantots tās valūtas maiņas kurss, kurā noguldījums tika turēts līdz brīdim, kad kompetentās iestādes veica 2. panta 1. punkta e) apakšpunkta i) punktā minēto konstatāciju vai kad tiesu iestāde pieņēma 2. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) punktā minēto nolēmumu. [Gr. 67]

5. Dalībvalstis, kuras konvertē euro izteiktās summas savas valsts valūtā, sākotnēji konvertēšanai izmanto maiņas kursu, kāds ir spēkā ... (*).

Dalībvalstis drīkst noapaļot konvertācijas rezultātā iegūtās summas ar nosacījumu, ka šāda noapaļošana nepārsniedz EUR 2 500.

Neskarot punkta otro daļu, dalībvalstis ik pēc pieciem gadiem pielāgo seguma līmeņus, kas konvertēti citā valūtā, atbilstīgi summai, kas minēta 1. punktā. Pēc neparedzētiem notikumiem, piemēram, valūtas kursa svārstībām, dalībvalstis var veikt seguma līmeņu agrāku pielāgošanu, pirms tam konsultējoties ar Komisiju.

6. Komisija *sadarbībā ar EBI* regulāri vismaz reizi piecos gados pārskata 1. punktā minēto summu. Vajadzības gadījumā Komisija Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz priekšlikumu par direktīvas izstrādi, lai pielāgotu 1. punktā minēto summu, jo īpaši ņemot vērā banku nozares attīstību un Savienības saimniecisko un monetāro stāvokli. Pirmo ~~periodisko~~ pārbaudi neveic pirms 2015. gada 31. decembra, ja vien neparedzēti notikumi to neliek veikt agrāk. [Gr. 68]

(*) Šīs direktīvas spēkā stāšanās datums.

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

7. Komisija ~~var pieņemt~~ **tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 16. pantu attiecībā uz 1. punktā minētās summas *periodisku atjaunināšanu vismaz reizi piecos gados* atbilstoši inflācijai Savienībā, pamatojoties uz Komisijas publicēto saskaņoto patēriņa cenu indeksu *kopš iepriekšējās pielāgošanas.***

~~Šo pasākumu, kas paredzēts, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, pieņem saskaņā ar 16. pantu.~~
[Gr. 69]

6. pants

Atmaksājamās summas noteikšana

1. Šīs direktīvas 5. panta 1. punktā minētais ierobežojums attiecas uz to noguldījumu kopapjomu, kas noguldīti vienā kredītiestādē, neatkarīgi no noguldījumu skaita, valūtas un atrašanās vietas Savienībā.

2. Aprēķinot ierobežojumu, kas ir paredzēts 5. panta 1. punktā, ņem vērā katra noguldītāja daļu kopīgā kontā.

Ja nav īpašu noteikumu, šādu kontu starp noguldītājiem sadala vienādās daļās.

Dalībvalstis var nodrošināt to, ka — aprēķinot 5. panta 1. punktā paredzēto ierobežojumu — noguldījumus kontā, uz kuru ir tiesības divām vai vairāk personām kā locekļiem līgumsabiedrībā, asociācijā vai līdzīgā grupējumā, kas nav juridiska persona, var summēt un rīkoties ar tiem tāpat kā ar noguldījumiem, ko izdarījis viens noguldītājs.

3. Ja noguldītājam nav neapstrīdamas tiesības uz kontā esošajām summām, tad garantija attiecas uz personu, kurai ir neapstrīdamas tiesības, ar nosacījumu, ka šī persona ir identificēta vai identificējama līdz dienai, kad kompetentās iestādes veic 2. panta 1. punkta e) apakšpunkta i) punktā 1 minēto konstatāciju vai tiesu iestāde pieņem 2. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) punktā minēto lēmumu. Ja neapstrīdamas tiesības ir vairākām personām, tad — aprēķinot 5. panta 1. punktā paredzētos ierobežojumus — ņem vērā daļu, kas atbilstīgi noteikumiem par summu pārvaldību pienākas katrai no tām.

4. Atsauces datums atmaksājamās summas aprēķināšanai ir diena, kad kompetentās iestādes veic 2. panta 1. punkta e) apakšpunkta i) punktā minēto konstatāciju vai kad tiesu iestāde pieņem 2. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) punktā minēto lēmumu. Aprēķinot atmaksājamo summu, noguldītāja saistības pret kredītiestādi netiek ņemtas vērā, **izņemot tās noguldītāja saistības, kuras atmaksājamās atsauces datumā.** [Gr. 70]

5. Dalībvalstis nodrošina, ka noguldījumu garantiju sistēmas var jebkurā laikā pieprasīt kredītiestādēm tās informēt par katra noguldītāja noguldījumu kopsummu.

6. Noguldījumu garantiju sistēma atmaksā noguldījuma uzkrātos procentus, kas radušies, bet vēl nav kredīti dienā, kad kompetentās iestādes veic 2. panta 1. punkta e) apakšpunkta i) punktā minēto konstatāciju vai kad tiesu iestāde pieņem 2. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) punktā minēto lēmumu. Nedrīkst pārsniegt 5. panta 1. punktā minēto ierobežojumu.

Ja procenti ir atkarīgi no cita finanšu instrumenta vērtības, un tāpēc tos nevar noteikt neapdraudot izmaksas termiņu, kas minēts 7. panta 1. punktā, šādus procentus atmaksā pēc standarta procentu likmes saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

7. Dalībvalstis var nolemt, ka, nosakot viena noguldītāja noguldījumu kopapjomu vienā kredītiestādē, kā minēts 1. punktā, netiek ņemtas vērā noteiktas noguldījumu kategorijas, kuras atbilst valsts tiesību aktos noteiktiem sociāliem mērķiem un par kurām trešā persona ir sniegusi garantiju, kas atbilst valsts atbalsta noteikumiem. Šādā gadījumā trešās personas garantija nepārsniedz seguma līmeni saskaņā ar 5. panta 1. punktu.

7.a Dalībvalstis var nolemt, ka 7. panta 1. punktā norādītās atmaksas vajadzībām noguldītāja vairākus noguldījumus tajā pašā kredītiestādē nevar summēt, ja dalībvalsts tiesību akti atļauj iestādēm darboties ar dažādiem komercnosaukumiem. Noguldījumus tajā pašā kredītiestādē ar to pašu komercnosaukumu summē, un tiem piemēro norādīto seguma līmeni saskaņā ar 5. panta 1. punktu. Ja pēc minētā aprēķina vienam noguldītājam un vienai kredītiestādei izveidojas lielāka segto noguldījumu summa nekā paredzēts 5. pantā, attiecīgi palielina iemaksas noguldījumu garantiju sistēmā, kas aprēķinātas saskaņā ar 9. un 11. pantu.

Ja dalībvalsts nolemj neatļaut atsevišķu noguldījumu aizsardzību vienas kredītiestādes struktūrās ar dažādiem komercnosaukumiem, tad turētājs un komercnosaukumi atsevišķi netiek nodrošināti. Vienas kredītiestādes dažādu komercnosaukumu struktūrās veiktu noguldījumu summēšanu nepiemēro pārrobežu gadījumos.

To dalībvalstu kredītiestādes, kuras piemēro šo noteikumu, seguma līmeni nedrīkst piedāvāt savās filiālēs, kas atrodas dalībvalstīs, kuras kredītiestādēm neļauj darboties ar dažādiem komercnosaukumiem. [Gr. 71]

7. pants

Atmaksāšana

1. Nepieejamus noguldījumus noguldījumu garantiju sistēmas spēj izmaksāt ~~7 dienas~~ **piecu darba dienu, taču ne mazāk kā vienas nedēļas laikā** pēc dienas, kad kompetentās iestādes veic 2. panta 1. punkta e) apakšpunkta i) punktā minēto konstatāciju vai tiesu iestāde pieņem 2. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) punktā minēto lēmumu.

Dalībvalstis var nolemt, ka uz noguldījumiem, kas minēti 6. panta 3. punktā, attiecas ilgāks atmaksāšanas periods. Tomēr šis periods nedrīkst būt ilgāks par trīs mēnešiem no dienas, kad kompetentās iestādes veic 2. panta 1. punkta e) apakšpunkta i) punktā minēto konstatāciju vai kad tiesu iestāde pieņem 2. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) punktā minēto lēmumu.

Dalībvalstis var atļaut piemērot 20 darba dienu atmaksas termiņu līdz 2016. gada 31. decembrim, ja kompetentās iestādes pēc rūpīgas pārbaudes konstatē, ka noguldījumu garantiju sistēmas vēl nespēj nodrošināt atmaksu piecu darba dienu, taču ne mazāk kā vienas nedēļas laikā.

Noguldītājam, kuram nav neapstrīdamu tiesību uz summām, kas ir 6. panta 3. punktā minētajos kontos, minētās summas atmaksā laikposmā, kas norādīts pirmajā daļā. Šo maksājumu ņem vērā, atmaksājot summas personām, kurām ir neapstrīdamas tiesības.

1.a Ja dalībvalstis atļauj līdz 2016. gada 31. decembrim 20 darba dienu atmaksas termiņu saskaņā ar 1. punkta trešo daļu, noguldījumu garantiju sistēma pēc noguldītāja pieprasījuma piecu darba dienu, taču ne mazāk kā vienas nedēļas laikā veic vienreizēju izmaksu līdz EUR 5 000 par noguldījumu, attiecībā uz kuru tam ir tiesības saņemt atmaksu. [Gr. 150/rev]

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

1.b Šā panta 1. punktā minēto atmaksu vai izmaksu var atlikt gadījumos, ja:

- a) nav skaidrs, vai personai ir likumīgas tiesības saņemt atmaksu, vai arī uz noguldījumu attiecas juridisks strīds;
- b) uz noguldījumu attiecas ekonomiskas sankcijas, ko noteikušas valstu valdības vai starptautiskas organizācijas;
- c) pēdējo 24 mēnešu laikā saistībā ar noguldījumu nav veikti nekādi darījumi (proti, konts ir neaktīvs);
- d) atmaksājamo summu uzskata par daļu no īslaicīgi augsta atlikuma, kā definēts 5. panta 1.a punktā;
- e) atmaksājamo summu ir jāmaksā no noguldījumu garantiju sistēmas uzņēmējā dalībvalstī saskaņā ar 12. panta 2. punktu. [Gr. 75]

2. Lai saņemtu atmaksājumu, noguldītājiem nav obligāti jāiesniedz pieprasījums. Tāpēc kredītiestāde nosūta vajadzīgo informāciju par noguldījumiem un noguldītājiem, tiklīdz ir saņemts pieprasījums no sistēmas.

3. Jebkuru saraksti starp noguldījumu garantiju sistēmu un noguldītāju sagatavo **tajā Savienības oficiālajā valodā, ko banka, kurā atrodas garantētais noguldījums, izmanto saziņā ar noguldītāju vai, ja tādas nav, tās dalībvalsts valsts valodā vai valodās, kurā atrodas garantētais noguldījums.** Ja banka veic tiešu darbību citā dalībvalstī, kurā tai nav filiāļu, informāciju nodrošina valodā, ko izvēlēties noguldītājs, atverot kontu. [Gr. 76]

4. Neatkarīgi no 1. punktā noteiktā termiņa, gadījumos, kad noguldītājam vai kādai personai, kam ir tiesības vai intereses attiecībā uz kontā esošajām summām, ir izvirzīta apsūdzība par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju vai saistībā ar to, kā tā definēta Direktīvas 2005/60/EK **1. panta 2. punktā**, noguldījumu garantiju sistēma var atlikt visus **ar noguldītāju saistītos** maksājumus līdz tiesas spriedumam. [Gr. 77]

4.a Atmaksu neveic gadījumos, kad pēdējo 24 mēnešu laikā saistībā ar noguldījumu nav veikti nekādi darījumi un noguldījuma vērtība ir zemāka nekā administratīvās izmaksas, kas rastos, veicot šādu atmaksu. [Gr. 78]

8. pants

Prasījumi pret noguldījumu garantiju sistēmām

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka noguldītāju tiesības uz kompensāciju var iemesls, lai vērstos ~~noguldītājam~~ pret noguldījumu garantiju sistēmu. [Gr. 79]

2. Neatkarīgi no citām tiesībām, kādas tām ir saskaņā ar attiecīgās valsts likumiem, ~~un saistībā ar šā panta 3. punktu~~ sistēmām, kas veic maksājumus atbilstīgi garantijai **atbilstoši valsts tiesību aktiem**, likvidācijas procedūrā saistībā ar noguldītāju tiesībām ir regresa prasījuma tiesības par summu, kas ir vienāda ar šo sistēmu veiktajiem maksājumiem.

Neatkarīgi no citām tiesībām, kādas tām ir saskaņā ar attiecīgās valsts likumiem, un saistībā ar šā panta 3. punktu sistēmām, kas veic maksājumus atbilstīgi garantijai, likvidācijas procedūrā saistībā ar noguldītāju tiesībām ir regresa prasījuma tiesības par summu, kas ir vienāda ar šo sistēmu veiktajiem maksājumiem. **Tiesībām, uz kurām attiecas šajā punktā norādītās regresa prasījuma tiesības, ierindo tūlīt pēc 1. punktā norādītajām noguldītāja tiesībām un pirms visām pārējām tiesībām attiecībā pret likvidatoru.** [Gr. 80]

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

3. Ja noguldījumu garantiju sistēmas aizdod citai sistēmai atbilstīgi procedūrai, kas minēta 10. pantā, aizdevējam noguldījumu garantiju sistēmām proporcionāli aizdotajai summai likvidācijas procedūrā saistībā ar noguldītāju tiesībām ir regresa prasījuma tiesības par summu, kas ir vienāda ar šo sistēmu veiktajiem maksājumiem.

Regresa prasījuma tiesības nepiemēro pirms aizdevuma atmaksas termiņa saskaņā ar 10. panta 2. punkta b) apakšpunktu. Ja likvidācijas process beidzas pirms minētās dienas, regresa prasījuma tiesības attiecinā uz likvidācijas peļņu, kas izmaksāta aizdevuma ņēmējai sistēmai.

Tiesības, kas pakļautas regresa prasījuma tiesībām, kuras minētas šajā punktā, ierindo tūlīt pēc noguldītāju tiesībām, kuras minētas 1. punktā, un pirms visām pārējām tiesībām attiecībā pret likvidatoru.

4. Dalībvalstis var ierobežot laikposmu, kurā noguldītāji, kuru noguldījumus sistēma neatmaksāja vai neatzina termiņā, kas noteikts 7. panta 1. punktā, var pieprasīt savu noguldījumu atmaksu. Šādu laikposmu nosaka no dienas, kad noguldījumu garantiju sistēmas regresa prasījuma tiesības saskaņā ar 2. punktu jāreģistrē likvidācijas procedūrā saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

Nosakot termiņu, dalībvalstis ņem vērā laiku, kas vajadzīgs noguldījumu garantiju sistēmām, lai savāktu šādus prasījumus pirms minētās reģistrācijas.

9. pants

Noguldījumu garantiju sistēmu finansēšana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noguldījumu garantiju sistēmām ir ieviesti atbilstoši mehānismi, lai noteiktu to potenciālās saistības. Noguldījumu garantiju sistēmām pieejamiem finanšu līdzekļiem jābūt proporcionāliem minētajām saistībām.

Noguldījumu garantiju sistēmas pieejamos finanšu līdzekļus nodrošina ar regulārām dalībnieku iemaksām, ko veic katru gadu 30. jūnijā un 30. decembrī, **vismaz reizi gadā**. Tas neizslēdz papildu finansējumu no citiem avotiem. Vienreizēju dalības maksu nepieprasa. [Gr. 81]

Pieejamie finanšu līdzekļi ir vismaz vienādi ar mērķapjomu. Ja finansēšanas iespējas neatbilst mērķapjomam, iemaksu veikšanu atsāk, līdz mērķapjoms atkal ir sasniegts. **Attiecībā uz regulārajām iemaksām pienācīgi ņem vērā uzņēmējdarbības ciklu, un tās nedrīkst būt mazākas par 0,1 % no segtajiem noguldījumiem. Pienākums veikt iemaksas piemērojams tikai tad, kad noguldījumu garantiju sistēmas līdzekļu apjoms ir mazāks par mērķapjomu. Pēc tam, kad mērķapjoms sasniegts pirmo reizi, un ja pieejamie finanšu līdzekļi veido mazāk nekā divas trešdaļas no mērķapjoma līdzekļu izmantošanas dēļ, regulārās iemaksas apjoms nav mazāks par 0,25 % no atbilstošajiem segtajiem noguldījumiem.** [Gr. 82]

2. Sistēmas noguldījumu un ieguldījumu kopapjoms, kas attiecas uz vienu struktūru, nedrīkst pārsniegt 5 % no šīs noguldījumu garantiju sistēmas pieejamiem finanšu līdzekļiem. Lai aprēķinātu šo limitu, **Noguldījumu garantiju sistēmu pieejamos līdzekļus iegulda tā, lai risks būtu neliels un ieguldījumi būtu pietiekami dažādi, un ieguldījumu apjoms nepārsniedz 5 % no sistēmas pieejamiem finanšu līdzekļiem, izņemot gadījumus, kad minētajiem noguldījumiem vai ieguldījumiem piemēro nulles riska svērumu saskaņā ar Direktīvas 2006/48/EK VI pielikuma I daļu. Šajā nolūkā sabiedrības, kas konsolidēto pārskatu dēļ ir iekļautas vienā grupā saskaņā ar Padomes Direktīvu 83/349/EEK⁽¹⁾ vai atzītiem starptautiskiem grāmatvedības noteikumiem, uzskata par vienotu struktūru.** [Gr. 83]

⁽¹⁾ Padomes 1983. gada 13. jūnija Septītā Direktīva 83/349/EEK, kas pamatojas uz Līguma 54. panta 3. punkta g) apakšpunktu un attiecas uz konsolidētajiem pārskatiem (OV L 193, 18.7.1983., 1. lpp.).

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

3. Ja noguldījumu garantiju sistēmas pieejamie finanšu līdzekļi ir nepietiekami, lai veiktu atmaksājumus noguldītājiem, kad noguldījumi vairs nav pieejami, tās dalībnieki maksā papildu iemaksas, kas nepārsniedz 0,5 % no ~~atbilstīgajiem~~ **segtajiem** noguldījumiem kalendārajā gadā. Šo maksājumu veic vienu dienu pirms termiņa, kas minēts 7. panta 1. punktā. [Gr. 84]

4. Iemaksu kopapjoms, kas minēts 1. un ~~2. punktā~~ **3. punktā**, nepārsniedz 1 % no ~~atbilstīgajiem~~ **segtajiem** noguldījumiem kalendārajā gadā. [Gr. 85]

Kompetentās iestādes drīkst ~~uz laiku pilnībā vai daļēji atbrīvot kredītiestādi no 2. punktā minētā pienākuma~~, ja 1. un 2. punktā minēto maksājumu summa apdraud citu kreditoru prasījumu nokārtošanu. Šādu atbrīvojumu piešķir ilgākais uz sešu mēnešu periodu, bet to var atjaunot pēc kredītiestādes pieprasījuma. **Attiecīgo summu iemaksā vēlāk, kad maksājums vairs neapdraud citu kreditoru prasījumu nokārtošanu. Finanšu līdzekļus, kas minēti šā panta 1., 2. un 3. punktā, galvenokārt izmanto, lai aizsargātu noguldītājus un atmaksātu viņiem pienākošos summu saskaņā ar šo direktīvu. Šajā direktīvā minētajiem profilakses un aizsardzības pasākumiem var izmantot ne vairāk par vienu trešdaļu pieejamo finanšu līdzekļu. Šajā gadījumā noguldījumu garantiju sistēma mēneša laikā kompetentajai iestādei iesniedz pārskatu, kas apliecina, ka ir ievērots noteiktais limits, proti, viena trešdaļa no pieejamiem finanšu līdzekļiem.** [Gr. 86]

5. Finanšu līdzekļus, kas minēti šā panta 1., 2. un 3. punktā, būtībā izmanto, lai veiktu atmaksājumu noguldītājiem saskaņā ar šo direktīvu.

~~Tomēr minētos līdzekļus var izmantot arī, lai finansētu noguldījumu pārvedumu uz citu kredītiestādi, ar nosacījumu, ka noguldījumu garantiju sistēmas izdevumi nepārsniedz segto noguldījumu apjomu attiecīgajā kredītiestādē. Šajā gadījumā noguldījumu garantiju sistēma viena mēneša laikā pēc noguldījumu pārveduma iesniedz Eiropas Banku iestādei ziņojumu, ar kuru apstiprina, ka iepriekš minētais limits nav pārsniegts.~~ [Gr. 87]

~~Dalībvalstis var atļaut noguldījumu garantiju sistēmām izmantot to finanšu līdzekļus, lai izvairītos no bankas bankrota, neaprobežojoties tikai ar noguldījumu pārveduma finansēšanu uz citu kredītiestādi, ar nosacījumu, ka ir izpildīti šādi kritēriji:~~ [Gr. 88]

~~a) pēc šāda pasākuma sistēmas finanšu līdzekļi pārsniedz 1 % no atbilstīgajiem noguldījumiem;~~ [Gr. 89]

~~b) noguldījumu garantiju sistēma viena mēneša laikā pēc tās lēmuma veikt šādu pasākumu iesniedz Eiropas Banku iestādei ziņojumu, ar kuru apstiprina, ka iepriekš minētais limits nav pārsniegts.~~ [Gr. 90]

~~Izskatot katru gadījumu atsevišķi un saņemot kompetento iestāžu atļauju pēc attiecīgās noguldījumu garantijas sistēmas pamatota pieprasījuma, procentuālā daļa, kas minēta a) apakšpunktā, var būt noteikta robežās no 0,75 % līdz 1 %.~~ [Gr. 91]

5.a Noguldījumu garantiju sistēmas profilakses un aizsardzības pasākumiem var izmantot pieejamos finanšu līdzekļus, kas pārsniedz 5. punktā noteikto limitu, ja tiek ievēroti šādi nosacījumi:

a) noguldījumu garantiju sistēmai ir piemērotas shēmas, kā veikt risku uzraudzību un klasifikāciju, kā arī atbilstīgi ietekmēt saistītās kredītiestādes;

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

- b) *noguldījumu garantiju sistēmai ir nepieciešamās procedūras un struktūras, lai izvēlētos, īstenotu un uzraudzītu profilakses un aizsardzības pasākumus;*
- c) *noguldījumu garantiju sistēma profilakses un aizsardzības pasākumus veic, paredzot nosacījumus atbalstāmajai kredītiestādei, un to vidū ir vismaz pastiprināta risku uzraudzība un plašākas pārbaužu veikšanas tiesības noguldījumu garantiju sistēmai;*
- d) *saistītās kredītiestādes papildu iemaksu veidā nekavējoties atmaksā noguldījumu garantiju sistēmai profilakses un atbalsta pasākumiem izlietos līdzekļus, ja jāveic izmaksa noguldītājiem un noguldījumu garantiju sistēmas pieejamie līdzekļi ir mazāki nekā divas trešdaļas mērķapjoma; un*
- e) *saistīto kredītiestāžu spēja veikt d) apakšpunktā noteiktās papildu iemaksas ir apliecināta kompetentās iestādes atzinumā. [Gr. 92]*

5.b Finanšu līdzekļus var izmantot arī pasākumiem saistībā ar kredītiestādes darbības strukturētu likvidāciju, ja izmaksas, ko sedz noguldījumu garantiju sistēma, nepārsniedz segto noguldījumu apjomu attiecīgajā kredītiestādē. Ja likvidācija notiek šādā veidā, noguldījumu garantiju sistēma viena mēneša laikā pēc noguldījumu pārveduma iesniedz EBI ziņojumu, apstiprinot to, ka radušās izmaksas nepārsniedz segto noguldījumu apjomu. [Gr. 93]

6. Dalībvalstis nodrošina, ka noguldījumu garantiju sistēmas ir ieviesušas atbilstošus alternatīvus finansēšanas pasākumus, lai tās varētu rast īstermiņa finansējumu, kas vajadzības gadījumā apmierinātu prasības pret minētajām noguldījumu garantiju sistēmām.

7. Dalībvalstis katru mēnesi **cetursni** informē EBI par atbilstīgo noguldījumu un segto noguldījumu apjomu savā teritorijā un par pieejamo finanšu līdzekļu apjomu savās noguldījumu garantijas sistēmās. Šo informāciju apstiprina kompetentās iestādes un, pievienojot minēto apstiprinājumu, tā 10 dienu laikā pēc katra mēneša beigām **mēneša laikā** tiek nosūtīta EBI. [Gr. 94]

Dalībvalstis nodrošina, ka informācija, kas minēta pirmajā daļā, vismaz reizi gadā tiek publicēta noguldījumu garantiju sistēmu **un EBI** tīmekļa vietnē. [Gr. 95]

7.a Noguldījumu garantiju sistēmas atbilst īpašiem pārvaldības noteikumiem, un tajās izveido īpašu komiteju, kuras sastāvā ir augsta līmeņa pārstāvji no noguldījumu garantiju sistēmas, tās dalībniekiem un attiecīgajām iestādēm, kuri izstrādā pārredzamas pieejamo finanšu līdzekļu ieguldīšanas pamatnostādnes un lemj par tām. Minētajās pamatnostādnēs ņem vērā tādus faktorus kā ieguldījumu atbilstošs ilgums, kvalitāte, dažādošana un savstarpējā saistība. [Gr. 96]

10. pants

Aizņēmumi starp noguldījumu garantiju sistēmām

1. ~~Sistēmai ir tiesības aizņemties no visām~~ **Dalībvalstis var atļaut noguldījumu garantiju sistēmām brīvprātīgi aizdot līdzekļus** citām noguldījumu garantiju sistēmām, kas minētas 1. panta 2. punktā un ~~attēdas~~ Savienībā, ar nosacījumu, ka visi turpmāk minētie nosacījumi ir izpildīti: [Gr. 97]

- a) aizdevuma ņēmēja sistēma nespēj pildīt savas saistības saskaņā ar 8. panta 1. punktu, jo tā ir veikusi iepriekšējus maksājumus 9. panta 5. punkta ~~pirmās un otrās daļas~~ izpratnē;

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

- b) situācija, kas minēta a) apakšpunktā, ir radusies 9. pantā minēto finanšu līdzekļu trūkuma dēļ;
- c) aizdevumaņēmēja sistēma ir iekasējusi papildu iemaksas, kuras minētas 9. panta 3. punktā;
- d) aizdevumaņēmēja sistēma uzņemas juridiskas saistības, ka aizņemtie līdzekļi tiks izmantoti, lai apmaksātu prasījumus saskaņā ar 8. panta 1.punktu;
- e) pašreiz aizdevumaņēmēja sistēmai nav saistību atmaksāt aizdevumu citām noguldījumu garantiju sistēmām saskaņā ar šo pantu;
- f) aizdevumaņēmēja sistēma ~~norāda~~ **informē kompetento uzraudzības iestādi par** pieprasītās summas apjomu; **[Gr. 98]**
- g) kopējais aizdotās summas apjoms nepārsniedz 0,5 % no aizdevumaņēmēja sistēmas ~~atbilstīgajiem segtajiem~~ **segtajiem** noguldījumiem; **[Gr. 99]**
- h) aizdevumaņēmēja sistēma nekavējoties informē EBI un pamato iemeslus, kāpēc šajā punktā minētie nosacījumi ir izpildīti, un norāda pieprasītās summas apjomu.

Summas apjomu, kas minēts pirmās daļas f) apakšpunktā, nosaka šādi:

~~[segtā noguldījumu apjoms, ko jāatmaksā saskaņā ar 8. panta 1. punktu] [pieejamie finanšu līdzekļi +maksimālais papildu iemaksu apjoms, kas minētas 9. panta 3. punktā].~~
[Gr. 100]

Pārējās noguldījumu garantiju sistēmas darbojas kā aizdevēju sistēmas. Tāpēc dalībvalstis, kurās ir izveidota vairāk nekā viena sistēma, iecel vienu sistēmu par šīs dalībvalsts aizdevēju sistēmu un par to informē Eiropas Banku iestādi. Dalībvalstis var nolemt, vai un kā citas noguldījumu garantiju sistēmas, kas izveidotas šajā pašā dalībvalstī, atmaksā aizdevējai sistēmai. **[Gr. 101]**

Noguldījumu garantiju sistēmas, kurām prasa atmaksāt aizdevumu citām noguldījumu garantiju sistēmām saskaņā ar šo pantu, nedrīkst aizdot citām noguldījumu garantiju sistēmām.

2. Aizdevumam piemēro šādus nosacījumus:

- a) ~~katra sistēma aizdod summu, kas proporcionāla atbilstīgo noguldījumu apjomam katrā sistēmā, neņemot vērā aizdevumaņēmēja sistēmu un noguldījumu garantiju sistēmas, kas minētas a) apakšpunktā. Summas aprēķina saskaņā ar jaunāko apstiprināto ikmēneša informāciju, kas minēta 9. panta 7. punktā;~~ **[Gr. 102]**
- b) aizdevumaņēmēja sistēma atmaksā aizdevumu vēlākais pēc pieciem gadiem, ieskaitot aizdevuma atmaksu pa daļām katru gadu, maksājot procentus tikai atmaksāšanas termiņa beigās;
- c) **noteiktā** procentu likme kredīta periodā ir **vismaz** vienāda ar Eiropas Centrālās Bankas aizdevumu iespējas uz nakti procentu likmi. **[Gr. 103]**

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

ca) aizdevuma ņēmēja shēma EBI paziņo sākotnējo procentu likmi un aizdevuma termiņu. [Gr. 104]

3. EBI apstiprina, ka ~~1. punktā~~ **1. un 2. punktā** minētās prasības ir izpildītas, paziņo summas, ko paredzēts aizdot katrai sistēmai un kas aprēķinātas saskaņā ar 2. punkta a) apakšpunktu, un sākotnējo procentu likmi saskaņā ar 2. punkta c) apakšpunktu, kā arī aizdevuma ilgumu. [Gr. 105]

EBI nosūta aizdevējām noguldījumu garantiju sistēmām savu apstiprinājumu kopā ar informāciju, kas minēta 1. punkta h) apakšpunktā. Tās saņem šo apstiprinājumu un informāciju divu darbdienu laikā. ~~Aizdevējas noguldījumu garantiju sistēmas nekavējoties, bet vēlākais 2. nākamo darbdienu laikā pēc informācijas saņemšanas aizdevumu izmaksā aizdevuma ņēmējai sistēmai. [Gr. 106]~~

5. Dalībvalstis nodrošina, ka iemaksas, ko iekasē aizdevuma ņēmējas sistēmas, ir pietiekamas, lai atmaksātu aizņemto summu un atjaunotu mērķapjomu pēc iespējas drīz.

11. pants

Iemaksu, ko veic noguldījumu garantiju sistēmās, aprēķināšana

1. Šīs direktīvas 9. pantā minētās iemaksas, ko katrs dalībnieks veic noguldījumu garantiju sistēmās, nosaka, ~~pamatojoties uz~~ **proporcionāli** dalībnieka riska ~~līmeni līmenim~~. Kredītiestādes nemaksā mazāk par 75 % vai vairāk nekā ~~200~~ **250** % no summas, kas būtu jāmaksā bankai ar vidēju riska līmeni. Dalībvalstis var nolemt, ka 1. panta ~~3. un~~ 4. punktā minēto institucionālo aizsardzības shēmu dalībnieki veic mazākas iemaksas noguldījumu garantiju sistēmās, bet ne mazāk par 37,5 % no summas, kas būtu jāmaksā bankai ar vidēju riska līmeni.

Dalībvalstis var noteikt mazākas iemaksas zema riska nozarēm, ko reglamentē valsts tiesību akti. [Gr. 107]

1.a Dalībvalstis var atļaut, ka visas kredītiestādes, kas saistītas ar to pašu galveno iestādi saskaņā ar Direktīvas 2006/48/EK 3. panta 1. punktu, tiek uzskatītas par vienu kopumu, uz kuru attiecināms galvenajai iestādei un tās saistītajām iestādēm konsolidēti noteiktais riska svēruma. Dalībvalstis var pieprasīt kredītiestādēm maksāt minimālu iemaksu neatkarīgi no to segto noguldījumu summas. [Gr. 112]

2. *Direktīvas I un II pielikumā apraksta standarta metodi noguldījumu garantiju sistēmas dalībnieku riska līmeņa noteikšanai un tiem veicamo iemaksu aprēķināšana balstās uz elementiem, kas minēti I un II pielikumā aprēķināšanai. [Gr. 108]*

3. *Šā panta 2. punkts neattiecas uz noguldījumu garantiju sistēmām, kas minētas 1. panta 2. punktā. [Gr. 109]*

3.a Neatkarīgi no 1. un 2. punkta noguldījumu garantiju sistēmas var izmantot savas uz risku balstītas alternatīvas metodes, lai noteiktu un aprēķinātu to dalībstruktūru uz risku balstītas iemaksas. Iemaksas aprēķina proporcionāli dalībstruktūras darījumu riska pakāpei un pienācīgi ņemot vērā dažādu uzņēmējdarbības modeļu riska profilus. Izmantojot alternatīvu metodi, var ņemt vērā arī bilances aktīvu daļu un tādus riska rādītājus kā kapitāla pietiekamību, aktīvu kvalitāti un likviditāti.

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

Jebkuru alternatīvo metodi apstiprina attiecīgās kompetentās iestādes un EBI, un tās atbilst saskaņā ar 11. panta 5. punktu izstrādātajām EBI pamatnostādņēm. EBI pārskata atbilstību pamatnostādņēm vismaz reizi piecos gados un ikreiz, kad noguldījumu garantijas sistēmas alternatīvā metode tiek mainīta. [Gr. 110]

4. Lai nodrošinātu to, ka tiek konkrētizēti definīciju elementi un metodes, kas minētas II pielikuma A daļā, Komisijai deleģē pilnvaras. ~~Šo definīciju efektīvu saskaņošanu un izveidotu standartu metodi, kas noteikta 1. un 2. punktā, EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus pieņem saskaņā ar [EBI regulas] 7. līdz 7.d pantu. ja nepieciešams, pielāgojot minētās definīcijas un metodes, lai nodrošinātu pilnīgu salīdzināmību un izvairītos no kropļojošiem elementiem.~~

EBI var izstrādāt minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu, ko iesniedz Komisijā līdz 2012. gada 31. decembrim.

Pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus Komisijai tiek deleģētas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu. [Gr. 111]

4.a Veicot riska analīzi un izstrādājot regulatīvo tehnisko standartu projektus, EBI ņem vērā kredītiestāžu ieviestos pārvaldības kontroles mehānismus. Tā nodrošina labākās prakses piemēru izplatīšanu ar EFUS starpniecību. [Gr. 113]

5. Līdz 2012. gada 31. decembrim EBI izdod pamatnostādnes **saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu** par II pielikuma B daļas piemērošanu ~~saskaņā ar [EBI regulas 8. pantu]~~ **un par noguldījumu garantiju sistēmu izstrādātām uz risku balstītām alternatīvām metodēm atbilstīgi 3.a punktam. [Gr. 114]**

12. pants

Sadarbība Savienībā

1. Noguldījumu garantiju sistēmas attiecas uz noguldītājiem tajās filiālēs, ko kredītiestādes izveido citās dalībvalstīs.

2. Noguldītājiem filiālēs, ko kredītiestādes izveidojušas citās dalībvalstīs, vai dalībvalstīs, kurās darbojas citā dalībvalstī atļauju saņēmusi kredītiestāde, atmaksā uzņēmējas dalībvalsts sistēma piederības dalībvalsts sistēmas vārdā. Piederības dalībvalsts sistēma ~~atmaksā~~ **savlaicīgi nodrošina nepieciešamos līdzekļus, lai uzņēmējas dalībvalsts sistēmai sistēma varētu izpildīt piederības dalībvalsts sistēmas saistības attiecībā uz atmaksu noguldītājiem saskaņā ar 1. punktu. [Gr. 115]**

Uzņēmējas dalībvalsts sistēma arī informē attiecīgos noguldītājus mītnes dalībvalsts sistēmas vārdā, un tai ir tiesības iesaistīties sarakstē ar šiem noguldītājiem mītnes dalībvalsts sistēmas vārdā.

3. Ja kredītiestāde vairs nav sistēmas dalībniece un pievienojas citai sistēmai, ~~iemaksas, kas veiktas 6 mēnešu laikā~~ **gadā** pirms dalības pārtraukšanas **veiktās iemaksas** atmaksā vai **proporcionāli** pārved uz citu sistēmu, **ja vien tās nav regulāras iemaksas saskaņā ar 9. panta 1. punkta 3. daļu vai papildu iemaksas saskaņā ar 9. panta 3. punktu.** Tas neattiecas uz gadījumu, ja kredītiestāde ir izslēgta no sistēmas saskaņā ar 3. panta 3. punktu. [Gr. 116]

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

4. Dalībvalstis nodrošina, ka mītnes dalībvalsts noguldījumu garantiju sistēmas apmainās ar informāciju, kas minēta 3. panta 7. punktā, ar uzņēmējas dalībvalsts noguldījumu garantiju sistēmām. Piemēro ierobežojumus, kas izklāstīti minētajā pantā.

Kredītiestādes, kuras brīvprātīgi vēlas pāriet no vienas noguldījumu garantiju sistēmas uz citu saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem, iesniedz paziņojumu par šo nodomu vismaz sešus mēnešus iepriekš. Minētā perioda laikā kredītiestāde veic iemaksas tās sākotnējā noguldījumu garantiju sistēmā gan attiecībā uz ex-ante, gan ex-post finansējumu. [Gr. 117]

5. Lai veicinātu efektīvu sadarbību starp noguldījumu garantiju sistēmām jo īpaši attiecībā uz šo pantu un 10. pantu, noguldījumu garantiju sistēmas vai vajadzības gadījumā kompetentās iestādes sagatavo rakstisku vienošanos par sadarbību. Šādas vienošanās ņem vērā prasības, kas izklāstītas Direktīvā 95/46/EK.

Noguldījumu garantiju sistēmas paziņo EBI par šādu vienošanos pastāvēšanu un saturu. EBI var izdot atzinumus par šādu vienošanos saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 6. panta 2. punkta f) apakšpunktu un 19. pantu. Ja kompetentās iestādes vai noguldījumu garantiju sistēmas nevar panākt vienošanos vai ja ir strīds par šādas vienošanās interpretāciju, EBI izšķir strīdus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 11. pantu.

Ja šādas vienošanās nav, tas neietekmē noguldītāju prasījumus saskaņā ar 8. panta 2. punktu vai kredītiestādes prasījumus saskaņā ar šā panta 3. punktu.

13. pants

Kredītiestāžu filiāles trešās valstīs

1. Dalībvalstis pārbauda to, vai tādu kredītiestāžu filiāļu aizsardzība, kuru galvenais birojs neatrodas Savienībā (trešo valstu kredītiestādes), ir vismaz tāds pats kā šajā direktīvā noteiktais.

Ja tā nav, dalībvalstis var, ievērojot Direktīvas 2006/48/EK 38. panta 1. punktu, noteikt, ka trešo valstu kredītiestādes filiālēm ir jāpievienojas noguldījumu garantiju sistēmām, kas darbojas šo dalībvalstu teritorijā.

1.a Lai nodrošinātu 1. punkta piemērošanas konsekvētu saskaņošanu, EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, kuros nosaka vispārīgus atbilstības kritērijus.

EBI minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu iesniedz Komisijā līdz [...].

Pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus Komisijai tiek deleģētas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu. [Gr. 118]

2. Noguldītājiem un iespējamiem noguldītājiem trešo valstu kredītiestādes filiālēs, kura nav dalībniece sistēmā, kas darbojas šajā dalībvalstī, kredītiestāde sniedz visu atbilstīgo informāciju par garantijas pasākumiem, kas attiecas uz viņu noguldījumiem.

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

3. Šā panta 2. punktā paredzēto informāciju dara pieejamu tā, kā to paredz valsts likumi, tās dalībvalsts valsts valodā vai valodās, kur filiāle ir reģistrēta, **un arī citās valodās, ja to prasa noguldītājs un ja filiāle šo prasību var izpildīt**, un tai ir jābūt skaidrai un pilnīgai. [Gr. 151/rev]

14. pants

Informācija noguldītājiem

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka kredītiestādes esošajiem un iespējamiem noguldītājiem dara pieejamu vajadzīgo informāciju, lai identificētu noguldījumu garantiju sistēmu, kuras dalībniece ir kredītiestāde un tās filiāles Savienībā. Ja noguldījumu garantiju sistēma nenodrošina noguldījumiem garantijas atbilstīgi ~~4. pantam~~, **4. panta 1. punkta a) līdz g) un i) līdz k) apakšpunktam un 4. panta 2. punktam**, kredītiestādes par to informē noguldītāju, **un tādā gadījumā kredītiestāde piedāvā noguldītājam iespēju, nemaksājot soda naudu, izņemt noguldījumus kopā ar visiem uzkrātajiem procentiem un piemaksām**. [Gr. 119]

2. Informāciju iespējamiem noguldītājiem dara pieejamu, un iespējamie noguldītāji to apstiprina un paraksta pirms tiek noslēgts līgums par noguldījuma pieņemšanu. Šim nolūkam izmanto III pielikumā minēto paraugu.

3. Informāciju esošajiem noguldītājiem sniedz viņu konta izrakstos. Minētajā informācijā iekļauj apstiprinājumu, ka noguldījumi ir atbilstīgi noguldījumi. Turklāt iekļauj atsauci uz III pielikumā minēto informācijas lapu, un norādi, kur to var atrast. ~~Var norādīt~~ **Informācijas lapu, kas minēta III pielikumā, vismaz reizi gadā pievieno vienam no paziņojumiem par noguldītāju konta izrakstiem**. Informācijas lapā **norāda** arī atbildīgās noguldījumu garantiju sistēmas tīmekļa vietni.

Noguldītāju garantiju sistēmu tīmekļa vietne ietver noguldītājiem nepieciešamo informāciju, jo īpaši informāciju par noteikumiem attiecībā uz procedūru un noguldījumu garantiju nosacījumiem, kā paredzēts šajā direktīvā. [Gr. 120]

4. Šā panta 1. punktā paredzēto informāciju dara pieejamu tā, kā to paredz valsts likumi, tās dalībvalsts valsts valodā vai valodās, kur filiāle ir reģistrēta, **un arī citās valodās, ja to prasa noguldītājs un ja filiāle šo prasību var izpildīt**. [Gr. 121]

5. Dalībvalstis ierobežo ~~1. punkta 1., 2. un 3. punktā~~ minētās informācijas izmantojumu reklamā līdz lietīšķai norādei par sistēmu, kura **garantē** produktu, uz kuru reklāma attiecas. [Gr. 122]

Kredītiestādes, kas ir dalībnieces sistēmā, kura minēta ~~1. panta 3. punktā un 1. panta 4. punktā~~, pienācīgi **un viegli saprotamā veidā** informē noguldītājus par **noguldījumu garantiju** sistēmas darbību. **Tajā pašā laikā kredītiestādes sniedz noguldītājiem informāciju par maksimālo seguma līmeni un par citiem jautājumiem par noguldījumu garantiju sistēmu**. Šādā informācijā neiekļauj atsauci uz noguldījumu neierobežotu segumu. [Gr. 123]

6. Ja kredītiestādes apvienojas, to noguldītājus informē par apvienošanas vismaz vienu mēnesi pirms apvienošanās iegūst juridisku spēku. Noguldītājus informē, ka pēc apvienošanās stāšanās spēkā visi viņu noguldījumi, kas turēti katrā no bankām, kuras apvienojas, pēc šā pasākuma tiks apkopoti, lai noteiktu to seguma līmeni saskaņā ar noguldījumu garantiju sistēmu. **Noguldītājiem dod trīs mēnešu termiņu pēc paziņojuma par apvienošanas, lai viņi varētu pārskatīt noguldījumus kopā ar visiem uzkrātajiem procentiem un piemaksām, kas ir lielāki par seguma līmeni saskaņā ar 5. panta 1. punktu, uz citu banku vai cita komercnosaukuma banku, nemaksājot soda naudu**. Minētā triju mēnešu perioda laikā, ja 5. panta 1. punktā noteiktā summa tiek pārsniegta, seguma līmeni palielina, reizinot 5. panta 1. punktā paredzēto summu ar apvienoto kredītiestāžu skaitu. [Gr. 124]

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

6.a Ja kredītiestāde izstājas vai to izslēdz no noguldījumu garantiju sistēmas, šī kredītiestāde mēneša laikā par to informē noguldītājus. [Gr. 125]

7. Ja noguldītājs izmanto interneta bankas pakalpojumus, vajadzīgo informāciju, kas jāpaziņo saskaņā ar šo direktīvu, **elektroniski ar piemērotiem līdzekļiem** dara zināmu tā, lai pievērstu noguldītāja uzmanību, **un, ja noguldītājs tā pieprasa, arī papīra formātā.** [Gr. 126]

7.a Dalībvalstis nodrošina to, ka ir ieviestas atbilstošas procedūras, lai noguldījumu garantiju sistēmas varētu apmainīties ar informāciju un efektīvi sazināties ar citām noguldījumu garantiju sistēmām, saistītajām kredītiestādēm un attiecīgajām kompetentajām iestādēm savā jurisdikcijā, kā arī ar citām iestādēm pārrobežu sadarbībā, ja tas nepieciešams. [Gr. 127]

15. pants

Pilnvaroto kredītiestāžu saraksts

Pilnvaroto kredītiestāžu sarakstā, kas jāstāda atbilstīgi Direktīvas 2006/48/EK 14. pantam, Komisija **pārredzamā veidā** norāda katras kredītiestādes statusu attiecībā uz šo direktīvu. [Gr. 128]

16. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šā panta nosacījumus.

1.a Pilnvaras pieņemt 5. panta 7. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir **no ...** (*) uz nenoteiktu laiku.

1.b Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā brīdī var atsaukt 5. panta 7. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošo deleģēto aktu likumību.

2. Tiklīdz tā pieņem deleģēto aktu, Komisija par to paziņo vienlaicīgi Eiropas Parlamentam un Padomei.

3. Komisijai piešķirtās pilnvaras pieņemt deleģētos aktus ir pakļautas nosacījumiem, kas noteikti 17. un 18. pantā. **Saskaņā ar 5.a panta 7. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja triju mēnešu laikā pēc tā paziņošanas Eiropas Parlamentam un Padomei ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja līdz minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju, ka tie iebildumus neizteiks. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par trim mēnešiem.** [Gr. 129]

~~17. pants~~

~~Deleģēšanas atsaukšana~~

~~1. Eiropas Parlaments vai Padome var jebkurā laikā atsaukt pilnvaru deleģēšanu, kas minēta 16. pantā.~~

(*) Šīs direktīvas spēkā stāšanās datums.

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

2. Iestāde, kura ir uzsākusi iekšējo procedūru, lai pieņemtu lēmumu par to, vai atsaukt pilnvaru deleģēšanu, apņemas informēt pārējās iestādes un Komisiju pieņemamā termiņā pirms galīgā lēmuma pieņemšanas, norādot, kuras deleģētās pilnvaras varētu tikt atsauktas, kā arī atsaukšanas iespējamās iemeslus.

3. Ar atsaukšanas lēmumu tiek izbeigta minētajā lēmumā norādīto pilnvaru deleģēšana. Lēmums stājas spēkā nekavējoties vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošo deleģēto aktu derīgumu. To publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī. [Gr. 130]

18. pants

Iebildumi pret deleģētiem aktiem

1. Eiropas Parlaments un Padome var izteikt iebildumus par deleģēto aktu divu mēnešu laikā no tā paziņošanas dienas. Pamatojoties uz Eiropas Parlamenta vai Padomes ierosinājumu, šo termiņu var pagarināt par vienu mēnesi.

2. Ja, minētajam termiņam beidzoties, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus pret deleģēto aktu, to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī, un tas stājas spēkā tajā norādītajā dienā.

Deleģēto aktu var publicēt Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī, un tas var stāties spēkā pirms minētā termiņa beigām, ja gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu necelt iebildumus.

3. Ja Eiropas Parlaments vai Padome izsaka iebildumus pret deleģēto aktu, tas nestājas spēkā. Iestāde, kas izsaka iebildumus pret deleģēto aktu, izklāsta to pamatojumu. [Gr. 131]

19. pants

Pārejas noteikumi

1. Šīs direktīvas 9.pantā minētās iemaksas noguldījumu garantiju sistēmās tiek sadalītas pēc iespējas vienādi, līdz ir sasniegts mērķapjoms, kas minēts 9. panta 1. punkta trešajā daļā. [Gr. 132]

1.a Ja šīs direktīvas spēkā stāšanās brīdī noguldījumu garantiju sistēma nevar noteikt segto noguldījumu apmēru sistēmā iesaistītajās kredītiestādēs, 2. panta 1. punkta h) apakšpunktā minētais mērķapjoms attiecas uz atbilstīgajiem noguldījumiem sistēmā. No 2015. gada 1. janvāra segtie noguldījumi uzskatāmi par pamatu visu noguldījumu garantiju sistēmu mērķapjoma noteikšanai. [Gr. 133]

2. Noguldītājus, kuriem ir tās pašas kredītiestādes emitēti parāda vērtspapīri un saistības, ko rada tās pārvedu vekseli un vekseli, noguldījumi, kuru pastāvēšanu var pierādīt tikai ar sertifikātu, kas nav konta izraksts, kuri izveidoti turētājam, nevis konkrētai personai, noguldījumi, kuru pamatsumma nav atmaksājama pēc nominālvērtības vai kuru pamatsumma ir atmaksājama pēc nominālvērtības saskaņā ar konkrētu garantiju vai vienošanos, ko nodrošina kredītiestāde vai trešā persona, informē par to, ka viņu noguldījumi vairs netiek segti saskaņā ar noguldījumu garantiju sistēmu.

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

3. Ja pēc šīs direktīvas vai Direktīvas 2009/14/EK transponēšanas valsts tiesību aktos noguldījumu garantiju sistēmas vairs nesedz konkrētus noguldījumus vai tos sedz tikai daļēji, dalībvalstis var atļaut segt šādus noguldījumus līdz 2014. gada 31. decembrim, ja minētie noguldījumi tika iemaksāti pirms 2010. gada 30. jūnija. Pēc 2014. gada 31. decembra dalībvalstis nodrošina, ka neviena sistēma negarantē lielākas vai plašākas garantijas nekā tās, ko paredz šī direktīva, neatkarīgi no tā, kad noguldījumi tika iemaksāti.

4. Līdz ~~2015. gada 31. decembrim~~ **2014. gada 2. janvārim**, Komisija iesniedz ziņojumu un vajadzības gadījumā tiesību akta priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei, **nosakot, kā lai noteiktu, vai spēkā esošās noguldījumu garantiju sistēmas, ir jāaizstāj ar vienotu sistēmu visā Savienībā kas darbojas Savienībā, EBI vadībā varētu sadarboties Eiropas sistēmā, lai novērstu riskus, ko rada pārrobežu darbība un aizsargātu noguldījumus no šādiem riskiem.** [Gr. 134]

5. Komisija sadarbībā ar EBI līdz 2015. gada 31. decembrim iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par paveikto šīs direktīvas īstenošanā. Minētajā ziņojumā jo īpaši jāizvērtē: ~~iespeja noteikt mērķapjomu, pamatojoties uz segtajiem noguldījumiem, nemazinot noguldītāju aizsardzību.~~

- **mērķapjoms**, pamatojoties uz segtajiem noguldījumiem, **izvērtējot noteikto procentuālo maksājumu vai citu reglamentējošu variantu piemērotību; minētais mērķapjoms atspoguļo zaudēto noguldījumu apjomu iepriekšējo desmit gadu laikā attiecībā uz segtajiem noguldījumiem likumā paredzētajā, līgumiskajā vai institucionālās aizsardzības shēmā, kā norādīts Direktīvas 2006/48/EK 80. panta 8. punktā;**
- **kredītiestādēm saistošo reglamentējošo saistību, piemēram, prasību par pašu kapitālu, kopējā ietekme;**
- **savstarpējā saikne starp tiesību aktiem par noguldījumu garantiju sistēmām un turpmākiem tiesību aktiem krīžu pārvaldībai;**
- **ietekme uz banku darbības modeļu daudzveidību, ņemot vērā nepieciešamību to saglabāt;**
- **pašreizējā seguma līmeņa atbilstība noguldītāju interesēm.**

Ziņojumā izvērtē arī to, vai punkta pirmajā daļā minētie jautājumi ir risināti tā, lai saglabātu noguldītāju aizsardzību. [Gr. 135]

20. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvi un administratīvi akti, kas vajadzīgi, lai līdz 2012. gada 31. decembrim izpildītu 1. panta, 2. panta 1. punkta a), c), d), f), h) līdz n) apakšpunkta, 2. panta 2. punkta, 3. panta 1. punkta, 3. panta 3. punkta, 3. panta 5. līdz 7. punkta, 4. panta 1. punkta d) līdz k) apakšpunkta, 5. panta 2. punkta līdz 5. panta 5. punkta, 6. panta 4. punkta līdz 6. panta 7. punkta, 7. panta 1. līdz 3. punkta, 8. panta 2. līdz 4. punkta, 9. līdz 11. panta, 12. panta, 13. panta 1. līdz 2. punkta, 14. panta 1. līdz 3. punkta, 14. panta 5. līdz 7. punkta, 19. panta un I līdz III pielikuma šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara zināmus Komisijai minēto pasākumu tekstus, kā arī minēto noteikumu un šīs direktīvas atbilstības tabulu. [Gr. 136]

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

~~Atkāpjoties no šā punkta pirmās daļas, dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai līdz 2020. gada 31. decembrim izpildītu 9. panta 1. punkta trešās daļas, 9. panta 3. punkta un 10. panta prasības. [Gr. 137]~~

~~Atkāpjoties no šā punkta pirmās daļas, dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai līdz 2013. gada 31. decembrim izpildītu 7. panta 1. punkta un 9. panta 5. punkta prasības. Tomēr atbilstīgo noguldījumu procentuālā daļa, kas minēta 9. panta 5. punkta a) apakšpunktā, ir spēkā no 2014. gada 1. janvāra. Līdz 2017. gada 31. decembrim piemēro procentuālo daļu 0,5 % apmērā. Pēc minētā datuma un līdz 2020. gada 31. decembrim piemēro procentuālo daļu 0,75 % apmērā. [Gr. 138]~~

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Tās iekļauj arī norādi, ka atsauces uz direktīvām, kuras atceļ ar šo direktīvu, spēkā esošajos noramītajos un administratīvajos aktos uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu. Dalībvalstia nosaka, kā izdarāma šāda atsauce un kā formulējams minētais teikums.

2. Dalībvalstis dara zināmus Komisijai galvenos valsts tiesību aktu noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

21. pants

Atcelšana

Direktīvu 94/19/EK kopā ar tās vēlākiem grozījumiem atceļ no 2012. gada 31. decembra, neskarot dalībvalstu pienākumus, kas saistīti ar IV pielikumā norādītajiem termiņiem šīs direktīvas transponēšanai valsts tiesību aktos un piemērošanai.

Atsauces uz atceltajām direktīvām uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu un lasa saskaņā ar V pielikumā iekļauto atbilstības tabulu.

22. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

No 2013. gada 1. janvāra piemēro 2. panta 1. punkta b), e) un g) apakšpunktu, 4. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktu, 5. panta 1. punktu, 6. panta 1., 2. un 3. punktu, 7. panta 4. punktu, 8. panta 1. punktu, 12. panta 1. punktu, 13. panta 3. punktu, 14. panta 4. punktu, 15. līdz 18. pantu.

23. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

....

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

I PIELIKUMS

Noguldījumu garantiju sistēmā veicamo uz risku balstīto iemaksu noteikšana

1. Izmanto šādas formulas:

a) dalībnieka uz risku balstīto iemaksu summa

$$C_i = TC * RS_i$$

b) dalībnieka riska daļa

$$RS_i = \frac{RA_i}{\sum_{k=1}^n RA_k}$$

c) dalībnieka riska svērto iemaksu summa

$$RA_i = CB * \beta_i$$

kur

C_i noguldījumu garantiju sistēmas i -tā dalībnieka iemaksas summa,

TC noguldījumu garantiju sistēmā veicamo iemaksu kopsumma,

RS_i i -tā dalībnieka riska daļa,

RA_i i -tā dalībnieka riska svērto iemaksu summa,

RA_k katra no n dalībniekiem riska svērto iemaksu summas,

CB iemaksu bāze (proti, **segtie noguldījumi no 2015. gada 1. janvāra vai — kamēr tos nav iespējams aprēķināt visām garantiju sistēmā iesaistītajām dalībstruktūrām** — atbilstīgie noguldījumi), [Gr. 139]

β_i i -tajam dalībniekam piešķirtais riska koeficients atbilstoši II pielikumam.

2. Izmanto šādas formulas:

a) dalībnieka kopējais saliktais rezultāts

$$\rho_i = \frac{3}{4} \rho_i^{\text{COR}} + \frac{1}{4} \rho_i^{\text{SUP}}$$

b) dalībnieka saliktais starprezultāts attiecībā uz pamatrādītājiem

$$\rho_i^{\text{COR}} = \frac{1}{4} [\rho_i^{\text{CA1}} + \rho_i^{\text{AQ1}} + \rho_i^{\text{P1}} + \rho_i^{\text{L1}}]$$

c) dalībnieka saliktais starprezultāts attiecībā uz papildrādītājiem

$$\rho_i^{\text{SUP}} = 1/n[\rho_i^{\text{X1}} + \rho_i^{\text{X2}} + \dots + \rho_i^{\text{Xn}}]$$

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

kur

 ρ_i i-tā dalībnieka kopējais saliktais rezultāts, ρ_i^{COR} i-tā dalībnieka kopējais saliktais starprezultāts attiecībā uz pamatrādītājiem, ρ_i^{SUP} i-tā dalībnieka kopējais saliktais starprezultāts attiecībā uz papildrādītājiem, ρ_i^x mainīgais lielums, kas novērtē i-tā dalībnieka risku attiecībā uz atsevišķu II pielikumā norādītu pamatrādītāju vai papildrādītāju,

x konkrētā pamatrādītāja vai papildrādītāja apzīmējums.

II PIELIKUMS

Rādītāji, rezultāti un riska svērumi, lai aprēķinātu uz risku balstītās iemaksas

A DAĻA

Pamatrādītāji

1. Lai aprēķinātu uz risku balstītās iemaksas, izmanto šādus pamatrādītājus.

Riska kategorija	Rādītājs	Attiecība
Kapitāla pietiekamība	Pašu kapitāla posteņi, kas minēti Direktīvas 2006/48/EK 57. panta a)–ca) apakšpunktā, un riska svērtie aktīvi, kas minēti Direktīvas 2006/48/EK 76. pantā	Pašu kapitāls
		Riska svērtie aktīvi
Aktīvu kvalitāte	Ienākumus nenesoši aizdevumi	Ienākumus nenesoši aizdevumi
		Bruto aizdevumi
Rentabilitāte	Riska svērtā aktīvu atdeve	Tīrie ieņēmumi
		Kopējie aktīvi vidēji
Likviditāte	Jānosaka dalībvalstīm saskaņā ar 11. panta 4. punktu	

2. Lai atspoguļotu riska profilu attiecībā uz pamatrādītājiem, izmanto šādus rezultātus.

Riska līmenis	Kapitāla pietiekamība	Aktīvu kvalitāte	Rentabilitāte	Likviditāte
Ļoti zems risks	1	1	1	1
Zems risks	2	2	2	2
Vidējs risks	3	3	3	3
Augsts risks	4	4	4	4
Ļoti augsts risks	5	5	5	5

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

3. Dalībniekam piešķir šādus rezultātus, balstoties uz rādītāju faktiskajām vērtībām konkrētajā riska kategorijā.

Elements	Apzīmējums (x)	$\rho^x = 1$	$\rho^x = 2$	$\rho^x = 3$	$\rho^x = 4$	$\rho^x = 5$
Kapitāla pietiekamība	CA	$x > 12,3 \%$	$12,3 \% \geq x > 9,6 \%$	$9,6 \% \geq x > 8,2 \%$	$8,2 \% \geq x > 7 \%$	$x \leq 7 \%$
Aktīvu kvalitāte	AQ	$x \leq 1 \%$	$1 \% < x \leq 2,1 \%$	$2,1 \% < x \leq 3,7 \%$	$3,7 \% < x \leq 6 \%$	$x > 6 \%$
Rentabilitāte	P	$x > 1,2 \%$	$1,2 \% \geq x > 0,9 \%$	$0,9 \% \geq x > 0,7 \%$	$0,7 \% \geq x > 0,5 \%$	$x \leq 0,5 \%$
Likviditāte	L	Dalībvalstis var noteikt robežvērtības katram ρ^x saskaņā ar 11. panta 4. punktu				

4. Ņemot vērā dalībnieka salikto rezultātu, tam piešķir šādus riska svērumus (koeficientus).

Saliktais rezultāts (ρ)	$1 < \rho \leq 1,5$	$1,5 < \rho \leq 2,5$	$2,5 < \rho \leq 3,5$	$3,5 < \rho \leq 4,5$	$4,5 < \rho \leq 5$
Riska koeficients (β)	75 %	100 %	125 %	150 %	200 %

B DAĻA

Papildrādītāji

1. Lai aprēķinātu uz risku balstītās iemaksas, dalībvalstis nosaka papildrādītājus. Šim nolūkam var izmantot arī dažus vai visus turpmāk norādītos rādītājus. [Gr. 141]

Riska kategorija	Rādītājs/attiecība	Definīcija		
Kapitāla pietiekamība	Kopējais kapitāls	Kopējais kapitāls		
		Riska svērtie aktīvi		
	Papildu kapitāls (*)	Papildu kapitāls	vai	Papildu kapitāls
	Kopējie aktīvi	Riska svērtie aktīvi		
Aktīvu kvalitāte	Uzkrājumi izdevumu zaudējumiem	Uzkrājumi izdevumu zaudējumiem	vai	Uzkrājumi izdevumu zaudējumiem
		Tīrie procentu ieņēmumi		Darbības ieņēmumi
	Riska svērtie aktīvi	Riska svērtie aktīvi		
Rentabilitāte	Izmaksu un ieņēmumu attiecība	Darbības izdevumi		
		Darbības ieņēmumi		
	Peļņas starpība	Peļņas starpība		
		Kopējais kapitāls		
Likviditāte	Jānosaka dalībvalstīm saskaņā ar 11. panta 5. punktu			

(*) Papildu kapitāls ir kapitāls, no kura atņemts pašu kapitāls, kas minēts Direktīvas 2006/48/EK 57. panta a)–h) punktā

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

2. Lai atspoguļotu riska profilu attiecībā uz papildrādītājiem, izmanto šādus rezultātus.

Riska līmenis	Kapitāla pietiekamība	Aktīvu kvalitāte	Rentabilitāte	Likviditāte
Ļoti zems risks	1	1	1	1
Zems risks	2	2	2	2
Vidējs risks	3	3	3	3
Augsts risks	4	4	4	4
Ļoti augsts risks	5	5	5	5

3. Ņemot vērā dalībnieka salikto rezultātu, tam piešķir šādus riska svērumus (koeficientus).

Composite score (ρ) Saliktais rezultāts (ρ)	$1 < \rho \leq 1,5$	$1,5 < \rho \leq 2,5$	$2,5 < \rho \leq 3,5$	$3,5 < \rho \leq 4,5$	$4,5 < \rho \leq 5$
Risk coefficient (β) Riska koeficients (β)	75 %	100 %	125 %	150 %	200 %

III PIELIKUMS

Noguldītājam sniedzamās informācijas paraugs

Ja **Jūsu** noguldījumu, kas ir izmaksājams, **Jūsu** kredītiestāde nav izmaksājusi tādu iemeslu dēļ, kas ir tieši saistīti ar tās finansiālo stāvokli, ~~no~~ **Jums kā noguldītājam** atmaksā noguldījumu garantiju sistēma. [Kredītiestāde, kas ir konta turētāja] [produkts] ~~vispārīgi~~ sedz atbildīgā noguldījumu garantiju sistēma **saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2012/.../ES par noguldījumu garantiju sistēmām** (*). [Gr. 142]

Maksimālā atmaksājama summa ir EUR 100 000 katrā bankā. Tas nozīmē, ka visus **Jūsu** noguldījumus vienā un tajā pašā bankā ~~summē~~ **saskaņā**, lai noteiktu seguma līmeni. Ja, piemēram, ~~no~~ **Jūsu noguldījumu kontā** ir EUR 90 000 un norēķinu kontā ir ~~EUR 20 000, viņam atmaksā~~ **EUR 40 000, Jums atmaksās** tikai EUR 100 000. [Gr. 143]

[Tikai vajadzības gadījumā]. Šo metodi izmanto arī tad, ja kredītiestāde ~~darbojas ar vairākiem komercnosaukumiem~~ **ar saviem klientiem sadarbojas, izmantojot vairākus komercnosaukumus**. [Kredītiestāde, kas ir konta turētāja] darbojas arī ar šādu(-iem) nosaukumu(-iem): [visi citi attiecīgās kredītiestādes komercnosaukumi]. Tas nozīmē, ka visi noguldījumi, kas pieņemti ar vienu vai vairākiem no šiem kredītiestādes komercnosaukumiem, **katrs** attiecīgi tiek ~~segti~~ **segts** līdz EUR 100 000. [Gr. 144]

Kopīgu kontu gadījumā maksimālo summu EUR 100 000 piemēro katram noguldītājam.

[Tikai vajadzības gadījumā]. Tomēr, lai aprēķinātu maksimālo summu EUR 100 000, noguldījumus kontā, uz kuru ir tiesības divām vai vairākām personām kā locekļiem uzņēmēj sabiedrībās, asociācijās vai līdzīgās apvienībās, kas nav juridiska persona, locekļiem, summē un ar tiem rīkojas tāpat kā ar noguldījumiem, ko izdarījis viens noguldītājs.

Parasti noguldījumu garantiju sistēma sedz visu privāto noguldītāju un uzņēmumu **[ja tas piemērojams dalībvalstī], kā arī mazāk aizsargātu pašvaldību** noguldījumus. Uzņēmumi konkrētiem noguldījumiem ir norādīti atbildīgās noguldījumu garantiju sistēmas tīmekļa vietnē **[ievietot atbildīgās sistēmas tīmekļa vietnes adresi]**. Jūsu kredītiestāde pēc pieprasījuma Jūs informēs arī par to, vai sistēma sedz konkrētus produktus. Ja noguldījumi tiek ~~segti~~ **segti**, kredītiestāde to arī ~~apstiprinās~~ **norāda Jūsu** konta izrakstā. [Gr. 145]

(*) Šis direktīvas numurs un publikācijas atsauce.

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

Atbildīgā noguldījumu garantiju sistēma ir [nosaukums un adrese, tālrunis, e-pasts un tīmekļa vietne]. Tā Jums atmaksās noguldījumus (līdz EUR 100 000) ~~vēlākais sešu nedēļu laikā, no 2013. gada 31. decembra~~ vienas nedēļas laikā **piecu [attiecīgos gadījumos — divdesmit] darbdienu laikā.** [Attiecīgos gadījumos: **Pēc pieprasījuma noguldījumu garantiju iestāde piecu darbdienu laikā Jums izmaksās kredītu līdz EUR 5 000 apjomā. No 2017. gada Jūsu noguldījumus (līdz EUR 100 000) atmaksās piecu darbdienu laikā.**] [Gr. 146]

Ja atmaksa netiek veikta ~~norādītajā~~ **iepriekš minētajos** termiņos, Jums jāsaņemas ar noguldījumu garantiju sistēmu, jo termiņš atmaksas prasījuma iesniegšana ~~var būt~~ **ir ierobežots [ievietot attiecīgo dalībvalstī noteikto termiņu un precīzu atsauci uz valsts tiesību aktu un konkrēto pantu, kurā paredzēti šie noteikumi].** Sīkāku informāciju var iegūt [atbildīgās sistēmas tīmekļa vietnē]. [Gr. 147]

[Tikai attiecīgos gadījumos]. Jūsu ~~noguldījumu garantē~~ **institucionālā kredītiestāde ir institucionālās** aizsardzības ~~shēma, [kas ir/nav atzīta] kā~~ **institucionālās** aizsardzības ~~shēmas dalībniiece.~~ Tas nozīmē, ka visas ~~bankas kredītiestādes,~~ kas ir šīs sistēmas dalībnieces, savstarpēji atbalsta viena otru, lai nepieļautu ~~bankas bankrotu~~ **maksātnespēju.** Tomēr, ja ~~banka bankrotē maksātnespēja iestājas,~~ Jūsu noguldījumi tiks atmaksāti līdz EUR 100 000 apmērā **saskaņā ar minēto noguldījumu garantiju sistēmu, kas ir atzīta atbilstoši valsts tiesību aktiem.** [Gr. 148]

IV PIELIKUMS

A DAĻA

Atceltās direktīvas ar to secīgajiem grozījumiem (minēts 21. pantā)

Eiropas Parlamenta un Padomes 1994. gada 30. maija Direktīva 94/19/EK par noguldījumu garantiju sistēmām

Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 11. marta Direktīva 2009/14/EK, ar ko Direktīvu 94/19/EK par noguldījumu garantiju sistēmām groza attiecībā uz seguma līmeni un izmaksas aizkavējumu

B DAĻA

Transponēšanas termiņi (minēti 21. pantā)

Direktīva	Transponēšanas termiņš
Direktīva 94/19/EK	1.7.1995.
Direktīva 2009/14/EK	30.6.2009.
Direktīva 2009/14/EK (1. panta 3. punkta i) apakšpunkta otrā daļa, 7. panta 1.a un 3. punkts un 10. panta 1. punkts Direktīvā 94/19/EK, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2009/14/EK)	31.12.2010.

V PIELIKUMS

Atbilstības tabula

Šī direktīva	Direktīva 2009/14/EK	Direktīva 94/19/EK
1. pants	—	—
2. panta 1. punkta a) apakšpunkts		1. panta 1. punkts
2. panta 1. punkta d) apakšpunkts		1. panta 2. punkts
2. panta 1. punkta e) apakšpunkts	1. panta 1. punkts	1. panta 3. punkts

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

Šī direktīva	Direktīva 2009/14/EK	Direktīva 94/19/EK
2. panta 1. punkta f) apakšpunkts		1. panta 4. punkts
2. panta 1. punkta g) apakšpunkts		1. panta 5. punkts
3. panta 1. punkts		3. panta 1. punkts
3. panta 2. punkts		3. panta 2. punkts
3. panta 3. punkts		3. panta 3. punkts
3. panta 4. punkts		5. pants
3. panta 6. punkts	1. panta 6. punkta a) apakšpunkts	
4. panta 1. punkta a)–c) apakšpunkts		2. pants
4. panta 1. punkta d) apakšpunkts		7. panta 2. punkts, I pielikuma 1. punkts
4. panta 1. punkta f) apakšpunkts		7. panta 2. punkts, I pielikuma 10. punkts
4. panta 1. punkta g) apakšpunkts		7. panta 2. punkts, I pielikuma 2. punkts
4. panta 1. punkta h) apakšpunkts		7. panta 2. punkts, I pielikuma 5. punkts
4. panta 1. punkta i) apakšpunkts		7. panta 2. punkts, I pielikuma 6. punkts
4. panta 1. punkta j) apakšpunkts		7. panta 2. punkts, I pielikuma 3. un 4. punkts
4. panta 10. punkta k) apakšpunkts		7. panta 2. punkts, I pielikuma 12. punkts
5. panta 1. punkts	1. panta 3. punkta a) apakšpunkts	7. panta 1. punkts
5. panta 4. punkts	1. panta 3. punkta a) apakšpunkts	
5. panta 6. punkts		7. panta 4. un 5. punkts
5. panta 7. punkts	1. panta 3. punkta d) apakšpunkts	
6. panta 1.–3. punkts		8. pants
7. panta 1. punkts	1. panta 6. punkta a) apakšpunkts	10. panta 1. punkts
7. panta 3. punkts		10. panta 4. punkts
7. panta 4. punkts		10. panta 5. punkts
8. panta 1. punkts		7. panta 6. punkts
8. panta 2. punkts		11. pants
12. panta 1. punkts		4. panta 1. punkts
13. pants		6. pants
14. panta 1.–3. punkts	1. panta 5. punkts	9. panta 1. punkts
14. panta 4. punkts		9. panta 2. punkts
14. panta 5. punkts		9. panta 3. punkts
15. pants		13. pants
16.–18. pants	1. panta 4. punkts	

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

ES un Marokas nolīgums par savstarpējiem liberalizācijas pasākumiem attiecībā uz lauksaimniecības un zivsaimniecības produktiem ***

P7_TA(2012)0056

Eiropas Parlamenta 2012. gada 16. februāra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par Eiropas Savienības un Marokas Karalistes nolīguma noslēgšanu vēstuļu apmaiņas veidā par savstarpējiem liberalizācijas pasākumiem attiecībā uz lauksaimniecības produktiem, pārstrādātiem lauksaimniecības produktiem, zivīm un zivsaimniecības produktiem, 1., 2. un 3. protokola un šo protokolu pielikumu aizstāšanu un grozījumiem Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgumā, ar kuru izveido asociāciju starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Marokas Karalisti, no otras puses (15975/2010 – C7-0432/2010 – 2010/0248(NLE))

(2013/C 249 E/33)

(Piekrišana)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes lēmuma projektu (15975/2010),
 - ņemot vērā projektu Eiropas Savienības un Marokas Karalistes nolīgumam vēstuļu apmaiņas veidā par savstarpējiem liberalizācijas pasākumiem attiecībā uz lauksaimniecības produktiem, pārstrādātiem lauksaimniecības produktiem, zivīm un zivsaimniecības produktiem, 1., 2. un 3. protokola un šo protokolu pielikumu aizstāšanu un grozījumiem Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgumā, ar kuru izveido asociāciju starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Marokas Karalisti, no otras puses (15974/2010),
 - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 207. panta 4. punkta pirmo daļu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunkta v) daļu (C7-0432/2010),
 - ņemot vērā Reglamenta 81. pantu un 90. panta 7. punktu,
 - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ieteikumu, kā arī Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas un Zivsaimniecības komitejas atzinumus (A7-0023/2012),
1. sniedz piekrišanu nolīguma noslēgšanai;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai, kā arī dalībvalstu un Marokas Karalistes valdībām un parlamentiem.

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

Reģionālā konvencija par Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu preferenciāliem izcelsmes noteikumiem ***

P7_TA(2012)0061

Eiropas Parlamenta 2012. gada 16. februāra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam, lai noslēgtu reģionālu konvenciju par Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu preferenciāliem izcelsmes noteikumiem (11343/2010 – C7-0207/2011 – 2010/0093(NLE))

(2013/C 249 E/34)

(Piekrišana)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā projektu Padomes lēmumam (11343/2010),
 - ņemot vērā projektu reģionālai konvencijai par Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu preferenciāliem izcelsmes noteikumiem (09429/2010),
 - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 207. panta 4. punkta pirmo daļu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunktu (C7-0207/2011),
 - ņemot vērā Reglamenta 81. pantu un 90. panta 7. punktu,
 - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ieteikumu un Ārlietu komitejas atzinumu (A7-0026/2012),
1. sniedz piekrišanu nolīguma noslēgšanai;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai un Reģionālās konvencijas par Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu preferenciāliem izcelsmes noteikumiem dalībvalstu valdībām un parlamentiem un Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu parlamentārās asamblejas priekšsēdētājiem.
-

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs (<i>turpinājums</i>)	Lappuse
2013/C 249 E/15	Vides un drošības globālās novērošanas nākotne (GMES) Eiropas Parlamenta 2012. gada 16. februāra rezolūcija par GMES nākotni (2012/2509(RSP))	56
2013/C 249 E/16	Nāvēssoda piemērošana Baltkrievijā, jo īpaši Dzmitry Kanavalau un Uladzislau Kavalyou lieta Eiropas Parlamenta 2012. gada 16. februāra rezolūcija par nāvēssodu Baltkrievijā, jo īpaši attiecībā uz Dzmitry Kanavalau un Uladzislau Kavalyou lietām (2012/2539(RSP))	57
2013/C 249 E/17	Ēģipte — jaunākā notikumu attīstība Eiropas Parlamenta 2012. gada 16. februāra rezolūcija par Ēģipti — jaunākie notikumi (2012/2541(RSP))	60
2013/C 249 E/18	Nāvēssoda piemērošana Japānā Eiropas Parlamenta 2012. gada 16. februāra rezolūcija par nāvēssodu Japānā (2012/2542(RSP))	63

II *Informācija*

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Parlaments

Trešdiena, 2012. gada 15. februāris

2013/C 249 E/19	Reglamenta 48. panta 2. punkta grozīšana attiecībā uz patstāvīgajiem ziņojumiem Eiropas Parlamenta 2012. gada 15. februāra normatīvā rezolūcija par Parlamenta Reglamenta 48. panta 2. punkta grozīšanu attiecībā uz patstāvīgajiem ziņojumiem (2011/2168(REG))	66
-----------------	--	----

III *Sagatavošanā esoši tiesību akti*

EIROPAS PARLAMENTS

Otrdiena, 2012. gada 14. februāris

2013/C 249 E/20	Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes un dizainparaugi) - atsevišķi ar intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzību saistīti uzdevumi ***I Eiropas Parlamenta 2012. gada 14. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par atsevišķu ar intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzību saistītu uzdevumu uzticēšanu Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes un dizainparaugi), tostarp publiskā un privātā sektora pārstāvju pulcēšanu Eiropas Viltošanas un pirātisma novērošanas centrā (COM(2011)0288 – C7-0136/2011 – 2011/0135(COD))	68
-----------------	--	----

	P7_TC1-COD(2011)0135	
	Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2012. gada 14. februārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2012 par tādu uzdevumu uzticēšanu Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes un dizainparaugi), kuri saistīti ar intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu, tostarp par publiskā un privātā sektora pārstāvju sapulcēšanu Eiropas Intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumu novērošanas centrā.....	69
2013/C 249 E/21	Centrālo reģistru, komercreģistru un uzņēmumu reģistru savstarpējā savienojamība ***I	
	Eiropas Parlamenta 2012. gada 14. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvas 89/666/EEK, 2005/56/EK un 2009/101/EK par centrālo reģistru, komercreģistru un uzņēmumu reģistru savstarpējo savienojamību (COM(2011)0079 – C7-0059/2011 – 2011/0038(COD))	69
	P7_TC1-COD(2011)0038	
	Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2012. gada 14. februārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2012/.../ES, ar ko Padomes Direktīvu 89/666/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2005/56/EK un 2009/101/EK groza attiecībā uz centrālo reģistru, komercreģistru un uzņēmumu reģistru savstarpējo savienojamību	70
2013/C 249 E/22	Eiropas Savienības un Gvinejas-Bisavas protokols par zvejas iespējām ***	
	Eiropas Parlamenta 2012. gada 14. februāra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu protokolu, kurš saskaņots starp Eiropas Savienību un Gvinejas-Bisavas Republiku un kurā noteiktas zvejas iespējas un finansiālais ieguldījums, kas paredzēts abu pušu noslēgtajā spēkā esošajā Partnerattiecību nolīgumā zivsaimniecības nozarē (15178/2011 – C7-0003/2012 – 2011/0257(NLE))	70
2013/C 249 E/23	Marokas līdzdalība Savienības programmās ***	
	Eiropas Parlamenta 2012. gada 14. februāra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu Protokolu Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgumam, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Marokas Karalisti, no otras puses, par pamatnolīgumu starp Eiropas Savienību un Marokas Karalisti par vispārējiem principiem Marokas Karalistes līdzdalībai Savienības programmās (12712/2010 – C7-0430/2010 – 2010/0125(NLE))	71
2013/C 249 E/24	Vakcinēšana pret infekciozo katarālo drudzi ***II	
	Eiropas Parlamenta 2012. gada 14. februāra normatīvā rezolūcija par Padomes nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu, ar ko groza Direktīvu 2000/75/EK attiecībā uz vakcinēšanu pret infekciozo katarālo drudzi (16696/1/2011 – C7-0011/2012 – 2010/0326(COD))	72
2013/C 249 E/25	Tehniskās prasības kredīta pārvedumiem un tiešajiem debetiem euro valūtā ***I	
	Eiropas Parlamenta 2012. gada 14. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko nosaka tehniskās prasības kredīta pārvedumiem un tiešajiem debetiem euro un groza Regulu (EK) Nr. 924/2009 (COM(2010)0775 – C7-0434/2010 – 2010/0373(COD))	73
	P7_TC1-COD(2010)0373	
	Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2012. gada 14. februārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2012, ar ko nosaka tehniskās un darbības prasības kredīta pārvedumiem un tiešā debeta maksājumiem euro un groza Regulu (EK) Nr. 924/2009.....	74
	Normatīvās rezolūcijas pielikums.....	74

2013/C 249 E/26	<i>Baudilio Tome Muguruza</i> (ES) iecelšana Revīzijas palātas locekļa amatā Eiropas Parlamenta 2012. gada 14. februāra lēmums par priekšlikumu iecelt <i>Baudilio Tomé Muguruza</i> par Revīzijas palātas locekli (C7-0015/2012 – 2012/0801(NLE)) 75	75
-----------------	--	----

Trešdiena, 2012. gada 15. februāris

2013/C 249 E/27	Islande, Lihtenšteina, Norvēģija un Šveice un Šengenas <i>acquis</i> *** Eiropas Parlamenta 2012. gada 15. februāra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai Savienības vārdā noslēgtu Vienošanos starp Eiropas Savienību un Islandes Republiku, Lihtenšteinas Firstisti, Norvēģijas Karalisti un Šveices Konfederāciju par šo valstu līdzdalību to komiteju darbā, kuras palīdz Eiropas Komisijai īstenot izpildvaru attiecībā uz Šengenas <i>acquis</i> īstenošanu, piemērošanu un pilnveidošanu (07763/2010 – C7-0272/2011 – 2009/0168(NLE)) 76	76
-----------------	--	----

2013/C 249 E/28	Dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādnes * Eiropas Parlamenta 2012. gada 15. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņēm (COM(2011)0813 – C7-0500/2011 – 2011/0390(CNS)) 76	76
-----------------	--	----

2013/C 249 E/29	Pārtikas izdalīšana vistrūcīgākajām personām Savienībā ***II Eiropas Parlamenta 2012. gada 15. februāra normatīvā rezolūcija par Padomes nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1290/2005 un Padomes Regulu (EK) Nr. 1234/2007 attiecībā uz pārtikas izdalīšanu vistrūcīgākajām personām Eiropas Savienībā (18733/1/2011 – C7-0022/2012 – 2008/0183(COD)) 77	77
-----------------	---	----

2013/C 249 E/30	Radiofrekvenču spektra politika ***II Eiropas Parlamenta 2012. gada 15. februāra normatīvā rezolūcija par Padomes nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumu, ar ko izveido radiofrekvenču spektra politikas daudzgadu programmu (16226/1/2011 – C7-0012/2012 – 2010/0252(COD)) 78	78
-----------------	--	----

2013/C 249 E/31	Līgumattiecības piena un piena produktu nozarē ***I Eiropas Parlamenta 2012. gada 15. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1234/2007 attiecībā uz līgumattiecībām piena un piena produktu nozarē (COM(2010)0728 – C7-0408/2010 – 2010/0362(COD)) 79	79
-----------------	---	----

P7_TC1-COD(2010)0362

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2012. gada 15. februārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2012, ar ko attiecībā uz līgumattiecībām piena un piena produktu nozarē groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1234/2007..... 80	80
---	----

Ceturtdiena, 2012. gada 16. februāris

2013/C 249 E/32	Noguldījumu garantiju sistēmas ***I Eiropas Parlamenta 2012. gada 16. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par noguldījumu garantiju sistēmām (pārstrādāta redakcija) (COM(2010)0368 – C7-0177/2010 – 2010/0207(COD)) 81	81
-----------------	--	----

P7_TC1-COD(2010)0207

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2012. gada 16.februārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2012/.../ES par noguldījumu garantiju sistēmām (pārstrādāta versija) ⁽¹⁾ 82

I PIELIKUMS 114

II PIELIKUMS 115

III PIELIKUMS 117

IV PIELIKUMS 118

V PIELIKUMS 118

2013/C 249 E/33

ES un Marokas nolīgums par savstarpējiem liberalizācijas pasākumiem attiecībā uz lauksaimniecības un zivsaimniecības produktiem ***

Eiropas Parlamenta 2012. gada 16. februāra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par Eiropas Savienības un Marokas Karalistes nolīguma noslēgšanu vēstulē apmaiņas veidā par savstarpējiem liberalizācijas pasākumiem attiecībā uz lauksaimniecības produktiem, pārstrādātiem lauksaimniecības produktiem, zivīm un zivsaimniecības produktiem, 1., 2. un 3. protokola un šo protokolu pielikumu aizstāšanu un grozījumiem Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgumā, ar kuru izveido asociāciju starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Marokas Karalisti, no otras puses (15975/2010 – C7-0432/2010 – 2010/0248(NLE)) 120

2013/C 249 E/34

Reģionālā konvencija par Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu preferenciāliem izcelsmes noteikumiem ***

Eiropas Parlamenta 2012. gada 16. februāra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam, lai noslēgtu reģionālu konvenciju par Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu preferenciāliem izcelsmes noteikumiem (11343/2010 – C7-0207/2011 – 2010/0093(NLE)) 121

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

Izmantoto simbolu saraksts

- * Apspriežu procedūra
- **I Sadarbības procedūra: pirmais lasījums
- **II Sadarbības procedūra: otrais lasījums
- *** Piekrišanas procedūra
- ***I Koplēmuma procedūra: pirmais lasījums
- ***II Koplēmuma procedūra: otrais lasījums
- ***III Koplēmuma procedūra: trešais lasījums

(Procedūras veids ir noteikts saskaņā ar Komisijas piedāvāto juridisko pamatu.)

Politiski grozījumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts treknā slīprakstā; svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu **|**.

Dienestu izdarīti tehniski labojumi un pielāgojumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts parastā slīprakstā; svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu **||**.

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV